Download from: aghalibrary.com

لومړی نړیواله جګړه

(د انساني تاریخ د لومړۍ وحشي جګړې له عبرته ډک تاریخ)

لیکوال: سید محمد فضل الله بخاري

ژباړن: زاهد خلیلي

دکتاب ځانګړنې

د کتاب نوم: لومړی نړیواله جګړه

لیکوال: سید محمد فضل الله بخاري

ژباړن: زاهد خلیلي zahidkhalil@yahoo.com

کمپوزر: په خپله ژباړن

ډیزاین چارې: عبدالهادي اثر ۰۷۷۲۱۲۰۷۰۳

خپرندوی: مومند خپرندویه ټولنه-جلال اباد

چاپ کال: ۲۰۱۳/۱۳۹۲

بریښنا لیک: Momand.books@gmail.com

چاپوار: لومړی

چاپځای: مومند خپرندویي ټولنې تخنیکي څانګه

د بیا چاپ حقونه د خپرندویي ټولنې سره خوندي دي

Download from: aghalibrary.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Download from: aghalibrary.com

ډالۍ

قدرمن مور او پلار ته مې

زاهد خلیلي

نیولیک

د ژباړن خبرې 11
لومړنۍ خبرې 13

Download from: aghalibrary.com

لومړۍ برخه 16
د لومړۍ نړيوالې جګړې څخه مخکې د ښکېلو هېوادونو حالات 16
د متحدو هېوادونو حالات 16
انګلستان 16
سياسي او ټولنيز حالات 17
اقتصادي حالات 18
جغرافيايي او فوځي حالات 19
فرانسه 20
سياسي او ټولنيز حالات 22
اقتصادي حالات 23
جغرافيايي او فوځي حالات 24
امريکا 25
سياسي او ټولنيز حالات 26
اقتصادي حالات 27
جغرافيايي او فوځي حالات 28
روسيه 29
سياسي او ټولنيز حالات 32
اقتصادي حالات 32
جغرافيايي او فوځي حالات 33
سربيا 34
رومانيه 35
بيلجيم 36
يونان .... **Error! Bookmark not defined.**
مونتي نيګرو 40
ايټاليا 40
جاپان 43
پرتګال 45

Download from: aghalibrary.com

د مرکزي هېوادونو حالات 46
جرمني 48
سياسي او ټولنيز حالات 50
اقتصادي حالات 52
جغرافيايي او فوځي حالات 53
استريا-هنګري 54
سياسي او ټولنيز حالات 57
اقتصادي حالات 58
جغرافيايي او فوځي حالات 59
ترکيه 61
بلغاريه 63
د جګړې لاملونه 64
د ځمکني، بحري او هوايي ځواک د برلاستيا لپاره هڅې 65
د اقتصادي پياوړتيا لپاره هڅې 68
د پخوانيو جګړو څخه رامنځته شوې دښمني 70
قومي تعصبونه 71
اتحادي سياست 72
د مشرانو ناکامه مشرې 74
صنعتي انقلاب او د نوي والي سره د ځينو خلکو مخالفت 76
د نويو سيمو د نيولو پر سر رقابت 77
دويمه برخه 79
د جګړې احوال 79
د ۱۹۱۴ ز کال د جګړې حالات 79
د جګړې پلانونه 81
د شيلفن پلان 81
۱۷ شمېره پلان 83
ځمکنی او بحري حملې 84

لوېديځه جبهه 85
سرحدي جګړې.. 86
د لورن په سيمه کې جګړه... 86
د اردېنينس جګړه.. 88
د سيمبر جګړه.. 89
د مونز، لاکيټا او ګوئز جګړې 90
د مارن او ارک جګړې.. 92
د مارن دويمه جګړه 95
د سنټ ګاندي د سيمې جګړې 96
د جنوبي جبهې جګړه 96
د ائزن لومړۍ جګړه.. 98
د پاريس لومړۍ جګړه.. 98
ختيزه جبهه 100
د ټينن برګ جبهه... 101
د مسيورين، ګليشيا او د پولينډ جبهه 103
د بالکانو جبهه 105
د ترکيې جبهه... 107
بحري جبهه 108
د هولي ګولينډ جګړه 108
مستعمراتي جبهې.. 109
د ۱۹۱۵ ز کال د جګړې حالات... 111
ځمکنۍ، بحري او هوايي حملې 112
لوېديزه جبهه... 112
د نو چپيل جګړه.. 113
د پاريس دويمه جګړه 113
ختيزه جبهه 114
په ميسوريا کې د ژمي جګړې 115

د ګارلس ټارنوو ماته.. 115
د ایټالیي جبهه.. 117
د ایټالیي جګړې 118
د بالکانو جبهه 119
د سربیا سقوط 119
د ترکیي جبهه... 120
د کاکیشیا جبهه 121
د جنوبي میزوپوتامیا جبهه.. 121
د ګالي پولي جبهه 122
بحري جبهه.. 123
د ۱۹۱۶ ز کال د جګړې حالات.. 124
ځمکنی، بحري او هوايي حملې 125
د وردن جګړه 125
د سوم جګړه... 126
ختیزه جبهه 128
د بروسیلوف حمله.. 128
د ایټالیي جبهه.. 130
د استریا د اسیاګو حمله 130
د ایسونز د سیند جګړې(۶،۷،۸ او ۹ جګړه)............................... 131
د بالکانو جبهه 132
د رومانیي حملې او شا تګ.. 132
د یونان او سالونیکا جبهه 134
د ترکیي جبهه... 135
متحد فوځونه په سینا کې.. 136
د کټ محاصره 137
ترکي فوځ په کاکیشیا کې.. 138
د عربو انقلاب او د فلسطین جبهه.. 139

بحري جبهه 140
د جوټ لينډ جګړه 140
د ۱۹۱۷ ز کال د جګړې حالات.......... 141
ځمکنی، بحري او هوايي حملې 142
لوېديزه جبهه.......... 142
د ائزن دوېمه جګړه 142
د پاريس دريمه جګړه.......... 143
د کيمبرائي جګړه.......... 144
فرانسوي سوبې (فتوحات) 144
ختيزه جبهه 145
د ايټاليي جبهه.......... 146
د ايسونز ۱۰ او ۱۱ جګړه 146
په ۱۹۱۷ ز کال کې د کيپو ريټو جګړه 148
د ترکيي جبهه.......... 150
د غزې لومړۍ او دويمه جګړه.......... 150
د غزې دريمه جګړه 152
بحري جبهه.......... 153
هوايي جبهه.......... 154
سفارتي اړيکې.......... 155
د ۱۹۱۸ ز کال د جګړې حالات.......... 156
ځمکنی، بحري او هوايي حملې 157
لوېديزه جبهه.......... 157
د هوټير جنګي پلان.......... 158
لومړۍ جرمنۍ حمله (د سوم حمله).......... 158
دويمه جرمنۍ حمله (د ليز حمله) 161
د ريمه جرمنۍ حمله (د ائزن جګړه) 162
څلورمه جرمنۍ حمله (د نويون-ماؤنټډ جګړه).......... 163

پنځمه جرمنی حمله (د چمپین-مارین جګړه) 164
د متحدو فوځونو لومړۍ ځوابي حمله (د ائزن-مارن جګړه) 165
د متحدو فوځونو دویمه ځوابي حمله (د ایمنز جګړه) 166
د متحدو فوځونو دریمه ځوابي حمله (د سینټ می هیل جګړه) 167
د متحدو فوځونو وروستۍ حملې 167
د سپټمبر د ۲۶ څخه د اکتوبر د ۳۱ پورې 168
۱- جنوبي پنسر (میوز-ارګان) 168
۲- لوېدیځ پنسر (کیمبرائي-سینټ کوئنټن) 169
۳- د فلنډرز حمله 170
د نومبر د لومړۍ څخه تر یوولسم پورې 170
د ایټالیې جبهه 171
د بالکانو جبهه او د بلغاریې ماته 173
د ترکیې جبهه او د موسل خواته د متحد فوځ مخکې تګ 174
هوایي جبهه 176
دریمه برخه 177
د جګړې پای 177
جنګ بندي 177
د جنګ بندۍ لاملونه 177
سفارتي هڅې 181
د ولسمشر وېلسن ۱۴ نکتې 183
د ورسلز د سولې تړون 185
د جګړې زیانونه 188
۱- بلاواسطه زیانونه 189
د متحدو هېوادونو او ملګرو یې بلاواسطه زیان 189
د مرکزي هیوادونو بلاواسطه جنګي زیان 191
۲- بالواسطه جنګي زیان 191
د اروپا عمومي حالات 193

د ژباړن خبرې

د شلمې پيړۍ پيښې په انساني تاريخ کې مهم ځای لري، په دې پيړۍ کې د دوو نړيوالو جګړو سربيره ځو داسې پيښې رامنځته شوې، چې په نړۍ کې يې ستر تغيرات رامنځته کړل او هم ورسره نړيوال سياست تغير وکړ، په دې پيړۍ کې په روسيه کې د لينن په مشرۍ د کمونيزم بريالیتوب او وروسته د افغان سپيڅلي جهاد په پايله کې يې ړنګيدل، د عثماني اسلامي خلافت له منځه تلل، د اسلامي فلسطين او يهودو مسئله، کمونستي انقلابونه، سړه جګړه او نورې ډېرې مهمې تاريخې پيښې رامنځته شوې.

دغه په لاس کې کتاب مو د شلمې پيړۍ د يوې سترې تاريخي پيښې په اړه دی، لومړۍ نړيواله جګړه، چې انسانيت ته يې د وژلو، ورانولو، کړکې او نفرت پرته بل څه نه لرل، دغه جګړه د بشريت په تاريخ کې لومړۍ جګړه وه، چې ګڼ شمېر هيوادونو او ان ځو لويو وچو په کې برخه اخيستې وه، جګړې انسانيت ته ډېر زيان واړوه، په ميليونونو ووژل شول، بې کوره او معيوب شول، د بشريت په تاريخ کې دا لومړی ځل وه، چې دومره زيات خلک په لږه موده کې له نړۍ ورک شول.

په کتاب کې جګړه په بشپړ تفصيل سره ليکل شوې ده، د جګړې څخه مخکې د هغو هيوادونو حالاتو هم په لنډ ډول ليکل شوي، چې په جګړه کې ښکېل وه، ورپسې د جګړې يوه مهمه موضوع، چې د جګړې لاملونه دي، هم ليکل شوي دي، بيا د جګړې حالات دي، چې په ترتيب سره د هر کال جګړه راوړل شوې ده، د هر کال پيښې د جنورۍ د مياشتې څخه پيل بيا تر د دسمبر د مياشتې پورې ليکل شوي دي.

څرنګه چې جګړه د څو هيوادونو تر منځ وه، همداسې د جګړې جبهې هم په مختلفو ځايونو کې وې، لويديزه جبهه د فرانسې او جرمني سيمه ده، ختيځه جبهه د روسيې سيمه ده، د ترکيې جبهه د ترکيې سيمه ده، د بالکانو جبهه د بلغاريې، سربيا، يونان او اسټريا سيمه ده او د فلسطين جبهه د فلسطين او مصر سيمه ده.

د کتاب دريمه برخه د جګړې د پای په اړه ده، دلته د جګړې د پای مراحل او تړونونه راوړل شوي دي، ورپسې د جګړې زيانونه او په پای کې د جګړې وروسته د اروپا عمومي حالات په لنډ ډول ليکل شوي دي.

د کتاب په ليکلو کې د ليکوال لخوا ډېر زيار ايستل شوی او هم په ډېر وخت کې يې ليکلی دی، د ليکوال د څرګندونو داسې ښکاري، چې دا به په اردو ژبه د لومړۍ نړيوالې جګړې په اړه لومړنی تفصيلي او بشپړ اثر وي او په پښتو ژبه خو تر اوسه د داسې نړيوالو مسئلو په اړه نيمه بشپړ اثر هم نه دی ليکل يا ژباړل شوی (ډېر د خواشينی ځای ندی؟ په داسې حال کې چې د جګړې نږدې سل کاله پوره کيدونکي دي).

په کتاب کې ډېر زيات عنوانونه راغلي وه، چې ما په ځينو ځايونو کې د موضوع ګانو د يو شان والي په وجه دوه عنوانه يو ځای کړي او يو عنوان مې ترې جوړ کړی دی او په ځينو ځايونو کې د موضوع د تکرار په وجه مې دوه درې عنوانه پريښي هم دي، د کتاب په څو وروستيو مخونو کې دوه نورې کوچنۍ موضوع ګانې هم وې، چې ما د ډېرو بوختياوو او د وخت د کموالي په وجه ونشو کولای هغه وژباړم، که چيرې په راتلونکي کې کتاب بيا چاپيده، انشاءالله هغه به هم وژباړم او يو ځای به يې ورسره چاپ کړم.

په درنښت

زاهدخليلي

ننګرهار پوهنتون

د ښووني او روزنې پوهنځي د تاريخ ديپارتمنت د څلورم ټولګي زده کړيال

لومړنۍ خبرې

د بشريت د تاريخ پاڼې د زړګونو جګړو په دردوونکو کيسو تورې شوي دي؛ خو د شلمې پيړۍ په پېل کې داسې ستره جګړه رامنځته شوه، چې د ځمکې پر مخ يې وحشي او د وينو ډکې کيسې پريښودې. له دې جګړې مخکې انساني فکر، د دومره قتل، غارت، وينې بهولو، بې رحمۍ او وحشت سره اشنا نه وه، سترګو د انسان په لاس د انساني تباهۍ داسې انځورونه وليدل، چې وروسته ترې انسان د حيوانيت او وحشت عروج ته ورسيده، جګړې د سرمايه دارې نړۍ مکر او فريب ښکاره کړ.

د اروپا د پوهو خلکو د دوکې، لوړتيا غوښتنې، واک غوښتنې، اقتصادي منډو ترړو، قومي تعصبونو، تياره فکر او د خپل منځي رقابتونو په پايله کې د ۱۹۱۴-۱۹۱۸ کلونو په منځ کې د انساني وينې هغه ارزانه نمونه وړاندې شوه، چې د ځنګلي ژوند په تاريخ کې يې سارى نه ليدل کيږي.

انساني لوړوالى پايمال شو، انسانيت د حيوانيت او وحشت ښه خپله کړه، د بشريت بې دريغه قتل عام وشو، په داسې حال کې چې همدغه خلک، چې لاسونه يې په انساني وينو رنګ دي، د نړيوال امن او د انسانيت د بهبود نه ستړې کيدونکې نعرې وهي.

همدې خلکو په ټوله نړۍ کې د سیاسي، اقتصادي او فکري دوکې او منافقت په وجه په خپل قوت او طاقت باندې پوره باور درلود، د خپل بې ساري او غوړېدلي اقتصاد، صنعتي تولید، د نړۍ په معدني ذخیرو باندې په واک درلودلو سره سره یې ځمکنۍ پراختیا غوښته، په دې ډول دوی دوکه شول.

ددې موخې د ترلاسه کولو لپاره اروپایي هیوادونو د نولسمې پېړۍ د اخرو پورې د نړۍ په نورو هیوادونو باندې فوځي، اقتصادي او سیاسي برتري ترلاسه کړې وه. اروپایي هیوادونه د سوداګرۍ په فریب کې راغلي وه، د افریقا، اسیا، د امریکا لویه وچه او په استرالیا کې اروپایي هیوادونو د هغه ځای حکومتونه د تورې په زور یا د سازشونو په ذریعه له منځه وړل او استعمار کړي یې وه.

بل خوا، د نیمایي څخه په زیاتو هیوادونو د ولکې په لرلو سره، یې هغوی غلامان کړي وه، د انساني غلامۍ دغه حالت د استعماري هیوادونو د ناوړه موخو لپاره قرباني کیدې.

اوس استعماري هیوادونو ښه باغونه، معدنونه او د تېلو غوندې ستر نعمتونه په لاس کې لرل، د دولت د لاسته راوړلو او په براعظم باندې د ولکې کولو پېل د نولسمې پیړۍ په دویمه نیمایي کې پېل شوی وه، اروپایان پوهیدل، د چا سره چې دغه شیان په لاس کې وي، د نړۍ په انسانانو باندې به واکمني کوي، پرمختګ به کوي او قوي کیږي به.

پورته ذکر شوې خبرې د همدې کتاب موضوع ده. په دې کتاب کې کوښښ شوی، چې په لومړۍ نړیواله جګړه کې د ښکیلو هیوادونو(اروپا) او نورو حالات وڅیړل شي، د جګړې اسباب، علتونه، احوال، پایلې او اغېزې بیان شي او د اوسنیو حالاتو په نظر کې نیولو سره لوستونکو ته جامع تبصره هم وړاندې شي، دا ددې لپاره، چې کتاب د تاریخي اړخ په درلودلو سره، سره د راتلونکي لپاره د ډیوې کار ورکړي.

شلمه پیړۍ د تاریخ یوه برخه ګرځیدلې ده، موږ اوس په یوویشتمه پیړۍ کې یو، د لومړۍ نړیوالې جګړې یوه پیړۍ پوره کیدونکې ده، نن ددې خبرې اړتیا ده، چې

موږ خپل شاوخوا حالات وګورو، خپله ملي تګلاره جوړه کړو او په خپل ذهن کې دې پوښتنو ته ځواب پیداکړو، چې:

اوسني حالات په کوم لور روان دي؟

ایا د نن ورځې انسان د شلمې پیړۍ د پېل د وخت د انسان نه زیات محفوظ دی؟

ایا نړۍ یو ځل بیا د همداسې یو خطرناک او وحشي پړاو په طرف نه ده روانه؟

همداسې زیاتې پوښتنې د بشریت د پایښت په اړه موجودې دي او د یوه قناعت ببښونکي ځواب په تمه دي.

په ظاهري ډول خو میدان پخواني بربري او وحشي میدان ته ورته دی، انسانیت یو وار بیا زخمي شوی دی او.... او کیدای شي، چې حالات یو ځل بیا د وروستي ځل لپاره همداسې حالات رامنځته کړي.

سید محمد فضل الله بخاري

د کتاب لیکوال

لومړی برخه

د لومړی نړیوالې جګړې څخه مخکې د ښکېلو هېوادونو حالات

د متحدو هېوادونو حالات

انګلستان

د شلمې پیړی په پیل کې انګلستان د نړی په نقشه کې تر ټولو د ستر واکمن په توګه پیژندل کیده، دغه انګلیسي واکمني د ۱۱۴۰۰۰۰۰ متره مربع مساحت لرونکې وه، چې ۴۱۰ میلیونه خلک په کې اوسیدل، د دغې سترې واکمنی په جوړولو کې یوه نیمه پیړی کوښښ شوی وه، سره له دې، چې انګلستان د فرانسې او ځینو نورو اروپایي هیوادونو سره جګړې هم کړې وې؛ خو د نولسمې پیړی د دویمې لسیزې پورې انګلستان خپل لوړوالی ساتلی وه.

د ۱۷۵۰ څخه د ۱۹۰۰ پورې انګلیسي ځمکني او بحري فوځ هند، افریقا، استرالیا، نوی زیلاند، کاناډا او هانګ کانګ په مستقیم ډول د خپل واک لاندې راوستي وه، ددغې سترې واکمنی ټول وسائل د انګلستان د حکومت د لاس لاندې وه، انګلستان د خپلې ښې پالیسی او په هره برخه کې د مثبتو قدمونو د پورته کولو په وجه دې ځای ته رسیدلی وه.

د انګلستان بحري فوځ د دوه لویو بحري کښتیو لرونکی وه، دغو دوه کښتیو به په مسلسل ډول فوځونه او شیان د یو ځای نه بل ځای ته انتقالول، سربیره پر دې به یې بحري لارې هم په واک کې ساتلې وې، په دې ډول په ټوله بحري سوداګری باندې یې هم کنترول درلوده، انګلستان دغه سوداګریز کنترول ته اړتیا هم لرله؛

ځکه چې سوداګري يې د براعظمونو تر منځ وه، ددغه کنټرول د جاري ساتلو لپاره هر کال نوې کښتۍ په بحري فوځ کې داخليدلې.

انګليسي سفارتونو کې ډېر زيات تکړه او پوه خلک موجود وه، انګلستان د نويو رامنځته شويو اروپايي هيوادونو د سفارتونو سره ښه همکاري درلوده، همدا وجه وه، چې انګلستان د زياتره اروپايي هيوادونو تر منځ جنجالي هيواد نه بلل کيده، هغه هيوادونه چې د انګلستان نه يې شکايت درلوده، انګلستان به هغه په فوځي، سياسي او اقتصادي ډول تر ګواښ لاندې نيول؛ ځکه نو مخالفو هيوادونو به سخت قدم نه پورته کاوه.

د انګلستان قوي اقتصادي حالت د ټولې نړۍ د توجه مرکز ګرځيدلی وه، انګلستان د ټولې نړۍ لپاره په سوداګرۍ، بيمې او بانکي سيستم کې يو د باور وړ هيواد ګرځيدلی وه، په نړيواله سوداګرۍ کې يې د امتياز وجه، په هيواد کې اقتصادي اصلاحات، په ټوله نړۍ کې د بحري اډو موجوديت، د فولادو جوړول او صنعت وه.

سياسي او ټولنيز حالات

په ۱۹۱۴ز کال کې د انګلستان پاچا پنځم جورج وه، په دې وخت اته ميليونه نارينه وو د رايه ورکولو حق درلود، دغه خلک به د ښکتني مجلس لخوا ټاکل کيدل، پورتني مجلس د نګرانۍ دنده درلوده، چې ددې مجلس غړي اشراف وه.

په انګلستان کې دغه وخت شاهي نظام موجود وه، د ۱۹۰۶ز کال څخه ليبرال ګوند واک په لاس کې درلود، د حکومت مشري (لومړی وزير) يې هربرټ ايسکو وه، خارجه سکرټر يې سر ايډورډ ګری وه د خزانې وزير ډيوډ لائډ جورج وه. په ښکتني مجلس کې د حکومت مخالف ګوند ليبر(مزدور) ګوند او کنزرويټو (معتدل) ګوند واک په لاس کې درلود، چې د ليبر ګوند مشري رمسي ميکډونالډ او د معتدل ګوند مشري اينډريو بونر کوله. ملي مسئلې به په ښکتني مجلس کې تر بحث لاندې نيول کيدې، وروسته به پورتني مجلس او په پای کې به پاچا ته وړاندې کيدې.

د انګلستان ښاري اوسيدونکو ازاد او اسوده ژوند تيروه، سپين پوستو نسلي امتياز درلود، د نړۍ په زياتره هيوادونو باندې ولکې د انګلستان د خلکو احساسات لوړ کړي وه، عامو انګليسانو ددې زغم نه درلود، چې انګلستان دې د خپل لومړي مقام څخه ولويږي، هغوی د نورو اروپايي هيوادونو اقتصادي او سياسي برتري هم نه خوښوله.

انګليسي ټولنه پرمختللې، فعاله او متحرکه وه او هم يې د وطن پالنې جذبه ډېره قوي وه، په انګلستان کې په ځمکني او بحري فوځ کې داخليدل، دولتي دندې اجراء کول، سرمايه ګذاري کول، سوداګري، بيمه، فولاد جوړول، صنعت او کسبونه مهم کارونه وه.

اقتصادي حالات

د نولسمې پيړۍ په اخري څلورمه کې د اروپا او په ځانګړي ډول د انګلستان اقتصادي حالت ډېر ښه وه، صنعتي انقلاب د اروپا خلک د سائنس او ټکنالوجۍ په لور روان کړل، يوه بيلګه يې په ۱۸۷۹ ز کال کې د فولادو د جوړولو تجربه وه، چې وروسته په پنځو کلونو کې د فولادو ۸۵ فابريکې جوړې شوې، د مخابراتو د پرمختګ په پايله کې ټيلي ګرام رامنځته شو، چې د مياشتو پيغام به يې په څو دقيقو کې خپل ځای ته رسوه، د براعظمونو تر منځ سفر به اوس په ډېر لږ وخت کې سرته رسيده، په مصنوعاتو کې هره ورځ ښه والی راته.

د انګلستان سوداګري په ټوله نړۍ کې موجوده وه، انګلستان په هر ځای کې د يوه سوداګر، صنعتي او بانکي هيواد په توګه پيژندل کيده، په ۱۹۱۳ز کې د انګلستان ۳۴,۶ سلنه خلک په ښارونو کې اوسيدل، چې هر ډول اسانتياوې يې درلودې، نور خلک يې د نړۍ د متوسطو خلکو په شان د اسانتياوو نه برخمن وه، انګلستان د لومړۍ نړيوالې جګړې څخه مخکې (۱۹۱۳) کې د ۱۹۵ ميليونه ميټرک ټن انرژۍ لرونکی وه، چې قوله، اوبه، تيل، طبيعي ګيس، بريښنا او نور په کې شامل وه، چې ټوله انرژي يې د امريکا د متحده ايالاتو څخه زياته وه.

د فولادو صنعت د فوځ په قوي کولو کې زيات ارزښت درلود، د فولادو جوړولو د صنعت اندازه ۷,۷ ميليونو ته رسيدلې وه، بلخوا صنعتي کيدل د اقتصادي پرمختګ لپاره ډېر اړين وه، انګلستان د نړۍ د صنعتي توليد ۱۳,۶ سلنه جوړوله.

د لومړۍ نړيوالې جګړې په پيل کې د انګلستان ملي امدن ۱۱ بليونه ډالره او د يوه کس امدن ۲۴۴ ډالره حساب شوی وه، په انګلستان کې د قولې (ډبرو سکرو) توليد ۲۹۲ ميليونه ټنه وه، دغې اندازې د امريکا د متحده ايالاتو نه وروسته دويم مقام درلوده.

جغرافيايي او فوځي حالات

د انګلستان جزيرې د اروپا د لويې وچې په شمال لويديځ کې پرتې دي، چې ډېر قوي دفاعي اهميت لري، څلور خوا يې بحر موجود دی، په ۱۹۱۴ز کې د انګلستان جنوب ختيځ خوا ته نږدې هيواد بيلجيم وه، ختيځ خوا ته يې هالينډ او جنوب خوا ته يې نږدې هيواد فرانسه پرته وه، په دې ډول انګلستان د يوه هيواد څخه هم د ځمکنۍ حملې خطر نه درلود؛ خو د بحري حملې د ودرولو لپاره انګلستان قوي بحري فوځ تيار کړی وه.

په اګست ۱۹۱۴ ز کال کې د انګلستان د ځمکني فوځ شمېره ۲۴۷۴۳۲ وه، چې ۱۲۰۰۰۰ يې په انګلستان کې موجود وه، نور پاتې فوځ يې په نويو نيول شويو ځمکو کې د استراليا، نوی زيلاند او کاناډا نه پرته ځای پر ځای کړی وه، د ځمکني او بحري فوځ ټوله شمېره يې ۵۳۲۰۰۰ وه، چې د نويو نيول شويو ځمکو د فوځ سره يې د فوځ ټول تعداد ۹۷۵۰۰۰ وه.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د انګلستان هوايي فوځ ۱۱۰ الوتکې درلودې، چې BE2, Farman MF-7, Avro504, Vickers FB7, Bristol Scout, F.E.2 ډوله الوتکې په کې داخلې وې، هوايي فوځ شپږ هوايي کښتۍ هم درلودې.

د انګلستان ستر شاهي بحري فوځ، چې د ملي دفاع اصلي ساتندوی وه، د ۱۸ نويو جنګي بحري کښتيو لرونکی وه، ۲۹ جنګي بيړۍ، ۱۰ چټکې بحري بيړۍ، ۲۰ سکاوټ کروزرز، ۲۰۰ ډيسټرائزرز او د ۱۵۰ کروزرو لرونکی وه.

په دې ډول انګلستان په نورو هیوادونو باندې جغرافیایي او فوځي برتري درلوده، انګلیسي فوځ د نویو نیول شویو ځمکو ساتنه کوله، سربیره پر دې یې نوې سیمې هم فتح او کنترولولې، بحري فوځ یې د هیواد د ځلورو خواوو څخه ساتنه کولای شوه، هوایي فوځ یې کولای شول، چې خپلو فوځیانو سره په هر مشکل وخت کې مرسته وکړي او د دښمن پر فوځ باندې حمله وکړي.

فرانسه

د فرانسې دریم جمهوریت په کال ۱۸۷۱ ز کې د پروس د شکست نه وروسته رامنځته شو، بسمارک چې د متحد جرمني (پروس او جرمني) مشر وه، د فرانسې څخه یې زیاتې سیمې په ځانګړي ډول د الزاس او لورن ولایتونه نیولي وه، په ۱۸۸۰ ز لسیزه کې فرانسه په اروپایي هیوادونو کې په سفارتي، سیاسي او فوځي لحاظ یوازې وه، یو خوا یې د انګلستان سره د نویو ځمکو د لاسته راوړلو په سر حالات ښه نه وه، بل خوا یې د ایټالیې په شان د ستر هیواد سره اړیکې خرابې وې، جرمني چې د فرانسې ستر دښمن وه، د فرانسې پر ضد هر وخت جګړې ته چمتو وه او هم یې د فرانسې د بل مخالف هیواد سره همکارۍ ته زړه ښه کوه.

په ۱۸۸۱ ز کال کې درې ګوني اتحاد فرانسې ته ستر ګواښ رامنځته کړ، د فرانسې مشران په اروپا کې د جرمني د اغېز نه په ویره کې وه او جرمني یې په دې کار نه خوښیده، په دې وخت کې فرانسه د یوې بلې سترې مسئلې سره مخ شوه، هغه په بحر کې په نویو ځمکو باندې د واک ټینګولو مسئله وه، په ۱۸۸۲ ز کال کې انګلستان په مصر باندې حمله وکړه، په ځواب کې فرانسې راتلونکي کلونو کې خپله ټوله توجه د خپل بحري فوځ پیاوړي کولو ته واړوله، په همدې لسیزه کې د انګلستان او فرانسې تر منځ په افریقا کې جګړې هم رامنځته شوې او فرانسه او انګلستان د یو بل سخت مخالفین وګرځیدل.

د نولسمې زیږدي پیړۍ په وروستۍ لسیزه کې فرانسې خپله ټوله توجه د نویو ځمکو نیولو ته اړولې وه، چې ددې موخې د ترلاسه کولو په لار کې یې ستر خنډ انګلستان وه، په دې ډول د فرانسوي پالیسي جوړوونکو په نظر د فرانسې ستر

دښمن انګلستان وه، همدغه وجه وه، چې د انګلستان نه وروسته فرانسه دويم اروپايي هيواد وه، چې زياتې مستعمرې يې درلودې، فرانسې په دې سيمو کې فوځي اډې جوړې کړې وې او يو ستر فوځ يې چمتو کړی وه، ددې پيړۍ په وروستيو کې جرمني د نړۍ په بحري قوتونو کې د شپږم نمبر نه دويم نمبر ته راغی؛ نو فرانسې خپله زياته توجه خپلې ملي دفاع ته واړوله، ځکه چې د جرمني نه يې د خطر احساس کاوه.

په ۱۸۸۰ ز کال کې فرانسې ستونزې درلودې او د ۱۹۰۰ ز کال څخه وروسته د فرانسې په حالاتو زيات تغيرات رامنځته شوي وه، د شلمې پيړۍ په لومړۍ لسيزه کې فرانسې د جرمني او درې ګوني اتحاد څخه ويره درلوده؛ نو انګلستان او روسيي ته يې د همکارۍ لاس ور اوږد کړ، انګلستان او روسيي هم د جرمني نه د خطر احساس کاوه.

د فرانسې داخلي حالات هم په پوره ډول سم نه وه، په لږ وخت کې به کابينې تغير خوړ، په دې ډول د نويو رامنځته شويو حکومتونو غوښتنو او پاليسۍ به د پخوانيو هغو سره تغير درلود، د مخکيني حکومت پاليسي به د نوي حکومت د پاليسۍ سره په ټکر کې وه او يوه نوې پاليسي به يې جوړوله، د فوځي مشرانو تر منځ اختلافات موجود وه، فوځ به په سياست کې مداخله کوله، فرانسوي حکومت به په خپل بحري فوځ باندې زيات مصرف کاوه؛ خو يوې بشپړې تګلارې موجوديت نه درلود.

فرانسه يو زراعتي هيواد وه او خپلې اړتياوې يې په خپله پوره کولې، صنعتي انقلاب په فرانسې باندې چندان اغېز نه وه کړی، په صنعت او کسبونو کې فرانسه د نورو ګاونډيو هيوادونو نه وروسته پاتې وه، په ګرځنده سرمايه دارۍ باندې يې اقتصاد ولاړ وه، اقتصادي حالت يې ورځ په ورځ خرابيده؛ خو بيا هم د اروپا په دننه او بهر کې فرانسه د انګلستان نه وروسته دويم سوداګريز هيواد ګڼل کيده، په فرانسه کې د فولادو صنعت، کيمياوي صنعت او د ډبرو د سکرو استخراج او توليد ډېر کم او ناقص وه، ددې څخه تيارو شويو شيانو به په نړيوال بازار کې کوم خاص

ارزښت نه درلود؛ ځکه نو د خپلو شیانو د پلورلو لپاره یې ځایي بازارونو ته رجوع کوله.

د ۱۸۹۰ څخه د ۱۹۱۴ز کال پورې یې نفوس دومره نه وه ډېر شوی، څومره چې اړین وه، په مقابل کې یې د جرمني نفوس ۸ میلیونه زیات شوی وه، اخوا د فرانسې نفوس یو میلیون تنه زیات شوی وه، فرانسې د خپل نفوس ۸۰ سلنه قوي ځوانان په زور سره په فوځ کې نیولي وه او یو قوي فوځ یې چمتو کړی وه.

سیاسي او ټولنیز حالات

په ۱۹۱۴ ز کال کې په فرانسه کې پارلماني نظام وه، د سنا مجلس هم وجود درلود، ددې مجلس غړي د یوه عامل مجلس لخوا ټاکل کیدل، په دې وخت کې د فرانسې ولسمشر ریموندډ پوئنکیر او لومړی وزیر رین ویویاني وه، حکومتي نظام د مختلفو وزراتونو لخوا اداره کیده؛ خو فوځي مشرانو هم په حکومتي کارونو کې مداخله کوله.

د فرانسې د بهرنیو چارو وزیر ډولکاسي په ښه ډول خپله دنده سرته رسوله، چې په دې سره په ۱۹۱۴ ز کال کې د فرانسې نړیوال حیثیت ډېر ښه شو، اوس د فرانسې اړیکې د روسیې سره ښې وې او د انګلستان سره یې د مستعمراتو پر سر شخړې حل شوې وې، فرانسې، انګلستان او روسیې ته دا باور ورکړی وه، چې د جرمني اغېز او پرمختګ د ټولو هیوادونو لپاره خطرناک دی، په دې سره ایټالیا د درې ګوني اتحاد نه وتې وه، هغه حالت چې فرانسې یې په ۱۸۷۱ ز کال کې خوبونه لیدل، دا وه، چې روسیه او انګلستان د جرمني پر ضد ودریږي.

د فرانسې ټول نفوس ۳۹,۷ میلیونه وه، چې ۴۰ سلنه خلکو یې زراعتي کارونه کول، زراعتي نظام یې دومره منظم او ترلی نه وه، کوچني پټي موجود وه، کرل په پخوانیو زراعتي الاتو باندې کیدل، چې دې کار د فرانسې په ملي تولید باندې بده اغېزه کړې وه.

د فرانسې خلک په ښکلو کلیو کې په خوشحالۍ سره اوسیدل، د وریښمو او شرابو تولید ته زیاته توجه کیده، د فرانسې اقتصاد په بهرنیو هیوادو کې په سرمایه ګزارۍ

باندې زياته تکيه درلوده، د فرانسې لخوا ايټاليي ته د پورونو په ورکولو سره د دواړو هيوادونو اړيکې ښې شوې، چې په پايله کې يې درې ګونی اتحاد کمزوری شو.

اقتصادي حالات

د فرانسې په اقتصاد کې د هيواد بهر، اروپا او د اروپا بهر هيوادونو کې سرمايه ګزارۍ ستر رول درلود او په دې سره يې خپلې اقتصادي اړتياوې پوره کولې، د جګړې د پيل په وخت کې دغه سرمايه ګزاري ۹ بيليونو ډالرو ته رسيده، چې د انګلستان نه وروسته يې دويم مقام درلود، فرانسې روسيي ته پورونه هم اداء کول، چې په مقابل کې يې روسيي فرانسې ته د اورګاډي لارې جوړولې او نور امتيازات يې ورکول، چين ته د پورونو ورکولو هم د فرانسې په اقتصاد کې مثبت رول درلوده؛ خو د درستې سرمايه ګزارۍ د سيستم نه موجوديت د فرانسې په اقتصاد کې زياتوالی نه شو راوستلی.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د فرانسې ۱۴,۸ سلنه خلک په ښارونو کې اوسيدل، د فرانسې ملي امدن يې ۶ بيليونه ډالره وه، چې په اروپايي هيوادونو کې يې پنځم نمبر درلود او د يوه کس امدن ۱۵۳ ډالره وه، د ډېرو د سکرو توليد ۴۰ ميليونه ټنه وه.

په فرانسه کې د انرژۍ استعمال ۶۲,۵ ميټرک ټنه وه، په نړيوال صنعتي توليد کې يې ۶,۱ سلنه ونډه درلوده، د فولادو صنعت ۴,۶ ميليونه وه، د فرانسې ۴۰ سلنه خلکو زراعتي کارونه کول.

د پورته شمېرو څخه معلوميږي، چې صنعتي انقلاب په فرانسې باندې زيات اغېز نه وه کړی، د فرانسې صنعتي توليد د امريکا، انګلستان او جرمني په نسبت ډېر کم وه، د سائنسي او ماشيني الاتو استعمال د نشت برابر وه، چې دې کار په زراعت او ملکي ملي توليد باندې ناوړه اغېزه کړې وه، د کيمياوي توليد لپاره هلې ځلې کيدې؛ خو ملکي (د هيواد دننه) صنعت ته يې وده نه شوه ورکولای او بهرني توليدات فرانسې ته زيات راوړل کيدل، د کوچنيو فابريکو او د توليد د پخوانۍ طريقې موجوديت د صنعتي پرمختګ په مخ کې خنډ رامنځته کړی وه؛ خو د موټرو

په تولید کې فرانسې نوم ګټلی وه، د هیواد دننه د ټلګرام، پوسته خانې او بحري سفر ښه نظام موجود وه، د نفوس مطابق د یوه شخص امدن هم مناسب وه.

جغرافیایي او فوځي حالات

فرانسه په جغرافیایي لحاظ د اروپا د لویې وچې په لویدیځ کې د اوقیانوس بحر په غاړه پرته وه، لویدیځ ته یې هسپانیه او د روم بحیره پرته وه، ختیځ ته یې ایټالیا، سویزرلنډ او جرمني پراته دي، شمال ختیځ ته یې بیلجیم او شمال ته یې د اوقیانوس د بحر جزائر چې د انګلستان پورې رسیږي پراته دي.

د ۱۹۱۴ ز کال په جنورۍ کې د فرانسې د ټول فوځ شمېر ۹۱۰۰۰۰ وه، په دوی کې ۴۶۰۰۰ یې د نویو سیمو فوځیان وه، ۷۷۷۰۰۰ یې ځمکنۍ فوځ وه، چې په ۴۷ فرقو کې په ۲۱ سیمو کې تقسیم شوی وه، ددې فوځ سره سپاره او د توپ خانې ځانګو هم موجودیت درلوده، ، ددې فوځ زیاتره یې د فرانسې په ختیزه جبهه کې ځای پر ځای شوی وه، د جرمني د حملې له ویرې څخه یې ۲,۹ میلیونه نور خلک هم چمتو کړي وه، تر څو په ښه ډول د جرمني د حملې ځواب ورکړای شي.

د ۱۹۱۰ ز کال په اکتوبر کې د فرانسې هوایي خدمات (French Army Air Services) رامنځته شول، فرانسه په نړۍ کې د الوتکو د ډیزائن جوړولو لومړنی هیواد دی، په فرانسه کې د ۱۹۱۲ ز کال په منځ کې ۵ سکاډرن الوتکې ترتیب شوې وې، چې په ۱۹۱۴ ز کال کې یې ۱۳۲ الوتکې درلودې.

د فرانسې حکومت د ۱۹۱۰ ز څخه تر ۱۹۱۴ ز کال پورې د خپل بحري فوځ مصرف دوه برابره زیات کړی وه، په دې وخت کې فرانسې ۱۹ جنګي بیړۍ، ۱۱۵ تارپیډو، ۳۴ اب دوزه، ۸۶ ډیسټرائزرز او ۳۲ کروزرز درلودل، حکومت د ۱۹۱۴ ز کال په اوړي کې د ۱۴ نورو بحري جنګي بیړیو د جوړولو امر کړی وه، چې د جګړې د پیل د وخت پورې جوړې نه شوې.

پورتني حالات ښيي، چې فرانسه د هغه وخت د دوه سترو قوتونو جرمني او انګلستان نه ډېره وروسته وه، فرانسې په یوازې ځان نه شو کولای، چې د جرمني مقابله وکړي؛ ځکه نو فرانسې انګلستان او روسیه د جرمني د خطر نه خبرول او

د ډېر وخت څخه يې د انګلستان او روسيې نه غوښتل، چې د جرمني پر ضد ودرېږي، فرانسه په دې يقيني شوې وه، چې يو وخت به د خپل دښمن (جرمني) نه خپلې د لاسه وتلې سيمې (الزاس او لورن) بيرته ترلاسه کړي.

امريکا

د امريکا متحده ايالتونه د نولسمې زيږدي پيړۍ په دوران کې د يوه پياوړي قوت په توګه رامنځته شوه، چې لانديني لاملونه يې درلودل:

پراخه هيواد وه، نفوس يې زياتيده، د ښاري ابادۍ مناسب تناسب، د نولسمې پيړۍ په منځ کې د نورو اروپايي مهاجرو راتګ او ورسره د ابادۍ زياتوالی، صنعتي پرمختګ، د ماشينونو استعمال، د ګاونډيو هيوادونو سره د دښمنۍ نه موجوديت، جغرافيايي موقعيت يې محفوظ وه، پراخه سوداګري، مناسب فوځي او بحري مصارف، چې دې کار يې اقتصاد پياوړی او پرمختللی کوه او هم يې کورني عمومي مسائل حل کول.

په داسې حال کې، چې د نولسمې پيړۍ په شپږمه لسيزه کې کورنۍ جګړه پېل شوې او امنيتي حالات يې خراب کړي وه؛ خو همدغو حالاتو د امريکا د متحده ايالاتو قوم په يوه جنګي قوم باندې بدل کړ، په هغو جنګو کې نوې وسلې استعمال شوې، د بحري جنګونو په تاريخ کې په لومړي ځل د اوسپنې لرونکې بحري بيړۍ، چکر لرونکی برج او توپ، سرنګونه، په چټکۍ سره حمله کوونکې تجارتي بيړۍ او تارپيډو استعمال شول.

د شمال او جنوب تر منځ دې جګړو اقتصادي پرمختګ، اورګاډی، سفارت کاري او د پورونو ارزښت زيات کړ، شمال په همدې لاره تګ وکړ او خپل دښمن يې له منځه يوړ، اروپايي هيوادونو په دې جګړو کې هيڅ ونډه وانه خيسته، امريکايانو خپل ټول فکر ملکي توليد، د ټيکسونو ورکولو، د سرمايي ساتلو، مشرۍ، ابادۍ او د جنګونو اداري ته واړاوه، په دې جنګونو کې د شمال ۳۶۰۰۰۰ او د جنوب ۲۵۸۰۰۰ تنه مړه شول.

ددې حالاتو سربيره په شمال کې اقتصادي وضعه ښه وه، د جنګ په جريان کې توليد زيات شو، د ټيکسونو او پورونو په ورکړې سره اقتصاد ته زيان ونه رسيده.

د نولسمې پیړۍ په ورستۍ ځلورمه کې امريکا د نړۍ په سترو فوځي، صنعتي او توليدي هيوادونو کې حساب شوه، همدا لامل وه، چې په ۱۸۹۲ ز کال کې اروپايي هيوادونو په امريکا کې خپلو نمائنده ګانو ته د سفير درجه ورکړه او امريکا يې د لومړۍ درجې هيواد په توګه ومانه، په داسې حال کې چې په دې وخت کې په اروپا کې برلين مرکزي حيثيت درلود او بسمارک بريالی مشر وه.

د شلمې پیړۍ په پېل کې امريکا دې حالت ته رسيدلې وه، چې د خپلو وسائلو او سرچينو نه کار واخلي او د پرمختګ په لاره چټک ګامونه پورته کړي، په دې وخت کې په امريکا کې د اړيکو ټينګولو نظام د ښه کيدو په لور روان وه او د ښارونو او کليو تر منځ واټنونه د پای ته رسيدو په حال کې وه، په ۱۹۱۴ ز کال کې د ۲۵۰۰۰۰ ميلو په اندازه د اورګاډي پټلۍ، ټلګرام او د اړتيا وړ توکو لپاره منظم زراعتي نظام موجود وه.

دا هغه تاريخي مرحله ده، چې د تاريخ زده کوونکی د نړۍ مشري د اروپا څخه د امريکا متحده ايالاتو ته د ليږد په حال کې ګوري، داسې ښکاري، چې خدای تعالی په امريکايانو باندې لږ څه زيات مهربانه دی، لومړۍ نړيوالې جګړې د امريکا په مشرۍ کې زيات رول ولوباوه، د ۱۹۲۵ ز کال موخه يې په ۱۹۱۹ ز کال کې ترلاسه کړه، د جګړې څخه وروسته د اروپا حالات ډېر خراب شوي وه او دې حالت يې په نړۍ باندې د تيرو ځلورو پیړيو واکمنۍ ته د پای ټکی کيښود.

په دې وخت کې د امريکا بهرنۍ پاليسي په ازاد تجارت او د سرمايه دارۍ سيستم په عامولو باندې ولاړه وه، په هغه وخت کې چې تقريبا ټوله نړۍ کې پاچاهيت او شاهيت موجود وه، امريکا په خپل مسلک باندې ولاړه وه.

سياسي او ټولنيز حالات

په ۱۹۱۴ ز کال کې په امريکا کې صدارتي پارلماني نظام موجود وه او نلسن يې ولسمشر وه.

امریکا د نولسمې پېړۍ په وروستۍ څلورمه کې په ټوله نړۍ کې د ازاد تجارت او د سرمایه دار سیستم ملاتړ کاوه او ددې موخې د ترلاسه کولو لپاره یې بشپړې هلې ځلې کولې، د نورې نړۍ په کارونو کې یې مداخله نه کوله او امریکا هم نه غوښتل، چې نوې سیمې لاسته راوړي، په همدې وخت کې امریکا د چین او فلپاین په شان نوې نیول شوې ځمکې خوښولې.

امریکا په دوه برخو شمال او جنوب باندې ویشل شوې وه، د ۱۸۶۱ز نه تر ۱۸۶۴ز پورې کورنۍ جګړه وه؛ خو د جګړې وروسته حالات ښه شوي وه؛ مګر بیا هم کله، کله جګړه منځته راتله.

امریکا په ۱۹۱۴ ز کال کې ۹۸ میلیونه نفوس درلود، چې ۲۳,۱ سلنه خلک یې په ښارونو کې اوسیدل، په ښارونو کې د ژوند ټول سهولتونه موجود وه، نورو خلکو هم په خوشحالۍ سره ژوند تیروه، زراعت، صنعت او مزدوري کول مهم کارونه وه، په امریکا کې د منځنۍ اروپا په شان زراعت دومره منظم نه وه؛ خو په تولید کې د نورو هیوادونو په نسبت ښه وه.

اقتصادي حالات

د نولسمې پېړۍ په پای او د شلمې په پیل کې د امریکا متحده ایالتونه د یوه پیاوړي نړیوال اقتصادي، سیاسي او فوځي هیواد په توګه رامخته شول، د امریکا صنعتي پرمختګ، زراعت، ډېرو سکاره، د فولادو صنعت، د نویو ماشینونو جوړول او د تیلو تولید د امریکا د پرمختګ انځورګري کوله.

د امریکا متحده ایالتونه یو پراخه هیواد وه، چې خدای تعالی یې ټول طبیعي وسائل په لاس کې ورکړي وه، چې په اروپا کې په لږ شمېر هیوادو کې موجود وه، د امریکا نفوس په مناسبه اندازه زیاتیده او هم یې د ټولو وسائلو څخه په مناسب ډول ګټه اخیسته، چې په دې سره یې پرمختګ ډېر په چټکۍ سره روان وه، د امریکا خلکو د صنعت او کسب، د الوتکو د جوړولو، د لویو ماشینونو د جوړولو او د سائنس او ټکنالوجۍ نه په صحیح ډول ګټه پورته کوله، امریکا په هغه وخت کې د نړۍ د نورو هیوادونو نه زیات موټرونه جوړول او د ټولو نه زیات استعمال یې هم

په خپله کاوه، په ۱۹۱۳ ز کال کې امریکا د انرژۍ په استعمال کې د نړۍ د نورو هیوادونو په لومړۍ درجه کې ځای درلود، هلته ۵۴۱ میلیونه میټرک ټنه انرژي مصرفیدله.

د امریکا معدنونه هم زیات وه، هغه وخت د نړۍ د تیلو زیات تولید په امریکا کې کیده، په ۱۸۹۸ ز کال کې ۵۵۰۰۰۰۰۰ بیرله تیل را ایستل شوي وه، په داسې حال کې چې په ۱۸۶۵ ز کال کې ۳۰۰۰۰۰۰ بیرله تیل را ایستل شوي وه، په ۱۹۱۳ ز کال کې ۳۱,۸ میلیونه ټنه فولاد او ۴۵۵ میلیونه ټنه د ډبرو سکاره تولید شوي وه، امریکا د نړۍ په صنعت کې ۳۲ سلنه برخه درلوده.

په هیواد کې د اړیکو د ټینګولو ښه نظام موجود وه، په ۱۹۱۴ ز کال کې ۲۵۰۰۰۰ میله د اورګاډي پټلۍ غزیدلې وه، لویې کمپنۍ جوړې شوې وې، چې ځینې یې انټرنشنل هارویسټر، ډیوپونټ، بیل لیبارټریز او سنګر نومیدې، دې کمپنیو د هیواد په داخل کې ښه بازار درلود، د امریکا مجموعي امدن د خارجي تجارت نه ۸ سلنه وه، یعنې د امریکا په اقتصاد کې بهرني تجارت دومره اغېزمن رول نه دی لوبولی.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د امریکا مجموعي امدن ډېر زیات شو، د ۹۸ سلنه خلکو امدن ۳۷ بیلیونه ډالره وه، چې په دویم نمبر کې جرمني موجود وه، جرمني د ۶۵ سلنه نفوس څخه ۱۲ بیلیونه ډالره امدن درلود، د امریکا د یوه کس امدن ۳۷۷ ډالره وه، چې دا د امریکا د پیاوړي اقتصاد ښکارندوی ده.

جغرافیایي او فوځي حالات

امریکا د جګړې د ډګر نه د میلیونو میلو په واټن سره، د جګړې نه محفوظه وه، په امریکا باندې حملې یوازې د بحر له لارې امکان درلود، په داسې حال کې چې د مرکزي قوتونو د فوځونو محاصره په قوي ډول سره شوې وه.

په ۱۹۱۴ ز کال کې امریکا ۱۶۴۰۰۰ تنه ځمکنی او بحري فوځ درلوده، سربیره پر دې ۳۶۰۰۰ تنه نور (نه تربیه شوی) فوځ هم وجود درلود، د فوځ د کموالي لامل د امریکا جغرافیایي موقعیت وه، چې د جګړو څخه په امن وه، یوازې

دومره فوځ په کار وه، چې د کورنۍ جګړې مخه ونیسي او د فوځ مصرف د هیواد په اقتصاد باندې هم اغېز درلود؛ ځکه نو امریکا په خپل فوځ باندې د مصرف پر ځای خپل ټول پام د هیواد اقتصاد ته اړولی وه.

امریکا په ۱۹۱۲ ز کال کې هوايي فوځ جوړ کړی وه؛ خو په ۱۹۱۷ ز کال کې د میکسیکو سره په جګړه کې يي فوځ په بشپړ ډول ناکام شوی وه، چې په دې کار سره په لوړو چارواکو کې په هوايي فوځ باندې د ډېر مصرف کولو فکر رامنځته شو، په ۱۹۱۷ ز کې امریکا ۱۱۸۵ تنه هوايي فوځ درلود، چې ۵۵ هوايي الوتکې يې درلودې، د امریکا ګانګرس ۶۴۰ میلیونه ډالر د نورو فرانسوي او برتانوي ماډل الوتکو د جوړولو لپاره ځانګړي کړي وه، همدا لامل وه، چې په ۱۹۱۸ ز کال کې د امریکا هوايي فوځ د مرکزي قوتونو فوځونو ته زيات زيان ورساوه.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د امریکا هوایی فوځ د نړۍ دریم ستر فوځ وه، هغه وخت ورته ۱۳۹ میلیونه ډالره بودیجه ځانګړې شوې وه، چې د ټولو مصارفو ۱۹ سلنه يې جوړوله، دغه بودیجه د کوم ځانګړي پروګرام له لارې نه مصرفیدله، د هیواد په داخل کې یوه بحري فوځ اډه جوړه شوې وه، یو زيات شمېر پیسې د پانامې د کانال د جوړولو لپاره ځانګړې شوې وې.

روسیه

د شلمې پیړۍ په پیل کې روسیې د نړۍ په نقشه کې د یوه ستر سلطنت په حیث ځای درلوده، د هیواد زيات طول او عرض، زيات نفوس او د یوه پیاوړي فوځ موجودیت روسیه نوره هم پیاوړې کړې وه.

همدغه لاملونه وه، چې فرانسې غوښتل، د روسيي په واسطه د جرمني پرمختګ ودروي، د انګلستان هغه اشراف چې د روسيي سره يي فکري هم اهنګي درلوده، انګلیسي حکومت ته يې ویل، چې روسیه یو ستر ځواک دی، چې باید ښې اړیکې ورسره ولرو.

د روسيي د درست ځواک اندازه معلومول د لويديځوالو لپاره ستونزمنه وه، د شمېر له مخې روسيه يو ستر قوت وه؛ خو دغه روسيي شمېرې اکثره وخت د عمل په ډګر کې ناکامې شوې وې، په همدې وجه د روسيي ځواک په اړه نړيوالو کارپوهانو شک درلود، د ۱۸۵۰ ز کال راديخوا تر د لومړۍ نړيوالې جګړې پورې روسي فوځونو په ټولو جګړو کې ماته خوړلې وه، د ۱۷۵,۱ ميليونه نفوس اکثريت خلکو په غربت کې ژوند تيروه، روسيه د مختلفو قومونو هيواد وه، چې دا کار يې د فکري يووالي، قومي جذبې او حب الوطنی نه محروم وه.

روسي تزار دويم نيکولس د روسيي مطلق العنان پاچا وه، د جاپان سره د ۱۹۰۵ ز کال د جګړې نه وروسته د هيواد سياسي حالات د کابو څخه وتلي وه، په دې حالت تزار د عامو خلکو د ملاتړ ته اړتيا لرله، په دې سره د تزار په واک کې کمی راغی او په لومړي وار د روسيي په مشهورو ښارونو کې د پارلماني نظام په شان په ټاکنو کې برخه واخسيته، خلکو نمائنده ګان وټاکل، چې روسي دوما يې بلله او خلکو دا موقع تر لاسه کړه، چې په مهمو پريکړو کې ورسره مشورې وکړل شي.

د ۱۸۶۰ ز کال راديخوا په روسيه کې صنعتي پرمختګ پر مخ روان وه، د تيلو په توليد کې د نړۍ دويم هيواد وه، په بهرنۍ سوداګرۍ کې يې هره راتلونکې ورځ زياتوالی ليدل کيده، په ۱۹۱۴ ز کال کې روسيه د نړۍ څلورم ستر صنعتي ځواک ګڼل کيده؛ خو زياتره صنعتي چارې د نورو هيوادو د خلکو په لاسو کې وې، ځايي خلک يې زياتره بې تجربې او غير کسبي وه، اقتصاد يې په پورونو باندې ولاړ وه او د شلمې پيړۍ په پيل کې د نړۍ ستر پوروړی هيواد وه.

روسيه په اساسي توګه يو زراعتي هيواد وه، ۸۰ سلنه خلکو يې زراعتي ژوند درلوده، په لرې پرتو وروسته پاتې سيمو کې د زراعت پخوانی لارې چارې موجودې وې، چې دې کار په زراعتي توليد باندې ناوړه اغېزه کړې وه، يو خوا په زراعتي توليد کې د کال ۲ سلنه زياتوالی راته، بلخوا د کال ۱,۵ سلنه نفوس زياتيده، چې ددې نفوس لپاره زراعتي توليد کافي نه وه، د هيواد عمومي حالت ډېر وروسته پاتې وه.

حکومت ټوله توجه د خپل ځواک او غلبې راوستلو ته اړولې وه، په ۱۹۱۳ ز کال کې د فوځ لپاره ۹۷۰ میلیونه روبله بودیجه ځانګړې شوې وه؛ خو د ښوونې او روغتیا لپاره ۱۵۴ میلیونه روبله ځانګړي شوي وه، د هیواد ۳ میلیونه خلکو مزدوري کوله، چې د هیواد ۱,۷۵ سلنه برخه یې جوړوله، د روغتیا او ښوونې اسانتیاوې ډېرې کمې وې، د کورونو حالت ډېر خراب وه، په خلکو کې د نشې کول ورځ په ورځ زیاتیدل، د مړینې سلنه یې د ټولې اروپا نه زیاته وه، په فابریکو کې ډېره سختي کیده.

همدغه عوامل وه، چې د هیواد ۹۰ سلنه خلکو په ذهن کې د ټول حکومت نه خفګان موجود وه، د ۱۹۱۲ ز کال څخه تر ۱۹۱۴ ز کال پورې کار بندیزونه، لاریونه او د نیولو او وژلو ګراف پورته شوی وه، د روسیې د هر حکومت لپاره د دهقانانو مسئله ستونزمنه وه، په ۱۹۰۸ ز کال کې روسي وزیر داخله سټولي ین د دهقانانو اتحادیې رنګولې، چې دې کار روسیه کې اورونه بل کړل، ددې کار د ارامولو لپاره یې څو ځلې فوځ وغوښت، په ۱۹۱۳ ز کال کې دولتي املاکو ته د زیان رسولو په تور یو لک کسان ونیول شول، دې کارونو فوځ ډېر نا ارامه کړی وه او فوځ به په مسلسل ډول د داخلي کارونو د ارامولو لپاره استعمالیده.

د تزار دویم نیکولاس په دربار کې غیر ضروري کسان او بې تجربې فوځي جنرالان ډېر زیات موجود وه، د پوهو او ذهینو وزیرانو شمېر ډېر کم وه او ورځ په ورځ یې شمېر کمیده، د حاکمې طبقې لپاره خپلو ګټو لومړیتوب درلود او تزار به خپلې عیاشۍ او ذهني ارام کاوه، د خوراک په شیانو باندې زیاته مالیه وضع شوې وه، چې دې کار ټولنیز ژوند متاثره کړی وه، دا هغه حالت وه، چې پاڅونونه یې راپارول، هیواد د ډلو ټپلو تر منځ د جګړې ډګر ګرځیدلی وه او بلشویکانو ته د منځته راتګ موقع په لاس ورغلې وه.

اوس د لومړۍ نړیوالې جګړې څخه مخکې د روسیې سیاسي، اقتصادي او فوځي حالات په لنډ ډول وړاندې کوو.

سیاسي او ټولنیز حالات

د جګړې په پیل کې په روسیه کې پارلماني پاچاهي موجوده وه، دویم تزار پاچاهي کوله، په حکومتي چارو کې د مشورې لپاره (دوما) جوړه شوې وه، د هیواد ټول نفوس ۱۷۵,۱ میلیونه وه، چې د دوی څخه یې ۷ سلنه خلکو په ښارونو کې ژوند کاوه، د هیواد د ۸۰ سلنه خلکو ژوند په زراعت پورې تړلی وه، ۳۰ سلنه خلک باسواده وه، د لوستو او هنري خلکو کموالی زیات وه.

کلیواله ټولنه وه، په خلکو کې د پرمختګ لیوالتیا هم کمه وه، په فصلونو باندې طبیعي افتونه زیات وه، چې په دې سره په بزګرانو کې لوږه او سخت کارونه ډېر وه، د بزګرانو پنځمه برخه په زور سره په فوځ کې شاملیده.

روسیه یو پراخه او زیات عرض لرونکی هیواد وه، چې پولینډ او فن لینډ هم په کې داخل وه، نور کوچني ولایتونه هم په کې داخل وه، چې په دې ولایتونو کې مختلفو قومونو ژوند کاوه، په دې ډول روسیه د قومي یووالي او تړلي ټولنیز حالت نه لرې وه، د خلکو یوې طبقې د حکومت د پخواني شاهي نظام نه ملاتړ کاوه؛ خو د منځنی او ښکتنی طبقې زیاتو خلکو د حکومت نه کرکه درلوده.

د جګړې په پیل کې روسیه د کورنی جګړې، داخلي ناارامۍ، ډلبندۍ او ټولنیزو ستونزو ښکار وه، فوځ ددغو ستونزو په هوارولو کې مصروف وه، په دې ډول یو خوا دې حالاتو د روسي په ملي امدن، زراعت او صنعت باندې ناوړه اغېزه کړې وه او بلخوا یې د فوځ نه د خلکو کرکه راپارولې وه.

اقتصادي حالات

د شلمې پیړۍ په پیل کې د روسیي اقتصادي حالت نسبت تیرې پیړۍ ته په ښه کیدو وه، صنعتي پرمختګ په چټکۍ سره روان وه، د جګړې په دوران کې یې د فولادو صنعت د فرانسې، اسټریا او هنګري نه زیات شوی وه، په دې وخت کیمیاوي او برقي صنعت هم پیل شوی وه.

د امریکا د متحده ایالاتو نه وروسته روسیه د نړۍ د تیلو د تولید دویم هیواد وه، د انرژۍ (ډبرو سکرو) په تولید کې هم په زیاته اندازه زیاتوالی لیدل کیده، په ۱۹۱۴ ز کال کې د ډبرو د سکرو تولید ۳۶ میلیونه ټنه وه.

په روسیه کې د سوداګرۍ د پیاوړي کولو لپاره ځانګړي قدمونه هم پورته شول، د اورګاډي پټلۍ چې په ۱۹۰۰ ز کال کې ۳۱۰۰۰ میله وه، په ۱۹۱۴ ز کال کې ۴۶۰۰۰ میلو ته وغزول شوه، د ګټورې سوداګرۍ لپاره ښه حالت رامنځته شو، د نورو هیوادونو خلکو په روسیه کې ښه سرمایه ګزاري وکړه، چې په دې سره نغدو پیسو، زرو او نورو د هیواد په اقتصاد کې ښه رول ولوباوه، د محصول نظام د ښه کیدو په حال کې وه او په وړکا شرابو باندې د مالیې لګولو سره اقتصاد نور هم ښه شو.

په ۱۹۱۳ ز کال کې ۲۰ سلنه صنعت موجود وه، روسیې د نړیوال صنعت ۸,۲ سلنه جوړوله او ۵۴ میلیونه میټرک ټنه انرژي یې تولیدوله.

جغرافیایي او فوځي حالات

د روسیې لویدیځ ته جرمني، سهیل لویدیځ ته استریا، هنګري، جنوب ته رومانیه، توره بحیره او ترکیه. په دې جغرافیایي موقعیت سره روسیه د خپلو دریو(جرمني، استریا-هنګري او ترکیې) دښمنانو لخوا محاصره شوې وه، په ټوله نولسمه پیړۍ او وروسته کې روسي فوځونه په ټوله اروپا کې موجود وه، د اړیکو د خراب نظام په وجه په هیواد کې په حمل و نقل کې ستونزې موجودې وې.

روسي سپاره فوځونه په پنځوسو سیمو کې موجود وه، چې ۱۰۰۰۰۰۰ اسونه یې لرل، په ۱۹۱۴ ز کال کې د دفاع لپاره زیاتې پیسې مصرفیدې؛ خو دغه پیسې یوازې د فوځ په خوراک، څښاک او د اسونو د سمبالښت لپاره کافي وې، زیات فوځ د هیواد د کورنۍ جګړې او حالاتو د سمولو لپاره د هیواد دننه موجود وه.

په ۱۹۱۲ ز کال کې روسي هوایي ځواک رامنځته شو، په ۱۹۱۴ ز کال کې یې ۳۷۵ الوتکې درلودې، په هغه وخت د روسي ځواک د ټولو هیوادو څخه زیات وه.

په ۱۹۱۴ ز کال کې روسي بحري فوځ د ۴ بحري جنګي بېړو، ۱۰ کروزرز، ۲۱ ډيسټرايزيرز، ۱۱ ابدوزه او ۵۰ تارپيډونو لرونکی وه.

سربيا

د سربيا عامو خلکو د ډېر وخت راهيسې د يو پياوړي سربيي او يوګوسلاويي خوبونه ليدل، دې هيواد به زياتره وخت د خپل ګاونډي هيواد بلغاريي سره جګړه درلوده، بلخوا يې د اسټريا-هنګري سره هم اړيکې ښې نه وې، دغه هيواد د اروپا په منځني جنوب خوا کې پروت دی، شمال ته يې اسټريا-هنګري، جنوب ته يې يونان، ختيځ ته يې بلغاريه، شمال ختيځ ته يې رومانيه او جنوب ته يې مونټينګرو او البانيه پراته دي.

په ۱۹۰۳ ز کال کې د لرې کړای شوي پاچا اليګزنډر زوی پيټر کريډ د واکمنې کورنۍ واکمني ړنګه کړه، دغه هيواد د ګاونډيو سره ډېرې ستونزې درلودې او اړيکې يې خرابې وې، د بالکان د جګړو پايلې د سربيا د عامو خلکو او حکومت لپاره د منلو وړ نه وې، په بالکان کې لومړۍ جګړه په ۱۹۱۲ ز کال کې وشوه، په دې جګړه کې سربيا، بلغاريي، يونان او مونټينګرو اتحاد کړی وه، د جګړې وروسته بلغاريي په مقدونيي باندې خپله ولکه راوسته، چې دا د سربيا لپاره د منلو نه وه.

دويمه جګړه په ۱۹۱۲-۱۳ ز کلو کې وشوه، په دې جګړه کې د بلغاريي څخه مقدونيه ونيول شوه او د سربيا، يونان او رومانيي تر منځ وويشل شوه، چې په دې ويش باندې بلغاريه ډېره په قهر شوه.

د لومړۍ نړيوالې جګړې د پيل لامل هم سربيا وه، په سربيا کې د اسټريا-هنګري شهزاده او ولي عهد (ارک ډيوک فرينز فرديناند) او ميرمن يې صوفيه د ۱۹۱۴ ز کال د جون په ۲۸ د سربيا د قوم پرست جنګي ګروپ بليک هنډ (Black Hand) د يوه غړي (پرنسب) لخوا ووژل شول. اسټريا-هنګري سربيا ته د جګړې الټيماټم ورکړ او خپل شرطونه يې ور وړاندې کړل، لکه څرنګه چې دې ګروپ د حکومت سره پټې اړيکې درلودې، د سربيا حکومت د الټيماټم هيڅ پروا ونکړه، په دې وخت

کې سربیا د روس ملاتړ د ځان سره درلود او په هر ډول چې وي، روسیه به یې د جګړې په وخت کې ملاتړ کوي؛ ځکه نو سربیا د جګړې د التیماتم هیڅ پروا ونکړه.

د جګړې د التیماتم نه یوه نیمه میاشت وروسته استریا-هنګري په سربیا باندې حمله وکړه، د سربیا خپل فوځي ځواک دومره نه وه، چې د استریا-هنګري نه د ځان دفاع وکړي؛ ځکه هغوی د زیات فوځ لرونکي وه، د سربیا د فوځ شمیر ۲۰۰۰۰۰ وه، په دې ځانګړی فوځ او نور ټول مؤقت فوځ هم شامل وه، دې حالت ته په کتو سره سربیا د نورو هیوادو نه مرسته وغوښته، په مرسته کوونکو هیوادونو کې روسیه، مونټي نیګرو، انګلستان او فرانسه شامل وه او یوه ویره وونکي جګړه پیل شوه.

رومانیه

په ۱۸۸۱ ز کال کې په رومانیه باندې د لومړي کیرول واکمن وه، حکومتي نظام ډیپوټیز(وکیلانو) پر مخ وړه، چې د رایو په واسطه ټاکل کیدل، رایه ورکوونکي په دریو ډلو ویشل شوي وه، لومړی ډله سرمایه دار او ځمکوال وه، دویمه ډله مالیه ورکوونکي، دولتي کارکوونکي، تقاعد شوي اشخاص او باسواده خلک وه، دریمه ډله هغه کسان وه، چې مالیه به یې ورکوله.

په رومانیه کې نورو موجودو اقلیتونو ته هم د رایي ورکولو حق ورکړ شوی وه، په دې اقلیتونو کې ترکان، تاتاریان او یهودان شامل وه، د دوه ذکر شویو اقلیتونو شمیر د هجرت په وجه زیات شوی وه؛ خو یهودانو په زور سره خپل تسلط ټینګ کړی وه.

په ۱۹۱۰ ز کال کې د رومانیي نفوس ۶,۹۲ میلیونه وه، زیاته ځمکه د ځمکوالو په ولکه کې وه، ځمکوال په ښارونو کې اوسیدل، په ۱۹۱۳ ز کال کې رومانیي ۲,۱ میټرک ټنه غنم تولید کړي وه، په همدې کال په رومانیه کې ۱,۸ میلیونه میټرک خام تیل را ایستل شوي وه.

په رومانیه کې د یهودي او یوناني اقلیتونو په حکومت باندې د واک لرلو په وجه خلک خفه وه، دغو یهودو او یونانیانو به عام خلک لوټل، د همدې بې انصافۍ پایله وه، چې په ۱۹۰۸ ز کال کې انقلاب رامنځته شو او په رومانیه کې د ځمکوالۍ نظام له منځه د تګ په حال کې وه او سرمایه دار نظام د ښکاره کیدو په حال کې، د یهودي او یوناني اقلیتونو واک راکم کړل شو او هیواد د پرمختګ په لاره باندې یون پیل کړ.

په ۱۸۸۳ ز کال کې رومانیه په درې ګوني اتحاد(جرمني، ایټالیا او اسټریا-هنګري) کې شامله شوه، په دې ډول د اروپا د پیاوړو هیوادونو سره په یو ځای کیدو رومانیه د پرمختګ په لور روانه شوه، په ۱۹۱۳ ز کال کې د بالکان په دویمه جګړه رومانیه د سربیا، یونان او مونټې نیګرو سره یو ځای ودریده او بلغاریې ته ماته ورکړه، چې د جګړې وروسته یې په مقدونیه کې څه برخه ورسیده او د ځمکې د پراخوالي خوب یې پوره شو.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د رومانیي ټول فوځ ۲۹۰۰۰۰ وه، د ۱۹۱۶ او ۱۹۱۸ ز کلونو تر منځ رومانیه د جرمني او اسټریا-هنګري فوځونو په ولکه کې وه.

بیلجیم

په ۱۸۸۵ ز کال کې په بیلجیم باندې پاچا لیوپولډ دویم واکمن وه، په ۱۸۹۳ ز کال کې د رایې ورکولو قانون نافذ شوی وه، چې ددې څخه دمخه کال باندې په بیلجیم کې د ښځو د حقوقو لپاره یوه ډله جوړه شوې وه، حکومت د رایې ورکولو، حقوقو او د ژبې په اړه د سختو ستونزو سره مخ وه، د نولسمې پیړۍ په پای کې د اقتصاد په اړه هم مختلفې پوښتنې کیدې، میکلوډ یو تحریک کړ، چې والونو ته ښه وظیفې ورکول کیږي؛ خو فلیمنګ ته کوچنۍ وظیفې ورکول کیږي.

په ۱۹۰۶ ز کال کې د فلیمنګ د تحریک ملاتړو په تخنیکي ښوونه کې د فلیمش (فلیمنګي ژبې) غوښتنه وکړه، په ۱۹۰۸ ز کال د کانګو د خلکو سره د تبعیضي چلند پر ضد دغه تحریک نور هم چټک شو او حکومت خپل ټول توان ددې مسئلو د حل لپاره په کار واچوه، په ۱۹۱۲ ز کال کې جولیوس ډیسټري د پاچا په نوم یو

سرخلاصی لیک خپور کړ، چې په دې سره د والون تحریک پیل شو، په ۱۹۱۲ ز کال کې ټاکنې وشوې، په دې سره په هیواد کې د فساد یوه سلسله هم پیل شوه، د هیواد زیاتو نا امنو سیمو ته فوځ ولیږل شو؛ خو فوځ خپله فساد پیل کړ، په ۱۹۱۳ ز کال کې ۱۰۰۰۰۰۰ مزدورانو د خپلو حقوقو د غوښتلو لپاره لاریون وکړ، په هم دې کال کې په فوځ کې په زور باندې د خلکو نیول هم پیل شول.

د لومړۍ نړیوالې جګړې د پیل په وخت کې د هیواد اقتصادي او سیاسي حالات ډېر وروسته پاتې او خراب وه، فساد ډېر زیات موجود وه، کاریګر ډېر زیات نا راحته وه، عام خلک د فلیمنګ او والون په تحریکونو کې شامل وه، چې په دې سره یې د یو بل ګریوان ته لاسونه اچول، د نارینه وو وروستی متوسط عمر ۴۹ او د ښځینه وو کاله۵۲ وه.

یو خوا حکومت د سختو ستونزو سره مخ وه؛ خو بلخوا یې د اقتصادي ستونزو د حل لپاره هم کوښښونه کول، په ۱۹۰۰ ز کال کې تقاعد هم پیل شو، په ۱۹۰۳ ز کال کې د دندو پر وخت د پیښو د منځته راتګ په صورت کې بیمه هم پیل شوه، په ۱۹۰۵ ز کال کې د زیبروک د بندر کار هم پای ته ورسیده، بیلجیم په نړیوالې سوداګرۍ کې مهم ځای درلوده، د لومړۍ نړیوالې جګړې د پیل په وخت کې په شپږم نمبر باندې وه، په نړیوالې سوداګرۍ کې د روسیي نه مخکې وه، په ۱۹۱۲ ز کال کې د بیلجیم ملي مجموعي امدن ۷۵۵ میلیونه بیلجیمي فرانکه وه.

په دې وخت کې په بیلجیم کې نړیوال شهرت لرونکي خلک هم موجود وه، مشهور لیکوالان، شاعران او د ژوند د نورو اړخونو پورې تړلي وتلي خلک زیات موجود وه، په ۱۹۰۴ ز کال کې د قانون نړیوال انستیتیوټ ته د امن نوبل جایزه ورکړل شوه، په ۱۹۰۹ ز کال کې پخواني لومړي وزیر ای برینارټ او په ۱۹۱۳ ز کال کې هنري ماري لافونتین ته د امن د نوبل نړیوالې جایزې ورکړل شوې، د بیلجیم وتلي شاعر مورث میترلنګ ته په ۱۹۱۱ ز کال کې د ادب نوبل جایزه ورکړل شوه.

بیلجیم د نولسمې پیړۍ په دویمه نیمایي کې د یوه بې طرفه هیواد په توګه موجود وه، زیاتو نړیوالو ځواکونو د بې طرفه هیواد په توګه د اوسیدو په مقابل کې ورسره د مرستو ژمنې کړې وې، په ۱۹۱۳ ز کال کې یې یو ځل بیا د خپلې بې طرفۍ اعلان وکړ، په ۱۹۰۷ ز کال کې جرمني غوښتل، چې د بیلجیم له لارې د خپل شیلفن پلان په اساس په فرانسه باندې حمله وکړي، جرمني د ۱۹۱۴ ز کال په اګست کې بیلجیم ته التیماتوم ورکړ، چې د جرمني فوځ ته باید د خپلې خاورې څخه د تیریدو اجازه ورکړي، د بیلجیم حکومت د لارې د ورکولو څخه انکار وکړ، چې په دې کار سره جرمني په ۴ اګست باندې په بیلجیم او لوګسزامبورګ باندې حمله وکړه، د اګست او سپټمبر په په میاشت کې جرمنی تقریبا په ټول بیلجیم باندې ولکه درلوده، د بیلجیم په مشهورو جګړو کې د پیریس او لینګ مارک جګړې شاملې دي.

یونان

د ۱۸۹۷ څخه تر ۱۹۱۴ ز کال پورې د پراختیا غوښتنې د پالیسۍ په پایله یونان د زیاتو ستونزو سره مخ وه، په ۱۸۹۷ ز کال کې عثماني ترکیې د یونان زیاتې سیمې ونیولې، په ۱۹۰۸ ز کال کې د یونان د کریټ د جزیرې زیاتې سیمې د ایلف تهیر لخوا اداره کیدې؛ خو بیا هم د یونان یوه برخه ګټل کیده.

په ۱۹۱۲ ز کال کې ایټالیې د یونان په نویو نیول شویو افریقایي سیمو باندې ولکه راوسته، بلخوا په ۱۹۱۲-۱۳ ز کال کې د بالکانو دویمه جګړه رامنځته شوه، چې په دې جګړه کې یونان د بلغاریې، سربیا او مونټې نیګرو سره یو ځای د عثماني ترکیې پر ضد جګړه وکړه، په دې جګړه کې د ترکیې څخه ځینې سیمې ونیول شوې؛ خو په دې سیمو باندې بلغاریې زیات تسلط درلوده.

د پاچا لومړي جورج واکمني د سخت مخالفت سره مخ وه، په هیواد کې د کریټ د جزیرې د واکمن ایلف تهیر سره د خلکو مینه زیاتیده، پای په ۱۹۰۹ ز کال کې یې حکومت چپه کړ او ایلف تهیر د لومړي وزیر په توګه وټاکل شو، لومړی وزیر

د (میګالي نظریي) ملاتړی وه، چې د یوه ستر یوناني حکومت رامنځته کول یې غوښتل.

په ۱۹۱۲-۱۳ ز کال کې د بالکانو په دویمه جګړه کې یونان، سربیا او مونټې نیګرو یو ځای د بلغاریي څخه د بالکان په لومړۍ جګړه کې نیول شوې سیمې بیرته ونیولې او مقدونیا یې هم بیرته ترلاسه کړه، په دې ډول د یونان په سیمو کې ۷ سلنه پراختیا رامنځته شوه او نفوس یې د ۲,۸ څخه ۴,۸ میلیونو ته پورته شو، په داسې حال کې په دې نوي داخل شوي نفوس کې ۲ میلیونه غیر یونانیان ول، دې کار د لومړي وزیر هم فکره خلکو ته نور هم ځواک ورکړ او په هیواد کې د پراختیا غوښتنې د سیاست ملاتړي نور هم زیات شول، د همدې فکر په پایله کې په ۱۹۱۳ ز کال کې پاچا لومړی جورج ووژل شو او پر ځای یې زوی لومړی قسطنطین کینول شو.

پاچا او لومړی وزیر په دوه جلا لارو باندې روان ول، چې دې سره د هیواد حالات په خطر کې ول، په ۱۹۱۵ ز کال کې لومړی وزیر له دندې ګوښه کړل شو؛ نو هغه بیرته د کریټ په جزیره باندې خپل حکومت جوړ کړ، وروسته یې په سالونیکا باندې هم حکومت جوړ کړ او د نوي یونان اساس یې کیښود، د پاچا د لاس لاندې سیمو ته پخوانی یونان وویل شو.

د یونان حکومت په لومړۍ نړیواله جګړه کې بې طرفي غوره کړې وه، په ۱۹۱۵ ز کال کې بلغاریه په جګړه کې داخله شوه، چې د بلغاریي نه د سربیا او مونټې نیګرو دفاع کول ستونزمن شوي وه، دې هیوادونو ته د خوراک او څښاک او د دفاع لپاره سامان رسول ډېر اړین وه، دغه اړین توکي باید د یونان د سالونیکا د سیمې له لارې رسول شوي وای، متحدینو څو ځلې وغوښتل، چې دغه لاره باید خلاصه شي، خو د یونان حکومت بې طرفي غوره کړې وه، بلخوا ایلف تهیرو ددې کار اجازه ورکړه، سربیا او مونټې نیګرو ته د اړینو توکو د رسولو لاره خلاصه شوه.

په دې ستر کار سره متحدينو د ايلف تهيرو حکومت په رسميت وپيژنده، وروسته په ۱۹۱۷ ز کال کې د متحدينو د فشار له امله پاچا له هيواده وشړل شو او په ټول يونان باندې ايلف تهيرو واکمن شو.

مونټي نيګرو

په ۱۸۷۸ ز کال کې د برلين په کنفرانس کې داسې پريکړه شوې وه، چې د عثماني ترکيي د لاس لاندې بندر ګاه بايد مونټي نيګرو ته ورکړل شي، ددې پريکړې مطابق په ۱۸۸۰ ز کال کې د عثماني ترکيي لخوا نيول شوې سيمې بيرته مونټي نيګرو ته ورکړل شوې، په ۱۸۷۹ ز کال کې د سنا مجلس ړنګ شو او يو حکومتي کونسل رامنځته شو، په هيواد کې يوه ستره محکمه هم جوړه شوه، په ۱۸۸۸ ز کال کې نوی قانون تصويب شو او په ۱۹۰۵ ز کال کې لومړی ليکل شوی قانون نافذ کړل شو.

په ۱۹۱۰ ز کال کې پاچاهي نظام ومنل شو او دې نظام ته يې د (زيټا) نوم ورکړ؛ خو دغه اعلان ته دومره ارزښت ورنه کړل شو، په هيواد کې د اورګاډي پټلۍ نوره هم وغځيده او د پوستې نظام يې نور هم ښه کړ.

په ۱۹۱۲-۱۳ ز کال کې د بالکانو په دويم جنګ کې مونټي نيګرو د سربيا او يونان ملاتړې وه او دغو هيوادونو د بلغاريي سره د بالکان د لومړي جنګ د نيول شويو سميو پر سر جګړه کړې وه، مونټي نيګرو د سربيا ملاتړې وه، سربيا د روسيي سره دفاعي تړون لاسليک کړی وه، په ۱۴ اکتوبر ۱۹۱۵ ز کال کې بلغاريي په لومړۍ نړيواله جګړه کې برخه واخيسته او بيا يې په سربيا باندې ولکه ټينګه کړه، څرنګه چې مونټي نيګرو د سربيا ملاتړې وه؛ نو په همدې وجه يې په لومړۍ نړيواله جګړه کې د سربيا لپاره داخله شوه.

ايټاليا

د نولسمې پيړۍ په وروستۍ څلورمه کې ايټاليا په نړۍ کې د يوه متحد حکومت په توګه رامنځته شوه، اوس ايټاليا د تيرې پيړۍ د دريو ربعو غوندې په کوچنيو

حکومتونو نه وه ویشل شوې، په ۱۸۹۰ ز کال کې د ایټالیا نفوس ۳۰ میلیونه وه، چې د یوه قوي حکومت ښکارندوی ګڼل کیده، هره راتلونکې ورځ یې په نفوس کې زیاتوالی راته، د بهرنیو حکومتونو اغېز پرې ورځ په ورځ کمیده او حب الوطنی او قومي جذبې په کې زیاتوالی مونده، په ۱۹۱۴ ز کال کې یې نفوس ۳۵,۳ میلیونه تنه وه، چې ددې څخه یې ۱۱,۶ سلنه خلکو په ښارونو کې ژوند کاوه.

درې ګوني اتحاد(۱۸۸۶) د ایټالیي حیثیت ته زیاته ګټه ورسوله، د خپلو دوه ګاونډیو دښمنانو (اسټریا-هنګري او فرانسې) نه یې د اسټریا-هنګري سره ښې سفارتي اړیکې جوړې کړې، په ګاونډیو کې یې یوازې فرانسه د ستونزو ښکار وه؛ خو ایټالیا د یوه قوي ځواک په توګه پیژندل کیده، د نورو مهمو هیوادونو څخه دلته سفیران راولیږل شول او روم د یوه نړیوال ځواک په توګه ومنل شو.

ایټالیا د نړیوال ځواک په کیدو سره هم، په صنعتي پرمختګ، زراعت او د سواد سلنه کې ډیره وروسته پاتې وه، د حمل نقل وسائل یې هم ډېر وروسته پاتې وه او ویې یې نه شو کولای، چې د نړۍ په سترو قومونو کې ځآن ته ځای پیداکړي، د سواد سلنه یې ۳۷,۶ وه، زراعتي نظام ډېر وروسته پاتې وه، چې دې کار د هیواد زراعتي غوښتنې نه شوې پوره کولای.

دغه ځواکمنتیا یې هغه وخت مشکوکه شوه، چې په ۱۸۹۶ ز کال کې یې د کارزار په ډګر کې د یوه افریقایي قوم نه ماته وخوړه، په ۱۹۱۱-۱۲ ز کال کې یې د لیبیا سره د جګړې اعلان وکړ، په دې ډول ایټالیا د کمزوري نه نور هم په کمزوري هیواد باندې بدل شو، په نړیوال صنعت کې یې شراکت د لومړي وخت نه نور هم کم شو، اقتصادي او ټولنیز خراب حالت ایټالیا د نړۍ د ځواکمنو هیوادو څخه بهر کړه، اوس دغه هیواد د ګاونډیو لپاره کوم خطر نه وه، ایټالیا په ۱۹۱۴ ز کال کې د ۱۸۷۱ ز خراب حالت ته رسیدلې وه، بحري فوځ یې کمزوری او د نویو بحري جنګي وسائلو څخه محروم وه، چې په دې سره یې حیثیت ته زیان رسیدلی وه.

په ټوله اروپا کې زيات بې سواده خلک په ایټالیا کې موجود وه، په ۱۹۱۳ ز کال کې یوازې ۱۱ میلیونه میټریک ټنه انرژي مصرفیدله، کوم چې په نړیوالو ځواکمنو هیوادونو کې د ټولو څخه کمه فیصدي وه، في کس صنعت ۲۶ وه، ټول مجموعي صنعتي وړتیا یې ۲۲,۵ وه، په نړیوال صنعت کې یې ۲,۴ سلنه ونډه درلوده.

۸۸ سلنه د ډېرو سکاره یې د انګلستان نه واردول، د ډېرو د سکرو په واردولو سره یې مجموعي امدن او د مصرف توازن بیخي خراب شوی وه، د فوځ د اړتیاوو د پوره کولو لپاره یې د نغدو پیسو پیداکول یو ستونزه وه، زیاتره وخت د نفوسو زیاتوالی د یوه هیواد په پرمختګ کې مثبت رول لوبوي؛ خو د ایټالي خبره بیا ددې برعکس وه، وروسته پاتې زراعتي سیستم، د صنعت او کسبونو نه موجودیت، د حمل و نقل د وسائلو کموالی او د په ښوونیز ډګر کې نه پرمختګ هغه څه وه، چې د ایټالیي زیات نفوس یوه ستونزه جوړه شوې وه.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د ایټالیي ځمکنی او بحري فوځ ۳۴۵۰۰۰ ټنه وه، د فوځ حالت هم خراب وه، فوځ یې د امریکا او جاپان نه زیات وه؛ خو په تخنیکي او فني لحاظ وروسته پاتې وه، چې نه یې قوي وسلې درلودې او یې د جګړې لپاره اړینه جذبه، په فوځ کې د شاملیدو طریقه هم ډېره ستونزمنه وه، د جنوبي ایټالیي او کاتولیکي کلیسا تر منځ شخړې ځایي خلک په حکومت کې د دندې د اجراء کولو او د هیواد د پرمختګ په اړه بد ګمانه کړي وه، په عمومي ډول قومي برترۍ ته ترجیح ورکول کیده او قومي جذبه هم موجوده نه وه.

د فوځ شمېر یې ډېر زیات وه؛ خو جګړه یوازې د زیات فوځ په تکیه باندې نه شي کیدای، د جګړې لپاره قومي جذبه، قوي اقتصاد، قوي سیاسي او ټولنیز استحکام، ځمکني او بحري اړین جنګي وسائل او د صنعتي پرمختګ تر څنګ په نړیواله کچه قوي سفارتي اړیکې هم باید موجودې وي؛ خو ایټالیا ددې صفاتو څخه محرومه وه.

جاپان

جاپان د فیوډالي نظام په وجه د نورې نړۍ نه لیرې او بیخي بې اړیکې وه، د خپلې پیچلې ژبې په درلودلو سره په نړیوالو مسئلو کې هم په پیچلي هیواد سره پیژندل کیده، په هیواد کې د طبیعي وسائلو کموالی، غریز جغرافیایي موقعیت او د زلزلو موجودیت د اقتصادي پرمختګ په مخکې خنډ وه، ۲۰ سلنه ځمکه یې د کرونديږ وړ وه، جاپان کوم نږدې ګاونډی دوست هیواد هم نه درلوده، جاپانیانو په یو ډول هم د بهرنیو مداخلې نه شوې زغملی.

دغه حالت د نولسمې پیړۍ د وروستۍ څلورمې پورې موجود وه او جاپان په سیاسي لحاظ خام، په فوځي لحاظ کمزوری او په اقتصادي لحاظ کمزورترین هیواد وه، په ۱۸۶۸ ز کال کې د میجي د نوي والي تحریک جاپاني عوامو ته د لویدیځ د نه تسلط فکر ورکړ، دغه فکر نوي والي، صنعتي پرمختګ او په ځان بسیا کولو فکر ته قوت ورکړ، په فیوډالي نظام کې یې ښه والی راووست، ښوونې او روزنې ته زیاته توجه وکړل شوه، چې په دې سره د بې سوادۍ کچه راکمه شوه، په قانون کې اصلاح راوستل شوه او نوی بانکي سیستم یې خپل کړ، ځمکنی او بحري فوځ یې بیا د سره منظم کړ او د انګلیسي بحري بیړیو په شان یې بحري بیړۍ جوړې کړې.

دا هغه وخت وه، چې په جاپان کې په یوه وخت کې اقتصادي پرمختګ او په ځمکني او بحري فوځ کې یې زیاتوالی رامنځته شو او دا د هغې قومي چغې پایله وه، چې په سیاسي لحاظ د جاپانیانو د مستحکم کولو لپاره وهل شوې وه، په دې ډول (یو موړ هیواد-قوي فوځ).

د جاپان جغرافیایي موقعیت هم په اقتصاد کې ستر رول درلود، د جاپان جزیرې د څلورو خواوو څخه په بحرونو کې وې، چې دا کار یې د نورې نړۍ سره د اړیکو د شلیدو باعث شوی وه، نږدې ورته کوم دښمن پروت نه وه او که کوم دښمن یې وه؛ نو هغه باید ځواکمن بحري فوځ درلودای، د جاپان نفوس په چټکۍ سره زیاتیده، زراعتي نظام کې هم ښه والی رامنځته شو؛ خو زراعت او د کب نیولو کسب اوس هم د ۱۸۹۰ ز کال په شان وه، صنعتي پرمختګ ته زیاته توجه وشوه، په جاپان

کې د فولادو صنعت يوازې نوم درلود، د سرمايي کموالي او د پورونو پر سر د نورو پورونو اخيستو يې استحکام ته زيان رسولی وه، همدا وجه وه، چې فوځ يې د نويو اړينو وسلو نه بې برخې وه او صنعتي پرمختګ يې وروسته پاتې وه.

د جاپان د جغرافيايي موقعيت نه علاوه، د جاپانيانو حوصله او اراده، هغه مهم عامل وه، چې د جاپان په پرمختګ کې يې ستر رول لوبولی او ډېر ژر يې ځان په يوه نړيوال ځواک باندې بدل کړی دی، د خپل تمدن په اړه د ښه فکر درلودل، د فوځ او هيواد سره زياته مينه، د شهنشاه احترام او د ټولو نه زيات د نظم او دسپلين مراعت هغه ځانګړتياوې دی، چې جاپانيان يې په يوه ماته نه منونکي قوم باندې بدل کړی دی او په ډول سره دا قوم د هر مشکل او خطر سره د مقابلې لپاره هر وخت چمتو دی.

په ۱۹۰۳-۵ ز کال کې د روسيي سره د جاپانيانو جګړې نړيوال حيران کړل، روسيه چې په ظاهره د ډېرې پراختيا، د زيات نفوس لرونکې او هم د زيات فوځ لرونکی هيواد وه، د کوريا او منچوريا د ځينو سيمو پر سر يې د جاپان سره جګړه وکړه، په ۱۹۰۴ ز کال کې د بحري فوځ مشر ټوګو په واسطه روسي بحري فوځونو ماته وخوړه، جاپانيانو په هر ډول چې وه، برى يې غوښته، جاپاني افسرانو او ځوانانو د زړورتيا او شجاعت ښه بيلګه وړاندې کړه، د روسيي په سرنګونو او ميدانونو باندې يې ګولۍ وورولې او روسي خندقونه جاپانيانو په خپله ولکه کې راوستل.

دغه حالت د جګړې کارپوهان دې خبرې ته متوجه کړل، چې جګړه يوازې په قوي اقتصاد، فوځي قوت، نوې وسلې او په سياسي او جغرافياوي حقائقو په وسيله نه ګټل کيږي، بلکه جګړه جذبې، اطاعت، نظم او دسپلين، عزم او د بري په لاسته راوړلو باندې په يقين درلودلو په واسطه ګټل کيږي.

په ۱۹۱۳ ز کال کې د جاپان ټول نفوس ۵۱,۳ ميليونه تنه وه، چې د دوی څخه يې ۱۲,۸ سلنه په ښارونو کې اوسيدل، په همدې کال د انرژۍ مصرف يې ۲۳ ميليونه ميټريک ټنه وه، عمومي صنعتي صلاحيت يې ۲۵,۱ وه او د يوه کس اندازه

يې ۲۰ وه، د فولادو صنعت په کې ۰,۲۵ میلیونه وه، په ۱۹۱۴ ز کال کې یې ملي امدن ۲ بلیونه ډالره وه او في کس امدن یې ۳۶ ډالره حساب شوی وه.

پرتګال

په ۱۸۸۹ ز کال کې شاه لومړی لوئس مړ شو او زوی یې لومړی کارلوس واکمن شو، په پرتګال کې د هسپانیي (سپین) غوندې د اوږد مهال راهیسې دوه جمهوري ګوندونو حکومت کاوه، په ۱۹۰۶ ز کال کې لومړي کارلوس جاوفرانکو د لومړي وزیر په توګه وټاکه، کوم چې د جمهوري ګوند ضد وه، په ۱۹۰۸ ز کال کې د جمهوري ګوند ضد یو تحریک پیل شو، چې په همدې کال د فبرورۍ د میاشتې په دویمه لومړی کارلوس ووژل شو.

په ۱۹۰۸ ز کال کې دویم مینول پاچا شو، یو څه موده د پاچا پلوو او جمهوري غوښتونکو تر منځ سخت اختلافات موجود وه، په ۱۹۱۰ ز کال کې فوځي انقلاب رامنځته شو، چې د انقلاب وروسته د جمهوري ګوند حکومت راغی او پاچا یې جلاوطن کړ، په ۱۹۱۱ ز کال کې یو قانون پاس شو، چې ددې قانون مطابق کلیسا او دولتي ادارې یې د یوه بل څخه جلا کړې، په دې سره د پاپ واکونه نور هم راکم شول.

پرتګال د انګلستان سره پخوانۍ دوستانه اړیکې درلودې، په ۱۸۹۰ ز کال کې پرتګال خپلې ګټې د انګلستان د ګټو لپاره قرباني کړې وې، په لومړۍ نړیواله جګړه کې پرتګال د متحدینو سره په صف کې په بشپړ ډول ولاړ نه وه؛ بلکه په لومړي سر کې یې د یوې پالیسۍ په اساس بې طرفي غوره کړې وه.

پرتګال د افریقایي هیوادونو سره سوداګریزې اړیکې درلودې؛ خو بیا یې هم اقتصاد په مندویانو باندې منحصر وه، د جګړې په جریان کې جرمني د انګلستان د بحري فوځ محاصره کوله، په دې وخت د پرتګال سوداګریزو چارو ته زیان رسیده، سربیره پر دې په جنوبي انګولا کې د جرمني او پرتګالي فوځونو تر منځ جګړې هم شوې وې؛ خو ددې سره هم دواړه حکومتونه په بشپړ ډول جګړې ته چمتو نه وه.

انګلستان د پرتګال نه وغوښتل، چې په افريقايي نيول شويو ځمکو کې په بندرونو باندې موجودې جرمني بحري بيړۍ ونيسي او انګلستان ته يې ورکړي، پرتګال د ۱۹۱۶ ز کال د فبرورۍ په ۲۴ دا کار وکړ، چې د همدې کال د مارچ په ۸ جرمني د پرتګال پر ضد د جګړې اعلان وکړ.

په ۱۹۱۶ ز کال کې پرتګال د جنوبي افريقا له لارې د جرمني په ختيځه افريقا باندې حمله وکړه، پاول وان ليټووربيک د ځمکني جنګ په واسطه نه يوازې دفاع وکړه، بلکې پرتګالي فوځ يې په افريقا کې مصروف وساته او په اروپا کې يې د جګړې کولو څخه منع کړ، وان ليټووربيک د نړيوالې جګړې تر پايه پورې د پرتګال سره په افريقا کې مصوف وه.

بلخوا پرتګال ته په اروپا کې زيات ځاني زيان واوښته، د خندقونو په جګړه کې يې ۱۰۰۰۰ فوځ ووژل شو، په ۱۹۱۸ ز کال کې يې ۶۰۰۰۰ فوځ د انفلوئينزا په وجه مړ شو، د جګړې په جريان کې پرتګالي حکومتونه څو ځلې تغير شول، هيواد کې په بشپړ ډول سياسي استحکام موجود نه وه، د ۱۹۱۸ ز کال په دسمبر کې يې لومړی وزير سيډونياپائس ووژل شو.

د مرکزي هېوادونو حالات

په اسلامي نړۍ کې د ملوک الطوائفۍ او نا اهلۍ په وجه نړيوال مشرتوب د څوارلسمې زيږدي پيړۍ د پای څخه وروسته د اروپا په طرف روان وه، بيا انګلستان په اروپايي قومونو کې د ټولو څخه ځيرک او ځواکمن قوم وه، پراخه حکومت يې ختيځ او لويديځ طرف ته غځيدلی وه، د لويديځو قومونو د پراختيا غوښتنې هغه تحريک چې غوښتل يې د نړۍ په ښو هيوادونو کې واوسيږي، نور د پای مرحلې ته نږدې وه، د اروپا زياتو خلکو د امريکا لويې وچې ته هجرت کړی وه، اروپايي قومونه په نويو نيول شويو ځمکو باندې د ولکې د ټينګولو لپاره د يوه بل سره په جګړه کې وه، دا هغه تاريخي شيبه وه، چې د تاريخ مطالعه کوونکي د نړۍ په مشرۍ کې يو تغير په خپلو سترګو ليده.

لومړۍ نړیوالې جګړې د نړۍ په افق باندې یو نوی پېل رامنځته کړ، د نړۍ مشري داسې یوه هیواد ته ورسیده، چې د اوو بحرونو اخوا په کې اروپایي مهاجر اوسیدل، په جغرافیایي لحاظ یې دا برتري درلوده، چې شاوخوا یې د اسیایي او اروپایي هیوادونو په شان جنګي هیوادونه پراته نه وه او دغه هیواد ته په بشپړ ډول هغه وسائل او حالات برابر وه، چې کوم قوم یې د مشرۍ لپاره باید ولري او دغه هیواد د امریکا متحده ایالات وه.

د اروپا په لویه وچه کې انګلستان، فرانسه، جرمني، پروسیا، اسټریا، هنګري او روسیه او سربیره پر دې عثماني ترکان هغه دولتونه وه، چې د خپل شان و شوکت د ښودلو لپاره یې ملا تړلې وه، د یوه کمزوري د بل ځواکمنتوب ګڼل کیده، اروپا ټوله اتلسمه پیړۍ په همدې حالاتو کې تیره کړه.

قومي تعصبونه، حب الوطني، نسلي برتري، پخواني مسائل او جګړې د نورو زیاتو جګړو او کشمکشونو عوامل وه، په نویو ځمکو ولکه او د زیاتو نه د زیاتو ځمکو لاسته راوړل، وسله، فوځ او نوې جنګي تجربې، دا هغه عوامل وه، چې د اروپا امنیت یې د ګواښ سره مخ کړی وه.

انګلستان د ډېرې مودې څخه د نویو ځمکو په نیولو کې مخکښه وه، سوداګریز مارکیټ یې په ټوله کې نړۍ کې موجود وه، د سوداګرۍ ټول انحصار یې په بحري بندرونو باندې وه، په سوداګریزو لارو باندې یې د خپل ستر او قوي فوځ په واسطه کنټرول ترلاسه کړی وه.

که له یوې خوا انګلستان زیاته توجه د خپل بحري فوځ ځواکمنیدو ته اړولې وه، بلخوا جرمني او روسیي خپل ځمکنی فوځ په مسلسل ډول زیاتوه، د نولمسې پیړۍ په نیمایي کې د اروپا حالت په چټکۍ سره تغیر وکړ، په ۱۸۸۲ ز کال کې جرمني د اسټریا-هنګري او د ایټالیي سره درې ګونی تړون لاسلیک کړ، چې په دې سره یې په سیمه کې فرانسه بیخې یوازې کړه.

په اروپا کې د جرمني اغېز د بسمارک د ښې سفارک کارۍ او د نه پراختیا غوښتنې فکر په وجه زیات شو، دغه حالت انګلستان ته د تشویش وړ وه، انګلستان غوښتل، چې د جرمني د نړیوال ځواک د کېدو په مخ کې بند واچوي، تر څو نړیواله مشري د انګلستان په لاس کې پاتې شي؛ خو بلخوا فطري جذبې جرمنیان مجبوره کړي وه، تر څو خواري او محنت وکړي او د نړیوال ځواک په توګه رامنځته شي، همدغه تعصب انګلستان مجبوره کړ، چې نوې سیمې ونیسې، جګړې وکړي، د فرانسې ملاتړ وکړي او په هر ډول چې وي د جرمني د پرمختګ مخه ونیسي.

وړاندې مو د متحدینو حالات مطالعه کړل، دلته به مناسبه وي، چې په لومړۍ نړیواله جګړه کې د متحدینو د مخالفو ځواکونو یعنې مرکزي ځواکونو(هیوادونو) حالات هم په لنډ ډول مطالعه کړو.

جرمني

د ۱۸۷۰ ز کال نه وروسته جرمني د اروپا د یوه قوي هیواد په توګه رامخته شو، په ۱۸۷۱ ز کال کې د اتووان بسمارک په ټاکلو سره د جرمني په سفارتي اړیکو کې ښه والی رامنځته شو، جرمني د اروپا په مرکز کې پروت وه؛ ځکه نو د ټولې اروپا د توجه مرکز ګرځېدلی وه، څلورو خواو ته یې پرتو هیوادونو په یو ځای کیدو سره کولای شول، چې جرمني کمزوری کړي.

بسمارک همدې حالت ته په کتو سره دوه مهم سفارتي او پالیسي جوړونکي کارونه وکړل، لومړی دا چې د درې ګوني اتحاد په واسطه یې د اسټریا-هنګري او ایټالیې سره دفاعي تړون لاسلیک کړ، په دې ډول اوس د جرمني دښمنان یوازې فرانسه او روسیه وه؛ خو بحري دښمن یې یوازې انګلستان وه، دویم دا چې د پراختیا غوښتنې فکر یې بیخې پرېښوده او نورو اروپایي هیوادونو ته یې داسې ښکاره کړه، چې جرمني غواړي د یوه قوي هیواد په توګه رامنځته شي، چې د نورو هیوادونو د پرمختګ ملاتړې به وي.

په ۱۸۹۰ ز کال کې جرمني د خپلو سفارتي اړیکو په واسطه د اروپا په مرکزي ځواک باندې بدل شوی وه، جرمني د خپلو هم عصره حکومتونو برعکس د پخواني

نظام په واسطه ځواکمن شوی وه؛ خو نور هیوادونه د نوي جمهوري نظام په واسطه د پرمختګ په لاره روان وه، دغه کار د جمهوري نظام لرونکو هیوادونو لپاره د تشویش وړ وه، په همدې کال د بسمارک او د جرمني د قیصر(دویم ویلیم) تر منځ د اختلافاتو په پایله کې بسمارک استعفا ورکولو ته مجبور کړای شو؛ خو جرمني د لومړني وروسته پاتې حالت څخه بهر شوی او د پرمختګ په لاره روان وه.

په ۱۸۹۱ ز کال کې د روسیي څخه یو وفد جرمني ته راغی، تر څو دفاعي تړون بیا د سره نوی کړي، جرمني هغوی ته د درې ګوني اتحاد سند ور وښود او د روسیي سره یې د دفاعي تړون د لاسلیکولو څخه بخښنه وغوښته، ویې ویل، چې درې ګونی اتحاد او ستاسو سره دفاعي تړون به په یوه وخت د یوه بل پر ضد وي، دا هغه ستره غلطي وه، چې د جرمني نوی حکومت یې مرتکب شو، روسیي فرانسې ته مخ ورواړه، دواړه هیوادونه د جرمني د ځواک څخه په ویره کې وه او د خپل ځان په اړه د جرمني د ارادې څخه هم خبر ول، په ۱۸۹۴ ز کال کې دواړو هیوادونو اتحاد رامنځته کړ، د بسمارک برعکس دویم ویلیم د پراختیا غوښتنې فکر درلود، داسې نه شو ویلای، چې بسمارک بیخي د پراختیا غوښتنې فکر نه درلود؛ مګر د هغه وخت حالات یې په نظر کې نیولي وه او دا یې درک کړې وه، چې د پراختیا غوښتنې د پالیسۍ په پایله کې به د جرمني پرمختګ او حتی وجود به یې د خطرې سره مخ شي؛ ځکه نو بسمارک د پراختیا غوښتنې لپاره کوم ښکاره اقدام نه وه کړی.

د جرمني د پراختیا غوښتنې د ارادې دوه وجې وې، لومړی دا چې دویم ویلیم دا درک کړې وه، چې د اوسنیو ځواکمنو د ځواک د ماتولو لپاره باید جرمني دومره ځواکمن شي، چې د اوسنیو ځواکمنو هیوادونو په ځواک کې تغیر راوستل شي او د دومره ځواک د ترلاسه کولو لپاره وسائلو ته اړتیا ده، دویم دا چې د جرمني د پرمختګ یون په اروپا نه بلکې په ټوله نړۍ کې په چټکۍ سره روان وه، په نفوسو کې مناسب زیاتوالی، صنعتي، کیمیاوي او بریښنایي پرمختګ، دویم ویلیم ته دا باور ورکړی وه، چې کولای شي د نړۍ نور ځواکمنو هیوادونو او دښمنانو ته نیغ وګوري.

د همدې جذبې په وجه جرمني په ۱۸۹۸ ز کال کې د بحري بېړيو په زياتوالي باندې پېل وکړ، د بحري ځواکونو د قومندان (ترپر) په وخت کې جرمني د شپږم نمبر نه دويم نمبر ته راغی، مخکې د جرمني نه يوازې روسيي او فرانسې ويره درلوده، اوس انګلستان هم د بحري ځواک په ډېريدو سره د جرمني نه په ويره کې شو، انګلستان مجبور شو، چې د فرانسې سره خپل ټول اختلافات پرېږدي او د جرمني ضد تړون ورسره لاسليک کړي.

د بحري ځواک د زياتولو يوه وجه دا هم وه، چې جرمني د ځانګړو سياسي حالاتو په نظر کې نيول سره، خپل ځمکنی فوځ کموه، د دفاعي بوديجې زياته برخه يې د بحري ځواک د پياوړي کولو لپاره ځانګړې کوله، بلخوا شاوخوا ته يې دښمنان هم زياتيدل، د ايټاليي او رومانيي سره هم سفارتي اړيکې چندان ښې پاتې نه وې.

اوس به د ۱۹۱۳-۱۴ کلونو حالات په لنډ ډول وڅيړو.

سياسي او ټولنيز حالات

په ۱۹۱۴ ز کال کې په جرمني کې د قيصر(دويم ويليم) حکومت وه، چانسلر(لومړی وزير) يې تهيوبيلډوان هال ويګ وه، چې سلطنتي کارونه يې سرته رسول، د فوځ مشر يې هيلميتهـ وان مولټک وه، د جرمني ايوان بالا(پارلمان، باندسټريټ) ته د ولاياتو او ښارونو څخه نمائنده ګان ټاکل کيدل، د ټيټ ايوان(رايشتاګ) لپاره به نمائنده ګان د عمومي رايو لخوا ټاکل کيدل، چانسلر به د پاچا لخوا ټاکل کيده او په خپله خوښه به يې وزارتونه ويشل.

په ۱۸۹۰ ز کال کې د بسمارک په استعفا سره، په کورنۍ او بهرنۍ پاليسۍ کې توازن له منځه ولاړ، د چانسلر په تغير سره پاليسۍ هم تغير کاوه، د بسمارک جوړ شوي اصول له پامه وغورځول شول، چانسلر به د قيصر په حکم ټاکل کيده، چانسلر به د پروسيا او ليوتهرن د اشرافو څخه وه، په دې ډول چانسلر به د ځمکوالو په ګټه پاليسۍ جوړولې او د ټيکس زيات بوج به يې د مزدورانو او بزګرانو په اوږو باندې اچوه.

د جرمني پوهنتونو د هیواد په پرمختګ کې مهم رول لوبوه، په جرمني کې د سواد کچه د ټولې اروپا د هیوادونو څخه لوړه وه، څو مسلکي تعلیمي اداري جوړې شوې وې، چې د هغه ځای څخه صنعتي او تخنیکي مهارتونه ټولنې ته لیږدول کیدل، د جرمني د فوځ څخه په ۱۰۰۰ کې یو یې بې سواده وه، په دې ډول د جرمني په پرمختګ کې لوستي مزدور، انجینر، دوکاندار، مدیر او نورو ستر رول درلوده.

د جرمني یوازې څلویښت سلنه خلک په کلیو کې اوسیدل، د جرمني د چټک صنعتي پرمختګ په وجه د جرمني د هیواده بهر تلونکو مهاجرینو شمېر ډېر کم وه، په ۱۸۸۰ ز لسیزه کې په مجموعي ډول ۱۳۰۰۰۰ کسانو هر کال هجرت کاوه؛ خو د کار د پیداکیدو په وجه په ۹۰ لسیزه کې دا شمېر د کال ۲۰۰۰۰ ته راکم شو، جرمني د زیات ښاري نفوس په درلودلو سره هم په زراعتي تولید کې زیاتوالی لیدل کیده.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د جرمني نفوس ۶۷ میلیونه وه، په نفوسو کې مسلسل زیاتوالی او صنعتي پرمختګ، کیمیاوي او بریښنایي پرمختګ د جرمني د عمومي پرمختګ او خوشالی لامل وه، تیر کال چې د کار په پیداکیدو کې زیاتوالی راغلی وه، ټول جرمني خوشاله وه، په عامو خلکو د حب الوطنی جذبه ډېره زیاته وه، جرمني قوم په خپل جرمنوالي باندې ویاړ کاوه او متحد جرمني یې د ملي ویاړ نښه وه.

جرمنیانو هم لکه د جاپانیانو غوندې په خپل تمدن باندې ناز کاوه، دا د راتلونکي وخت هغه ځواک وه، چې اوسني نظام ته یې چلینج ورکولای شو، د ۱۸۹۰ ز کال نه وروسته یې د پراختیا غوښتنې جذبه زیاته شوې وه، همدغه هغه جذبه وه، چې جرمني چانسلر هال ویګ په ۱۹۱۴ ز کال کې د ډېر جذباتي کیدو په پایله کې داسې وویل: هر چا ته چلینج ورکوو، د هر چا لاره به تعقیبوو او ددې لارې په اوږدو کې به هیڅوک کمزوری نه ګڼو.

د جرمني مشران د روسيي د زيات پرمختګ نه په ويره کې وه، جرمني د اروپا د لويي وچې بهر پرمختګ نه شو کولای؛ نو د اروپا د لويي وچې دننه يې د پراختيا غوښتنې په اړه فکر وکړ.

اقتصادي حالات

په ۱۹۱۴ ز کال کې د جرمني اقتصادي حالت د ۱۸۹۰ ز کال په پرتله دوه درې برابره مستحکم شوی وه، جرمني د پخواني حکومتي نظام يوازينی هيواد وه، چې صنعتي استحکام يې درلود، په دې وخت کې د روسيي او فرانسې نه ډېر مخکې وه او په ځينو برخو کې يې انګلستان هم وروسته پريښی وه، په ۱۸۷۰ ز کال کې د انګلستان د فولادو توليد دوه ځلې د جرمني نه زيات وه؛ خو په ۱۹۱۴ ز کال کې جرمني د انګلستان نه دوه ځلې زيات د فولادو توليد کاوه، د فولادو توليد په دې وخت کې په جرمني کې ۱۷,۶ ميليونه ټنه وه.

په ۱۹۱۳ ز کال کې د جرمني د ملي توليد ۶۰ سلنه صنعت جوړوه، په جرمني کې د قوي ماشينونو د جوړولو څو فابريکې موجودې وې، چې په ۱۹۱۱ ز کال کې په کې ۱۳,۲ ميليونه مزدورانو کار کاوه، په جرمني کې د سيمينز او د ايې ای جي په شان سترې صنعتي فابريکې موجودې وې، چې ۱۴۲۰۰۰ تنو په کې کار کاوه، د جرمني د يوه کس امدن د ۳۵۲ جرمني مارکو څخه ۷۲۸ مارکو ته لوړ شو، د جرمني فابريکې د انګلستان او فرانسې د فابريکو څخه څو ځلې لويي او د لوړې درجې ښتنې وې، په کيمياوي صنعت کې د هويچسټ په شان سترې کمپنۍ موجودې وې، چې د جرمني په مجموعي امدن او کيمياوي پرمختګ کې يې ستر رول لوبوه.

د فولادو توليد يې د انګلستان، فرانسې او د اسټريا-هنګري د فولادو د توليد څخه زيات وه، په ۱۹۱۴ ز کال کې يې د فولادو اندازه ۱۷,۶ ميليونه ټنه وه،

په همدې کال د جرمني د ډبرو د سکرو توليد ۲۷۷ ميليونه ټنه وه، جرمني په شلمه پيړۍ کې د نړۍ په صنعتي بريښنا او کيمياوي پرمختګ باندې پوره واکمن وه، د

جرمني د بائر او هویچسټ فابریکو د نړۍ ۹۰ سلنه رنګ تولیدوه، د ۱۸۹۰ ز کال په نسبت د جرمني په بهرنۍ سوداګرۍ کې درې ځلې زیاتوالی راغلی وه.

جرمني په دې وخت کې د نړۍ په صنعت کې ۱۴,۸ سلنه برخه درلوده، چې د انګلستان نه لږ څه زیات وه.

د لومړۍ نړیوالې جګړې په پیل کې د جرمني مجموعي ملي امدن ۱۲ بلیونه ډالره وه او د یوه کس امدن یې ۱۸۴ ډالره وه، دا هماغه شمېرې وې، چې نړیوال قوتونه یې په ویره او تشویش کې اچولي وه.

د جرمني پرمخ روان اقتصادي پرمختګ او پخوانی سیاسي نظام، هغه څه وه، چې جمهوري نظامونه یې چلینج کړي وه، د نوي نظام لرونکي حکومتونه د جرمني ددې حالت څخه په ویره کې وه او دوی په خپلو کې د زیاتو اختلافاتو په درلودلو هم د جرمني پر ضد متحد شوي وه.

د ۱۸۷۰ څخه تر ۱۸۹۰ ز کال پورې د بسمارک د اوږد فکر په پایله کې د جګړېز ماحول د رامنځته کیدو مخه نیول شوې وه او ټوله توجه یې پرمختګ ته اړولې وه؛ خو دویم ویلیم ژر تر ژره د پایلو غوښتونکی وه او د بسمارک د تدریجي ډول نړیوال ځواک د رامنځته کیدو لاره یې پریښوده او برعکس لاره یې ونیوله، چې ددې په پایله کې جرمني په سفارتي اړیکو کې یوازې پاتې شو او داسې واخت راغی، چې د جرمني د جګړې ملګري (ایټالیا او رومانیه) هم د جګړې په دوران کې ترې په شاه شول.

جغرافیایي او فوځي حالات

جرمني په جغرافیایي لحاظ د اروپا د لویي وچې تقریباً په مرکز کې پروت دی، که د هغه وخت په نخشه باندې ژور نظر وکړو؛ نو داسې معلومیږي، چې جرمني د څلورو خواوو څخه د خپلو دښمنو ځواکونو لخوا محاصره شوی دی، همدغه حالت ته په کتو سره، بسمارک په ۱۸۸۲ ز کال کې د ښمنانو د کمولو لپاره درې ګونی اتحاد د اسټریا-هنګري سره رامنځته کړ او د هغوی دښمني یې په دوستی باندې بدله کړه، دغه تړون د ۱۸۹۱ ز کال پورې پټ وه.

په ختیځ کې د جرمني پولې د روسيي ستر سلطنت ته رسيدې، په جنوب ختیځ کې يې استریا-هنګري پراته وه، په جنوب کې يې سویزرلینډ، جنوب لویدیځ ته يې فرانس، لویدیځ ته يې لوګزامبورګ او بیلجیم، شمال لویدیځ ته يې هالینډ او شمال ته يې ډنمارک پراته وه.

د شملې زيږدي پيړۍ په پيل کې جرمني د ځمکني فوځ په ډېروالي باندې پيل وکړ او فوځ ته يې جبري نیول پیل کړل، ددې لپاره هر جرمني ته اړينه وه، چې څو کاله د جرمني په فوځ کې خدمت وکړي، د فوځي خدمت د مودې د پوره کیدو وروسته به له فوځ څخه لرې کیده، په دې ډول فوځ به د هیواد په دفاع کې مهم رول لوبوه او سربیره پر دې هلته د ځوانانو د تربیې لپاره لوی میدان هم موجود وه، د اړتیا پر وخت به ددې فوځ څخه د کوچنیو ګروپو په ډول کار اخیستل کیده.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د جرمني ځمکنی فوځ په ۲۵ بیلابیلو مرکزونو کې موجود وه، چې ټول شمېر يې ۷۰۰۰۰۰ وه او د ټول جرمني فوځ شمېره ۴۵۰۰۰۰۰ وه.

جرمني په ۱۹۱۲ ز کال کې هوايي فوځ رامنځته کړ، مشرانو يې هوايي فوځ ته دومره ارزښت ورنکړ؛ ځکه يې په هوايي فوځ کې زیاتوالی رانه وست؛ خو په ۱۹۱۴ ز کال کې د جرمني سره ۲۴۶ الوتکې او ۱۱ هوايي کښتۍ موجودې وې.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د جرمني بحري فوځ د نړۍ دویم ستر فوځ وه، په دې وخت کې د جرمني سره ۱۷ نوې سترې جنګي بیړۍ وې، ۲۰ جنګي بیړۍ، ۵ چټکې جنګي بیړۍ، ۷ کوچني او ۱۸ ستر کروزرز، ۳۰ دانې پیټرولي اب دوزه، ۱۰ یو بوټس او د ۱۷ نورو یو بوټس په جوړولو باندې کار روان وه.

استریا-هنګري

په ۱۸۶۷ ز کال کې د استریا-هنګري متحد دولت رامنځته شو، په دې وخت کې د ویانا تړون تر سیوري لاندې يې د سلطنت پر ځای دغه نوی نوم د ځان لپاره غوره کړ، هنګري د منځته راتګ پر وخت د جرمني د پروسیا او د ایټالیې د لاس لاندې سیمو په بدل کې د بالکان د روسي سیمو د نیولو خواهش درلود او دا خبره

دې دواړو هیوادونو ته معلومه وه، چې په دې ډول فکر سره به د روسیې لخوا د سخت عکس العمل سره مخ شي.

د اروپا په تاریخ کې د ۱۸۶۰ لسیزه ډېره خونړۍ ده، ددې په پایله کې نوی نړیوال نظام رامنځته شو او سیاسي مشرانو د خپلو هیوادونو لپاره په ښه ډول پالیسي جوړوله، هغوی په دې خبره پوه شوي وه، چې د نړیوال ځواک د کیدو لپاره یوازې د زیات فوځ درلودل اړین نه دي، بلکې د فوځ تر څنګ قوي اقتصادي نظام، قومي جذبه، حب الوطني، قوي سیاسي نظام او ښې سفارتي اړیکې درلودل ډېر اړین دي؛ ځکه نو په ۱۸۷۰ ز کلونو کې اروپایي مشرانو د همدې حالت په رامنځته کولو کې کوښښ کاوه.

د اروپا ستر قوم جرمن، چې مخکې په کوچنیو، کوچنیو حکومتونو باندې ویشل شوی وه، د پروسیا د لومړي وزیر بسمارک د شمالي جرمن فیډریشن په واسطه بیا د سره منظم او متحد شو، چې دې کار فرانسې ته ګواښ متوجه کړ.

د اسټریا-هنګري نوی رامنځته شوی حکومت د سترو ځواکونو په نسبت ډېر کمزوری وه، د نفوس د زیاتوالي سره یې هر ورځ خلکو هجرت کاوه، چې په پایله کې یې د هیواد په ملکي تولید کې کموالی رامنځته کیده، په دې حالت کې هم اسټریا-هنګري د تیرې پیړۍ د شان و شوکت په وجه په سترو قوتونو کې شمېرل کیده.

ددې هیواد د ځینو سیمو امدن دوه چنده زیات شوی وه، د ګلیشیا او بوکووینا ۷۳ سلنه خلکو زراعتي کارونه کول، ددې سیمو د یوه کس امدن ۳۱۳ کراونه وه، د اسټریا د لاس لاندې سیمو د خلکو د یوه کس امدن ۸۵۰ کراونه وه، په بوهمیا کې ۷۶۱ کراونه او په د دلماتیا د یوه کس امدن ۲۶۴ کراونه حساب شوی وه، چې دا په اسټریا-هنګري کې د قومي برترۍ او بد سلوک ښه بیلګه وه.

د اسټریا په ولایاتو او بوهمیایي سیمو کې صنعتي پرمختګ پیل شوی وه؛ خو د هنګري په سیمو کې د زراعتي نظام د ښه کولو لپاره کوښښونه کیدل، غربت ځپلې سیمې د پرمختګ د کارونو څخه محروم وه، د اسټریا او بوهمیا په سیمو کې صنعتي

پرمختګ دومره نه وه، چې په نړیواله سطحه د خپل هیواد اړتیاوې پوره کړي او ویانا د نورو قوي هیوادونو تر څنګ ودروي.

او دا د اسټریا-هنګري د مختلف قسم نفوسو وجه وه، چې قومي جذبه یې نه درلوده، ژبې، رنګ، نسل او ډله بازۍ په کې ډېرې وې، د نظر تنګوالی او جامد فکر په کې خپل عروج ته رسیدلی وه، په هیواد کې ۱۵ مختلفې ژبې ویل کیدې، او د یوې ژبي ویونکي د بلې ژبې ویونکی بیخي نه خوښوه، همدا وجه وه، چې د ۱۹۱۴ ز کال په پیل کې د جګړې د پیل حکم د اسټریا-هنګري مشترک فوځ ته په ۱۵ ژبو باندې ورکول شوی وه.

په ۱۸۶۷ ز کال کې ددغه سلطنت(اسټریا-هنګري) اساس په مساوي توګه ایښودل شوی وه؛ خو د پرمختګ په اړه یو اړخیز توب د هنګري پوهان په دې فکر کې کړي وه، چې دغه مشترک سلطنت ته د پای ټکی کیږدي او خپل خپل حکومت د ځان لپاره جوړ کړي او هم ازاد حکومت رامنځته کړي او د پاچاهۍ نظام غړوندی د غاړې څخه لرې کړي.

په دې حالاتو کې فرانسي د روسیي سره خبرې پیل کړې وې، چې په خپلو کې اتحاد وکړي، د جرمني اسټریایي سیمې ونیسي او د اروپا د ستر ځواک په توګه رامنځته شي، په ۱۹۰۵ ز کال کې فوځي مشرانو د هنګري د نیولو په اړه فکر کاوه او ددې لپاره یې پلان جوړوه.

ددې ټولو خطرونو نه زیات خطر په جنوب کې د غلامانو څخه د اسټریا-هنګري سلطنت ته متوجه وه، چې زیاتره وخت به بې لارې کیدل او د سربیا یا روسیي څخه به یې مرسته غوښته، دغې طبقې به د خپل قومي اقلیت امتیازات غوښتل.

د هیواد د عمومي حالاتو د قابو کولو لپاره به هر ځل ویانا د سیاسي حل وړاندیز کاوه او همدا کوښښونه ول، چې د دوی متحد سلطنت مخ پر وړاندې روان وه، د معاملاتو د حل لپاره کمیسونونه جوړیدل، دوی به د مسائلو د حل لپاره کوښښونه کول، مثلا داسې مسائل لکه، د روزګار پیداکول، ټیکسونه، د ښوونځي جوړول، د پوسته خانې رامنځته کول او نور....

د همدغه حالاتو په وجه وه، چې د اسټریا-هنګري د مجموعي امدن زیاتره برخه د مسئلو په حل باندې مصرفیده، د فوځ او دفاع لپاره به بودیجه ډېره کمه پاتې کیده، دغه بودیجه د ګاونډیو هیوادونو د نیمایي برابره وه، د فوځ سره پخوانی وسلې، توپونه او توپکونه وه.

د ټول نفوس ۳۰ سلنه یې په فوځ خدمت کاوه، نیمایي فوځ ته به د ۸ اونیو روزنه ورکول کیده او بیا به رخصتیدل، په دې ډول د جرمني د فوځ برعکس د روزنې وروسته اسټریایي فوځ نه شو کولای، چې په درست ډول خپله دنده سرته ورسوي.

د شلمې پیړۍ په پېل کې اروپا بیا د یوه ستر بحران سره مخ وه، اسټریا-هنګري د سترو قوتونو په منځ کې د ټولو نه زیات په تشویش کې ول، د خپلو نږدې ګاونډیو لکه روس، ایټالیي، فرانسې او سربیا څخه یې د زیات خطر احساس کاوه، فرانسې د روسیي سره د دوستی دوه اړخیزه تړون لاسلیکولو او اسټریا-هنګري د درې خواوو نه د ښمنانو لخوا محاصره وه.

په ۱۹۱۲ ز کال کې رومانیه هم مخالف طرف ته ولاړه، سربیا د مونټې نیګرو سره لاس یو کړ او د جنوب غلامان یې راپارول.

په ۱۹۱۳-۱۴ کې د اسټریا-هنګري د متحد سلطنت حالات په لنډ ډول تر څېړنې لاندې نیسو.

سیاسي او ټولنیز حالات

په ۱۹۱۴ ز کال کې په اسټریا-هنګري کې د فرینز جوزف پاچاهي وه، دا د ۱۸۶۷ ز کال راپدیخوا ددې متحد سلطنت پاچا وه، د هیواد مشرانو ټاکل او لرې کول د پاچا په لاس کې ول، په هیواد کې یوه ملي شورا هم موجوده وه، چې د رایو په اساس به ټاکل کیده، دې شورا په عمومي ستر مسئلو کې کوم رول نه درلود.

په ۱۹۱۴ ز کال کې ددې متحد سلطنت نفوس ۵۲,۲ میلیونه وه، چې مختلفو قومونو په کې ژوند کاوه، په هیواد کې اکثریت د جرمن قوم وه، چې شمېر یې د ۱۰ میلیونو څخه زیات وه؛ مګر دویم لوی قوم هنګري وه، چې ۹ میلونه تنه وه،

نور نفوس پولنډي، بوسنيايي، چکي، کروشيايي، سربيايي ايټاليايي، روتهينز، رومانيايي، سلواکي او غلام وه، په دې متحد سلطنت کې په ۱۵ مختلفو ژبو باندې خبرې کيدې، يوه قوم د بل قوم د ژبې او تمدن نه انکار کاوه، همدا وجه وه، چې حکومت به زياتره وخت د ژبني او نسلي ستونزو سره مخ وه.

په دې سلطنت کې مروجې پيسې يو ډول وې، د جوزف د واکمنۍ په دوران کې د اسټريا او هنګري لپاره جلا پارلمانونه جوړ شول، ټول سلطنت په سيمو باندې ويشل شوی وه، ددې سلطنت نفوس د اقتصادي نابرابرۍ ښکار شوی وه، د اسټريا د سيمو ميشتو خلکو په خوشحالۍ کې ژوند تيروه، د بوهيميا حالات لږ څه ښه وه او نورو يې تقريباً په غربت کې او افلاس کې ژوند تيروه.

په مجموعي ډول د لومړۍ نړيوالې جګړې د پيل په وخت کې په اسټريا-هنګري باندې د اشرافوا واک وه او نمائنده ګان زياتره بې واکه وه، د چک او نورو اقليتي قومونو د حکومت د نه توجه په وجه د جلا والي په اړه فکر کاوه.

اقتصادي حالات

د ۱۹۱۴ ز کال په پيل کې د اسټريا-هنګري ۸,۹ سلنه خلکو په ښارونو کې ژوند کاوه، د هيواد مجموعي امدن ۳ بليونه ډالره وه او د يوه کس امدن ۵۷ ډالره حساب شوی وه، د هيواد ۵۰ سلنه خلکو زراعتي کارونه کول، د زراعت لپاره وروسته پاتې سيمې ځانګړې شوې وې.

د صنعتي انقلاب د اغېزو په لړ کې د نولسمې زيږدي پيړۍ په وروستيو کې د اسټريا-هنګري صنعتي پرمختګ هم په چټکۍ سره پيل شو؛ خو د شلمې پيړۍ په پيل کې يې پرمختګ لږ ورو شو، د متحد سلطنت د انرژۍ استعمال د فرانسې او روسيې څخه ډېر کم ۴۹,۴ ميټرک ټنه وه.

هغه وخت د اسټريا-هنګري د ډبرو د سکرو توليد ۴۸ ميليونه ټنه وه، کوم چې د پورته ذکر شويو دوو هيوادونو د اندازې څخه ډېر کم وه، دلته د رخت صنعت عروج ته رسيدلی وه، د شرابو او شکرو صنعت هم وروسته پاتې وه، د هيواد په سترو ښارونو کې بريښنا موجوده وه، په همدې وخت کې د ګليشيا په سيمه کې تيل

پیدا شول، بلخوا د اورګاډي د پټلۍ د پرمختګ لپاره مختلف وسائل په کار اچول شوي وه، د وسلو د جوړولو مختلفې فابریکې جوړې شوې وې.

پورته شمېرو ته په کتو سره، بیا هم د استریا-هنګري سلطنت په نړیوال تولید کې یوازې ۴,۴ سلنه برخه درلوده، چې دا په هغه وخت د نړۍ د سترو ځواکونو له جملې څخه د ایټالیې نه زیاته وه، په هیواد کې ۳۰ لکه ملکي دولتي مامورینو شتون درلود، چې په مختلفو دولتي ځایونو کې یې دندې اجراء کولې، د ژبني او سیمه ایزو ستونزو د حل لپاره د ویانا حکومت په ټیکسونو او د وظیفو په ورکولو کې ډېر رعایت کاوه، په دې سره هیواد په درست ډول پرمختګ نه شو کولای.

جغرافیایي او فوځي حالات

د استریا-هنګري دواړو هیوادونو ټول مساحت ۶۷۵۰۰۰ کیلومتره مربع وه، د هیواد په شمال ختیځ کې روس، ختیځ کې رومانیه، جنوب کې سربیا او مونټې نیګرو، جنوب ختیځ کې ایټالیا، لویدیځ کې سویټزرلینډ او شمال لویدیځ کې یې جرمني پراته وه. په دغه ډول ددې سلطنت د شمال لویدیځ پرته شاوخوا یې ټول دښمنان و، په دې حالت کې د هغه وخت په خارجي پالیسۍ او سفارتي اړیکو کې کومه بریا نه وه ترلاسه کړې.

دې هیواد د خپلو ګاونډیو سره بې شمېره جنجالي مسئلې درلودې، دې متحد سلطنت چې پخوا کومې ځمکې نیولې وې، د هغه سیمو خلک د حکومت د ناکامې پالیسۍ په وجه ناراضه وه، په دې وخت کې د نړیوال بحران په وجه یې په دوستانو کې کمۍ او دښمنانو کې یې زیاتی رامنځته شو.

د جرمني سره رامنځته شوي اتحاد ته هم خلکو په ښه نظر نه کتل؛ خو په دې یې هم سترګې نه شوې پټولی، چې د جرمني د نه مرستې په پایله کې استریا-هنګري ته د روسیې او فرانسې نه خطر موجود وه، هر پنځه کاله وروسته د درې ګوني اتحاد د تړون نوی والی کیده، چې په دې اتحاد کې به استریا-هنګري د خپل کمزوري حالت په وجه په کې ګډون کاوه.

د هیواد شاهي فوځ د پاچا فریدریک په مشرۍ کې منظم وه، پاچا د فوځ عمومي مشر وه، په ۱۹۱۴ ز کال کې پاچا د ۸۴ کلونو وه، د هغه د ډېر عمر په وجه د فوځ فوځي مشر فرنز کونریډ په فوځ کې ډېر مقبولیت درلود او په عملي ډول هغه د فوځ سپه سالار وه، کونریډ غوښتل، چې داخلي او بهرني مسائل به د فوځ په مټ حلوي، همدا وجه وه، چې زیاتره وخت به یې د ایټالیې او سربیا سره کله جګړې کولې، چې په دې سره یې د ګاونډیو هیوادو سره زیاتره وخت اړیکې خړې پړې وې.

د ۱۹۱۴ ز کال څخه مخکې کونریډ د جګړې پلان جوړ کړی وه، چې ددې پلان مطابق فوځ د خپلو دریو خواوو ګاونډیو سره په یوه وخت د جګړې لپاره تیار وه، ددې پلان مطابق یو ځانګړی فوځ جوړ شوی وه، چې د (ای سټافل) په نوم یادیده او د ایټالیې یا هم د روسیې سره د جګړې لپاره چمتو وه.

د درې ډلو څخه یو بل جوړ فوځ چې د (مني ملګرپ بالکان) نوم یې ورکړی وه، د سربیا او مونټي نیګرو پر ضد جګړې ته چمتو وه، د (بي سټافل) په نوم بله ډله وه، چې دا یو ځانګړی منظم فوځ وه، ددې فوځ یوه دنده دا هم وه، که چیرې د ایټالیې یا روسیې سره جګړه ونه شي؛ نو د هغه فوځ چې د سربیا پر ضد جوړ شوی، په جګړه کې د هغوی سره مرسته وکړي.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د اسټریا-هنګري ټول فوځ ۴۴۴۰۰۰ تنه وه، دې فوځ سره پخواني توپونه، توپکونه او د اورګاډي د پټلۍ پخوانۍ نظام موجود وه، شاهي فوځ هوايي فوځ ته کومه توجه نه وه کړې، لکه څرنګه چې مخکې ذکر شول، د اسټریا-هنګري دولت د فوځ لپاره ډېره کمه بودیجه ځانګړې کړې وه.

د اسټریا-هنګري بحري فوځ د خپلو دواړو دښمنو ځواکونو روسیې او ایټالیې څخه کمزوری وه، د فوځ په اړه د کم نظر لرلو په اساس یې بحري فوځ ته هم دومره ارزښت نه وه ورکړی، په ۱۹۱۴ ز کال کې د اسټریا-هنګري د بحري فوځ سره ۱۶ جنګي بیړۍ، ۵ کروزه، ۱۸ ډیسټرایزرز او ۵ ابدوزه موجود ول.

ترکیه

عثماني سلطنت د ۱۲۹۹ ز څخه تر ۱۹۲۲ ز کال پورې د نړۍ په نخشه کې په ډېر شان و شوکت سره حکومت وکړ، ددې سلطنت لوړوالی په شپاړسمې او اوولسمې زيږدي پيړيو کې خپل اوج ته رسيدلی وه، چې بريد يې د سهيلي افريقا، منځني ختيځ، لويديزې اروپا او سهيل لويديزې اروپا ته رسيده، عثماني سلطنت په ۲۹ ولاياتو او ۳ باج ورکوونکو سيمو باندې ويشل شوی وه، ددې سلطنت ويره په اروپايي جرګو کې موجوده وه.

د ترکي سلطنت د زوال نښې د ۱۹ ز پيړۍ په لومړيو کې وليدل شوې، د ۱۵۶۶ ز کال څخه ديخوا په مسلسل ډول ۱۳ نا اهله مشرانو واکمني وکړه او دا سلطنت يې د زوال پر لور روان کړی وه، زياتره نيول شوې سيمې يې له لاسه ووتې او سلطنت د هرې ورځې په تيريدو سره کمزوری کيده.

د مرکزيت په پای ته رسولو سره په ختيځ او لويديځ کې پروت سلطنت يې د سياسي يووالي څخه هره ورځ بې برخې کيده او په لرو پرتو سيمو کې پرتو غير مسلمانو اقليتونو د نورو په مټ ورانۍ پيل کړی وه، په دې وخت د سني او شيعه ستونزو او اقتصادي خراب حالت حکومت ته سخت زيان واړوه.

د ۱۸۲۹ ز کال د يونان د ازادۍ په جګړه کې يونان خپله ازادي اعلان کړه، وروسته په ۱۸۳۹ ز کال کې واکمن دويم محمود د هيواد د ساتلو او په ترکيه کې د نوي والي په موخه هلې ځلې پيل کړې، د اصلاحاتو په نوم يې د اروپا د نوي فکري، حکومتي، زراعتي او قانوني نظام پر اساس حکومت کول پيل کړل؛ خو په ۱۸۷۵ ز کال کې په سربيا، مونتې نيګرو، بوسنيا، ولاچيا او مالدووا کې د قوميت تحريکونه پيل شول او پای د ۱۸۷۷-۷۸ ز کلونو په جګړه کې چې د روسيي او ترکيي تر منځ پيښه شوه، د پورته ذکر شويو سيمو خلکو هم خپلواکي اعلان کړه، په داسې حال کې چې دغه پورته سيمې د تيرو شپږو لسيزو راهيسې نيمه خودمختاره وې او د ترکيي د بيرغ لاندې متحدې وې.

په وخت کې د سربیا یو یهودي (یهودا سولومن الکلایي) فلسطني سیمو ته ولاړ او هلته یې د اسرائیلو د ازادۍ تحریک پیل کړ.

په ۱۹۰۸ ز کال کې د ترکي ځوانانو تحریک په ټول هیواد کې پیل او د تحریک د غوښتنو د نه پوره کیدو په پایله کې یې په ۱۹۰۹ ز کال کې سلطان عبدالحمید د هیواده وشاړه او ورور یې پنځم محمود په تخت باندې کیناوه، د ځوانو ترکانو د تحریک په وخت کې د اسټریا-هنګري سلطنت وکولای شول، چې د بوسنیا او هرزګونیا سیمې په خپل واک کې شاملې کړي، د ایټالیي سره په جګړه کې یې لیبیا له لاسه ورکړه او بیا د بالکانو په جګړه کې یې نورې زیاتې سیمې له لاسه ووتلې.

د ۱۹۰۸ ز کال وروسته د یووالي او عمل مجلس رامنځته شو، چې د هیواد چارې یې په لاس کې واخیستې، دې مجلس لومړی د هیواد د بحري فوځ جاج واخیست او پریکړه یې وکړه، چې د عوامو نه به چنده راټولوي او بحري فوځ سره به مرسته کوي، په دې سلسله کې د ۱۹۱۰ ز کال په لومړیو کې یې انګلستان ته د دوه نویو بحري بیړۍ د جوړولو لپاره پیسې ورکړې.

د بیړو د جوړولو وروسته یې بیړۍ د ځان سره وساتلې؛ ځکه د جرمني سره یې د جګړې امکان زیات وه او د بیړیو څخه یې په لومړۍ نړیواله جګړه کې د ځان لپاره ګټه واخیسته، په همدې وجه د ترکي عوامو د انګلستان نه ډېر راغلل، بلخوا د جرمني قیصر دویم ویلیم ددې موقع څخه ګټه واخیسته او ترکیي ته یې دوه جنګي بیړۍ ورواستولې او په مقابل کې یې ترکیه په جګړه کې د ځان ملګرې کړه.

د ترکیي هوایي فوځ د نړۍ د څو پخوانیو فوځونو څخه یو وه، هوایي فوځ یې په ۱۹۰۹ ز کال کې رامنځته شو، په دې وخت کې په پاریس کې د هوایي فوځ په اړه نړیوال کنفرانس جوړ شوی وه، چې دوه ترکي په کې د ګډون په موخه ورغلي وه، په ۱۹۱۰ ز کال کې نور ترکان د زده کړې لپاره اروپایي هیوادونو ته ولیږل شول؛ خو زده کړه یې بشپړه نه شوه او د ځینو مسائلو په وجه په ۱۹۱۱ ز کال کې بیرته ترکیي ته راغلل، د ترکیي د دفاع وزیر محمود سیوکیت پاشا د هوایي فوځ سره ډېره مرسته کوله او په همدې کال یې دوه افسران فیسا او یوسف کینان د

ړيوال هوايي ټيست لپاره وليږل، چې اعلی نمرې يې واخيستې او نړۍ يې حيرانه کړه، په ۱۹۱۲ ز کال کې په استنبول کې هوايي اکاډمي جوړه شوه او په دې ډول په لومړۍ نړيواله جګړه کې ترکيه د يوه ځواکمن هوايي فوځ لرونکې وه.

ترکيه د جګړې د پيل څخه دوه کاله وروسته د ۱۹۱۴ ز کال په اکتوبر کې په جګړه شامله شوه او د روسيي سره يې د جګړې اعلان وکړ، په دې وخت کې يې د ټول فوځ ۲۱۰۰۰۰ تنه وه.

بلغاريه

په ۱۸۷۸ ز کال کې د برلين د کنفرانس په پايله کې بلغاريه د عثماني ترکيي څخه جلا کړل شوه، د همدې کال څخه تر ۱۹۰۸ کال پورې بلغاريه د شهزاده فرديناند په لاس کې وه، چې د همدې کال په پای کې پاچا وټاکل شو، په ۱۹۱۴ ز کال کې پرواسيل راډوس لاوو لومړی وزير وه، په ۱۹۱۱ ز کال کې پاچا فرديناند د خپل نوم سره د تزار لفظ هم زيات کړ، فرديناند پاچا وه؛ خو د وزيرانو په واسطه يې خپل اختيارات نور هم زيات کړي ول، ددې وجه د هغه وخت سياسي ګوندونه ول، د ۱۹۱۴ څخه تر ۱۹۱۸ ز کلونو پورې وخت ته د فرديناند د پاچاهی نوم ورکول شوی دی.

مقدونيا د نورو سيمو په شان د ازادۍ تحريک پېل کړی وه او د يوه تحريک لپاره يې سر اوچتوه، د مقدونيا خلکو د بلغاريي د خلکو سره هم اهنګي درلوده، په ۱۹۱۲ ز کال کې بلغاريي د سربيا، مونټي نيګرو او يونان سره يو ځای د ترکيي سره جګړه وکړه او هغوی يې مات کړل، دې ته د بالکان لومړۍ جګړه وايي، چې په دې جګړه کې بلغاريي د مقدونيا سربيره تريس او سالونيکا سيمې هم ونيولې، سربيا، مونټي نيګرو او يونان، چې ښې سيمې ورته په برخه نه وې رسيدلې، د بلغاريي پر ضد يې جګړه وکړه، د بالکانو په دويمه جګړه کې بلغاريي ماته وخوړه او د مقدونيا سيمه يې ترې ونيوله.

په ۱۸۹۴ ز کال کې لومړي وزير سټائلوډ کورني صنعت ته پرمختيا ورکړه، ټيکس يې د ۸ سلنې څخه ۱۴ سلنې ته لوړ کړ، چې وروسته په ۱۹۰۵ ز کال کې

۲۵ سلنې ته لوړ شو، په ۱۸۹۷ ز کال کې تجارتي قوانين جوړ او نافذ شول، په ۱۸۹۶ ز کال کې د اورګاډي پټلۍ يوازې ۸۶۱ کيلو متره وه، چې په ۱۹۱۴ ز کال کې ۲۱۳۳ کيلومترو ته ورسول شوه، يوازې په څلورو کلونو کې په فابريکو او کارکوونکو کې يې څلور سلنه زياتوالی راغی.

په ۱۹۱۴ ز کال کې د بلغاريي نفوس ۴,۸۵ ميليونه تنه وه او د پلازمينې صوفيا نفوس يې ۱۱۰۰۰۰ تنه وه، د هيواد عامو خلکو خوشحاله ژوند درلود، زياتره يې د صنعت سره تړلي وه او فابريکو د هيواد اقتصاد ته زيات قوت ورکاوه.

د ۱۹۱۴ ز کال په اګست کې د لومړۍ نړيوالې جګړې په پېل کې، بلغاريه د بالکانو د دويمې جګړې د بوج نه په بشپړ ډول نه وه اوزګاره شوې او په لومړيو کې يې بې طرفي غوره کړې وه، د بلغاريي د مهم جغرافيايي موقعيت په وجه د جګړې دواړو لوريو کوښښ کاوه، چې بلغاريه د ځان ملګرې کړي، بلغاريي د قانون په اساس خارجه چارې ټولې د پاچا په لاس کې وې او پارلمان په دې کې هيڅ مداخله نه شوه کولای؛ خو پاچا د جرمني نژاد په درلودلو سره هم، په جګړه کې د بې طرفۍ د سياست طرفدار وه.

د ۱۹۱۵ ز کال په ګرمۍ کې چې مرکزي ځواکونو زياته بريا خپله کړه، بلغاريه د مرکزي ځواکونو په ګټه د متحدينو پر ضد په جګړه کې داخله شوه؛ ځکه مرکزي ځواکونو د بلغاريي د نيول شويو ځمکو د بيرته ورکړې ژمنه کړې وه.

د جګړې لاملونه

په نولسمه زيږدي پيړۍ کې صنعتي انقلاب او په سياسي لحاظ رامنځته شوې تبديلي، ددې باعث شوه، چې د شلمې پيړۍ په پېل کې اروپايي قومونه د ناوړه حالاتو سره مخ شي، په زياترو هيوادو کې خلک د پاچاهي نظام بيزاره وه او په ډير قوت ورسره د خلکو کرکه زياتيده، په ځينو هيوادو کې د پاچاهي نظام او پارلمان تر منځ د حل لار رامنځته شوې وې، په دې ډول دغه وخت يو خوا د پاچاهي نظام د پايښت او بلخوا د جمهوري او پارلماني نظام د رامنځته کيدو لپاره جګړه روانه وه.

اروپايي قومونو د نړۍ په نخشه کې مهم ځای درلود؛ خو ددې سره هم د انتشار او جګړو ښکار وه، د واک د لاسته راوړو، قومي او تمدني اختلاف، ژبنی اختلاف، پخوانی جګړې او د غچ اخیستو سیاست اوج ته رسیدلی وه، د نویو ځمکو لاسته راوړل د هر اروپايي هیواد دویمه غوښتنه وه.

د پراختیا غوښتنې سیاست او د نویو ځمکو د لاسته راوړلو په وجه خپلمنځي اختلافات او سترې جګړې رامنځته شوې وې، همدغه حالت د بحري پرمختګ لپاره لاره هواره کړه او د بحري نظام د لوړوالي لپاره کار پېل شو، د لوړ بحري ځواک لرونکي هیواد لپاره دا د منلو نه وه، چې بل هیواد دې ددې هومره ځواک پیدا او ددې پر سیمو دې ولکه ټینګه کړي، ددې په پایله کې داسې حالت رامنځته شو، چې هیوادونه په ګروپونو باندې وویشل شول.

د ځینو هیوادونو د اتحاد په پایله کې مخالفینو ته ګواښ متوجه کیده او د همدې ګواښ په مقابل کې به هغه مخالف یو بل اتحاد رامنځته کاوه، همدغه سیاست ټوله اروپا په خپله غیږه کې ونیوله، چې دغه سیاست د نولسمې پیړۍ په پېل کې پېل شوی وه.

په دې ناوړه حالاتو کې دا اړینه وه، چې د اروپا مفکرین او پوی خلک باید د ډېر صبر نه کار واخلي او ستونزې باید د سفارتي اړیکو له لارې حل کړي او د اروپا لویه وچه د تباهۍ نه وژغوري؛ خو د هغه وخت واکمنو زیاته بېړه وکړه او پای جګړې میلیونونه خلک وخوړل، په لکونو بې کوره، یتیم او بې وارثه شول، د ټولې اروپا اقتصاد ته سخت زیان ورسیده.

دلته د لومړۍ نړیوالې جګړې لاملونه په تفصیل سره څیړو.

د ځمکني، بحري او هوايي ځواک د برلاستیا لپاره هڅې

د صنعتي پرمختګ سره یو ځای په اروپايي هیوادو کې د نویو وسلو جوړولو کار ګړندی شو، د نویو ټوپکونو، ماشینو، توپونو او ټانکونو په جوړولو باندې اروپايي هیوادونو زیاتې پیسې مصرفولې، د فوځ په متحرک کولو او د فوځي اړیکو نیولو په سامانو باندې هم زیات مصرف کیده، اروپايي جنګي ماهرینو د پخوانیو

جګړو څخه زده کړه کړې وه؛ ځکه یې نو فوځ ته زیاته توجه کوله، اورګاډۍ چې په هغه وخت د وړو راوړو لپاره ښه وسیله وه، په چټکۍ سره یې پټلۍ ورته غزولې.

جنګي ماهرین په دې نظر وه، چې یوازې د زیات فوځ درلودل، د بریا ضمانت نه شي کیدای، د بشپړې بریا لپاره نوي تخنیک او وسلې، چټکې فوځي اړیکې، فوځ سره د حب الوطنی جذبه او اطاعت، چټک فوځ او جنګي سامان اړین دی، سربیره پر دې جنګي پلان، ښه سیاسي او ټولنیز حالات، اقتصادي استحکام، سفارتي اړیکې او د اوږدې مودې جګړې لپاره ځواکمن اقتصاد ډېر اړین دي.

همدا وجه وه، چې د اروپا ځینو هیوادونو لکه جرمني، فرانسې، انګلستان او روسیي د نویو وسلو جوړولو سربیره د ځواکمن اقتصاد لپاره هلې ځلې پېل کړې وې، د نویو وسلو سره د اشنا کیدو لپاره فوځ ته تمرین ورکول کیده.

د نویو وسلو د جوړولو لپاره یې ځېړنیز مرکزونه جوړ کړي ول، چې هر وخت به خپل راپورونه لوړو چارواکو ته رسول، چې هغوی به د کتلو نه وروسته د وسلو د جوړولو امر ورکاوه.

د ځمکني فوځ سربیره د بحري فوځ دځواکمنولو لپاره هم نویو وسلو ته اړتیا وه، د اروپا ځواکمنو هیوادونو د اروپا څخه بهر مستعمرې درلودې، چې ددې مستعمرو سره د اړیکو ساتلو لپاره یې یو ځواکمن بحري فوځ ته اړتیا درلوده، د بحري فوځ لپاره یې د نوي تخنیک، نوې وسلې، جنګي بیړۍ، اب دوزونه، کروزرونه او نور جنګي توکي جوړول.

دا د اروپا د سیالۍ پایله وه، چې بحري جنګي بیړۍ یې جوړولې، د بحرونو څخه د یرغلونو لپاره یې هوایي بیړۍ جوړې کړې وې، د یوبوټس ټیکنالوجۍ د بحري جګړو بڼې زیات ته تغیر ورکړ.

تارپیډ هم یو ډول توغندي وه، چې د سمندر دننه به یې د دښمن بیړۍ په نښه کولای شوې، په دې کار کې انګلستان، جرمني فرانسه او امریکا د نورو هیوادونو

نه مخکې وه، په دې ډول د اروپا مهمو هیوادونو د بحري بېړیو د نوي کولو لپاره کوښښونه کول.

د فرانسې بحري فوځ د ۱۹۱۰-۱۴ ز کلونو تر منځ دوه چنده ځواکمن شوی وه، جرمني په ۱۹۱۴ ز کال کې د نړۍ دویم ځواکمن بحري فوځ وه، امریکا د ۱۸۹۸ ز کال د هسپانیي سره د جګړې نه وروسته د بحري فوځ په ارزښت باندې پوه شوه او د شلمې زیړدي پیړۍ په لومړیو کې یې د ځواکمن بحري فوځ په جوړولو باندې پېل وکړ، د انګلستان شاهي بحري فوځ د نړۍ د ټولو څخه ځواکمن او مجهز فوځ وه، په ۱۹۱۴ ز کال کې د انګلستان بحري فوځ په لومړۍ درجه کې وه.

هوایي فوځ هم همدې حالت کې وه؛ خو د هغه وخت جنرالانو د هوایي فوځ نه دومره امید نه درلوده، فرانسې، انګلستان، جرمني، ترکیې، فرانسې او امریکا یې د جوړولو لپاره کوښښ کاوه، د جګړې ډګر ته نوې الوتکې د استعمال لپاره راوړل کیدې او نوې تجربې یې کولې، جنګي الوتکې جوړیدې او د الوتکو په واسطه بارود او د ویجاړۍ رامنځته کوونکي مواد د یوه ځای نه بل ځای ته لیږدول کیدل او هم به یې د دښمن ځایونه بمبارول.

د الوتکو د چټک سرعت او د زیات وزن د پورته کولو لپاره هر هیواد هوایي اکاډمۍ جوړې کړې وې، پیلوټان یې چمتو کول، د الوتکو په واسطه به یې ځمکنی فوځ هم بمباروه.

په ۱۹۱۴ ز کال په اروپا کې همدغه حالت موجود وه، انګلستان د نړۍ ځواکمن هیواد وه او جرمني یوازینی هیواد وه، چې انګلستان ته یې چلینج ورکولای شو، بلخوا روسیې په چټکۍ سره نور هیوادونه لاندې کول، چې دا د روسیې دوو ګاونډیو جرمني او اسټریا-هنګري ته ستر ګواښ وه، په دې حالاتو کې هر هیواد کوښښ کاوه، چې په وسلو او نورو جنګي وسائلو کې په نورو باندې برلاسی شي.

د اقتصادي پیاوړتیا لپاره هڅې

د ایډم سمت کتاب[1] په اروپایي قومونو کې یو نوی فکر رامنځته کړ، چې ددې کتاب وروسته د اروپایي قومونو د اقتصادي پرمختګ لپاره ځانګړې څېړنې پیل شوې او اروپایي قومونو د نویو اقتصادي لارو چارو په رامنځته کولو لاس پورې کړ، د بارټر[2] سیستم پر ځای یې نړیوال تجارت رامنځته کړ.

قومونو به خپلې اړتیاوې د خپلو وسائلو په واسطه پوره کولې او د نورو اړتیاوو لپاره به یې نړیوالې مندویې ته مراجعه کوله، د انګلیسي استعمار په پراخولو کې همدغه نظریه ډېره ځواکمنه وه، د اروپا څخه د تجارت په بهانه راووتل، اسیا، افریقا او استرالیا ته ورسیدل او هلته یې د هغه ځای ساده خلک محکوم کړل.

ټول اروپایي قومونه د اروپا د کوچنۍ وچې نه د وتلو په حال کې وه او د نړیوال تولید څخه یې ښه کټه واخیسته، هر اروپایي هیواد د نورو هیوادونو سره د سوداګرۍ لپاره بحري فوځ جوړ کړی وه.

دغه کار چې د کومو هیوادونو لپاره ستونزمن وه؛ نو د نورو هیوادنو د بېړیو په واسطه یې خپل سوداګریز مالونه نورو هیوادو ته رسول، نړیواله سوداګري نوې رامنځته شوې وه.

د شلمې زیږدي پیړۍ په پیل کې د اروپایي قومونو د اقتصادي پرمختګ غوښتنه لاپسې زیاته شوه او خبره جګړې ته ورسیده، د سویس کانال ډېر مهم رول درلود؛ ځکه همدا کانال د اسیایي هیوادونو سره د سوداګرۍ نږدې لاره وه، هر اروپایي هیواد به کوښښ کاوه، چې دا ځای ونیسي او محصول یې لاسته راوړي.

انګلیسي شاهي بحري فوځ د خپل شان و شوکت په درلودلو سره د نړیوالې سوداګرۍ په ښو لارو باندې واکمنه وه، نورو هیوادونو به د خپلې سوداګرۍ لږه

---

[1] Wealth of Nations

[2] Barter جنس په جنس بدلول

برخه محصول انګلستان ته ورکاوه، چې دې کار د انګلستان اقتصاد ته ډېره ګټه رسوله او نور هیوادونه برعکس له زیان سره مخ وه.

د فولادو،صنعت، کیمیاوي تولیداتو او د بریښنا په واسطه د انرژۍ لاسته راوړل په ډیره پیمانه سره پېل شوي وه او هر هیواد به د خپلې وسې په اندازه کوښښ کاوه، ددې کار لپاره اروپایي هیوادونو د خپلې سوداګرۍ ساحه پراخه کړې وه او د هغو هیوادونو څخه به یې چې ګټه ترلاسه کوله؛ نو هغوی به د خپل انحصار لاندې راوستل، د هیواد د ګټو د ترلاسه کولو لپاره به یې بل هیواد انحصاروه او ځواکمنو هیوادونو به ددې کار نه ناوړه ګټه اخیسته.

جرمني غوښتل، چې په نړیوالې سوداګرۍ کې مخکې وي؛ نو ددې کار لپاره یې نوې بحري بیړۍ جوړې کړې، بلخوا د جرمني د بحري بیړیو د قوي کیدو په وجه انګلستان ته ګواښ متوجه وه او همدغه وجه وه، چې انګلستان د فرانسې او روسیې سره د لږو اختلافاتو په درلودلو سره بیا هم یو ځای شو، ددې خبرې مطلب دا نه دی، چې پورته ذکر شوي درې هیوادونه د یو بل خیرخواه وه؛ مګر د ځان شاوخوا د یوه قوي اقتصادي هیواد(جرمني) څخه یې ویره درلوده او دوی د ډېر وخت لپاره خپلمنځي اختلافات شاته وغورځول او د جرمني پر ضد متحد شول.

فرانسې د خپل بیروني ځواکمن اقتصاد په وجه نورو هیوادونو ته پور ورکوه او سودي ګټه یې ترلاسه کوله، چې دې کار یې اقتصاد ته زیاته ګټه رسوله، روسیې د صنعتي پرمختګ او فولادو جوړولو لپاره کوښښ کاوه، جرمني په دې فکر کاوه، چې څنګه د فولادو جوړولو، کیمیاوي تولیداتو، سترو ماشینونو او د بریښنا د تولید لپاره نوي وسائل رامنځته کړي، انګلستان د نړۍ د ستر سوداګر هیواد په توګه پیژندل کیده، دغه ټول قدمونه د اقتصادي پیاوړتیا او او استحکام لپاره پورته کیدل او ددې تر څنګ یې یو بل د ځارنې لاندې هم نیولي وه، چې بل هیواد څومره ځواکمن اقتصاد لري او مقابل هیواد وکولای شي، چې د هغه نه ځواکمن وسائل او لارې چارې رامنځته کړي.

د اروپا د تیرې پیړۍ جګړې د ځمکې د نیولو لپاره نه وې، بلکې ددې لپاره وې، چې څرنګه وکولای شي پیاوړی اقتصاد ولري.

د پخوانیو جګړو څخه رامنځته شوې دښمني

د اروپا تاریخ دا روښانوي، چې د نولسمې پیړۍ په پیل کې اروپا د جګړو په اور کې سوځیده، په دې جګړو کې هغه وخت کموالی رامنځته شو، چې د اروپا خلک د ځواک د توازن له کموالي سره مخ شو او بسمارک وکولای شول، چې د خپل مداریتوب په پایله کې د برلین په تخت تکیه ووهله.

د کریمین جګړې (۱۸۵۴-۵۶) د روسیې حالت ډېر خراب کړ او د روسیې د پراختیا غوښتنې خوبونه یې د خاورو سره خاورې کړل، بلخوا متحد هیوادونه (فرانسه او انګلستان) د خپل خراب حالت په وجه ډېر پریشانه ول، د ترکیې فوځ د روسیې لخوا له منځه تللی وه.

فرانسه د پروسیا (چې وروسته د متحد جرمني سلطنت شو) لخوا د ۱۸۷۰ ز کال په جګړه کې د ماتې سره مخ شوه او دریم ناپیلیون یې بندي کړ، د فرانسې دوه سیمې الزاس او لورن د جرمني په ولکه کې پریوتې، فرانسویانو ماته وخوړه او دوه سیمې یې هم له لاسه ورکړې، چې دا کار فرانسویانو ته د منلو او برداشت نه وه، د ماتې وروسته یې د خپلو سیمو د نیولو خوبونه لیدل، چې د همدې کار لپاره یې د انګلستان او روسیې سره لاس یو کړ او هغوی ته یې داسې ښکاره کړه، چې جرمني په سیمه کې د دوی دواړو هیوادونو د ګټو مخالف دی.

په ۱۸۹۸-۹۹ کې انګلستان او فرانسه د نیل د سیند د لوړې برخې پر سر په جګړه شول، چې فرانسې زیان ولیده او دا یوه کوچنۍ جګړه وه، فرانسویان د اروپا څخه بهر د خپلو ګټو د ساتلو لپاره جګړې ته چمتو ول.

په جنوبي اروپا کې سربیا، بلغاریه، مونټي نیګرو او یونان د بالکانو په لومړي جنګ د ترکیې سره په جګړه وه، چې د ترکیې د ولکې لاندې سیمې مقدونیا، تریس او سالونیکا یې ونیول؛ خو د غنیمت په مال باندې پورته بریالي شوي هیوادونه په

خپلو کې په جګړه شول، د بالکانو په دويمه جګړه کې سربيا، مونټي نيګرو او يونان د بلغاريي پر ضد وجنګيدل او د بلغاريي د لاس لاندې سيمه مقدونيا يې ترې ونيوله.

دې جګړو د بالکانو او جنوبي اروپا د هيوادونو ترمنځ کرکه او دښمني رامنځته کړه، ترکيي او بلغاريي زيات زيان ليدلی وه؛ نو جګړې ته چمتو ول، تر څو خپلې د لاسه وتلې سيمې بيرته تر لاسه کړي.

د اسټريا-هنګري حکومت د خپل لاس لاندې سيمې ايټاليا باندې سختې پاليسي وضع کړې وې، چې ايټاليا په دې کار ډېر په قهر وه، په دې کار سره د اسټريا-هنګري جنرال فرنز کونيريډ لخوا وخت په وخت ايټاليا ته د جګړې ګواښ کيده، په داسې حال کې چې دواړه هيوادونه د درې ګوني اتحاد ژمنو ته ژمن وه.

د لومړۍ نړيوالې جګړې لپاره پېلامه د اسټريا-هنګري د شهزاده ډيوک فرينزفرديناند او د هغه د ميرمن صوفيي وژل کيدل وه، چې د سربيا په ښار سراجيو کې د ۱۹۱۴ ز کال د جون په ۲۸ باندې ووژل شول، وروسته دا خبره ثابته شوه، چې په وژلو کې د سربيا د حکومت لاس وه، په دې وخت کې اروپايان د پخوانيو دښمنيو په وجه د يوه بل وينو ته تږي ناست وه.

قومي تعصبونه

اروپا د پنځه ويشتو لويو قومونو لويه وچه ده، په ۱۹۱۴ ز کال کې هر قوم د خپلې ژبې، اوسيدو، رسمونو او رواجونو په وجه د نورو قومونو څخه ځانګړی وه او په نورو قومونو باندې يې د خپل شان و شوکت لپاره هلې ځلې کولې، په دې قومونو کې جرمن، چيک، هنګري، پولينډي، فرانسوي، انګليسي، سربيايي، کوشيايي، پرتګالي، هسپانوي، غلام او رومانوي قومونه د ذکر وړ دي، ددې ټولو قومونو ژبې مختلفې وې او هر قوم د بل قوم د ژبې برترۍ ته نه قائل کيده، په دې سره فساد رامنځته شو.

د اسټريا-هنګري په سلطنت کې د ۱۵ څخه د زياتو ژبو ويونکي موجود ول، همدغه وجه وه، چې حکومت به تل د ستونزو سره مخ وه، بله دا چې، د سربيا سره د جګړې پر وخت يې فوځ ته په ۱۵ ژبو باندې د جګړې اعلان واوروه.

د پروسیا لخوا فرانسي ته د ماتې (۱۸۶۷) څخه وروسته یې قوم د پروسیا سخت دښمن ګرځیدلی وه او فرانسویانو د بل هر قوم د لاندې کولو لپاره پلانونه جوړول، بلخوا د جرمني قوم په خپل لوړ کلتور او تمدن باندې فخر کاوه، په دې سره یې د قومي برترئ جذبه پیاوړې شوې وه، انګلیسانو د نړئ په څلورو لویو وچو باندې واکمني کوله، چې دا کار یې د برترئ وړ ګاڼه او ویاړ یې پرې کاوه.

دغه اختلافات دومره زیات شول، چې یو قوم بل ته د منلو نه وه، د اروپا تاریخ د خپلمنځي جګړو څخه ډک دی، نولسمه پیړئ د اروپا د جګړو پیړئ وه، چې په دې پیړئ کې د اروپا زیاتره جګړو قومي رنګ درلوده، د لړې ارامتیا څخه وروسته د شلمې پیړئ په پېل کې دغه لاوا یو ځل بیا د چاودیدو حال ته نږدې شوې وه.

په سربیا کې د استریا-هنګري د شهزاده او د هغه د ښځې سیاسي وژنه، چې د لومړئ نړیوالې جګړې پېلامه ګڼل کیږي، د قومي تعصب او کرکې څرګند دلیل دی، چې په دې سره سربیا د استریا-هنګري د لاس لاندې سیمو د غلامانو غچ اخیستل غوښتل؛ خو دې جګړې ټوله اروپا په اور کې وسوځوله.

اتحادي سیاست

د پروسیا د مشر بسمارک د سفارتي اړیکو د هڅو په پایله کې د جرمني متحد سلطنت رامنځته شو، چې ددې سلطنت مشر(قیصر) دویم ویلیم وټاکل شو او لومړئ وزارت یې بسمارک ته وسپاره، بسمارک د پراختیا غوښتنې د سیاست برعکس فکر خپل کړ او د خپل سلطنت او دفاع لپاره یې هلې ځلې پېل کړې، ددې تر څنګ یې د استریا-هنګري او ایټالیا سره پټ درې ګونی تړون هم لاسلیک کړ، بسمارک به د سترو جګړو پر ځای کوچنۍ سیمه ایزې جګړې کولې؛ ځکه یې نو د اروپا بهر د نویو سیمو نیولو ته چندان ارزښت نه ورکاوه.

بسمارک یو خوا د درې ګوني اتحاد غړیتوب درلود، بلخوا یې د روسیې سره هم د دفاعي تړون په اړه خبرې پېل کړې وې، په دې ډول د بسمارک وخت د اروپا لپاره په سفارتي اړیکو کې یو ښه دور ګڼل کیږي، په دې وخت برلین د اروپا مهمې پریکړې کولې او نور اروپايي هیوادونه به یې هم ځان سره ملګري کول، په ۱۸۹۰

ز کال کې بسمارک د وزارت د چوکۍ څخه لرې کړل شو، چې په دې سره د جرمني په پالیسی کې زیات تغیرات رامنځته شول او خارجه پالیسي یې د بد حالت سره مخ شوه، په بل کال د روسیي څخه یو کمیسون د امنیتي تړون د لاسلیکولو لپاره برلین ته راغی، چې دلته یې روسان د درې ګوني پټ تړون نه خبر کړل او هم یې د امنیتي(دفاعي) تړون د لاسلیکولو څخه انکار وکړ.

د جرمني دې کار روسیه فرانسې ته نوره هم نږدې کړه او په پای کې دواړو هیوادونو په ۱۸۹۴ ز کال کې د درې ګوني اتحاد پر ضد یو تړون لاسلیک کړ، فرانسه په سیمه کې د انګلستان د اغېز نه خبره وه او په ځانګړي ډول د انګلستان د بحري شاهي فوځ د اغېز نه یې پوره اګاهي درلوده؛ ځکه نو فرانسې زیاتره وخت انګلستان ته ویل، چې برلین یو ګواښ دی او انګلستان ته یې د دوستۍ دعوت ورکوه.

قیصر دویم ویلیم د پراختیا غوښتنې فکر درلود او د نویو سیمو نیول یې ډېر خوښ ول، همدا وجه وه، چې بسمارک یې رخصت کړ، جرمني امیرالبحر تړپز د جرمني د بحري فوځ د پرمختګ لپاره ډېرې هلې ځلې کولې، هغه څه چې فرانسې د جرمني په اړه انګلستان ته ویلي وه، د امیرالبحر کړنو په ثبوت ورسول؛ ځکه نو په ۱۹۰۵ ز کال کې د فرانسې او روسیي په دوه ګوني تړون کې انګلستان هم شامل شو.

په دې وخت د دواړو خواوو څخه د یوه هیواد لږې غلطۍ کولای شول، چې جګړه رامنځته کړي، سربیره پر دې څو نورو کوچنیو هیوادونو سره انګلستان، فرانسې او روسیي تړونونه لاسلیک کړي ول، چې د جګړې د پیښیدو په صورت کې به یې دفاع کوي، د بیلګې په ډول د سربیا سره روسیي تړون کړی وه او د بیلجیم سره انګلستان تړون لاسلیک کړی وه.

دغه اتحادي سیاست د هیوادونو د اقتصادي، ټولنیز، سیاسي او خپلو ګټو په اساس رامنځته شوی وه، په دې حال کې چې یوه هم ذاتي دښمني یا دوستي نلرله،

د نړیوالو اړیکو په اساس دا قاعده ده، چې د قومي ګټو په اساس باید د نورو هیوادونو سره دښمني یا دوستي له منځه ولاړه شي.

د هغه وخت د اروپایي هیوادونو سیاست ثابت نه وه، د بیلګې په ډول، ایټالیا او رومانیه، په داسې حال کې چې دواړه د درې ګوني اتحاد غړي ول، سره ددې هم یو بل ته په قهر او غصه ول.

د مشرانو ناکامه مشري

په ۱۸۷۰ لسیزه کې په اروپا کې سیاسي استحکام لیدل کیږي، په دې لسیزه کې اروپایي مشران لیدل کیږي، چې په ذمه وارۍ سره خپلې دندې په درست ډول پرمخ وړي او د مسئلو لپاره د حل لارې لټوي، چې ددې کار وجه د شپیتمو کلونو خونړۍ جګړې دي، په دې جګړو کې ټوله اروپا تباه شوې وه.

په تیرو مخونو کې چې د اروپا کوم حالات موږ مطالعه کړل، هغه ددې خبرې ښکارندویي کوي، چې د اروپا مشرانو په دغه وخت د پوهې پر ځای د سطحي فکر نه کار اخلي او هره ورځ ددې لپاره چې حالات ښه کړي، حالات د خرابتیا پرمخ وړي، د خونړیو جګړو د وخت په تیریدو سره بیا هم د مشرانو په فکر د جګړو اغیزې لیدل کیدې او هر هیواد د خپلو ګټو لپاره د نورو سره تړونونه لاسلیکول، په دې وخت کې هر هیواد ځآن محفوظ نه ګاڼه.

د پوهې څخه مطلب هیڅکله هم بزدلي نه ده، د یوې خوا د مصلحت په ښکاره کیدو سره بل هیواد داسې فکر کوي، چې مقابل هیواد یې کمزورۍ دی، دوی بیا خپلې غوښتنې لوړوي، په دې وخت د یوه اروپایي مشر لخوا هم داسې کار نه لیدل کیږي، چې خپل مسئولیت دې په درست ډول سرته رسولی وي.

په ۱۸۹۱ ز کال کې د جرمني لخوا غیر ذمه وارانه سلوک رامنځته شو، یو خوا دې حکومت د فرانسې او روسیې سره دښمني درلوده، بلخوا یې بحري فوځ د انګلستان سره د جګړې په هکله فکر کاوه، فرانسه په عملي ډګر کې غیر فعاله وه او د جرمني په شان څواکمن هیواد ته ترې ګواښ نه متوجه کیده.

فرانسې د خپلو دلاسه وتلو سیمو الزاس او لورن د نیولو خوبونه لیدل او پاریس په دې خبره ښه پوهیده، چې په یوازې ځان نه شي کولای د جرمني سره جګړه وکړي؛ نو د روسیې سره په اتحاد کولو سره یې دا خوب پوره کول غوښتل، په دې وخت کې د جرمني د فوځ مشر د قیصر دویم ویلیم په غوښتنه د شیلفن پلان جوړ کړ، چې ددې پلان له مخې به په فرانسه یرغل کیږي، چې یو ناوړه پلان وه.

روسیې د کریمین په جګړه کې ماته خوړلې وه او زخمونه یې لا تازه وه او د تیرې نیمې پیړۍ راهیسې یې کوښښ کاوه، چې خپل حالات سم کړي؛ خو د زیات مساحت او زیات فوځ په درلودلو سره بیا هم یو ځواکمن هیواد وه، د جرمني لخوا د روسې پلاوي بیرته لیږل، د جګړې پرته بل څه نه وه، کوم چې ډېر ناوړه کار وه.

د دویم ویلیم د پراختیا غوښتنې فکر هم د نورو نړیوالو په فکر ښه نه وه، وروسته اتحادي سیاست رامنځته شو او بیا د هیوادونو تر منځ د دوستۍ او دښمنۍ رامنځته کیدل هم ډېر ناوړه کار وه.

جرمني ته په کار وه، چې د شاوخوا دښمنانو سره ښه اړیکې ولري؛ خو دویم ویلیم ډېر په جذبه کې وه، د نویو ځمکو نیول او جرمني په نړیوال ځواک بدلول د هغه غوښتنې وې، چې په هغه وخت کې دا مناسبه رویه نه وه.

بلخوا اسټریا-هنګري د سیاسي استحکام د نه موجودیت، خراب اقتصادي حالت او د دفاعي کمزورۍ سره مخ وه، چې ددې په موجودیت کې یې هم د ګاونډیو هیوادونو سره د جګړې فکر درلود، تر دې بریده، ایټالیا چې د درې ګوني اتحاد د ټرون غړې وه، د اسټریا-هنګري د شهزاده او د فوځ د مشر فرنزکونریډ څخه په تنګ شوي وه، د اسټریا-هنګري د پاچا لخوا د دوی دا کارونه غندل کیدل؛ خو ددې سره هم دا کار پای ته ونه رسید.

په همدې ډول رومانیه هم د اسټریا-هنګري د واک څخه چې په رومانوي قوم یې درلود خوښه نه وه، د سربیا سره یې هم اړیکې خرابې وې، په داسې حال کې چې اسټریا-هنګري په دې ښه پوهیدل، چې د سربیا تر شا روسیه ولاړه ده.

په هغه وخت کې د اروپا مشرانو د پوهې او عقل نه کار وانه خیست، د عقل ډېر کمی په کې لیدل کیږي، چې د همدې کم عقلۍ په پایله کې لومړۍ نړیواله جګړه رامنځته شوه او د جګړې د لاملونو څخه یو لامل شو.

صنعتي انقلاب او د نوي والي سره د ځینو خلکو مخالفت

د نولسمې پیړۍ په پیل کې د نړۍ په زیاتو قومونو کې د صنعتي انقلاب اغېزې لیدل کیدې، په دې وخت د اروپا زیات مفکرین او پوهان د پخواني سیاسي، اقتصادي، ټولنیز، جغرافیایي، قومي او فوځي نظام پر ځای د نوي نظام سره اشنا شوي وه؛ خو اوس هم داسې کسان موجود ول، چې نه یې غوښتل خپل پخواني روایات او نظامونه پریږدي، هغوی شاهي نظام غوښته او په همغه نظام کې د پرمختګ او نوي والي غوښتونکي ول، هغوی د نوي پارلماني نظام سره مخالفت ښوده.

بلخوا د نوي والي غوښتونکو ډله د اروپا په سترو ادارو باندې واکمنه شوې وه، تر دې چې د انګلستان او فرانسې سیاسي مشران هم د شاهي او پارلماني نظام په اړه غږیدل او د دواړو ادارو واکونه یې سره ویشلي وه، په دې ډول نه بشپړ شاهي نظام موجود وه او نه هم بشپړ جمهوري پارلماني نظام، د اروپا په زیاتو هیوادونو کې فساد رامنځته شوی وه او وسله وال کوښښونه پیل شوي وه.

د کارل مارکس نظریې زیات ملاتړ ترلاسه کړی وه، مارکسیستانو خپلې اتحادیې جوړې کړې وه او په دې ډول یې کوښښونه کول، د واک د ترلاسه کولو لپاره یې د زیات جدت څخه کار اخیسته، هره فابریکه، کمپنۍ، مارکیټ، ځمکه او هر څه د حکومت ملکیت شمېرل کیدل، انسان ته د انسان په نظر نه کتل کیدل، بلکې د یوه ماشین په سترګه ورته کتل کیدل، چې د نه د ملکیت خاونده وه او نه هم د شخصي ژوند، بس دوه وخته ډوډۍ او د ځان پټولو لپاره یې د کالیو حق درلوده.

د نوي پارلماني نظام غوښتونکي په دې ډاریدل، چې کوم بل نظام یې مخې ته ونه دریږي او غوښتل یې، چې باید خپل هیوادونه یې ددې نظام نه ښه ګټه پورته کړي او نور هیوادونه باید ددې هیوادونو د نظام تقلید وکړي، بلخوا د شاهي نظام

غوښتونکي خلک په دې لګيا وه، چې دغه نظام په څه ډول ښه کړي او کوښښ يې کاوه، چې نور هيوادونه هم همدغه نظام په خپلو هيوادونو کې پلی کړي.

په دې جګړه کې د اروپا څو هيوادونه او قومونه شريک وه، هر هيواد د بل هم نظره هيواد نه ملاتړ کاوه، حالات تر دې اندازې خراب شوي وه، چې د پخواني نظام پر ضد ډېر پاڅونونه شوي وه، د ځينو پاچاهانو سياسي وژنې هم رامنځته شوې وې او ځينې نور يې تبعيد کړي وه.

په دې حالاتو کې يو خوا په انګلستان او فرانسه کې جمهوري نظامونه واکمن وه او صنعتي پرمختګ پر مخ روان وه، بلخو په جرمني کې پخوانی شاهي نظام واکمن وه؛ خو ددې نظام په درلودلو سره يې هم په کسب، صنعت او اقتصاد کې ښه پرمختګ کړی وه، چې دا کار د انګلستان او فرانسې لپاره يو ډول چلينج وه او کيدای شوای، چې جرمني د نړۍ مشري په لاس کې اخيستې وای.

دې حالاتو ټول جمهوري نظامونه په ويره کې اچولي ول او د هرې ممکنې لارې نه يې غوښتل، چې د جرمني د پرمختګ مخه ونيسي، هغوی غوښتل، چې په جرمني کې پخوانی شاهي نظام له منځه يوسي.

د نويو سيمو د نيولو پر سر رقابت

د اتلسمې پيړۍ په پای کې اروپايي هيوادونو د مختلفو بهانو په رامنځته کولو سره د اسيا او افريقا په هيوادونو باندې يرغلونه پيل کړ، د هغه هيوادونو حکومتونه يې د سوداګرۍ په واسطه ډېر اغېزمن کړي وه، د امريکا او استراليا په براعظم يې هم ولکه درلوده، د نولسمې پيړۍ په پېل اروپايي هيوادونو ښې ډېرې مستعمرې درلودې.

اروپايي هيوادونه د خپلو کوچنيو هيوادونو څخه بهر وتل او د بهرنۍ نړۍ د نيولو په هڅه کې ول، هلته يې خپل خلک ځای پر ځای کول او د اوسيدو په صورت کې يې د هغه ځای ټوله اقتصادي ګټه لاسته راوړه، هغوی د ګټې د لاسته راوړلو لپاره د سلطنت او کنترول غوښتونکي ول، د نولسمې پيړۍ په پای کې تقريبا ټولو اروپايي هيوادونو د اروپا څخه بهر مستعمرې درلودې.

دا د اروپايي قومونو د عروج پېړۍ وه، داسې قوم چې په اروپا کې بيخي بې اغېزې او بې ارزښته وه، اسيايي او افريقايي هيوادونه يې د خپل تسلط لاندې راوستل، انګلستان، فرانسې، جرمني، پرتګال، بليجيم او نورو هيوادونه استعمار کړي وه، انګلستان، فرانسه، جرمني او پرتګال داسې هيوادونه ول، چې په يوه وخت کې يې ځو هيوادونه نيولي و.

دا د پراختيا غوښتنې فکر په چټکۍ سره زياتيده، څرنګه چې هر اروپايي هيواد غوښتل، مستعمرې ولري؛ نو دوی په خپلو کې ښې اړيکې نه درلودې، د اروپا دننه چې اړيکې هر څنګه وې؛ خو د اروپا بهر يې د خپلو ګټو لپاره جګړې ته هم وردانګل، فرانسې د انګلستان نه سر ټکاوه او د انګلستان د ځواک د پای ته رسيدو هيله يې دردلوه، انګلستان د فرانسې د مستعمرو د محدودولو کوښښ کاوه.

د جرمني لومړی وزير بسمارک د پراختيا غوښتنې هيله نه درلود؛ خو قيصر دويم ويليم يې خوبونه ليدل او ددې خوب د پوره کولو لپاره هر ډول قربانۍ ته چمتو وه، بسمارک يې په ۱۸۹۰ ز کال کې له دندې ګوښه کړ او ويليم د خپلو خوبونو په بشپړولو پيل وکړ.

په دې کار سره جرمني په هغو هيوادو سخت په قهر شو، چې د جرمني قوم د غوښتنو په لار کې يې خنډ رامنځته کاوه، جرمني قوم شاوخوا ډېر دښمنان درلودل، چانسلر وويل، چې هر هيواد به ځاري او هيڅا ته به زيان نه رسيږي.

په دې وخت کې اروپايي هيوادونو د مستعمرو د زياتولو خوبونه ليدل، چې کمزوري هيوادونه به يې لاندې کول، ځواکمن هيوادونه يې دې ته نه پريښودل، چې د هغوی پر ضد څه ووايي؛ ځکه اروپايانو غوښتل، چې په هر کمزوري هيواد باندې سلطه ولري، هر هيواد د بل هيواد نه شکايت کاوه، په نويو ځمکو سره د استعماري هيوادونو اقتصاد ته زياته ګټه رسيده.

دویمه برخه

د جګړې احوال

د ۱۹۱۴ ز کال د جګړې حالات

۱۹۱۴ ز کال د نړۍ په تاریخ کې د تباهۍ او ورانۍ د پیل کال دی، د اروپا قومونه چې په دغه وخت کې د نورو قومونو څخه پرمختللي وه، په نویو او ویجاړوونکو وسلو باندې سمبال وه، د وینې تویولو لپاره یو پیل په کار وه، چې دغه پیل د ۱۹۱۴ ز کال د جون په ۲۸ رامنځته شو، په دې وخت کې د اسټریا-هنګري د سلطنت ولیعهد ارک ډیوک فرینز فردیناند او میرمن یې صوفیه د سراجیو په سیمه کې د سربیایي قوم پرستو لخوا ووژل شول، قاتل شخص د یوې تروریستي ډلې سره اړیکه درلوده، چې ددغې ډلې نوم بلیک هنډ (Black Hand) وه.

د سربیا او اسټریا-هنګري اړیکې د پخوا څخه خرابې وې، سربیا د روسیې په اشاره د اسټریا-هنګري په داخلي چارو کې لاس وهنه کوله، همدې روسانو د سربیا د تروریستې ډلې په واسطه د اسټریا-هنګري ولیعهد او میرمن یې ووژل، په همدې وخت کې اسټریا-هنګري د سربیا په ځینو سیمو باندې ولکه هم درلوده، چې ددې پیښې په پایله کې لومړۍ نړیواله جګړه پیل شوه.

د اتحادي سیاست په پایله کې اروپا په دوه ډلو ویشل شوې وه، یو خوا د انګلستان، روسیې او فرانسې په شان ځواکمن هیوادونه او بلخوا جرمني، اسټریا-هنګري او ترکیې قرار درلود، ددې سترو دولتونو په منځ کې کوچني هیوادونه هم د جګړې څخه په امان نه شو پاتې کیدای، د ځینو هیوادونو جغرافیایي موقعیت داسې وه، چې په جګړه کې داخل شول؛ خو ځینې داسې هیوادونه ول، چې د ګټو په خاطر یې جګړه پیل کړه.

د سربیا او روسیې تر منځ دفاعي تړون موجود وه، چې ددې تړون له مخې د جګړې پر وخت به روسیه د سربیا ملاتړ کوي، بلخوا اسټریا-هنګري او جرمني د

درې ګوني تړون غړي وه، د درې ګوني تړون له مخې د يوه هيواد سره په جګړه کې به بل هيواد مرسته کوي، انګلستان هم د بيلجيم سره يو پخوانی تړون درلود، چې بيلجيم بې طرفي غوره کړې او انګلستان يې د هر ډول مرستې ژمنه کړې وه، يو تړون د انګلستان، روسيي او فرانسې تر منځ هم موجود وه، چې د جګړې پر وخت به د يو بل سره مرسته کوي.

د انګلستان او فرانسې مشرانو د جګړې لپاره يو پلان جوړ کړی وه، ددې پلان مطابق بايد داسې حالات رامنځته شي، چې د اسټريا-هنګري يا هم جرمني فوځونه په کوم هيواد حمله وکړي او انګلستان، روسيي او فرانسې ته ددې چانس په لاس ورشي، چې دوی په جرمني حمله وکړي، جرمني د متحدو هيوادونو ځواکمن دښمن وه؛ خو اسټريا-هنګري کمزوری وه.

د سربيا او اسټريا-هنګري دې (د قتل) مسئلې نړيوال رنګ خپل کړ او پلان جوړوونکو دغه دواړه هيوادونه په خپل پلان کې شامل کړل، سربيا د روسيي په ملاتړ د اسټريا-هنګري وليعهد او ميرمن ووژل، ددې قتل پړه د سربيا په حکومت باندې واچول شوه؛ ځکه هغه تروررستي ډله د سربيا د حکومت د ملاتړ څخه برخمنه وه.

د اسټريا-هنګري حکومت د سربيا ددې کار د انګيزې څخه خبر وه، پاچا فرينز جوزف د روسيي، انګلستان او فرانسې د فکر او پلان څخه خبر وه، هغه د سربيا سره د جګړې د پيل څخه دمخه د جګړې په اغېزو باندې فکر کړی وه، هغه پوهيده، چې جرمني به د اسټريا-هنګري څخه ملاتړ کوي.

د ۱۹۱۴ ز کال د جولايي په ۵ د فرينز جوزف سفير د قيصر دويم ويليم سره کتنه وکړه، دويم ويليم اسټريا د خپل ملاتړ نه خبره کړه او د روسيي د حملې په مقابل کې يې په جګړه کې د شريکيدو ملاتړ ور ښکاره کړ، د جولايي په ۷ د اسټريا-هنګري د وزيرانو مجلس د سربيا څخه وغوښتل، بايد د اسټريا افسرانو ته اجازه ورکړل شي، چې ددې قتل په اړه څيړنې وکړي او په ثابتولو سره بايد قاتلينو ته سزا ورکړل شي.

په ۱۵ جولايي کې د فرانسې ولسمشر او لومړی وزير په روسيه کې ول، د جولايي په ۲۳ د اسټريا حکومت سربيا ته التيماتم ورکړ او ۴۸ ساعت وخت يې ورکړ، چې بايد د اسټريا ټولې غوښتنې ومني، کنه جګړې ته دې چمتو شي، سربيا د روسيې په ملاتړ خپل کوچني فوځ ته حرکت ورکړ، التيماتم د جولايي په ۲۵ پای ته ورسيده.

په دې ځای کې به د جرمني او متحدينو د جګړې پلانونه تر مطالعې لاندې ونيسو، تر څو وروسته د جګړې په حالاتو باندې په ښه ډول پوه شو.

د جګړې پلانونه

کله، چې حالات خراب شول، نو جګړې ته ليوال هيوادونو د يو بل خلاف د جګړې لپاره پلانونه جوړ کړل، په پلانونو کې تر ټولو مهم هغه يې د شيلفن پلان وه، ايلفر ډوان شيلفن د جرمني پخوانی فوځي مشر وه، چې په ۱۹۰۵ ز کال کې تقاعد شوی وه، شيلفن د داسې طبيعت خاوند وه، چې غوښتل يې خپل دښمن بايد نيست او نابود کړي، دده پلان د لومړۍ نړيوالې جګړې تر ټولو بريالی پلان وه او په لومړي سر د جرمني د بريا لامل هم همدا پلان وه.

د شيلفن پلان

جنرال شيلفن په دې نظر وه، چې فرانسه به د خپلو سيمو د ترلاسه کولو لپاره حمتاً په جرمني باندې حمله کوي او فرانسه به ددې کار لپاره د الزاس او لورن په سرحدونو کې خپل فوځ هم ځای پر ځای کوي، په دې حالت کې به جرمني د بيلجيم له لارې د فرانسې دفاعي حالت کمزوری کوي او په کمزورو برخو مزريز او ډونکرنک باندې به حمله کوي او د پاريس د نيولو کوښښ به کوي.

ددې موخې لپاره يې فوځ په ښه ډول ترتيب کړی وه، د راسته خوا فوځ د قوي کولو لپاره يې ډېر کوښښ کړی وه، هلته يې لومړی او دويم فوځ ځای پر ځای کړی وه، دغه فوځ به د بيلجيم او نيدرليند له لارې په فرانسه حمله کوي، د الزاس او لورن نه د دفاع لپاره يې پنځم او شپږم فوځ چمتو کړی وه، ددې فوځ موخه دا وه،

چې فرانسوي فوځ د ځان سره بوخت وساتي، تر څو لومړي او دويم فوځ ته ددې موقع په لاس ورشي، چې د دښمن د فوځ د مرستې لاره بنده کړي.

په دې وخت کې به پنځم او شپږم فوځ چټکې حملې کوي او مخکې به ځي، ددې فوځ(شاته) ملاتړی فوځ یې د هغوی د مرستې لپاره چمتو کړی وه، په دې ډول ددې پلان مطابق به د فرانسې ټول فوځ محاصره شي.

په دې پلان کې د جرمني ټوله توجه د فرانسې خواته وه، د روسيي څخه د دفاع لپاره يې چندان ځواکمن فوځ نه وه ټاکلی او ددې کار وجه دا وه، چې هغه وخت روسیه په اقتصادي او فوځي لحاظ دومره قوي نه وه.

دا پلان په ۱۹۰۵ ز کال کې جوړ شوی وه، په همدې کال جنرال شیلفن تقاعد اخیستی وه، پر ځای یې جنرال هیلموت وان مولټک ټاکل شوی وه، په لومړیو کې مولټک هم دا پلان خوښ کړی وه؛ خو وروسته د نړیوالو حالاتو په بدلیدو سره په دې پلان کې د تغیر اړتیا ولیدل شوه؛ ځکه یو خوا په ۱۹۰۵ ز کال کې روسيي د جاپان نه ماته خوړلې وه او په خپلو فوځي اصلاحاتو کې مصروفه وه، دويم دا چې د جرمني د سرحد سره نږدې د ډېرو د سکرو کانونه او د راهین لینډ صنعتي ښارګوټی موجود وه، چې دښمن ته ددې پریښودل، یو احمقانه کار ګڼل کیده.

شيلفن په ۱۹۱۲ ز کال کې په دې پلان کې د تغير خبره وکړه او ويې ويل، چې په ختيزه جبهه کې د بيلفورټ د سمندر د سرحد پورې بايد فوځ ځای پر ځای کړای شي او په يوه وخت کې يې د ختيزې او لويديزې جبهې د ښي او کیڼې برخې د فوځ په ځواکمنولو باندې ټينګار کاوه، مولټک د شيلفن په پلان کې ځينې تغيرات راوستل.

د شيلفن د پلان اصلي کار دا وه، چې ښي بازو دې قوي کړای شي؛ خو د جګړې په دوران کې مولټک د کيڼ بازو د قوي کولو کوښښ کاوه، تر څو جرمني په يوه وخت کې په دوه جبهو کې بريا ترلاسه کړي.

۱۷ شمېره پلان

بلخوا فرانسې او نورو متحدينو هم پلانونه جوړ کړي ول؛ خو د دوی په پلانونو کې هغه پخوالی او بشپړوالی نه وه، کوم چې د شيلفن په پلان کې موجود وه، په ۱۹۱۱ ز کال کې د فرانسې او انګلستان تر منځ نږدې اړيکې موجودې وې او دا پريکړه شوې وه، چې خپل فوځونه به د جرمني د مقابلې لپاره د فرانسې ښي اړخ ته ليږي، تر څو هلته جګړه وکړي، د ۱۸۷۰-۷۱ ز کال په جګړه کې فرانسې خپلې سيمې له لاسه ورکړې وې، چې د هغه د لاسته راوړلو لپاره يې زيات کوښښ کاوه، هغوی ډېر په جذبه کې وه او فوځي مشرانو يې هم د جذبو په اساس پلانونه جوړول.

په ۱۹۱۱ ز کال کې ۱۶ شمېره پلان د الزاس او لورن د نيولو لپاره جوړ شوی وه، جنرال اګستين ايډيورډ ۱۶ شمېره پلان د فرانسې لپاره زيان رسوونکی باله، هغه په دې عقيده وه، چې جرمني به د الزاس او لورن پر ځای د بيلجيم له لارې په فرانسه باندې حمله کوي، هغه وړانديز کړی وه، چې د بيلجيم له لارې د جرمني د حملې نه د ځان ساتلو لپاره په کار ده، چې د بيلجيم په سرحد باندې فوځ واچول شي او د حملې پر وخت جرمنيانو ته ماته ورکړي.

ددې پلان د پلي کولو لپاره فرانسې خپل ټول فوځ بيا منظم کړ، بلخوا ددې پلان د پلي کولو لپاره فرانسې بايد د بيلجيم بې پريتوب د پښو لاندې کړی وای، جنرال ګستين دغه پلان رد کړ او جنرال جوزف جوفر يې د فوځ د ستر جنرال په توګه وټاکه، چې وروسته مارشال شو.

جنرال جوزف يو نا بشپړه او غير واضحه پلان وړاندې کړ، په دې پلان کې هغه سيمې په نښه شوې وې، چې د دښمن لخوا پرې د حملې امکان وه، دې پلان ته يې د ۱۷ شمېرې نوم ورکړ، ددې پلان مطابق جرمنيان به د الزاس او لورن لخوا په فرانسې باندې حمله کوي، په دې پلان کې د جرمني لخوا د بيلجيم له لارې حمله کول هم په نظر کې نيول شوي وه.

ددې پلان مطابق د فرانسې لومړی، دويم، دريم او پنځم فوځ به د ښي څخه کيڼ خوا ته د الزاس او لورن په سيمه کې د جرمني د حملې لپاره چمتو وي، د څلورم

فوځ به په کینه خوا کې د جرمني سره مقابله کوي او د پنځم فوځ ځای به نیسي، پنځم فوځ به د بیلجیم له لارې د راننوتي جرمني سره جګړه کوي او د کیڼ لوري به د جرمني فوځ د پرمختګ مخه نیسي، څلورم فوځ ته لاربنوونه شوې وه، د دریم فوځ ښي خوا ته د الزاس او لورن په سیمه کې دې د جرمني فوځ سره جګړه وکړي.

په دې پلان کې انکلیسي فوځ ته کوم ځای نه وه ورکړل شوی؛ خو د فرانسوي پنځم فوځ کیڼ طرف ته په سرحد کې یو ځای پریښودل شوی وه، چې هلته انګلیسي فوځ د جرمنیانو مقابله وکړي، په دې ډول فرانسوي او انګلیسي ځواکونو غوښتل، چې دواړه فوځونه یو قوي حمله وکړي؛ خو د فوځ شمېر او وخت یې ټاکلی نه وه؛ ځکه نو دا یو ناکام پلان وه، فرانسوي فوځ هغه څه وکړل، د کومو چې په شیلفن پلان کې یې وړاندوینه شوې وه.

ځمکنۍ او بحري حملې

د جولایي په ۲۸ اسټریا-هنګري سربیا ته د جګړې اعلان وکړ، په دا بله ورځ روسیي د خپل پلان له مخې خپلو فوځونو ته په اسټریا باندې د حملې حکم وکړ، په ۳۱ تاریخ جرمني د روسیي څخه د فوځونو د ودرولو غوښتنه وکړه؛ خو روسیي یې غوښتنه رد کړه، چې په ځواب کې یې د ۱۹۱۴ ز کال د اګست په لومړۍ نېټه جرمني د روسیي پر ضد د جګړې اعلان وکړ او د روسیي د ملګري فرانسې نه یې وغوښتل، چې باید مداخله ونکړي؛خو د فرانسې د بهرنیو چارو وزیر دغه غوښتنه رد کړه او خپلو فوځونو ته یې د حرکت حکم وکړ.

په همدې ورځو کې د جرمني او عثماني ترکیې ترمنځ یو پټ تړون لاسلیک شوی وه، په تړون کې راغلي وه، چې دواړه به د یوه بل سره فوځي مرسته کوي، ایټالیا چې د درې ګوني اتحاد غړې وه، ځان یې بې طرفه اعلان کړ.

د اګست په ۲ جرمني بیلجیم ته وویل، چې د فرانسوي فوځونو د حملې لپاره چمتو شي، ددې کار لپاره باید جرمني خپل فوځ بیلجیم ته داخل کړي او بیلجیم ته یې وویل، چې بې طرفي به یې وساتل شي، که د بیلجیم فوځ ورانی وکړ؛ نو دا به حمله وګڼل شي، چې د ۱۲ ساعتو التیماتم یې ورکړی وه.

په ۳ اګست بیلجیم د جرمني غوښتنه رد کړه، په همدې ورځ جرمني د فرانسې پر ضد د جګړې اعلان وکړ، په بله ورځ د جرمني فوځ د بریښنا په شان بیلجیم ته ننوت، د بلیجیم پاچا د بې طرفۍ لاسلیکونه ټولو خواوو ته ښکاره کړل او د مرستې غوښتنه یې وکړه، په دې سره انګلستان جرمني ته التیماتم ورکړ، چې خپل فوځ باید بلیجیم نه وباسي، د التیماتم وخت نیمه شپه پای ته ورسید؛ خو د جرمني لخوا انګلستان ته ځواب ورنکړل شو، د اګست په پنځمه انګلستان د جرمني او اسټریا-هنګري پر ضد د جګړې اعلان وکړ، بلخوا مونټې نیګرو هم د اسټریا پر ضد جګړه اعلان کړه.

په همدې ورځ جرمني د بلیجیم په کلاګانو باندې حمله وکړه او د ۱۶ اګست پورې یې ټولې کلاګانې ونیولې، په ۶ اګست باندې د اسټریا فوځ د روسیې سره جګړه اعلان کړه او سربیا د جرمني پر ضد د جګړې اعلان وکړ، د اګست په ۹۷ د انګلستان فوځ فرانسې ته ورسید او د اګست په ۹ مونټې نیګرو د جرمني سره د جګړې اعلان وکړ.

د اګست په ۱۰ اسټریا د روسیې د لاس لاندې سیمې پولینډ باندې حمله وکړه، د اګست په ۱۱ او ۱۲ فرانسې او انګلستان د اسټریا پر ضد د جګړې اعلان وکړ، په دې ډول لومړۍ نړیواله جګړه د ۱۹۱۴ څخه تر ۱۹۱۸ ز کال پورې روانه وه او هر وخت د جګړې وخت وه، په مختلفو جبهو کې جګړې کیدې، چې ځینو جبهو یې ډیر شهرت موندلی دی.

لوېدیځه جبهه

جرمني دوو خواته جګړه کوله، په لویدیځ کې فرانسوي، انګلیسي او بیلجیمي فوځونه او ختیځ ته روسیې دیوهیکل فوځ په ختیځې پروسیا(جرمني) باندې حمله کوله، په لویدیځه جبهه کې په جګړو باندې د ښه پوهیدلو لپاره باید ختیزه، لویدیزه او د اسټریا-هنګري جنوبي جبهې جلا جلا مطالعه کړو، تر څو په بشپړ ډول د جګړې په نقشه باندې پوه شو.

سرحدي جګړې

د اګست په ۵ جرمني فوځونو په بيلجيم باندې حمله کړې وه، د بيلجيم لږ فوځ په کلاګانو کې د جرمني د سيلابي فوځ سره په جګړه وه، د جرمني لومړي او دويم فوځ د بيلجيم کلاګانې يوه په بلې پسې نيولې، د بيلجيم پاچا البرټ خپل فوځ په دوه برخو ويشلی وه، يوه برخه يې د کلاګانو د دفاع لپاره او بله برخه يې د په کلاګانو کې د جرمني لپاره د خنډ اچولو په موخه ګمارلې وه.

په ليج او نيمور کې د بيلجيم فوځ په ميړانه جګړه کوله؛ خو د جرمني د لومړي او دويم فوځ سره تخنيکي وسائل او پرمختللي توپونه موجود وه.

اوس د جرمني په مخ کې يوازې د بيلجيم ساتونکی فوځ خنډ وه، جرمني فوځ خپل حرکت کابو نه شو کړای او د بيلجيمي فوځ لخوا د مقابلې سره مخ شو، جرمني فوځ په بشپړ ډول د حرکت کولو نه مخکې حمله پېل کړه؛ څکه نو فوځ يې بريا وروسته ترلاسه کړه، په ليج او نيمور کې دوی ۱۱ ورځې جګړه وکړه، جرمني فوځ د اګست په ۱۶ دغه سيمې ونيولې.

اوس د بيلجيم ګشت کوونکي فوځ مقابله کوله، چې څو ورځې يې د جرمني فوځ ته ستونزه جوړه کړې وه؛ خو د جرمني د بريښنا په شان چټک فوځ په مخکې د بيلجيم کمزوري فوځ ډېره مقابله ونکړه او پای د اګست په ۲۰ جرمني فوځ د فرانسې پولې ته ورسيد.

د لورن په سيمه کې جګړه

د فرانسې فوځ د الزاس او لورن په سيمه د ۱۷ شمېرې د پلان مطابق خپل فوځ ځای پر ځای کړی وه، د اګست په ۷ د فرانسې لومړي فوځ په الزاس باندې حمله وکړه او په دا بله ورځ يې په خپله ولکه کې راووست، په دې سره د فرانسې فوځ ډېر خوشحاله شو؛ خو خوشحالي هغه پای ته ورسيده، چې د اګست په ۹ جرمني فوځ په يوه حمله کې د فرانسې ټول فوځ د الزاس نه وويست او خپل لومړني ځای ته يې ورسوه.

دې کوچنی ماتې جنرال جوفر اړ کړ، چې خپل پلان بیا د سره جوړ کړي، جوفر د فرانسې د اووم فوځ مشر اګست لرې او پر ځای یې تقاعد شوی جنرال پاول وټاکه، ددې د مرستې لپاره د الزاس فوځ ته امر وکړ، چې دده د شاته بنې خواته دې ورسره په حرکت کې وي.

د ۱۷ شمېره پلان تفصیل د اګست په ۸ تاریخ باندې برسیره شول، کوم چې جنرال جوفر لخوا جوړ شوی وه، ددې پلان مطابق د فرانسې لومړی او دویم فوځ به د الزاس او لورن په شمال لویدیځ کې جګړه کوي، دغه فوځ ته ساربرګ نیسي او جرمني فوځ ته ستریس برګ سیمې ته په شا تمبوي.

جنرال جوسیاس وان هیرفګن په الزاس او لورن کې د جرمني د شپږم فوځ مشر وه، د اووم فوځ مشر د شهزاده روبرټ په لاس کې وه؛ خو اصلي مشري یې د جنرال کونارډ کرافټ وان ډیلمن سره وه.

د جرمنیانو د پلان له مخې شپږم او اووم فوځ به د فرانسې د فوځ سره جګړه کوي او فرانسوي فوځ به کومورهینګ، ساربرګ او د دوسکس غره ایزې سیمې ته په شا کوي، چې دلته به پرې په یوه ځل حمله کوي، فرانسوي فوځ به محاصره کوي او وژني به یې، هغه څه چې جرمنیانو غوښتل فرانسوي فوځ همغسې وکړل او فرانسوي فوځ ته درونډ ځاني او مالي زیان واوښت.

د ۱۴ اګست نه دیخوا د فرانسې دویم او دریم فوځ قوي جګړه پیل کړه، په څلور ورځینی جګړه، جرمني فوځ چې قوي توپونه ورسره وه، د فرانسویانو لخوا په شا کړل شو، فرانسویان په دې جګړه کې خپل سرحد ته ورسیدل، فرانسوي جنرالان د جرمني د قوي حملې څخه په ویره کې ول؛ خو په دې ډاډه ول، چې کولای شي، جرمني فوځ ته قوي ځواب ورکړي.

د اګست په ۲۰ د جرمني لخوا یوه قوي ځوابي حمله وشوه، فرانسوي فوځ یې په شا کړ او خپل لومړني ځای ته یې ورسوه، فرانسوي فوځ د پنځو نورو ورځو لپاره د جګړې نه لاس واخیست.

جرمني جنرال ډيملسن د فوځ د مشر نه غوښتنه وکړه، چې د شيلفن پلان برعکس دې هغه ته اجازه ورکړل، چې د نينسي په سيمه کې په فرانسوي فوځ باندې حمله وکړي، تر څو ټول له منځه يوسي، جنرال ډيلمسن د فوځ مشر مولټک ته ويلي ول، چې فرانسوي فوځ ډېر کمزوری شوی او کيدای شي په يوه حمله کې ټول له منځه ولاړ شي او دا د هغوی د له منځه وړلو لپاره يو ښه چانس دی.

د فوځ مشر مولټک د حملې اجازه ورکړه، د جرمني اووم او اتم فوځ د نيسني په طرف روان شو؛ خو د فرانسې فوځ يې مقابله وکړه، د جرمني فوځ ته ځاني او مالي زيان ورسيد، جرمني فوځ خپل فوځ ته امر وکړ، چې د ښي اړخ ځينې فوځ ته کينې خوا ته راشي، چې په دې سره يې په شمال کې فوځ کمزوری شو، دا کار يې د شيلفن پلان پر ضد وه او جرمني ونه شو کړای، چې ددې پلان نه په درست ډول ګټه ترلاسه کړي.

جرمني فوځ ډيره لږه ګټه وکړه، د لږ وخت لپاره بريالي وه؛ خو خپله موخه يې ترلاسه نکړه، په الزاس او لورن کې يې ماته وخوړه، د جنرال ډيلمسن په غوښتنه د فوځ مشر جنرال مولټک يوه ستره تاريخي غلطي وکړه، په دې کار سره جرمني ونه توانيده، چې پاريس ونيسي.

د ارډينينس جګړه

د جنرال جوفر د پلان مطابق د فرانسې د لومړي او دويم فوځ لخوا په لورن د حملې په دوران کې بايد دريم، څلورم او پنځم فوځ د شمال خواته مخکې ولاړ شي، دغه د جنرال فوش پلان وه.

د پنځم فوځ مشر جنرال چارلس په دې پوهيده، چې جرمنی فوځ ډېر او ځواکمن دی، چې په درست ډول يې روزنه هم ترلاسه کړې ده، هغه غوښتل، چې د ميوز د سيند ړ شمال او جنوب له لارې بيلجيم ته د داخليدونکي جرمني فوځ مخه دې ونيول شي.

د اګست په ۱۵ جرمني فوځ د ډينټ په سيمه يوه قوي حمله وکړه، په دې وخت جنرال جوفر د جنرال چارلس خبره ومنله، هغه يې د ميوز او سيمبر د سيمو مينځ

ته ولیږه، د څلورم فوځ کیڼ اړخ یې متحرک کړ، هلته پنځم فوځ له مخکې څخه موجود وه.

د لورن د سترې خونړۍ جګړې دوه ورځې وروسته د اګست په ۲۲ په ځنګلونو کې دا جګړه رامنځته شوه، د فرانسې فوځ فوځ حملې کولې، په دې سره فرانسوي فوځ ته زیات ځاني او مالي زیان هم ورسیده، د جګړې په دریمه ورځ د جرمني فوځ د یوې قوي حملې په پایله فرانسوي په شا وتمبول شو او خپل لومړني ځای ته یې ولیږه.

په دا بله ورځ یې د لورن نوی جوړ شوی فوځ هم له منځه یوړ، په دې سره د جرمني په فوځي قرار ګاه کې د فرانسې په ماته خوشحالي ښکاره شوه، اوس د جرمني فوځي مشرانو داسې احساسوله، چې کولای شي، پاریس ونیسي.

د سیمبر جګړه

د جنرال جوفر په امر د فرانسې پنځم فوځ د میوز او سیمبر په سیمه کې ګشت ګاوه، جنرال چارلس د خپلې اصلي موخه په اړه غلط پوه شوی وه، هغه ته ویل شوي وه، چې په سیمبر او خیتځ کې د میوز په سیمه کې به د جرمني د فوځ سره جګړه کوي؛ خو د اګست د ۲۱ پورې جنرال چارلس د جرمني فوځ ځای نه وه موندلی، هغه هیڅ حرکت ونکړ.

د جرمني دویم فوځ د جنرال کارل وان بولو په مشرۍ د میوز او سیمبر په طرف مخکې روان وه، هلته د جنرال چارلس په مشرۍ فرانسوي فوځ موجود وه، په همدې ورځ جرمني فوځ د سیمبر سیمې ته ورسید، چې د پنځم فرانسوي فوځ سره یې جګړه پیل کړه.

ټوله شپه خونړۍ جګړه روانه وه، په پای کې جرمني فوځ د سیمبر د سیند په جنوب کې خپلې پښې ټینګې کړې، اوس نو جرمني فوځ د جنرال میکس وان هوسین په مشرۍ د دریم فوځ د راتګ انتظار کاوه، بلخوا د فرانسې د پنځم فوځ جنرالانو په جرمني فوځ باندې د حملې خبرې کولې، چې جنرال چارلس پرې هیڅ تبصره ونکړه.

د اګست په ۲۳ جرمني فوځ د فرانسې پنځم فوځ په شا وتمبوه او زيات ځاني او مالي زيان يې ورواړه، جنرال کارل وان بولو داسې احساس کړه، چې د نورې مرستې د رارسيدو پرته کولای شي، چې فرانسوي فوځ مات کړي، د همدې ورځې په ماښام يې په فرانسوي فوځ باندې حمله وکړه او هغه يې د جنوب خوا څو کيلومتره لرې شا تګ ته اړ کړ.

د بيلجيم فوځ د نيمور سيمه پريښوده او د فرانسې د پنځم فوځ شاته يې پناه واخيسته، بلخوا کله چې د جرمني فوځ په جنوب کې د ميوز او سيمبر منځنۍ سيمې ته د حملې لپاره ور ورسيدل؛ نو هلته يې د فرانسې پنځم فوځ پيدانکړ.

دې جګړې ته کله نا کله د چارليرويې يا نيمور جګړه هم وايې، په دې جګړه کې هم د جرمني فوځ د نورو جګړو په شان بريا ترلاسه کړه، د فرانسې فوځ په بشپړ ډول ختم نه شو؛ خو زيات مالي او ځاني زيان ورواوښت.

جرمني ونه شو کولای، چې ستره بريا ترلاسه کړي او وجه يې په پلان کې يوه ستره غلطي وه، جرمني خپل دويم او دريم فوځ همداسې پريښود، جنرال بولو چې د پروسيا د يوې سترې کورنۍ غړی وه، د جرمني د سترو چارواکو لخوا يې ملاتړ کيده.

جنرال بولو د خپلې بريا لپاره دويم او دريم فوځ راوغوښته، په داسې حال کې چې دريم فوځ د هغه د لاس لاندې نه وه، د لومړي او دريم فوځ په موجوديت کې به هغه دويم فوځ د خپلې ساتنې لپاره راغوښته، په دې ډول جرمني فوځ ونه شو کولای، هغه بريا چې د فرانسې د فوځ پر ضد يې غوښته، په بشپړ ډول لاسته راوړي.

د مونز، لاکيټا او ګوئز جګړې

انګليسي فوځ د اګست په ۱۴ د فرانسې سرحد ته رسيدلی وه، هغوی د چمتو والي لپاره ډېر وخت درلود، د جنرال فرينچ په مشرۍ ۷۰۰۰۰ فوځ د لاکيټا سيمې ته رارسيدلی وه، دوی غوښتل، چې د جرمني خاورې ته داخل شي او د هغوی مخه ډب کړي.

بلخوا جرمني جنرال مولټک هم خپل فوځ ته خبر ورکړی وه، چې انګلیسي فوځ د لیل په سیمه کې موجود دی.

جنرال جان فرینچ ته ویل شوي وه، چې د فرانسوي فوځ سره باید ښه مرسته وکړي او خپل پلانونه د فرانسوي فوځ د مشرانو سره شریک کړي، هغه د جنرال جوفر او جنرال چارلس سره ولیدل.

د اګست په ۲۲ انګلیسي فوځ د مونز په سیمه کې تم شول، د انګلیسي او فرانسوي پنځم فوځ تر منځ ډېر واټن موجود وه، د جرمني د لومړي فوځ مشر جنرال کلارک وه او په چټکۍ سره د مونز په خوا روان وه، د اګست په ۲۳ د انګلیسي او جرمني فوځونو تر منځ جګړه رامنځته شوه، چې انګلیسانو د جرمني فوځ د حملو ځواب په ښه ډول سره ورکاوه.

په ځینو سیمو کې جرمني فوځ انګلیسي فوځ په شا وتمبوه، بلخوا کله چې فرانسوي فوځ د انګلیسي فوځ دا حالت ولیده؛ نو جنرال چارلس خپل فوځ ته د شاته تګ امر وکړ، انګلیسي فوځ دا کار خوښ نه کړ، چې په دې سره د انګلستان د جنګ وزیر خپل فوځ د مارن سیمې ته ولېږه.

پورتنی جګړو ته سرحدي جګړې هم وايي، په دې جګړه د فرانسې درې لکه فوځ ووژل شو، د فرانسي فوځ په هر ځای کې شا تګ ته اړ کړای شو؛ خو ددې سره هم فرانسوي جنرال هنري ایم برتي لاټ په خپلې بریا باندې یقین درلود، هغوی دماتې خوړلو نه وروسته د جرمني په پلان باندې پوه شول.

د اګست په ۲۷ مولټک خپل فوځ ته نوې لارښوونې وکړې، فوځ یې مخکې تګ ته چمتو کړ، چې فرانسې د پنځم فوځ ور سره مخ شو، چې د جرمني فوځ سره یې سخته جګړه وکړه.

د لاکیټا په سیمه کې انګلیسي فوځ د ډیر سخت حالت سره مخ شو، په همدې وخت کې د انګلیسي فوځ مشرانو د فرانسوي جنرال جوفر نه د مرستې غوښتنه وکړه، ورته یې وویل، چې موږ په ډېر بد حالت کې یو او د بشپړې تباهۍ په لور

روان یو، هغوی ته یې وویل، چې د جرمني په فوځ باندې حمله وکړي، تر څو د فوځ مخه یې زموږ نه واوړي او فرانسوي فوځ سره په جګړه شي.

جنرال جوفر همداسې وکړل، د جرمني په لومړي فوځ باندې یې په جنوب کې د حملې امر وکړ، د جنرال چارلس فوځ د مخکې څخه دوه برابره قوي شوی وه او د جرمني فوځ سره یې جګړه کوله.

فرانسوي فوځ ته ویل شوي وه، چې په جګړه کې د انګلیسي فوځ سره مرسته وکړي؛ خو انګلیسي فوځ یې دا کار ونه مانه، چې فرانسوي فوځ په دې کار سره د انګلیسي فوځ نه سخت خفه شول.

وروسته په جګړه کې د فرانسې فوځ لږ څه کامیابي لاسته راوړه؛ خو جنوب خوا ته د پنځم فوځ حمله یې په بشپړ ډول ناکامه شوې وه، شمال کې یې د جرمني د مخکې تګ مخه نیولې وه.

د مارن او ارک جګړې

د لاکیټا د جګړې نه وروسته جنرال مولټک جنرال کلاک ته امر وکړ، چې خپل فوځ دې جنوب لویدیځ خوا ته بوځي، د اګست په ۳۰ د جنرال بولو لخوا جنرال کلاک ته وویل شول، چې فرانسوي فوځ په بشپړ ډول مات شوی دی او د دښمن د مخې د ډب کولو لپاره یوې قوي حملې ته اړتیا ده، چې لومړی فوځ یې باید مرسته وکړي.

جنرال کلاک چې د جګړې په پیل کې د جنرال بولو د لاس لاندې وه، اوس په یوه مستقل جنرال باندې بدل شوی وه.

جنرال کلاک د جنوب ختیځ خواته مخکې ولاړ، غوښتل یې د فرانسې پنځم فوځ ته ماته ورکړي او د پاریس ښار ختیځ ته ځان ورسوي او خپل فوځ ته یې د همدې کار د سرته رسولو امر ورکړ.

د فرانسې پنځم فوځ چې شمېر یې کم شوی وه، دریم او څلورم فوځ ته یې حرکت ورکړ، ټول فوځ په یوه ځای کې راټول شو، دوی غوښتل، چې په جرمني فوځ

باندې يد فرانسي پنځم فوځ چې شمېر يې کم شوی وه، دريم او څلورم فوځ ته يې حرکت ورکړ، ټول فوځ په يوه ځای کې راټول شو، دوی په جرمني فوځ باندې يوه قوي حمله کول غوښتل.

فرانسويانو خپله پلازمينه د پاريس نه بورديوکس ته ليږلې وه، تقريبا پنځه لکه خلکو د پاريس نه هجرت کړی وه، د نويو حالاتو په کتو سره جنرال جوفر يو ځل بيا خپل پلان تغير کړ؛ ځکه انګليسي فوځ په بشپړ ډول له منځه تللی وه، جنرال جوفر د حالاتو د سمولو لپاره ډېر وخت ته اړتيا درلوده، هغوی د جرمني فوځ د مخکې تګ نه هم خبر شوي وه.

د سپټمبر په لومړۍ نيټه جنرال جوفر خپل څلورم فرمان صادر کړ، خپل فوځ ته يې د نور شاتګ امر ورکړی وه، چې ورډن نوجينسټر ته دې وروسته لاړ شي، د جنرال چارلس پر ځای يې جنرال فرينچټ ډي ايسپير وټاکه.

بلخوا جرمني جنرال کلاک خپل فوځ د سپټمبر په ۲ جنوب ختيځ ته ورسوه، هغه غوښتل، چې د فرانسوي پنځم فوځ بنې خوا په بشپړ ډول له منځه يوسي، د جنرال بولو فوځ د جنرال کلاک د فوځ نه ۳۶ ساعته وروسته پاتې وه.

د سپټمبر په ۲ د شپې مهال لومړی فوځ د مارن سيمې ته ورسيد، په دې وخت جنرال مولټک جنرال کلاک د فرانسوي فوځ د حرکت څخه نه وه خبر کړی.

د سپټمبر په ۶ جنرال جوفر د خپل پلان له مخې د جنرال مائيکل ماؤنيوري د شپږم فوځ څخه وغوښتل، چې د جرمني په فوځ باندې يوه ځوابي حمله وکړي، بلخوا پنځم فوځ او هم انګليسي فوځ د جرمني په فوځ باندې د ځنګ لخوا د حملې کولو لپاره چمتو وه.

جنرال مولټک د جنرال جوفر په پلان باندې پوه شوی وه، د پلان څخه معلوميده، چې جنرال جوفر يوه قوي حمله کول غواړي.

جنرال مولټک په شيلفن پلان کې تغيرات راوستل؛ ځکه لومړی او دويم فوځ ددې وړتيا نه درلوده، چې د دښمن د فوځ د حملې ځواب ورکړي، هغه غوښتل، چې د

دوه فوځونو په واسطه د فرانسوي فوځ مخه ونیسي او د پنځو نورو په واسطه د فرانسې د ټول راټول شوي فوځ سره جګړه وکړي.

جنرال جوفر چې د ۲ اګست څخه د سپټمبر د ۶ پورې خپل فوځ منظم کړی او د کنټرول لاندې نیولی وه، هغه یې د ۳ فوځي مشرانو، ۱۰ مرکزي فوځونو او ۳۸ ساحوي فوځي مرکزونو مشر وټاکه، په دې کار سره د فوځ دننه د هغه پر ضد ځینې کسان راولاړ شول؛ خو هغه کسان چې اهلیت یې نه درلود او ستونزې یې ورته پیداکولې، له دندې یې ګوښه کړل.

جنرال جوفر شپږم فوځ ته امر وکړ، چې د خپلو خندقونو نه راووځي او د شمال خواته د ارک د سیند نه واوړي، د سپټمبر په ۶ سهار مهال یې په دښمن باندې حمله کوله، ټیک په همدې وخت انګلیسي او فرانسوي فوځونو غوښتل، چې په دښمن باندې به حمله کوي، جنرال جوفر دا معلومه کړې وه، که چیرې په دې جګړه کې فرانسوي فوځ ماتې وخوري؛ نو دا د فرانسې لپاره د ډېر شرم او ذلت خبره وي.

شپږم فوځ د سپټمبر په ۵ د ارک د سیند په طرف روان وه، په همدې وخت کې جرمني څلورم فوځ د جنرال هینز په مشرۍ د سیند شاوخوا ګزمه کوله، د جنرال هینز فوځ کم وه؛ خو بیا یې هم په فرانسوي فوځ باندې حمله وکړه، تر څو هغوی معلوم کړي.

ددې حملې لپاره فرانسوي شپږم بیخي چمتو نه وه، جرمني فوځ پرې برلاسی وه؛ خو د ورځې تر پایه جنرال هنیز پوه شوی وه، چې فرانسوي فوځ څومره قوي دی، خپل فوځ ته یې د شاته تګ امر وکړ.

جنرال کلاک چې خبر شو؛ نو یو ګروپ نور فوځ یې وروړلیږه، د ارک د سیند سره د جرمني د دوه ګروپ فوځونو او د فرانسې د شپږم فوځ تر منځ د سپټمبر په ۶ ټوله ورځ جګړه روانه وه، جرمني فوځي مشر د جنرال کلاک نه د نورې مرستې غوښتنه وکړه؛ خو جنرال کلاک دې جګړې ته هیڅ ارزښت ورنکړ، په دا بله ورځ چې فاتح جنرال جوفر خبر شو؛ نو دوه نور فرانسوي ګروپ فوځونه یې د مارن نه د ارک سیمې ته ولیږل.

جنرال کلاک پوه شوی وه، چې انګلیسي فوځ جرمني فوځ ته کوم ګواښ نه شي پیښولای، بلخوا جنرال ماؤنیوري ته د جنرال ګیلیني لخوا مسلسل مرسته رسیده، هغه د سپتمبر په ۷ او ۸ بنې حملې وکړې، جنرال کلاک د سپتمبر په ۹ د یوې قوي حملې حکم وکړ.

جنرال ماؤنیوري د خپلو مشرانو نه غوښتل، چې باید فوځ ته د پاریس خواته د شاتګ امر ورکړي، د فرانسوي او جرمني فوځ تر منځ ۵۰ کیلومتر واټن موجود وه، که جنرال بولو خپل فوځ د لویدیځ خواته بوولی وای؛ نو دا واټن به نه رامنځته کیده.

د مارن دویمه جګړه

د جنرال فرینچټ دی ایسپیر فوځ د سپتمبر په ۶ د خپل پلان مطابق مخکې روان وه، فوځ یې د مارن په جنوب کې د جنرال کلاک د سختې حملې سره مخ شو، ټوله شپه جګړه روانه وه.

جنرال فرینچټ د سپتمبر په ۷ د یوې ستړې حملې امر وکړ، جنرال بولو کیڼ خواته په شا تګ وکړ او حکم یې وکړ، چې د مارن د سیند دویمې خواته دې صف بندي وکړل شي، د سپتمبر په ۸ فرانسوي فوځونو حمله وکړه؛ خو بریالي نشول، ماسپښین ناوخت جنرال بولو یوه بله حمله وکړه؛ خو دا هم بریالی نشو، کله چې جنرال فرینچټ دده کمزوري ولیده؛ نو د شپې یې بیا حمله وکړه، چې فرانسوي فوځ بریالی شو او جنرال بولو شپږ میله شا تګ ته اړ کړای شو.

په دې سره د د لومړي او دویم فوځ تر منځ یو ستر واټن رامنځته شو، دوه توپخانې ورسره وې، چې یوازې ۱۰۰۰۰ فوځیان یې ساتنې ته پاتې شول، انګلیسي فوځ ، چې تر اوسه پورې یې کومه د پام وړ بریا نه وه ترلاسه کړې، د یوې قوي حملې په چمتو والي بوخت وه.

انګلیسي فوځ ډېر سست وه؛ خو مقابل کې یې جرمنی فوځ ډیر چټک وه، په درې ورځو کې انګلیسي فوځ یوزاې ۲۵ میله واټن وواهه.

د سنت ګاندي د سيمې جګړې

د جنرال مولټک د پلان له مخې جنرال بولو او جنرال هوسين د پاريس په طرف مخکې روان وه، په دې وخت کې فرانسې يو نوی فوځ د نهم فوځ په نوم جوړ کړی وه، چې مشري يې جنرال فوش کوله، کله چې جرمنی فوځ د هغوی د څنګ نه تيريده، جنرال فوش خپل فوځونه شا ته کړل.

جنرال هوسين د شپې په تياره کې د حملې لپاره چمتووالی نيوه، د سپتمبر په ۸ د شپې ۳ بجې يې د فرانسې په نهم فوځ باندې حمله وکړه، چې بريا يې ترلاسه کړه او د دښمن فوځ يې درې کيلومتره شا تګ ته اړ کړ، جنرال فوش خپل فوځ ته د اظطراري حالت اعلان وکړ، هغه خپل فوځ ته وويل، چې نور بايد د ماتې خبره د زړه نه وباسي او يوازې حملې بايد وکړي.

د سپتمبر په ۹ د جنرال هوسين فوځ په مسلسل ډول حملې پيل کړې، نږدې وه، چې د فرانسې نهم فوځ شاته کړي او پاريس ته يې ورسوي، د لويديزې جبهې نه د ترلاسه شويو خبرو په وجه د جرمني فوځ مورال کمزوری شو، جرمني فوځ د پاريس د حملې نه تير شو، د جنرال فوش هغه اقدم چې کړی يې وه، ناکامي يې په بريا باندې بدله کړه او د جګړې يوه بيلګه يې وړاندې کړه.

د جنوبې جبهې جګړې

د فرانسې څلورم فوځ د اردېننس د جګړې وروسته شاته روان وه، د سپتمبر په ۵ د جنرال جوفر لخوا د يوه نوي پلان امر ور ورسيد، ددې فوځ اصلي موخه د جرمني فوځ په منځ کې داخليدل وه، تر څو په فرانسوي فوځونو باندې حمله ونکړي، د دوی مقابل کې د جرمني څلورم فوځ وه، چې شهزاده ايلبرټ ډيوک هم په کې موجود وه، د جرمني پنځم فوځ هم دلته موجود وه، چې شهزاده ويليم هم په کې موجود وه.

په لومړيو کې د جرمني څلورم فوځ د فرانسې په څلورم فوځ باندې حملې کولې، دواړه جرمني شهزادګان د حملې په اړه په يوه نظر نه ول، اخر يې د جنرال مولټک نه مرسته وغوښته.

د فرانسې څلورم فوځ ته په کمک رسیدو سره یې مورال لوړ شو او په بریالۍ توګه یې د جرمني د څلورم فوځ د حملو دفاع کوله، په همدې مهال کې د فرانسې څلورم فوځ یوه قوي حمله وکړه او د جرمني فوځ یې د شمال خواته شا تګ ته اړ کړ، بلخوا د جرمني پنځم فوځ د فرانسې د دریم فوځ سره په جګړه کې بوخت وه، د پنځم فوځ مشر شهزاده ویلیم په څلورو ورځو کې څو ځلې حملې وکړې؛ خو بریالی نشو.

د اګست په ۲۴ د لورن د جګړې وروسته جرمنی فوځ ورو ورو د پاریس خواته نږدې کیده، د فرانسې دویم او دریم فوځ یو ستر قوت جوړ کړی وه؛ خو جرمني فوځ د فرانسې دفاعي کرښه کمزورې کړه؛ مګر جرمنی فوځ هم د زیاتو جګړو سره مخ شو، د ۳ څخه تر ۱۰ سپتمبر پورې جرمني فوځ حملې وکړې؛ خو کومه بریا یې په برخه نشوه.

جنرال مولټک اوس پوه شو، چې د شیلفن پلان درست وه، باید په لورن باندې مو کومه ستره او ځواکمه حمله نه وای کړې، هغه نورې حملې ودرولې او د ائزن خواته یې د تلو امر وکړ.
جنرال مولټک ته د جګړې ټول راپور وړاندې کړل شو، د جګړې وروسته جنرال خپله د جګړې ځای ته راغی، هغه خپل فوځ ته د شا تګ امر وکړ او ویې ویل، چې د نویون-واردن په سیمه کې دې دفاعي کرښه جوړه شي، د سپتمبر د ۱۴ پورې جرمني فوځ خپله دفاعي کرښه جوړوله او د مارن جګړه هم پای ته رسیدلې وه.

په همدې ورځ جنرال مولټک له دندې ګوښه کړای شو او جنرال ایرک وان فالکن هین د فوځ د مشر په توګه وټاکل شو، ددې لپاره چې د فوځ مورال ټیټ نه شي، دا خبر یې پټ وساته او جنرال مولټک ته یې د فوځ په قرار ګاه کې د اوسیدو امر وکړ، چې ددې تبدیلۍ اعلان یې د نومبر په لومړۍ نیټه فوځ ته واوروه.

د ائزن لومړی جګړه

جرمنی فوځ شاته تللی وه او د ائزن د سیند بلې خواته یې صف بندي کوله، د سیند نه دوه میله لرې شمال خواته په یوه لوړ ځای باندې یې پړاو اچولی وه، د سپتمبر د ۱۳ نه د ۱۸ پورې متحدو فوځونو حملې کولې، چې د سیند نه ورپورې وتل، د حملو نه یې کومه پایله ترلاسه نکړه؛ ځکه نو جنرال جوفر د حملو د ودرولو امر وکړ.

په دې جګړې سره د فرانسوي فوځ مورال لوړ شو؛ ځکه ددې څخه مخکې فرانسوي فوځ هر وخت شاته روان وه او دفاعي جګړې یې کولې، دا لومړی جګړه وه، چې فرانسوي فوځ په دښمن باندې حمله وکړه، بلخوا په لومړي ځل جرمنیان دا حس کړه، چې مقابل لوری یې قوي دی، چې په دې سره یې مورال لږ څه ټیټ شو.

دا لومړۍ جګړه وه، چې په خندقونو کې وشوه، د مورال د ټیټیدو سره سره جرمني فوځ د جګړې په ډګر کې دفاع کوله، په دې جګړه کې د الوتکو څخه هم کار واخیستل شو.

د جګړې حالت د مخکې څخه بدلیده، دواړه فوځونه د میټز څخه د نویون پورې د یوه بل مخالف ولاړ ول، متحدو فوځونو د شمال له لوري د دښمن د کیڼې خوا د کمزوري کولو کوښښ پیل کړی وه، په دې ډول د شمال له لوري د سیند لخوا یې په یوه بل باندې حملې پیل کړې.

دغې جګړې د سپتمبر نه د اکتوبر د میاشتې پورې روانې وې، چې یوه خوا هم په کې بریالۍ نشوه، په دې وخت کې د دواړو تر منځ ځینې مشهورې جګړې وشوې، چې تر ټولو مهمه یې د پاریس لومړی جګړه ده.

د پاریس لومړۍ جګړه

د اکتوبر په ۱۲ جنرال فالکن د بیلجیم په یوه ښار باندې حمله وکړه، چې هلته یې موجود انګلیسي فوځ کمزوری کړ، د حملې موخه په دې ځای کې د دښمن په فوځونو کې د درز رامنځته کول او مخکې تګ وه، تر څو د دښمن فوځ په دوه

برخو باندې وويشل شي، دښمن د دوو خواوو څخه محاصره شي او له منځه يوړل شي، انګليسي فوځ د جرمني فوځ مقابله نشوه کولای او هره ورځ يې حالت خرابيده.

سربيره پر انګليسي فوځ د بيلجيم فوځ هم د جرمني فوځ سره په جګړه وه، جنرال جوفر جنرال فوش د انګليسي فوځ د مرستې لپاره ور وليږه، هغه په رسيدو سره د انګليسي او بيلجيمي دواړو فوځونو کنترول په خپل لاس کې واخيست او د دښمن سره يې په ميړانې جګړه وکړه.

د اکتوبر په ۲۰ جرمني فوځ حملې ودرولې، جنرال فوش او جنرال فرينچ فکر وکړ، چې دښمن خپل مورال له لاسه ورکړی دی؛ ځکه يې په جرمني فوځ باندې حمله وکړه، څرنګه چې هوا ډيره يخه وه؛ نو باران او واوره پېل شوه.

همدغو حالاتو ته په کتو سره جرمني فوځ خپلې حملې درولې وې او کله چې د انګليسي فوځ لخوا حمله وشوه، جرمني فوځ يې په ميړانې ځواب ورکړ، چې په پايله کې يې متحدو ځواکونو ته زيات زيان ورسيده، د اکتوبر په ۲۸ د زيات زيان په وجه جنرال فوش خپلې حملې بندې کړې.

په دا بله ورځ سمدستي جنرال فالکن په انګليسي فوځ باندې حمله وکړه، د جګړې په دريمه ورځ د انګليسي فوځ دفاعي کرښه ډېره زياته کمزورې شوه، نږدې وه، چې جرمني فوځ د انګليسي فوځ دغه کرښه په دوه برخو وويشي؛ خو انګليسي فوځ خپل ټول فوځ ته د جګړې کولو امر وکړ، جنرال فالکن د نومبر د ۱۱ پورې جګړې روانې وساتلې؛ خو بريالی نشو.

د پاريس په دې جګړه کې د انګلستان دفاعي کرښه په بشپړ ډول ناکامه شوې وه، بيلجيمي فوځ ته ۳۵ سلنه زيان واوښت، د فرانسې فوځ ته هم تقريبا همدمره زيان واوښت، د جرمني ۱۳۵۰۰۰ جنګيالي په دې جګړه کې ووژل شول، جرمني فوځ د پاريس د ښار شاوخوا په لوړو ځايونو کې موجود وه او د متحدو فوځونو حالات يې څارل.

د ۱۹۱۴ ز کال د پاریس لومړۍ جګړه د لویدیزې جبهې وروستۍ خو مهمه جګړه وه، دواړو خواوو ځانونه په خندقونو کې ځای په ځای کړي وه او د یوه بل سره په جګړه وه، چې دا جګړه د راتلونکو څلورو کلونو پورې روانه وه.

د خندقونو دا جګړه د دواړو خواوو لپاره د یخ موسم په وجه سخته وه؛ ځکه یوې خوا هم په خندق کې د جګړې کولو مهارت نه درلود؛ خو په راتلونکو کلونو کې د فوځونو حالت ښه وه.

د ۱۹۱۴ ز کال په پای ته رسیدو د فرانسې ۳۸۰۰۰۰ ځوانان وژل شوي وه، شپږ لکه ټپي یا ورک شوي وه؛ خو بلخوا د جرمني زیان د فرانسې په نسبت کم وه، د مارن بریالۍ جګړه د جرمني لپاره د چین د دیوال حیثیت غوره کړی وه، په لویدیزه جبهه کې د متحدو فوځونو ماته په بریا باندې بدله شوه او جرمني په پرلپسې ډول د څلورو کلونو د بریاوو وروسته د ماتې سره مخ شو.

ختیزه جبهه

په ختیزه جبهه کې د روسیي او جرمني تر منځ یوه پراخه سیمه پرته وه، چې د جګړې یو پراخ ډګر یې جوړ کړی وه، دلته پولینډ د ۲۳۰ میلو په اوږدوالي او ۲۱۰ میلو په لنډوالي مساحت درلود، د وارسا کلا د وسټولا د سیند په غاړه پرته وه.

روسیي غوښتل، چې د وارسا له لارې په جرمني باندې حمله وکړي؛ خو شمال کې یې ختیزه پروسیا او جنوب کې یې ګلیشیا خنډ وه، روسي فوځ باید په ختیزې پروسیا یا هم په ګلیشیا باندې ولکه ټینګه کړې وای؛ ځکه د ختیزې پروسیا او ګلیشیا له لارې د اسټریا-هنګري فوځ کولای شول، چې په روسي فوځ باندې حمله وکړي او له منځه یې یوسي.

ددې حالت نه د وتو لپاره روسي فوځ دواړو خواوو ته قوي کلاګانې جوړې کړې وې او خپل فوځ یې د وارسا په جنوب کې نه وه ځای په ځای کړی، دلته د اورګاډي پټلۍ نه وه او نه هم ښه جوړ سړکونه موجود ول، همدا وجه وه، چې جرمني فوځ د ستونزو سره مخ وه.

بلخوا جرمني او اسټريا-هنګري هم د خپلو سيمو د ساتلو لپاره قوي کلاګانې جوړې کړې وې، روسي فوځ په خوراک، څښاک او پوښاک کې ډېر کمزوری وه.

د ۱۸۹۰ ز کال د پلان له مخې چې جرمني به په فرانسه باندې د حملې کولو څخه مخکې په ختيزه جبهه کې روسيه له مينځه وړي، هغه يې پريښود او د شيلفن د پلان له مخې لومړی يې د فرانسې سره جګړه وکړه او وروسته يې د روسيي پر ضد د جګړې پلان جوړ کړ، ددې پلان له مخې جرمني به د شپږو اونيو دننه فرانسه له منځه وړي او روسيي ته به متوجه کيږي، په دې وخت به روسيه نه شي کولای، چې د خپل سست حرکت په وجه په جرمني باندې حمله وکړي.

روسيي او اسټريا-هنګري د جګړې لپاره دوه پلانه درلودل، د روسيي لومړی پلان دا وه، چې جرمني به په ختيزه جبهه کې د روسيي سره جګړه کوي او روسي فوځ به د هغوی سره ورو ورو جنګيږي او شاته به راځي، تر څو جرمنيان داسې يو ځای ته راولي، چې هلته پرې يوه قوي ځوابي حمله وکړي.

دويم فکر دا وه، چې جرمني به په لويديزه جبهه کې په فرانسې باندې حمله کوي او روسي فوځ به په همدې وخت کې د ختيزې پروسيا له لارې ځان برلين ته رسوي.

د اسټريا-هنګري لومړي پلان د روسيي سره د جګړې اړيکه نه درلوده، د اسټريا-هنګري درې فوځونه به په سربيا باندې حمله کوي او درې نور فوځونه به يې په سرحد کې د روسي فوځ څخه د پولې د ساتنې لپاره ولاړ وي، دويم پلان يې په يوه وخت کې د سربيا او روسيي پر ضد د جګړې پلان وه او همدغه پلان يې عملي کړ، ددې پلان له مخې دوه فوځونه به د سربيا سره په جګړه وي او څلور نور فوځونه به يې د روسيي سره.

د ټينن برګ جبهه

روسيه د خپل دوست فرانسې نه د دفاع لپاره ناارامه وه، جګړه چې پيل شوه؛ نو د روسي فوځ مشر ته معلومه شوې وه، چې جرمني په فرانسې باندې حمله کړې

ده، په دې وخت کې یې دویم پلان په نظر کې ونیوه او روسیي خپل ۲۰ لکه فوځ د جرمني د پولې سره ځای پر ځای کړ.

په ختیزې پروسیا باندې د حملې لپاره یې لومړی فوځ د جنرال پاول رنین کیمپف او دویم فوځ یې د جنرال الیګزنډر رسام سنووکي په مشرۍ باندې روان کړ، د دواړو فوځونو مشري د جنرال ائیون زهلین سکائیکي په لاس کې وه.

هغه خپل فوځ ته امر وکړ، چې ځان زر تر زره د جرمني پولې ته ورسوي او حمله پرې وکړي، د اګست په ۱۷ د جنرال رنین فوځ د سرحد نه واوښته، د پلان له مخې د جنرال سنووکي فوځ به پنځه ورځې وروسته د پولې څخه اوړي، جنرال رنین ته امر شوی وه، چې خپل فوځ باید شمال او ختیځ ته ورسوي او جنرال سنووکي ته یې ویلي ول، چې د هغه شاته باید روان وي.

په ختیزه جبهه کې د جرمني د فوځ مشري د جنرال پریټ وټز په لاس کې وه، دده د پلان له مخې باید روسي فوځ پروسیا ته ننوځي او بیا پرې ناڅاپه حمله وکړي او د پروسیا څخه یې وباسي، ددې څخه مخکې لومړي ګروپ مشر جنرال هرمن وان فرینکویز د روسیي د لومړي فوځ د مخکې تګ مخه نیولې وه، روسي فوځ ته یې زیات ځاني او مالي زیان اړولی وه، د جنرال فرینکویز دا حمله پر ځای وه؛ خو بلخوا د جنرال پریټ وټز د پلان سره په ټکر کې وه.

دا وخت د جنرال پریټ وټز لپاره ډېر ارزښتناک وه؛ ځکه هغه پوهیده چې پنځه ورځې وروسته به د روسیي دویم فوځ د جنرال سنووکي په مشرۍ رارسیږي، ده غوښتل، چې د پنځو ورځو دننه باید د روسیي دویم فوځ د پروسیا څخه بیرون کړي او د جنوب له لارې راتلونکي دویم روسي فوځ ته ځان چمتو کړي؛ خو جنرال رنین پرمخ روان وه، ترڅو ځان د جرمني پولې ته ورسوي.

د اګست په ۲۰ جنرال پریټ وټز د یوې قوي حملې امر وکړ؛ خو بشپړه بریا یې ترلاسه نکړه؛ مګر څه نا څه یې ترلاسه کړل، په همدې ورځ جنرال پریټ وټز ته خبر ورکړل شو، چې د جنرال سنووکي دویم فوځ هم ختیزې پروسیا ته داخل شوی دی؛ نو هغه خپل فوځ ته د وسټولا د سیند خواته د شاته تګ حکم وکړ.

په همدې حالاتو کې جنرال پريټ وټز د خپلې دندې لرې کړای شو او پر ځای يې تقاعد شوی جنرال پاول وان هيډن برګ او جنرل ايرک ايف ډبليو ليوډ نډروف د حالاتو د کنترول لپاره وليږل شول، دواړو جنرالانو فوځ په دوه جبهو باندې تقسيم کړ، هغه د جنرال رنين فوځ چې شمال لويديځ کې وه، تقريباً محاصره کړ او پاتې د جنرال سنووکي لومړی فوځ يې د شمال، جنوب او نږدې سيمو کې د ټنين برګ سيمې سره نږدې يوه تنګ ځای ته راوسته، دلته د جرمني فوځ د دښمن فوځونه محاصره کړل.

قوي جګړه وشوه، د اګست د ۳۱ پورې د روسيې د ۱۵۰۰۰۰ فوځ څخه يوازې ۱۰۰۰۰ فوځ ژوندی پاتې شو، جرمني فوځ ستره بريا وګټله، يوازې د ۱۰ څخه د ۱۵ زره پورې جرمني فوځ په جګړه کې برخه واخيسته، روسي جنرال اليګزنډر سام سونووکي ډېر مايوسه شو او په همدې حالاتو کې يې ځان وژنه وکړه.

د ميسيورين، ګليشيا او د پولينډ جبهه

روسي جنرال لومړی فوځ د دويم فوځ مرستې ته راوغوښته؛ خو د رسيدو څخه مخکې جرمني فوځ دويم فوځ له منځه وړی وه، روسي لومړی فوځ بيرته خپلې جبهې ته ولاړ، د بالکانو د بحيرې څخه تر د ميسيورين د جهيل پورې روسي فوځونه ځای پر ځای کيدونکي وه؛ ځکه جنرال سکايي پوهيده، چې جرمنی فوځ به په وارسا باندې حمله کوي، استريا-هنګري هم د جرمني نه دا غوښتل، چې په وارسا باندې حمله وکړي، تر څو د دښمن نظر د ګليشيا څخه واوړي او وارسا ته متوجه شي.

خو، ددې څخه مخکې جرمني فوځ بايد د جنرال کيمپف فوځ له منځه وړی وای، د سپتمبر په ۹-۱۰ د جرمني فوځ روسي فوځ د لائک په سيمه کې شا تګ ته اړ کړ، جنرال کيمپف د مخکينی جګړې له ويرې خپلو فوځونو ته د شاته تګ امر وکړ.

خو، په همدې حالاتو کې جنرال کيمپف يوه ځوابي حمله وکړه، چې په جګړه کې جرمني فوځ ته زيات زيان ورسيده، روسي لومړي فوځ په ۵۵ ساعتونو کې ۵۵

کیلومتره شاته ولاړل او خپل روسي سرحد ته داخل شول، وروسته جرمني فوځ روسي فوځ ته زیات زیان ورسوه.

په دې ډول په درې اونیو کې جنرال هیډن برګ، لیونډروف او فرینکویز ختیزه پروسیا د دښمن نه خلاصه کړه او هم یې زیات زیان ور واړوه، بلخوا روسانو جنرال کیمپف د سپتمبر په ۱۷ له دندې ګوښه کړای شو او جنرال نیکولای روسکي یې مشر وټاکه؛ ځکه د کیمپف د نا اهلی په اړه شکایتونه شوي وه.

کله، چې د جنرال سکایي فوځونه د ختیزې پروسیا څخه پر شا کیدل، په همدې وخت کې نور روسي فوځ د جنرال نیکولایي په مشرۍ د استریا د ګلیشیا سیمې ته داخل شو، په مقابل کې یې د جنرال کونریډ استریایي فوځ د سربیا او روسیې په جبهو کې په جګړه بوخت وه.

جنرال کونریډ دلته دوه غلطۍ وکړې، لومړی هغه خپل زیات فوځ یې د سربیا د جبهې څخه روسي جبهې ته راوغوښته او دا فوځ ډېر وروسته ور ورسیده، چې په دواړو جبهو کې یې خپل قوت ته زیان ورسوه، بله ستره جنګي غلطي یې دا وه، هغه فکر کاوه، چې روسان به د ریبلن-خولم له خوا حمله کوي؛ نو دوه برخې فوځ یې هلته واستوه او پاتې فوځ یې د لیمبرګ نه مخکې سرحدي سیمو ته د دفاع لپاره ولیږه، بلخوا جنرال نیکولایي په لیمبرګ باندې د حملې امر وکړ.

د دواړو فوځونو معلوماتي سرچینې ډېرې کمزورې وې، د اګست په ۲۳ د روسیې څلورم فوځ د استریا د لومړي فوځ سره په جګړه شو او جګړه پیل شوه، جنرال کونریډ روسي فوځ شاته وتمبوه، د اګست په ۲۵ جنرال کونریډ خپل فوځ ته امر وکړ، چې په زیموسک او ماروو باندې حمله وکړي، ددې موخې لپاره یې خپل فوځ د لیمبرګ نه ماروو ته راوغوښت، جګړ د سپتمبر د لومړی نیټې پورې روانه وه، چې د استریا فوځ په کې لږه بریا ترلاسه کړه.

د اګست په ۲۶ روسي فوځونو په لیمبرګ باندې حمله وکړه، په جګړه کې جنرال کونریډ میدان پریښود او د شا تګ امر یې وکړ، د سپتمبر د ۲۶ پورې د استریا فوځ ۱۰۰ میله شا تګ کړی وه او ۳۵۰۰۰۰ فوځیان یې وژل شوي وه.

روسي فوځ بریا خپله کړه او د جرمني د سیلیسیا سیمې ته د ننوتو لاره یې پر مخ خلاصه شوې وه، جنرال هیډن برګ ته امرونه کیدل، چې استریا ته فوځ ولیږي او د سپتمبر د ۲۸ پورې یې د مرستې لپاره نوی فوځ جوړ کړ.

د روسانو د حملې د مخنیوي لپاره جنرال هیډن برګ غوښتل، چې په وارسا باندې حمله وکړي، د اکتوبر په ۹ نهم فوځ وسټولا ته ورسیده، هلته جنرال نیکولایي د جرمني د فوځ د حرکت څخه خبر شوی وه؛ خو د جرمني نهم فوځ لا هم مخ پر وړاندې روان وه.

د اکتوبر په نیمایي کې جرمنی فوځ د وارسا څخه یوازې ۱۲ کیلومتره لرې وه؛ خو قوي روسي فوځ او د استریا-هنګري[3] کمزروي ته په کتو سره جرمني فوځ خپله حوصله له لاسه ورکړه او د نومبر په لومړی نیټه یې د حملې څخه لاس واخیست او خپل مرکز ته راغی.

د بالکانو جبهه

د جګړې په پیل کې استریا پر سربیا باندې درې قوي حملې وکړې، چې سربیا په خپل قوت سره په شا وتمبولې.

د جګړې په پیل کې بلغاریه بې طرفه وه؛ خو د اکتوبر په ۱۴-۱۹۱۴ ز کال یې په جګړه کې د داخلیدو اعلان وکړ، ددې څخه مخکې د استریا لپاره په سربیا باندې د حملې یوازې شمالي او لویدیزې سرحدې پولې خلاصې وې، دلته د دانیوب، ساوا او ډرینا سیندونه بهیدل او د غرونو یوه اوږده سلسله پرته وه، چې همدا د حمله کوونکي فوځ لپاره خنډ ول.

د سربیا جنرال ریډومیر پوټنک د دفاعي جګړې پریکړه کړې وه او سیندونه یې خپله لومړی جبهه ګرځولې وه، خپل فوځ یې په ختیځ ځای پر ځای کړی وه، فوځ یې نوی تخنیک او نوې وسلې نه درلودې.

---

[3]په ځینو ځایونو کې یوازې استریا لیکل شوي، چې موخه ترې هماغه د استریا-هنګري مشترک سلطنت دی، استریا د اتریش یا اطریش په شکل هم لیکل کیږي(ژباړن)

د اګست په ۱۲ د اسټریا په ۱۹ برخو باندې ویشل شوي فوځ د سربیا پر ضد جګړه پیل کړه، دویم فوځ د شمال او پنځم او شپږم فوځ یې د لویدیځ لخوا جګړه پیل کړه، په مقابل کې یې د جنرال پوټنک سره یوازې ۱۲,۵ برخې فوځ وه، چې په دریو فوځونو باندې ویشل شوی وه، د اګست د ۱۵ پورې د اسټریا یوه ګروپ فوځ سیبک په خپله ولکه کې راووست او پنځم فوځ د سربیا فوځونه د جاډر سیند پورې شا تګ ته اړ کړل.

خو، په دا بله ورځ جنرال پوټنک یوه قوي ځوابي حمله وکړه، د اسټریا فوځونه یې بیرته خپلې پولې ته ورسول، په دې سره اسټریا ماته وخوړه، جنرال اسکر وان پوټیورک د خپل فوځ پ مشرۍ او د ارتباط په ټینګولو کې په بشپړه توګه ناکام شوی وه، د ۱۹ برخو څخه یې یوازې ۸ برخې فوځ د جګړې ډګر ته راوسته، د اسټریا د فکر برعکس د سربیا او روسیي فوځ ډېر قوي او چټک وه.

د سپټمبر په ۸ جنرال پوټیورک یوه بله حمله پلان کړه، ددې پلان مطابق فوځ به یې د ډرینا او ساوا څخه سربیا ته داخلیږي، په لومړیو کې یې بریا ترلاسه کړه؛خو د سپټمبر په ۱۶ د سربیا لخوا یوه قوي ځوابي حمله وشوه، د اسټریا فوځونه یې اړ کړل، چې بیرته خپلې پولې ته ولاړ شي، د سربیا فوځ بیرته دفاعي حالت ونیوه.

د نومبر په ۵ جنرال پوټیورک په سربیا باندې دریمه حمله وکړه، بریا یې ترلاسه کړه، د نومبر د ۱۵ پورې جنرال پوټیورک وال جیوو په خپله ولکه کې درلود.

د سربیا فوځ یوه قوي ځوابي حمله وکړه، د دسمبر د ۳ او ۹ تر منځ یې د اسټریا فوځ شا تګ ته اړ کړ، د دسمبر د ۱۵ پورې د اسټریا فوځ خپل سرحد ته رسیدلی وه، د جګړو دا سلسله ډېره خونړۍ وه، په همدې وخت کې د سربیا ۶۷ کلن جنرال پوټنک د خپلو فوځونو د منظمولو لپاره بیا پلان جوړ کړ.

د روسي فوځ لخوا په ګلیشیا باندې د ولکې وروسته د اسټریا لخوا په سربیا باندې حملې کول د مؤقت وخت لپاره ودریدې، د اپریل د ۱۵-۱۹۱۵ پورې ۷۰۰۰۰ سربیایي فوځیان او ځینې عام خلک د ټائفس د ناروغۍ له امله مړه شول.

د ترکيې جبهه

د اګست د ۲ د تړون له مخې ترکيه د مرکزي ځواکونو د مرستې لپاره جګړې ته چمتو وه، په لومړی نړيواله جګړه کې د ترکيې د داخليدو وجه انګلستان وه، ترکيې د بيړيو د جوړولو پيسې ورکړې وې؛ خو انګلستان جوړې شوې بيړۍ بيرته ترکيې ته نه ورکولې، ددې حالت څخه جرمني ګټه پورته کړه او دوه بيړيو مرسته يې د ترکيې سره وکړه او ترکيه يې د مرکزي ځواکونو څخه د ملاتړ لپاره چمتو کړه.

د کاکيشيا په جبهه کې ترکي فوځ د جنرال حسن عزت په مشرۍ د روسي فوځونو سره جګړه کوله، د ترکيې د جنګ وزير انور پاشا د جګړې پلانونه جوړول او جنرال حسن عزت پلي کول او د هغه غلطۍ يې اصلاح کولې، د انور پاشا د پلان له مخې روسي فوځ ته بايد د مخکې تګ اجازه ورکړل شي، تر څو د ترکيې سيمې ته داخل شي او د داخليدو سره سم به ترکان ځوابي حمله کوي، په همدې دوران کې به د روسي فوځ اړيکه د نور فوځ سره پريکوي او راغلی فوځ به يې په بشپړ ډول له منځه وړي.

دغه پلان د اوړي موسم لپاره ښه وي؛ خو د ژمي په موسم کې چې د حرارت درجه د فارن هايټ منفي ۲۰ ته ښکته راځي او هم قوي طوفان ورسره مل وي، په دې وخت کې دغه پلان د پلي کيدو وړ نه وي.

ترکي مشرانو کولای شول، چې ۱۵۰۰۰۰ فوځيان د جنګ ډګر ته راولي، بلخوا د روسي فوځ شمېره ۱۰۰۰۰۰ تنه وه، جنرال حسن عزت وکولای شول، چې يوازې ۹۵۰۰۰ فوځ د جنګ ډګر ته راولي، د دواړو خواوو څخه زيات فوځيان ووژل شول، د ناروغانو سره د مرستې د مناسب نظام په نه درلودلو سره د مرګ کچه نوره هم زياتيده.

د جګړې په دوران کې ترکي فوځ د سختو لارو، طوفانونو او واورې سره مخ شو، په غريزه سيمو کې د مخکې تګ په وجه يې د يوه ګروپ د ۸۰۰۰ تنو څخه

۴۰۰۰ تنه ووژل شول، د جنرال حسن عزت ۲۵۰۰۰ فوځ يوازې د صفونو د جوړولو په وخت کې له منځه ولاړ.

د ۱۹۱۴ ز کال د دسمبر په ۲۹ روسي فوځ بريا ترلاسه کړه، د جنرال حسن عزت د ۹۵۰۰۰ فوځ څخه يوازې ۱۸۰۰۰ فوځ پاتې شو، په دې جګړه کې ترکي فوځ ته زيات زيان ورسيده.

بلخوا ميزوپوتاميا ته د انګليسانو ننوتل هم پيل شوې وې، د انګلستان هندي افسر د اينګلو-پرشين د تيلو د کمپنۍ د ساتنې لپاره د انګليسانو څخه د مرستې غوښتنه کړې وه، چې په دې يو غونډ فوځ ور روان شوی وه، بحرين ته ورسيده او د اکتوبر په ۲۳ انګليسي حکومت د بصرې د نيولو حکم ورکړ.

په يوه سخته جګړه کې، چې د نومبر په ۲۲ رامنځته شوه، په دې جګړه کې ۴۸۹ هندي او انګليسي فوځيان ووژل شول او د ترکانو څخه يې بصره ونيوله، د همدې ځای څخه انګليسانو په نورو عربي هيوادونو کې داخلي اختلافاتو او پاڅونونو ته پوکی ورکوه.

بحري جبهه

د لومړۍ نړيوالې جګړې د پيل سره بحري جګړې پيل شوې وې، لومړۍ بحري بريا د جرمنيانو وه، چې د روم په بحيره کې تر لاسه کړه، ددې جګړې له لارې د جرمني کروز(ګوئی بن) او واړه کروز(بريسلو) د روم د بحيرې له لارې قسطنطيني ته رسول وه؛ ځکه انګليسي بحري فوځ د جرمني بحري په بشپړ ډول محاصره کړی وه، دويم دا چې، دا هغه بيړۍ وې، د کومو په واسطه چې ترکيه په جګړه کې داخله شوې وه.

د هولي ګولينډ جګړه

د ۱۹۱۴ ز کال د اګست په ۲۸ د انګلستان اميرالبحر ډيوډ بيټي د جرمني په بحري ځواک باندې د حملې لپاره يو پلان چمتو کړ، ددې پلان مطابق پنځه جنګي کروز او ۲۵ ډيسټرايزرز به د جرمني په ګولينډ بندرګاه باندې حمله کوي او ژر به بيرته راځي، په دې جګړه کې د جرمني درې کروز له منځه ولاړل او د انګلستان کروز

ایری تهوسا ته هم زیات زیان ورسیده؛ خو په بیرته راتلو کې بریالی شو، په دې ډول د (حمله وکړه- او- وتښته) جګړه په ټوله نړیواله جګړې کې روانه وه.

د سپټمبر په ۲۲ د جرمني فوځ ځوابي حمله وکړه، په دې حمله کې د انګلستان درې کروز له منځه ولاړل.

د نومبر په ۲ شمالي سیمې د جګړې مرکز وټاکل شو او د سوادګریزو او نورو الوتکو د تګ راتګ لپاره ځانګړې لاره وټاکل شوه، د جرمني هغه بیړۍ چې په مستعمرو کې وې، ویې کولای شول، چې انګلیسي بیړۍ له منځه یوسي، ایمډن وکولای شول، چې ۱۵ انګلیسي بیړۍ له منځه یوسي، په ویسټ انډیز کې د (لارل سروهی) په نوم موجودې بیړۍ وکولای شول، چې ۱۷ انګلیسي بیړۍ له منځه یوسي؛ خو په پای کې په خپله وچاودیده.

د نومبر په لومړۍ نیټه د جرمني په ختیځ یوې بیړۍ په انګلیسي بیړۍ باندې حمله وکړه، چې دوه جنګي کروزه یې له منځه یوړل او نورې بیړۍ په تیښته بریالۍ شوې، جرمنیانو د ډېر وخت لپاره خپل بحري کوډونه تغیر نکړل، انګلیسانو وکولای شول، چې د دوی په خبرو پوه شي او کوډونه یې ترجمه کړي، چې ددې څخه وروسته د جرمني بحري جګړې دومره بریالۍ نه وې.

مستعمراتي جبهې

د افریقا په لویه وچه کې د جګړې حالت بدل وه، هلته د سختو لارو، ځنګلونو او ډېرینو لارو په موجودیت سره جګړیز فعالیتونه یوازې د بحرونو پورې تړلي وه، په بحرونو کې د بیړیو په واسطه حمل و نقل په اسانه ترسره کیده، جرمني د لومړۍ نړیوالې جګړې د پیل پورې زیاتې مستعمرې درلودې.

ټوګو لینډ(اوسنی ګانا او د ټوګو سیمه) کې جرمني د اړیکو یو قوي بې سیمه سیستم جوړ کړی وه او په افریقا کې یې د خپلو نورو مستعمرو سره د همدې ځایه اړیکه ټینګوله.

د اګست په ۷-۱۹۱۴ ز کال کې انګلستان د لویدیځ او فرانسې د ختیځ لخوا په توګو لینډ باندې حمله وکړه، ۲۰۰ جرمني او ۱۰۰۰ افریقایي فوځیانو د یوې کوچنۍ جګړې څخه وروسته وسله وغورځوله او د اګست په ۲۶ یې دغه سیمه متحدو فوځونو ته پریښوده، متحدو فوځونو هغه بې سیمه دستګاه له منځه یوړه او خپل سیستم یې نصب کړ.

د اګست په ۲۰ فرانسوي او بیلجیمي او د اګست په ۲۷ انګلیسي فوځونو په کیمرون باندې حمله وکړه، په پېل کې دغو فوځونو بریا ترلاسه کړه؛ خو د جرمني او افریقایي فوځونو په ځوابي حمله کې دغه فوځونه شاته تګ ته اړ کړل شول.

جرمنیانو جنوب لویدیزه افریقا هم په خپله ولکه کې راوستې وه، دغه سیمه په لومړیو هیڅ اروپایي هیواد نه نیوله، په ۱۸۷۸ ز کال کې انګلیسانو یوه کالوني جوړه کې وه؛ خو په ۱۸۸۴ ز کال کې دغه سیمه د جرمنیانو په ولکه کې راغله، وروسته ددې سیمې څخه قیمتي شیان لاسته راغلل، چې په دې سیمه کې ورسره پرمختګ پېل شو، د ریل ګاډي پټلۍ او د حمل و نقل نورې لارې جوړې شوې او په وندوک ې د بې سیمه اړیکو نیولو یو قوي مرکز هم جوړ شو.

قبائلي قومونه د جرمني د فوځ د سلوک څخه ناخوښه وه، حمله کوونکو ددې موقع څخه ګټه واخیسته، د ۱۹۱۵ ز کال د جولایي په ۱ په اوتاوی کې جرمنیانو خپله وروستي مورچه جوړه کړه او د یوه قوي جنګ وروسته ۳۵۰۰ جرمني فوځیانو د جولایي په ۹ خپلې وسلې وغورځولې او دغه سیمه یې د جنوبي افریقا په کنترول کې راوستې.

د جرمني ختیزه افریقا د زیات نفوس او زیات مال لرونکې وه، په دې هیواد باندې د حملې لپاره انګلستان فوځ نه درلوده؛ نو د هند نه یې فوځ راوغوښت او د اګست په ۸ یې د دارالسلام بندر او بې سیمه مرکز له منځه یوړ، ورپسې جګړه پېل شوه، جرمني فوځ ښه جګړه کوله او انګلیسي فوځ ته یې د مخکې تګ اجازه نه ورکوله.

د ۱۹۱۵ ز کال په پای کې جرمني فوځ وکولای شول، چې انګلیسي فوځ ددغه هیواد څخه وباسي او هم یې د انګلستان د ولکې لاندې سیمې ختیزې افریقا باندې

حمله وکړه، د جنرال لاتو په مشرۍ کې جرمني فوځ د ۱۹۱۶ ز کال په مارچ کې د یوګاندا د ریل پټلۍ د ولکې لاندې راوسته.

وروسته انګلستان د هند نه نور فوځ راوغوښته او جنرال لاتو ورسره جګړه پیل کړه، د انګلستان ۳۰۰۰۰۰ فوځ یې د دوه کلونو لپاره دلته مصروف وساته، په داسې حال کې چې د جنرال لاتو سره یوازې ۱۳۰۰ تنه فوځ وه، په دې جګړه کې د انګلستان ۳۵۰ میلیونه پاونډه مصرف شول او تقریبا ۷۰۰۰۰۰ تنه ووژل شول، د ۱۹۱۸ ز کال په نومبر کې جنرال لاتو وسله وغورځوله.

کائیو چو د چین د شانتونګ د ولایت یوه جزیره وه، دا سیمه جرمني نیولې وه، تر څو خپلې بحري موخې ترلاسه کړي، د اګست په ۱۵ جاپان جرمنیانو ته التیماتم ورکړ، چې دا جزیره پریږدي یا هم جګړې ته تیار شي، د اګست په ۲۳ جاپان د جرمني پرضد د جګړې اعلان وکړ.

د سپټمبر په ۲ جاپانی فوځ د لنګ کو سیمې ته ورسیده، د سپټمبر په ۱۸ نور جاپانی فوځ هم وروړسیده، پنځه ورځې وروسته انګلیسي فوځ هم وروړسید او یوه خونړۍ جګړه پیل شوه، جرمنیان د فوځ د کموالي سره مخ ول، د یوې سختې جګړې وروسته د نومبر په ۷ جرمني فوځ وسله وغورځوله او جزیره یې جاپاني او انګلیسي فوځ ته تسلیم کړه.

د ۱۹۱۵ ز کال د جګړې حالات

لومړۍ نړیواله جګړه د تیر کال د اګست څخه پیل شوې وه او په هره جبهه کې جګړه ښه په درز کې روانه وه، د افریقا په صحرا کې، د چین جزیرې، نږدې ختیځ، بالکان، پولینډ، ګلیشیا، پروسیا او فرانسه ټول د جګړې تاوده ډګرونه ول او فوځونه د یوه په مقابل کې په جګړه باندې بوخت وه او د یوه بل د ماتې لپاره یې موقع لټوله.

انګلیسي فوځ چې په لومړیو کې یې یوازې په شپږو برخو کې جګړه کوله، په دې کال کې یې جګړه لسو برخو ته وغځوله، ددې کال په جریان کې یې فوځ ۳۷ برخو ته ورسوه، د فرانسې فوځ ۱۰۴ برخې وه، د جرمني فوځ په لویدیځ کې ۹۴ او په ختیځ کې ۶۵ برخو کې جګړه کوله، ددې کال د جګړې حالات په لاندې ډول دي.

ځمکنی، بحري او هوایي حملې

د ۱۹۱۵ ز کال په دوران کې لویدیزه جبهه لږ څه ارامه ښکاري، دواړو خواوو خپل فوځونه په لومړیو لیکو کې اچولي وه او د خندقونو جګړه یې کوله، متحدو فوځونو د نیول شویو سیمو د بیرته لاسته راوړلو لپاره په جرمني فوځ باندې حملې کولې، ناکامیدل او بیرته خپلو خندقونو ته راتلل.

ختیزه جبهه د جرمني او روسي فوځونو د توجه مرکز وه، د جرمنیانو د پلان له مخې لومړی باید ختیزه جبهه ارامه کړي او بیا خپل پام لویدیزې جبهې ته واړوي؛ خو دې پلان ته عملي جامه اغوستل لږ څه ستونزمن ول، د ۱۹۱۵ ز کال په دوران کې ډېره توجه بالکان، ترکیې او بحري جبهو ته وه، په همدې کال بلغاریې په جګړه کې د مرکزي قوتونو سره ملاتړ اعلان کړ او جګړه کې داخله شوه.

دلته هره جبهه جلا جلا مطالعه کوو.

لویدیزه جبهه

د ۱۹۱۴ ز کال د سپتمبر په ۱۴ جرمنی فوځ خپل نوي ځای ته په شا شوي وه، دغه کرښه د ۱۹۱۴ ز کال په نومبر کې یو ځانګړی سرحد وه، دې ځای ته یې د هیډن برګ نوم ورکړی وه، متحدو فوځونو څو ځلې په جرمني فوځ باندې حمله وکړه، چې دواړه خواوې به درې میله شاته یا مخکې شوې او یوې خوا هم بریا خپله نکړه.

په همدې کال په لویدیزه جبهه کې د جرمنیانو لخوا په لومړي ځل زهرجن ګاز(کلورن ګاز) استعمال شو، دغه هرجن ګاز د اپریل په ۲۲ د پاریس په دویمه جګړه کې په انګلیسي فوځ باندې استعمال شو.

د نو چپیل جګړه

فرانسوي جنرال جوفر د اریس په شمال کې د یوې قوي حملې پلان جوړ کړ، د ۱۹۱۵ کال د مارچ په ۱۰ انګلیسي فوځ یوه قوي حمله وکړه، ددې ناڅاپي حملې په پایله کې د جرمني فوځ په لومړي صف کې درز رامنځته شو، په همدې درز کې انګلیسي فوځ وړننوت او پر جرمنیانو یې حملې پیل کړې، د جګړې په دوران کې جرمني فوځ ته مرسته هم وروړسیده؛ خو جرمني فوځ ونشو کولای، چې ځوابي حمله وکړي او ناکام شول، دوی د خپل فوځ په منځ د رامنځته شوي درز په ختمولو باندې بوخت ول.

په دا بله ورځ ۱۶۰۰۰ فوځ د جرمني فوځ مرستې راورسیده او ځوابي حملې لپاره یې چمتوالی پیل کړ، د مارچ د ۱۳ پورې جرمني فوځ ځوابي حملې کولې؛ خو بریالي نشول، هو، جرمني فوځ دومره ګټه ترلاسه کړه، چې انګلیسي فوځ یې د نورو حملو څخه منع کړ او جګړه پای ته ورسیده.

د پاریس دویمه جګړه

د جرمني د فوځ مشر جنرال فالکن پریکړه وکړه، چې په پاریس کې به زهرجن ګاز استعمالوي، د اپریل په ۲۲ ماښام ۵ بجې یې دغه ګاز استعمال کړ او په پاریس کې موجود انګلیسي فوځ وپاشل شو.

انګلیسي جنرال سمت ډورن یو ځل بیا خپل لومړنی صف منظم کړ، د اپریل په ۲۴ جرمني فوځ بیا زهرجن ګاز استعمال کړل، چې د انګلیسي فوځ ته یې زیات ځاني زیان واړاوه، د اپریل په ۲۷ جنرال سمت ډورن خپل فوځ ته د شاته تګ امر وکړ.

په دې کار یې جنرال سمت له دندې ګوښه او پر ځای جنرال هربرټ پلمر د متحدو فوځونو مشر وټاکه؛ خو جنرال پلمر د ځای د کتلو وروسته د جنرال سمت کړنه تائید کړه، دا ځلې فرانسوي مشرانو دغه پریکړه ومنله.

د انګلیسي فوځ شاته تګ د مۍ په لومړۍ نیټه پیل شو، د جرمنیانو لخوا د مۍ په ۲۴-۲۵ حملې څخه وروسته انګلیسي فوځ په بشپړ ډول د پاریس نه وشړل شو

او پاریس د جرمنیانو په ولکه کې پریوت، په دې جګړه کې ۷۰۰۰۰ انګلیسي فوځ ووژل شو او د جرمني فوځ زیان د نیمایي څخه هم کم وه.

بله جګړه د ارتوئز وه، چې ۱۰۰۰۰۰ څخه زیات فرانسوي او ۷۵۰۰۰ جرمني فوځیان په کې ووژل شول.

د ۱۹۱۵ ز کال په مني کې فرانسوي فوځ کوښښ کاوه، چې د جرمني د فوځ په لومړي صف کې درز رامنځته کړي، په لومړیو کې د فرانسوي فوځ حملې ناکامې وې، وروسته یې نور فوځ هم چمتو کړ او د سپټمبر د ۲۵ پورې جګړه وځنډوله، په دویم یې چې جګړه پیل کړه؛ نو د جرمني فوځ لومړی صف یې له منځه یوړ.

په دې وخت کې جرمني جنرال فالکن خپله د جګړې ډګر ته راغی، د هغوی حوصله یې زیاته کړه او جګړه یې پیل کړه، چې دښمن یې شا تګ ته اړ او بیرته خپل ځای ته راغلل.

ختیزه جبهه

د ۱۹۱۵ ز کال په پیل کې روسان په داسې حال کې وه، چې نږدې وه جرمنیان به یې د جګړې څخه وباسي، جنرال هیډن برګ او لیوډنډروف دواړو دویم ویلیم ته ویلي ول، چې لومړی باید ختیزه جبهه په ارامه کړل شي، تر څو لویدیزې جبهې ته اوزګار شي.

ددې موخې لپاره جرمنیانو پلان جوړ کړی وه، هغوی د استریا څخه د لږ کومک په پایله کې کولای شو، چې روسانو ته زیات زیان ورسوي او داسې زیان چې بیا سر راپورته نکړي.

د کاکیشیا په سیمه ترکي فوځ د روسانو سره په جګړه وه، که چیرته روسي فوځ خپل پام ختیزې جبهې ته اړولی وای؛ نو ترکانو کولای شول، چې د روسیي خاورې ته ننوځي، همدغه وجه چې روسانو خپل پام دواړو خواوو ته اړولی وه.

که چیرته روسي فوځ خپله توجه ترکیي ته اړولې وه؛ نو جرمني کولای شول، چې روسي فوځ له منځه یوسي او بیا روسي فوځ نه شو کولای، چې په یوه جبهه

کې هم خپل فوځ راټول کړي، په دې وخت کې مرکزي قوتونو کولای شول، چې نیمه جګړه وګټي؛ ځکه بلخوا د انګلستان، فرانسې، بیلجیم او سربیا د فوځ سره د جرمني نیم فوځ په جګړه کې ښکیل وه او هغوی په سم ډول جګړه نشوه کولای.

په ختیزه جبهه کې جرمنیانو د ۱۹۱۵ ز کال په پیل کې جګړه پیل کړې وه، په دې جبهه کې زیاتې جګړې د روسیې سره دي.

په میسوریا کې د ژمي جګړې

د اوړي په موسم کې مرکزي قوتونو د جګړې څخه د روسي د ویستلو پلان جوړ کړی وه او یوه متحده جبهه یې ددې پلان د پلي کولو لپاره ترتیب کړې وه، ددې پلان مطابق د جرمني لسم فوځ به د ختیزې پروسیا له لارې په روسي فوځ باندې حمله کوي او په همدې وخت کې به د اسټریا فوځ د کارپیتهنیز په غاړو باندې حمله پیلوي.

د جرمني لسم فوځ د نی مین د سیند په غاړه مخکې تګ پیل کړ او د روسیې دریم، شپږویشتم او شلم او هم یې سایبیریا دریم ګروپ فوځ د اګسټوو د ځنګلو خواته په شا تګ ته اړ کړ، په دې شاته تګ کې دریم، شپږویشتم او د سایبیریا دریم ګروپ فوځ بریالی شو؛ خو شلم ګروپ فوځ په بشپړ ډول په ځنګلونو کې د جرمني فوځ لخوا محاصره شو.

په دې جګړه کې د ۱۰۰۰۰۰ څخه زیات روسي فوځ ووژل شو او اسیر شویو روسي فوځیانو شمېر ددې څخه زیات وه، بلخوا د اسټریا د فوځ لخوا په جنوب باندې حمله ناکامه شوې وه، چې ددې په وجه ټول پلان خراب شو او مرکزي قوتونو هیڅ ترلاسه نکړل، په دې سره د جرمني تخنیکي او فوځي بریا ناکامه شوه.

د ګارلس ټارنوو ماته

د مارچ د میاشتې پورې د روسیې اقتصاد، ټولنیز او د دهیواد دننه حالات ډېر خراب شوي وه، د خوراکي توکو کمښت، د چارواکو نا اهلي او فساد هغه څه وه، چې د روسیې هرې طبقې د امنیت غوښتنه کوله، یوازې روسي چارواکو د خپلو متحدو قوتونو د خوشحالولو لپاره د جرمني ضد جګړه کې برخه اخیسته، تر خپل

ټرون ته ژمن پاتې وي.

په جرمني کې د روسيي د داخلي حالاتو جاج په ژور ډول اخيستل کيده، د جرمني چارواکو په نظر دا هغه وخت وه، چې په روسيه باندې يوه وروستۍ قوي حمله وکړل شي، تر څو يې د جګړې کولو څخه وباسي او بيا خپله ټوله توجه نورو متحدو قوتونو ته واړوي.

د جرمني چارواکو د فکر مطابق، که چيرته روسي فوځ د جګړې څخه وويستل شي؛ نو بيا کولای شو، چې متحدو فوځونو ته يوه قوي ماته ورکړو او کيدای شي، چې بيا په نړۍ باندې جرمني واکمن شي.

خو، حالات د داسې فکرونو په واسطه په اسانۍ سره تغير نکوي، قومونه بايد خپلو فکرونو ته عملي جامه واغوندي او د خپلو پلانونو د عملي کولو لپاره بايد سخته خواري وکړي.

د روسي فوځ حالت ډېر کمزوری وه، هغوی نه شو کولای، چې په جرمني فوځ باندې يوه قوي حمله وکړي، روسي فوځ په هره جبهه کې د جامو(لباس) او وسلو د کموالي سره مخ وه، بلخوا جرمني فوځ په هر لحاظ بشپړ او با اعتماده وه، هغوی د ګارليس ټارنوو د سيمو څخه يوه قوي حمله پلانوله.

ددې موخې لپاره يې توپ خانه او پياده فوځ د لويديزې جبهې څخه ختيزې جبهې ته انتقال کړ، اوس څلورم او دولسم فوځ زيات قوي شوی وه او په دښمن باندې حملې ته چمتو وه، د مۍ په دويم باندې حمله پيل شوه، په دې حمله کې ۹۵۰ توپونه استعمال شول، دغه حمله يې پټه وساتله، چې روسي فوځ ددې حملې څخه هيڅ خبر نه شو.

په راتلونکو دوو ورځو کې د جرمني فوځ توپخانو د روسي فوځ په منځ کې يو درز رامنځته کړ، په دې سره جرمني فوځ نور هم مخکې ولاړ، د جون د ۲۲ پورې جرمني فوځ ليمبرګ ونيوه، د شمال خواته مخکې ولاړل او د اګست په ۴-۵ يې وارسا فتحه کړه.

د اګست په ۲۵ بریسټ-لیټوسک سقوط وکړ، د اکتوبر په پیل کې جرمني فوځ د روسیي په خاوره کې مخکې تللی وه، په دې جګړه کې د لس لکه څخه زیات روسان ووژل شول، په همدې اندازه نور اسیر شو، په همدې کال کې روسي تزار دویم نیکولاس د فوځ مشري په خپل لاس کې واخیسته.

د ایټالیي جبهه
ایټالیا د مې په ۲۳-۱۹۱۵ د انګلستان او فرانسې په غوښتنه د درې ګوني اتحاد څخه ووتله او د اسټریا پر ضد یې د جګړې اعلان وکړ.

په جګړه کې د ایټالیا په داخلیدو سره د جګړې نقشه بدله شوه، ایټالیا په جګړه کې د متحدو فوځونو سره ځکه شامله شوه، چې متحد فوځونه بریا ته نږدې شوي ول.

ایټالیي او اسټریا ۴۸۴ میله اوږده پوله درلوده، دغه پوله په دریو برخو باندې ویشل کیدای شي، په لویدیځ کې د ټائرول سیمې، په منځ کې د ډالومټس او کارنک غریزې سیمې او په ختیځ کې د ایسونز د سیند غاړه پرته وه.

د لومړیو دوو سیمو څخه حمله کول نا شونې وه، ایټالیا باید د دریمې سیمې څخه پوریوځې، تر څو حمله وکړي؛ خو د جګړې لپاره دا لاره ډېره ستونزمنه وه، بله ستونزه دا وه، که چیرته د اسټریا فوځ د لومړۍ سیمې (ټائرول) له لارې حمله وکړي؛ نو اسټریا کولای شي، چې د ایټالیي فوځ د ایسونز د سیند په غاړه له منځه یوسي.

د غریزو سیمو لوړوالي توپیر درلود، په مرکز کې یې لوړولی ۶۵۰۰ فټه وه، چې یوازې د ایټالیا غریزو فوځیانو کولای شول، ترې تیر شي، په دې ځای باندې د حملې پایله دا وه، چې ایټالیا د اسټریا د فوځ د حمل و نقل لاره بنده کړي؛ خو ددې کار لپاره زیاتو غریزو فوځیانو ته اړتیا وه، دویم دا چې دې کار په میاشتو وخت ته اړتیا درلوده.

د ایټالیا په جبهه کې د استریا فوځ د ایټالیا حملو ته د ښه دفاعي ځواب ورکولو پریکړه کړې وه، جنرال کونرید د ایټالیا په جبهه کې ۱۴ ګروپه فوځ ځای پر ځای کړی وه، بلخوا د جرمني لخوا هم یوه برخه فوځ غریزو سیمو ته لیږل شوی وه، ایټالوي جنرال لویي ګو کیډورنا یوازې ۳۵ برخه فوځ راوستلای شو.

د ایټالیي جګړې

د جګړې په لومړۍ ورځ جنرال لویي ګو د یوې عمومي حملې اعلان وکړ، د هغه لومړي فوځ په ټرینټینو باندې حمله وکړه، څلورم فوځ یې په شمال ختیزو لومړیو صفونو باندې حمله وکړ، دویم فوځ یې په کیپو ریټو باندې د حملې لپاره چمتو وه او دریم فوځ یې په ایسونز او مونټ فیلکن باندې د حملې لپاره چمتو کړی وه، په دې ډول ټول ۲۳ برخې فوځ یې په مختلفو ځآیونو باندې ځای پر ځای کړی وه او د امر انتظار یې ویست.

د جون په ۲۳-۱۹۱۵ ایټالیي د ایسونز د سیند لومړۍ جګړه پیل کړه، دغه جګړه د جولایي د ۷ پورې روانه وه؛ خو ایټالوي فوځ دومره بریالی نه شو، وروسته د جولایي په ۱۸ دویمه جګړه پیل شوه، چې د اګست د ۳ پورې روانه وه، دریمه جګړه د اکتوبر په ۱۸ پیل او د نومبر د ۳ پورې روانه وه، څلورمه جګړه د نومبر په ۱۰ او د دسمبر په ۲ پای ته ورسیده.

په دې جګړو کې د ایټالیي فوځ نمونه یي قربانۍ ورکړې؛ خو کومه ستره بریا یې ترلاسه نکړه، د استریا فوځ په ځینو ځایونو کې وروسته ولاړ؛ خو د فوځ د صفونو تر منځ یې اړیکې موجودې وې، استریایي فوځ د ایټالوي فوځ د حملو ځواب په ښه شکل سره ورکاوه.

د ۱۹۱۵ ز کال په پای کې د زیان اندازه داسې وه، ۶۶۰۰۰ تنه ایټالوي فوځیان وژل شوي ول، ۱۹۰۰۰۰ تنه ټپیان ول او ۲۲۵۰۰ تنه اسیر شوي ول، بلخوا استریا ته ۱۶۵۰۰۰ تنه زیان اوښتی وه، د استریا فوځ نور هم زیات کړل؛ خو ایټالوي فوځ همداسې کم پاتې شو.

د بالکانو جبهه

د ۱۹۱۵ ز کال په پسرلي کې جرمني د سربيا او بلغاريي له لارې بغداد د ريل د پټلۍ د غځولو اړتيا حس کړه، ددې موخې د ترلاسه کولو لپاره بلغاريي ته ځينې امتيازات ومنل، تر څو د مرکزي قوتونو سره په جګړه کې مرسته وکړي.

بلخوا متحدو فوځونو هم په جګړه د ملاتړ د ترلاسه کولو لپاره بلغاريي ته د امتيازاتو وړانديځ کړی وه، دلته سربيا هم موجوده وه، د بالکانو په جګړه کې سربيا بلغاريي ته ماته ورکړې وه؛ نو بلغاريي د موقع نه ګټه پورته کړه او د جرمني سره ودريده.

د جرمني مخې ته يو بل مشکل د انګلستان د فوځ وه، چې د ترکيي په جبهه کې يې په ګالي پولي باندې حمله کړې وه، په ګالي پولي کې د ماتې وروسته بلغاريه د جرمني سره ودريده، د سپتمبر په ۶ جرمني، اسټريا او بلغاريي د سربيا په مقابل کې د يوې متحدې جبهې د جوړولو پريکړه وکړه.

د سربيا سقوط

سربيا د درې خواوو نه محاصره شوې وه، مرکزي قوتونو درې لکه فوځ د سربيا ضد جګړې ته چمتو کړی وه، په شمال کې يې د جرمني يوولسم فوځ وه او د اسټريا دريم فوځ د بلګراد د ختيځ او لويديځ له لارې حملې ته چمتو وه، په ختيځ کې يې د بلغاريي لومړی او دويم فوځ چمتو وه او د شمال له لوري يې په جنوب باندې حمله کولای شو.

د مرکزي قوتونو سره نور فوځ هم موجود وه، د بلغاريي د فوځ مشري د بلغاريي د فوځ مشر کوله؛ خو د نورو فوځونو مشري د جرمني د فيلډ مارشال اګسټ وان ميکنسن په لاس کې وه، د سربيا دوه لکه فوځ وه، چې په پنځو برخو ويشل شوی وه.

د اکتوبر په ۶ د جرمني او اسټريا فوځ ګوله باري پيل کړه او د ساوا په طرف مخکې ولاړل، په دا بله ورځ د دانيوب سيند نه تير شوي ول، بلګراد د اکتوبر په

۹ سقوط وکړ، د سربیا دویم او دریم فوځ یوه قوي ځوابي حمله وکړه؛ خو ناکامه شوه.

بلخوا د بلغاریي فوځ د اکتوبر په ۱۱ سربیا ته ننوتلی وه، د اکتوبر په ۱۸ ټول فوځونه د جنرال میکنسن په مشری لاندې د سیند په غاړه راټول شوي وو او غوښتل یې چې په سربیا باندې یوه ستره قوي حمله وکړي، د سربیا فوځ په چټکۍ سره په شا روان وه او هم عامو سربیایانو خپلې فابریکې، دوکانونه او کورونه پریښودل او د خپل فوځ سره یو ځای په شا روان وه.

د بلغاریي فوځ د مقدونیا فوځ ته ماتې ورکړه، د اکتوبر په ۲۳ یې ویلز ونیوه، د انګلستان او فرانسې دوه برخې فوځ چې د مرستې لپاره را روان وه، د هغه مخه یې ونیوله، دا فوځ د سربیا د مرستې لپاره ډېر کم وه او ډېر وروسته را ورسیده، د نومبر په منځ کې د سربیا د فوځ سره د وسلو د غورځولو سربیره یوه بله لاره هم وه او هغه دا چې غرو ته په شا شي.

هغوی ته د غرو ختلو پریکړه ډېره قیمتي وغورځیده، په دې تاریخي شا تګ کې ۱۵۰۰۰۰ تنه د متحدو فوځونو لخوا د بېړیو په واسطه د کرفو سیمې ته ورسول شول، په دې شا تګ کې د لوږې، تندې، یخنی او د دښمن د قوي ګوله بارۍ په پایله کې ۱۰۰۰۰۰ تنه سربیایي فوځ ووژل شو او ۱۶۰۰۰۰ تنه یې اسیر شول.

بلغاریه غوښتل، چې د سربیا فوځ نور هم تعقیب کړي؛ خو جرمني او استریا یې مخالفت وکړ؛ ځکه جرمني غوښتل، چې متحد فوځونه د سالونیکا څخه وباسي.

د ترکیې جبهه

د ترکیې جبهه د ۱۹۱۵ ز کال په دوران کې ډېره ګرمه جبهه وه، ترکان کومې خونړۍ جګړې ته چمتو نه ول؛ خو د انګلستان لخوا په ګالي پولي باندې حملې ترکي فوځ د سره بیا منظم کړ، جرمني ورسره مرسته وکړ، د ترکیې په جبهه کې فوځ د ۴۰۰۰۰۰ څخه ۸۰۰۰۰۰ ته لوړ کړل شو.

د کاکیشیا جبهه

د کاکیشیا جنرال یوډنچ ته خبر ورکړل شو، د وان د جهیل په شمالي غریزو سیمو کې درې برخې ترکي فوځ ځای پر ځای شوی دی، هلته یې جنرال اوګانووسکي ور ولیږه، تر څو ترکي فوځ د هغه ځایه وباسي.

وروسته چې د ترکي فوځ د شمېر څخه خبر شو؛ نو جنرال اوګانووسکي ته یې د احتیاط کولو امر وکړ؛ خو دغه ځواب ډېر وروسته ور ورسید او ترکي جنرال عبدالکریم پاشا یې فوځ محاصره کړی وه، یوه شوې وه، چې جنرال اوګانووسکي خپل مرکز ته کوم ځواب نه وه لیږلی، کله چې د مرکز څخه یو پلاوی دلته راورسید، ګوري چې د جنرال اوګانووسکي توپ خانه او ټرانسپورټ یې تباه شوي دي.

د ترکیې د جنګ وزیر انور پاشا ته امر وکړ، چې دښمن د کاکیشیا څخه وباسي، جنرال ډیونچ یو بل فوځ د مرستې لپاره جنرال اوګانووسکي ته ور ولیږه، تر څو د ترکانو مقابله وکړي او هم د ترکي فوځ د حمل و نقل لاره بنده کړي، بلخوا روسي فوځ هم د ترکي فوځ د حمل و نقل په لاره باندې حمله کړې وه او ډېر زیات ټوپکونه او خوراکي شیان یې نیولي وه.

په دې جګړه ۱۰۰۰۰ ترکي فوځ ووژل شو، ۶۰۰۰ تنه یې اسیر شول او جنرال ډیونچ ته بریا ترلاسه شوه؛خو ددې بریا څخه یې نوره ګټه وانه خیستلای شوه.

د جنوبي مېزوپوتامیا جبهه

انګلیسي فوځ د بصرې وروسته القرنا هم نیولې وه، اوس د اماره په طرف مخکې روان وه، د جون په ۳ یې اماره ونیوله، یو فوځ یې د اهواز(احواز) په طرف مخکې روان وه، جنرال جارج ایف ګورنیچ په میزوپوتامیا باندې یوه قوي حمله کوله، په دې حملې سره انګلیسي فوځ کولای شول، چې د تیلو ټولې ذخیرې د خپل کنترول لاندې راولي، د جولایي په ۲۵ یې ناصریه ونیوله.

ټاون شینډ چې د پاکستان د سرحد ایالات[4] د انګلیسي فوځ مشر وه، هغه د اکتوبر په ۵ العزیزیه ونیوله.

اوس انګلیسي فوځ ته د بغداد د نیولو اجازه ورکړل شوې وه، جنرال نکسن چې د هند د انګلیسي فوځ مشر وه، ددې جبهې مشري یې کوله، د نومبر په ۲۲ یې په بغداد باندې حمله وکړه، چې دا حمله په بشپړ ډول ناکامه حمله وه، ۴۵۰۰ تنه انګلیسي فوځ ووژل شو او انګلیسي فوځ بیرته ستون شو.

د ګالي پولي جبهه

د ۱۹۱۵ ز کال د جنورى په ۲ د روسيي د فوځ مشر جنرال نیکولایي د متحدو فوځونو نه وغوښتل، چې د ترکيي په جبهه باندې حمله وکړي، تر څو په کاکیشیا باندې د ترکيي د حملې ګواښ له منځه ولاړ شي.

مخکې انګلیسي فوځونو د بحر د لارې حمله کړې وه، چې په بشپړ ډول ناکامه شوې وه، اوس یې پریکړه وکړه، چې ګالي پولي ته به خپل زیات فوځ استوي، جنرال هیملټن یې د حملې لپاره چمتو کړ، هغه ۱۵۰۰۰۰ تنه فوځ وغوښته، په ځواب کې یې ۷۵۰۰۰ فوځ چې د استرېلیا، نوي زیلاند(اینزیک) او فرانسویانو نه جوړ شوی، ورواستول شو او په ۲۹ برخه یې مأمور کړ.

د روسيي بحري بیړیو د باسفورس په کلاګانو باندې ګوله باري پیل کړه، روسي فوځونو غوښتل، چې د قسطنطنیني په فتحه کې باید روسي فوځ د متحدو فوځونو سره څنګ په څنګ وي، مصطفی کمال پاشا چې په ترکي فوځ کې یو کوچنی مشر وه، د اینزیک او انګلیسي فوځ په مقابل کې ودریده او هغوی یې مخکې تګ ته پرې نښوول.

انګلیسي فوځ د بحري بیړیو له لارې ګالي پولي ته راورسیده؛ خو هلته ترکي فوځ موجود وه او انګلیسان یې مخکې تګ ته پرې نښوول او زیات زیان یې ورواړوه، د متحدو فوځونو لپاره د ګالي پولي جبهه د ټولو نه مهمه جبهه ګڼل کیږي.

---

[4] اوسنی خیبر پښتنخوا

د مۍ په ۲۵ يو متحد حکومت رامنځته شو او چرچل چې په ګالي پولي کې يې ماته خوړلې وه، له دندې ګوښه کړای شو، حکومت په دې جبهه کې فوځ زيات کړ او ۱۳ برخې يې کړ، بلخوا ترکي فوځ هم ۱۶ برخې فوځ ځای پر ځای کړ.

حالات ډېر خراب وه، متحد فوځونه په ډېر بد حالت کې ول، اخر متحدو فوځونو پريکړه وکړه، چې د ګالي پولي جبهه له منځه يوسي او خپل فوځ ژر له دې جبهې ځخه وباسي؛ نو خپل فوځ ته يې د وتلو امر وکړ، د دسمبر په ۲۰ د اينزيک فوځ ووته او د جنوري په ۹ انګليسي او فرانسوي فوځونه ووتل.

د ګالي پولي نه د وتلو په مهال متحدو فوځونو ته هيڅ ډول زيان ونه رسيده؛ خو مخکې يې ۲۱۴۰۰۰ فوځيان وژل شوي ول، د ګالي پولي نه د وتلو دوه لاملونه وه، لومړی دا چې دلته انګليسي فوځ ته زيات زيان اوښتی وه، دويم دا چې د سربيا د سقوط وروسته د بغداد د ريل د پټلۍ له لارې ترکي فوځ ته زيات خوراکي توکي او وسلې رسول کيدې، چې په دې سره ترکي فوځ قوي شوی وه.

بحري جبهه

د ۱۹۱۵ ز کال په پېل کې جرمني فوځ په انګليسي فوځ باندې د زيپلن په واسطه حمله کړې وه، وروسته د جنوري په ۲۴ د ډوګر بينک جګړه وشوه.

د فبرورۍ په ۱۹ انګليسي او فرانسوي فوځ په دردا نيل باندې ګوله باري پېل کړه، ددې ګوله بارۍ موخه د بحر په غاړه د موجودو کلاګانو ځخه د دښمن د فوځ ويستل وه.

متحدو فوځونو د فبرورۍ په ۲۵ دويمه حمله وکړه، په دې حمله کې د بيرون خوا کلاګانې ورانې شوې او دښمن يې اړ کړ، چې شا تګ وکړي؛ خو اميرالبحر کارډن پوه شوی وه، چې يوازې د بحري حملو پواسطه بريا نه شي ترلاسه کيدای؛ خو چرچل يې خبرې ته هيڅ فکر ونکړ او د مخکې تګ امر يې ورکړ.

د مارچ په ۴ په پلان کې لږ تغير راوستل شو، د راتلونکو دوو اونيو په دوران کې انګليسي فوځ د ورځې لخوا ګوله باري کوله، تر ځو دښمن شا تګ وکړي او د

شپې لخوا کارکوونکو سرنګونه پاکول؛ خو کارکوونکي په بارودي سرنګونو کې د ستونزو سره مخ ول؛ ځکه ګوله بارۍ زیات زیان ور اړولی وه.

د چرچل لخوا په کارډن باندې فشار زیات وه، چې په دې سره هغه ذهني ناروغ شو او کور ته یې ولیږه، پر ځای یې امیرالبحر روبک د جبهې مشر وټاکل شو، د مارچ په ۱۸ یې حمله وکړه، د ماسپښین پورې دا حمله زیاته بریالۍ ښکاریده.

خو، کله چې د سرنګونو کارکوونکو بیا خپل کار پیل کړ، د سمندر د غاړو څخه ګولیو ویشتلو یې کار ورخراب کړ، په دې وخت د متحدو فوځونو درې بیړۍ د سرنګونو سره ټکر او غرقې شوې، دې حالت ته په کتو سره روبک د عمومي شا تګ امر وکړ.

د ۱۹۱۶ ز کال د جګړې حالات

لومړۍ نړیواله جګړه ښه په درز کې روانه وه، متحدو او مرکزي هیوادونو د جګړې لپاره تېل تولیدول، په ځینو هیوادونو کې اقتصادي بحران رامنځته شوی وه اوخلکو یې د امنیت او د جګړې پای ته رسولو غوښتنه کوله، په جګړه کې د وژل شویو خلکو وارثانو خپل واکمن د هغوی قاتلان ګڼل.

جګړه د خلکو لپاره دومره مهمه شوې وه، چې تیر کال د انګلستان د جګړې سکرتر چرچل چې ماته یې خوړلې وه، له دندې ګوښه کړل شو، تر دې چې انګلیسي پارلمان حکومت تبدیل کړ او نوی حکومت یې رامنځته کړ، د روسیې د فوځ مشر لرې کړای شو او مشري یې خپله تزار دویم نیکولای په لاس کې واخیسته.

خو، جګړه اوس هم چټکه روانه وه، د جګړې په ډګرونو کې دواړو خواوو یو پر بل باندې حملې کولې، ګوله بارۍ او پوپ خانې چلیدې، هر خوا مړي پراته او د وینو سیندونه روان ول.

ځمکنی، بحري او هوايي حملې

۱۹۱۶ ز کال هم د ځان سره ورانۍ راوړې، په دې کال هم په ټولو جبهو کې په شدت سره جګړه روانه وه، د بحري برلاسۍ لپاره هلې ځلې اوج ته رسيدلې وې او په مستعمرو کې د وينو تويولو بازار ښه ګرم وه.

لوېديزه جبهه

د لويديزې جبهې حالت د تير کال په څير وه، دواړو خواوو د لومړي صف د مخکيوالي لپاره هڅې کولې، په دې کال چې کومې جګړې شوي لاندې يې مطالعه کوو.

د وردن جګړه

د جرمني د فوځ مشر جنرال فالکن غوښتل، چې په لويديزه جبهه کې د فرانسوي فوځ مورال کمزورى کړي، ددې لپاره په کار وه، چې فرانسوي فوځ شا تګ ته اړ کړي، دې جنرال غوښتل، چې زيات فرانسوي فوځ ووژني، تر څو عام خلک فوځ کې شامل نه شي او هم د عامو خلکو فکر د فرانسوي فوځ په اړه خراب کړي.

هغوى ددې کار لپار پروپاګند کاوه، جرمني فوځ د جګړې په دوران کې هغه فرانسويان وژل، چې د فرانسې سره يې مينه درلوده او هغه کسان يې پريښودل، چې د وطن پر ځاى يې د خپل ځان سره ډېره مينه درلوده.

د همدې موخې لپاره جنرال فالکن د جرمني د شهزاده ويليم لپاره د وردن په سيمه کې د جګړې پلان جوړ کړ، دلته د فرانسې د فوځ مشر پيټين وه، فرانسوي فوځ خوراکي توکو د راوړو لپاره د ريل ګاډي يوه لاره درلوده، چې هغه هم د جرمني د فوځ د ګوله بارۍ په پايله کې ورانه شوې وه او هره ورځ به يې پرې کار کاوه، چې جوړه يې کړي.

جرمني فوځ کې د جګړې صلاحيت موجود وه، جنګي مشق او تمرين يې درلوده او په ډېر مهارت سره يې جګړه کوله، د دښمن قوي حمله به يې په څو دقيقو کې له منځه وړه، توپ خانه به په وخت اړين ځاى ته رسيده او هم به په درست وخت کې ترې ګټه پورته کيده.

بلخوا فرانسوي فوځ بهادر فوځ وه؛ خو جنګي مشق او تمرين نه درلوده، هغوی په يوه وخت کې نشو کولای، چې منظم شي او د يوه ځای نه بل ځای ته لاړ شي.

وردن د پاريس نه ۲۰۰ کيلومتره لرې او د فرانسې د ښو ښارګوټو څخه يو ښارګوټی وه، د فبرورۍ په ۲۱ د جرمني پنځم فوځ په فرانسوي فوځ باندې حمله وکړه، د فبرورۍ په ۲۲ د جرمني فوځ د ډواماؤنټ کلا ونيوله، فرانسوي فوځ شا تګ وکړ او خپلو خندقونو ته ولاړ.

د جرمني د فوځ د پرلپسې حملو په وجه د فبرورۍ د ۲۴ پورې فرانسوي فوځ دريم خندق ته په شا شو، ددې ځای څخه وردن يوازې ۸ کيلومتره لرې وه، په همدې ورځ جنرال هنري فليپ پيټين د وردن د جبهې مشر وټاکل شو.

د فبرورۍ په وروستيو کې د جرمني د فوځ مخکې تګ ودريده؛ خو د مارچ په ۵ يې يوه بله حمله وکړه، فرانسوي فوځ يې ۳ کيلومتره نور هم شاته کړ، د مۍ د مياشتې د ۲۹ پورې فرانسوي فوځ ښه مقابله وکړه؛ خو جرمني فوځ د مارټ هوم غرونه ونيول او د جون په ۷ يې د دوکس کلا هم ونيوله.

د فرانسې فوځ د جنرال چارلس منجبن په مشرۍ ځوابي حملې پيل کړې، جنرال منجبن هغه وخت هيرو شو، چې د جرمني فوځ يې د ډواماؤنټ او د دوکس نه وشړه او دا سيمې يې بيرته ونيولې، راتلونکو دوو اونيو کې يې د جرمني فوځ دوه کيلومتره نور هم شا تګ ته اړ کړ.

د وردن جګړه د لومړۍ نړيوالې جګړې تر ټولو اوږده جګړه وه، دا جګړه د فبرورۍ په ۲ پيل او د دسمبر د ۱۸ پورې روانه وه، په دې جګړه کې ۵۵۰۰۰۰ فرانسوي او نږدې ۴۳۰۰۰۰ جرمني فوځ ووژل شو.

د سوم جګړه

انګليسي او فرانسوي فوځونو د سوم په جبهه باندې د حملې لپاره مشترک پلان ونيوه.

د سوم سيمه د فوځي حمل و نقل لپاره غير مناسبه وه، د جنرال هيګ په نظر لومړی ۸ ورځې به په پرلپسې ډول په جرمني فوځ باندې ګوله باري کيږي، تر څو د هغوی دفاعي کرښه ماته شي او ورپسې به يوه قوي حمله کيږي، هغه ددې موخې لپاره د ۲۷ برخو (۷۵۰۰۰۰) فوځ د جګړې ډګر ته راوسته، بلخوا جرمنی فوځ يوازې ۱۶ برخې وه.

د جولايي په لومړی نيټه سهار ۷:۳۰ انګليسي فوځ حمله وکړه؛ خو جرمني فوځ يې حمله په بشپړ ډول ناکامه کړه، دا جګړه انګليسانو ته ډېره ګرانه تمامه شوه او په يوه ورځ کې يې ۵۸۰۰۰ فوځيان ووژل شو.

دا د انګليسانو د تاريخ تياره ورځ وه؛ خو جنرال هيګ بيا هم د جګړې د جاري ساتلو امر وکړ، د جولايي په ۱۳ د شپې مهال انګليسي فوځ وکولای شول، چې د جرمني د فوځ په صف کې درز رامنځته کړي؛ خو د جرمني د فوځ سمدستي مرستې دا خاليګاه بيرته ډکه کړه او انګليسي فوځ يې شا تګ ته اړ کړ.

د اګست په ۲۹ يې جرمني جنرال فالکن له دندې ګوښه کړ او پر ځای يې جنرال هيډن برګ راوليږه، دده سره جنرال ليونډروف هم د ختيزې جبهې څخه د لويديزې جبهې د کتلو لپاره راغی.

د سپتمبر د ۱۵ پورې انګليسي فوځ بريالی نشو، اوس يې په يو ۱۰ ميله اوږدې جبهې باندې د عمومي حملې پريکړه وکړه، ددې حملې ځانګړتيا دا وه، چې په لومړي ځل په کې ټانک استعمال شو.

بلخوا جنرال جوفر او جنرال فوش د ۱۹۱۶ ز کال په دسمبر کې تقاعد کړل شول، د جنرال جوفر پر ځای جنرال نيويل د فرانسوي فوځ مشر وټاکل شو، د موسم د زيات يخوالي په وجه د انګليسي فوځ په حملو کې کموالی راغی؛ خو د نومبر د ۱۳ پورې يې د بيومونټ کلا فتحه کړه، د زياتې واورې په وجه انګليسي فوځ شا تګ وکړ او جنرال هيګ د سوم د جبهې د پای ته رسيدو اعلان وکړ.

د سوم په جبهه کې ۴۲۰۰۰۰ انګلیسي فوځ ووژل شو، ۲۰۰۰۰۰ تنه فرانسوي او ۵۰۰۰۰۰ تنه جرمنی فوځ ووژل شو.

ختیزه جبهه

د ګارلس ټارنو د ماتې وروسته روسي فوځ بیا د سره د منظم کیدو لپاره کوښښ کاوه، تزار دویم نیکولاس غوښتل، چې په دې ګرم موسم کې په جرمني فوځ باندې یوه قوي حمله وکړي، هغه د فرانسې د حکومت نه هم مرسته غوښتې وه، چې د وردن په سیمه کې جرمني فوځ کمزوری کړی، تر څو روسي فوځ په ختیزه جبهه کې په جرمني فوځ باندې حمله وکړي.

په مارچ کې روسي فوځ د نیروچ د جهیل سره نږدې په جرمني فوځ باندې حمله وکړه، د ښه نظم د نه موجودیت په وجه روسي فوځ قوي حمله ونشوه کړای، په پایله کې جرمني فوځ ستره بریا ترلاسه کړه او روسي حمله یې ناکامه کړه.

په ختیزه جبهه کې د ګرم موسم د راتلو په وجه دواړو خواوو د جګړې لپاره پلانونه جوړول، په دې وخت کومه قوي جګړه ونشوه، د مئ په میاشت کې استریا د ایټالیي په جبهه باندې حمله وکړه، اوس ایټالیي د روسیي نه مرسته غوښته، ایټالیي غوښتل، چې روسي فوځ په استریا باندې حمله وکړي، تر څو توجه یې هغوی(روسیي) ته واوړي او د ایټالیي په جبهه کې یې فوځ کم شي.

د ګرم موسم په وجه د دویم نیکولای د پلان په اساس جګړه ونشوه، په دې سره د روسي فوځ مشر ایلیکسي بروسیلوف په خپله خوښه د استریا پر ضد د جګړې پلان جوړ کړ او د جون په ۴ یې حمله پیل کړه.

د بروسیلوف حمله

د روسي فوځ په جنرالانو کې بروسیلوف یو قوي او تکړه جنرال وه، هغه د جرمني د فوځ تخنیک معاینه کړی وه، هغه په ډېر مهارت سره د جګړې لپاره پلان جوړ کړ، هغه پریکړه وکړه، چې د ستر فوځ پر ځای دې، ګشتي(ګرځیدونکی) فوځ جوړ کړل شي، تر څو په دښمن باندې په خاموش ډول حمله وشي او زیات زیان وړورسول شي.

د جنرال بروسیلوف دا پلان ډېر بریالی وه، دا په لومړۍ نړیواله جګړه د روسيي لومړنی ستره بریا وه، دا خبره ښکاره ده، چې متحدو فوځونو روسي فوځ د خپلو ګټو لپاره استعمالوه او متحدو فوځونو د تزار د حماقت او بې عقلۍ نه ګټه پورته کوله.

د جنرال بروسیلوف ددې حملې ګټه هم نورو متحدو قوتونو ته ورسیده او هم په زیاتره ځایونو کې د غنیمت په مال کې روسيي ته برخه نه ورکول کیده.

د ډینسیټر او سټرائپا د سیند په غاړه د اسټریا د فوځ لومړی صف د یوې اونۍ په دوران کې مات کړل شو، روسي فوځ د طوفان غوندې حملې کولې، روسي فوځ نور هم مخکې لاړه او لیوټسک یې ونیوه او کوویل کاریل ته یې ځان ورسوه.

د جرمني د فوځ مشر امر وکړ، چې په چټک ډول دې د اسټریا فوځ ته مرسته ورسول شي، جرمني فوځ په درست مهال د جګړې ډګر ته ورسیده او تر ډېره یې د جنرال بروسیلوف د جګړو چټکتیا ورو کړه؛ خو په بشپړه توګه یې ونه دروله.

د روسي جنرال بروسیلوف د قوي حملو په وجه روسانو یو ځل بیا خپلې د لاسه ورکړې سیمې د دویم ځل لپاره ونیولې؛ خو د هیواد د کمزوري اقتصادي حالت په وجه د وسلو د کموالي سره مخ وه؛ ځکه نو د لومړیو بریاوو وروسته یې د جګړې څخه لاس واخیست.

د جنرال بروسیلوف د بریالیو حملو په وجه جرمني په هر ځای کې د ماتې سره مخ وه، کله، چې رومانیي مرکزي قوتونه کمزوري ولیدل؛ نو د متحدو قوتونو سره یې لاس یو کړ.

د بروسیلوف حمله د دواړو خواوو لپاره ګرانه تمامه شوه، د یوې اندازې له مخې د دواړو خواوو لخوا لس لکه فوځیان په کار ګمارل شوي وه، د اسټریا ملا همدې جګړې ور ماته کړه او په سمدستي توګه د ایټالیي د جبهې څخه په شا شوه.

د ایټالیي جبهه

د ایټالیي د فوځ مشر جنرال کیډورنا د ایټالیي په جبهه کې د حملې پلان جوړ کړی وه.

د ایسونز د سیند په غاړه پنځمه جګړه د مارچ په ۹ پیل شوه، چې د مارچ د ۱۷ پورې روانه وه، حمله د ګوریز د شمال او جنوب لخوا شوې وه، د موسم خرابوالي حمله کوونکي فوځ ته ستونزې پیداکړې، د واورې او یخ موسم په وجه مخکې تګ ناشونی وه، په دې وخت کې جنرال کیډورنا ته د اسټریا لخوا په ټرینټینو باندې د جګړې خبر ورکړل شو، چې په دې د ایسونز پنځمه جګړه پای ته ورسیده.

د اسټریا د اسیاګو حمله

د مۍ ۱۹۱۶ کال د اسټریا د پلان له مخې جنرال کونریډ غوښتل، چې د ټرینټینو لخوا په ایټالیا باندې حمله وکړل شي، د هغه له نظره دا وخت اوس رارسیدلی وه، ددې موخې لپاره یې د جرمني نه مرسته وغوښته؛ خو د جرمني مرسته ورونه رسیده او جنرال کونریډ د جګړې پروګرام جوړ کړ.

ددې حملې په پیل کې ایټالیي د روسي فوځ نه مرسته وغوښته، جنرال بروسیلوف چې په جنوب لویدیزه جبهه کې موجود وه، ویې ویل، چې په اسټریا باندې به رضا کارانه حمله وکړي.

جګړه د ۱۹۱۶ ز کال د مۍ په ۱۵ پیل شوه، د جګړې په پیل کې جنرال کونریډ بریالی وه، د روسیي د لومړي فوځ د جنرال رابرټو بروساټي د ځنډ له وجې اسټریا وکولای شول، چې ارسیرو او اسیاګو ونیسي، دغې سیمې د شمالي سیمو لپاره د دروازې حیثیت درلوده.

اسټریایي فوځ چې دې سیمې ته راورسید، په حملو کې یې کموالی راغی؛ ځکه چې د اسټریا سره فوځ کم وه، دویم دا چې د بروسیلوف فوځ ختیزې جبهې ته روان وه، لاره ستونزمنه وه او څلورم دا چې د ایټالیي فوځ مرستې ته رارسیدلی وه.

د جون په ۱۷ جنرال کونرډ د ایټالیا د قوي ځوابي حملو سره مخ شو، هغه د جګړې لومړني ځای ته راغی او جګړه پای ته ورسیده، د دواړو خواوو څخه نږدې یولک، یولک کسان ووژل شول.

د ایسونز د سیند جګړې (۶،۷،۸ او ۹ جګړه)

په اسیاګو کې د ماتې وروسته جنرال کیډورنا د ایسونز په جبهه باندې د ځوابي حملې پلان جوړ کړ، ایټالوي فوځ د راتګ لپاره ښه سرکونه او د ریل پټلی درلودې؛ خو د اسټریا فوځ چې ایسونز ته راته د ډېرو ستونزو سره مخ شو.

د ایسونز یا د ګوریز جګړه د اګست په ۶ پېل شوه، ایټالیي په لومړیو کې د ګوریز او د رسین مائیکل غریزې سیمې ونیولې، ددې ځای یې کولای شول، چې په کارسو باندې حمله وکړي، د یوې قوي جګړې وروسته اسټریایي فوځ ددې سیمې څخه شا تګ ته اړ شو.

دا لومړی جګړه وه، چې ایټالیي خپله موخه ترلاسه کړه، مخکې یې داسې کومه ستره بریا نه وه ترلاسه کړې او نه یې وروسته بیا ترلاسه کړه.

ایټالیي غوښتل، چې د اسټریا-هنګري مشترک سلطنت پای ته ورسوي، د ایټالویانو لپاره دا ښه چانس وه، چې ادریا تیک ونیسي او د اسټریا-هنګري تر منځ د ټریزټ پخوانی شخړه بیا راتازه کړي او د هیپس برګ پاچاهۍ ته د پای ټکی کیږدي.

ددې موخې د ترلاسه کولو لپاره ښه تدبیر، جذبې، قوت او د کم نه کم د ځاني زیان ورکولو اړتیا وه او د پرلپسې حملو کولو اړتیا لیدل کیده.

د سپتمبر د ۱۴ څخه د ۱۷ پورې د ایسونز د سیند اوومه، د ۱۰ اکتوبر څخه د ۱۲ پورې اتمه او د نومبر د لومړۍ څخه د ۴ پورې د ایسونز نهمه جګړه شوه، چې پېل یې د ایټالیي لخوا کیده، د ایټالیي د فوځ سره د توپ خانې کمبود وه، چې ویې نشو کولای، خپلې موخې ته ورسیږي.

د ۱۹۱۶ ز کال د مني په موسم کې ایټالوي فوځ بیا د سره منظم شو، ۱۶ برخو باندې وویشل شو او د مرستې لپاره یې ۶ نورې برخې هم چمتو کړې وې، متوسطه پوپخانه یې دوه برابره کړه او ستره توپخانه یې څلور برابره زیاته کړه.

د جګړې په پېل کې ایټالوي فوځ سره ۶۰۰ ماشینې وې، چې دا شمېر یې ۸۲۰۰ ته لوړ کړ، په پېل کې یې د جنګي الوتکو شمېر ۳۸۲ وه، چې دا شمېر یې ۳۸۶۰ ته لوړ کړ، ایټالوي جنرال کیډورنا په ۱۹۱۷ ز کال کې په اسټریا باندې د حملې پلان جوړ کړ.

د بالکانو جبهه

ددې کال د جګړې په جریان کې رومانیه د مرکزي قوتونو پر ضد په جګړه کې داخله شوه، رومانیې د تېلو او زراعتي ذخیرو په وجه د دواړو خواوو لپاره ارزښت درلوده، دواړو خواوو رومانیې ته ځینې وړاندیځونه هم کړي وه.

په دې وړاندیزونو کې د متحدو قوتونو وړاندیزونه د رومانیې لپاره ښه ول، د رومانیې ځینې سیمې د بلغاریې او اسټریا د لاس لاندې وې.

د ۱۹۱۶ ز کال په منځ کې حالات د رومانیې لپاره ډېر ښه وه، جرمني فوځ په وردن کې بوخت وه، بلخوا په سوم کې د متحدو قوتونو قوي حملې روانې وې، ایټالیې اسټریا تر برید لاندې نیولې وه، همدارنګه د بروسیلوف حمله هم روانه وه او هم متحدو فوځونو د سالونیکا له لارې په بلغاریې باندې د حملې پلان نیولی وه.

په دې حالاتو متحد قوتونه په مرکزي قوتونو باندې غالب ول، د اګست په ۲۷ یې په جګړه کې د داخلیدو اعلان وکړ.

د رومانیې حملې او شا تګ

رومانوي ۵۶۰۰۰۰ تنه فوځ د ټرانسلوانیا د لاسته راوړلو لپاره حمله وکړه، چې په څلورو برخو باندې ویشل شوی وه، لومړي، دویم او څلورم فوځ په غرونو کې مخکې ته او غوښتل یې، چې په ټرانسلوانیا باندې حمله وکړي او دریم فوځ د بلغاریه سره د پولې ساتنه کوله.

د رومانيي د فوځ سره د ټوپکو، ماشينو، پوپخانو او سګنلو زيات کمی وه، کوم ځانګړی پلان يې هم نه درلوده او نه يې باتجربه مشر په رأس کې قرار درلود، د وسلو او فوځي اړتياوو فابريکې يې نه درلودې، د متحدو فوځونو لخوا ورته د ورځې ۳۰۰ ټنه سامان ور رسيده، چې د همدې سامان په مرسته يې د اګست په ۲۸ باندې حمله وکړه.

جرمني مشرانو فکر کاوه، چې د سپټمبر په ۳۰ به رومانوي فوځ حمله کوي؛ خو رومانوي فوځ يوه مياشت مخکې حمله وکړه، په ټرانسلوانيا کې د جرمني نهم او د اسټريا لومړی فوځ موجود وه.

دلته غرونه هم موجود ول، چې په ځينو ځايونو کې يې لوړوالی ۴۰ ميلو ته رسيده، رومانوي فوځ د کوچنيو غونډيو له لارې مخکې روان وه، رومانوي فوځ په خپلو کې د اړيکو ټينګولو لپاره کوم نظام هم نه درلوده.

جرمني فوځ د سپټمبر د نيمايي پورې ځان سمبال کړی وه، د سپټمبر په لومړی نيټه جنرال ميکنسن د رومانيي سرحد نه تېر شو او د کانسټانټا ښار يې ونيوه، دغه ښار د رومانيي، روسيي او نورو متحدو فوځونو لپاره ډېر مهم ښار وه؛ ځکه دلته د رومانيي د دولت يوازينی بندر پروت وه، چې د تورې بحيرې له لارې يې رومانيه د متحدو هيوادونو سره نښلوله.

ددې ښار د ساتلو لپاره د رومانيي دريم فوځ او د روسيي درې فوځونه د ټرانسلوانيا نه غوښتل شول، د سربيا يو رضاکار فوځ هم راورسيده او د روسي جنرال په مشرۍ باندې راټول شول، دغه متحد فوځ د مؤقت وخت لپاره د جنرال ميکنسن مخکې تګ وځنډوه.

د اکتوبر په ۲۰ ترکي فوځ ور ورسيده، چې په دې سره جنرال ميکنسن بيا حمله وکړه، د اکتوبر په ۲۳ يې د کانسټانټا ښار ونيوه او ټولې لارې او د ريل پټلۍ يې د کنټرول لاندې راوستې، جنرال ميکنسن د سويشټوف خواته مخکې ولاړ، چيرته چې جنرال فالکن موجود وه.

په دې وخت کې جنرال فالکن د رومانيي د فوځ د مخکې تګ مخه نيولې وه، هغه غوښتل، چې يوه قوي حمله وکړي، تر د ګرم موسم د رارسيدو دمخه د رومانيي فوځ ته ماته ورکړي، د نومبر په ۱۰ يوه قوي حمله وکړه، د رومانوي فوځ ۳۰۰ ټنه سامان ۳۰ ټنو ته راټيټ شوی وه، د نومبر په ۲۳ جنرال ميکنسن د جنوب له لارې حمله وکړه.

په ۱۹۱۷ ز کال کې د رومانوي فوځ شمېر ۱۵۰۰۰۰ ته راټيټ شو، اوس بارانونه پېل شوي او سړکونه خراب هم خراب شوي وه، د رومانيي تېل او زراعتي ذخيرې د مرکزي قوتونو لاسته ورغلې.

د يونان او سالونيکا جبهه

په يونان باندې متحدو فوځونو فشار زياتوه، تر څو د ۱۹۱۳ ز کال د تړون له مخې د سربيا سره مرسته وکړي، ددې تړون له مخې سربيا بايد د بلغاريي سره د جګړې لپاره ۱۵۰۰۰۰ تنه فوځ يونان ته ورکړي، د يونان لومړي وزير د دغه فوځ د نه ورکولو په وجه په جګړه کې د شرکت کولو نه انکار کړی وه.

متحدو فوځونو يونان ته ويلي ول، که په جګړه کې داخل شي، متحد فوځونه به همدغه اندازه فوځ ورکړي، د کتوبر په ۳-۱۹۱۵ کال کې ۴۰۰۰۰ تنه فوځ سالونيکا ته ورسيده؛ خو دغه شمېر اوس هم کم وه او يونان بيا هم د جګړې د کولو نه انکار کاوه.

د يونان پخوانی لومړی وزير ساريل يې له دندې ګوښه کړی وه؛ ځکه هغه د سربيا طرفداري کوله، هغه په دې کار سره بغاوت وکړ او د ۱۹۱۶ ز کال په جولايي کې ۲۵۰۰۰۰ تنه فوځ پرې راټول شو، هغه دا وخت په سالونيکا کې وه، په دې فوځ کې متحد فوځ او د سربيا هغه فوځ چې د کرفو څخه راغلی وه، هم شامل وه.

هغه د بلغاريي پر ضد د جګړې پلان جوړ کړ، په دې وخت کې ۳۵۰۰۰۰ تنه فوځ ورسره وه.

د سپتمبر په ۱۰ یې د سربیا د فوځ د کیڼې خوا څخه په بلغاریې باندې حمله وکړه، په دې حمله کې یې بریا ترلاسه کړه او بیټولیج(موناسټر) یې ونیوه.

په همدې وخت د یونان د پاچا پر ضد چې د جرمني یې خواخوږي درلوده، بغاوت شو، دا د متحدو فوځونو په مرسته وشو، د متحدو فوځونو ملاتړې وینې زیلوني په کریټ کې نوی حکومت اعلان کړ، اوس په سالونیکا کې د ساریل حکومت وه؛ خو په حقیقت کې دی هم یو سمبول وه او ټول کارونه متحدو فوځونو کول، ټولې لارې، د ریل پټلۍ، بحري بیړۍ او بندرونه د متحدو فوځونو په ولکه کې ول.

د ترکیې جبهه

د ۱۹۱۴ ز کال په دسمبر کې انګلیسي فوځ د مصر پاچا دویم عباس لرې کړ او کاکا یې حسین کامل پر تخت کیناوه، په دې سره انګلیسانو په مصر کې سیاسي واک په بشپړ ډول ترلاسه کړ، ددې لپاره چې حسین کامل نور هم د انګلیسانو غلام شي، هغه ته یې د پاچا لقب ورکړ.

د ترکیې یو ۲۰۰۰۰ کسیز فوځ د جرمني د وتلي جنرال بارون فریډرک کریس وان کرینسټین په مشرۍ کې وه، دوی د ۱۹۱۵ ز کال د فبرورۍ په میاشت کې د سویس په کانال باندې د حملې لپاره روان شول، دوی د نخل د لارې د سینا ته تېر شول او نهر یې لاندې کړ، دلته انګلیسي او فرانسوي فوځ د ترکیې فوځ سره جګړه وکړه، چې ترکي فوځ یې شا تګ ته اړ کړ.

د نیل د سیند په سیمه کې د احمد الشریف جوسینوسي یو قوي فوځ موجود وه، چې د انګلیسي فوځ په مخکې یې خنډ جوړ کړی وه، د ۱۹۱۵ ز کال د کرسمس په وخت کې د مجید په تنګي کې یوه قوي جګړه وشوه، ترکي جنرال جعفر پاشا وکولای شول، چې ۲۵۰۰ تنه د انګلیسي فوځ مقابلې ته راولي.

د ۱۹۱۶ ز کال په جنورۍ کې د حلازن په جګړه کې جعفر پاشا په نوې وسله سمبال انګلیسي فوځ ته ډېر زیان واړوه او ۳۰۰ انګلیسي فوځ یې د مرګ کندې ته

وغورځوه؛ خو د فبرورۍ په ۲۶ يې جعفر پاشا په ټپي حالت کې ونيوه، چې د هغه په نيول کيدو سره سينوسي جبهه ارامه شوه.

متحد فوځونه په سينا کې

د ۱۹۱۶ ز کال په پيل کې انګليسي فوځ د فلسطين په جبهه کې د جګړې پريکړه کړې وه، ددې مخکې تګ او جګړې موخه په فلسطين کې د اروپايي يهودانو لپاره يو ازاد او خپلواک حکومت رامنځته کول ول، په دې کار سره هغوی کولای شول، چې په عمومي ډول ټول مسلمانان او په ځانګړي ډول عرب مسلمانان په خپله ولکه کې راولي.

د اسرئيلو په رامنځته کولو انګلستان او نورو متحدو هيوادونو غوښتل، چې په داسې يو هيواد رامنځته کړي، چې د هغوی د ګټو ساتنه په اسلامي او په ځانګړي ډول په عربي نړۍ کې وکړي.

متحد فوځونه د جنرال مري په مشرۍ ورو ورو د فلسطين خواته مخکې روان ول، د اپريل په مياشت کې په لومړي ځل د ترکي فوځ سره مخامخ شول، جنرال کريسنسټين يوه ناڅاپي حمله وکړه، چې ددې فوځ شمېر ۳۵۰۰ تنه وه، دغه حمله د لږ ځنډ وروسته ورکه شوه.

د مۍ د مياشتې په پای کې جنرال مري د الرومانيي په طرف مخکې تګ پيل کړ، اوس يې اوبه د ټانکرونو او اوښانو په ذريعه رسولې، د جولايي په پای کې حالات بدل شوي وه، متحد فوځونه د جرمني او ترکي فوځ څخه، چې د متحدو فوځونو شاوخوا موجود وه، سخت په ويره کې ول، ددې فوځ شمېره ۱۶۰۰۰ تنه وه.

جنرال مري د يوه پوه فوځي مشر په توګه دفاعي حالت غوره کړی وه، جنرال مري فکر کړی وه، چې ترکي فوځ ددې لپاره چې مخامخ جګړه کړي، د سمندر له لارې به د اوبو رسولو په لاره باندې حمله کوي.

جنرال مري دښمن ته دوکه ورکول غوښتل، هغه خپل دوه برخې فوځ ته د څلور میله لوړ ځای په طرف د حرکت کولو امر وکړ، ددې فوځ شاته یې یو قوي فوځ روان کړی وه، مخکې فوځ به هغه وخت حمله کوي، تر څو شاتنی فوځ ترکي فوځ محاصره کړي.

د خپل پلان له مخې جنرال مري ترکي فوځ محاصره کړ، ترکي فوځ په بې زړه توب سره جګړه پیل کړه، د اوبو د کمبود په وجه ترکي فوځ وسله وغورځوله، په دې ډول د ترکي فوځ حمله ناکامه شوه، ۲۰۰۰ ترکي فوځ ووژل شو، ۴۰۰۰ تنه یې اسیر شول، بلخوا یوازې ۱۱۳۰ تنه انګلیسي فوځ وژل شوی وه.

د کټ محاصره

په ۱۹۱۵ ز کال کې په بغداد باندې انګلیسي حمله ناکامه شوې وه، د جنرال نیکنسن پر ځای جنرال ټاون شنیډ مشر ټاکل شوی وه، هغه دا وخت په کټ کې موجود وه، اوس ترکي فوځ د کټ د محاصرې لپاره کوښښ کاوه، ټاون شنیډ د کټ په شمال لویدیځ کې درې ستر خندقونه ویستي ول.

په ۱۹۱۶ ز کال کې د ټاون شنیډ د مرستې لپاره جنرال فیټن جان کوښښ کړی وه، د ترکي فوځ سره یې په شیخ السعد کې جګړه هم کړې وه؛ خو ۶۰۰۰ تنه فوځیان یې ووژل شول.

جنرال ایلمر په مارچ کې بیا حمله وکړه؛ خو بیا ناکام شو، ترکي فوځ په ډېرې میړانې مقابله کوله، د ایلمر ۳۵۰۰ فوځ ووژل شو او شا تګ یې غوره کړ، جنرال ټاون شنیډ فوځ ته د خوراک د چمتو کولو لپاره ۱۱۰۰ خره او کچرې ووژلې.

د اپریل په میاشت د جنرال ایلمر پر ځای جنرال ګورنج وټاکل شو، تر څو د کټ محاصره پای ته ورسوي، دې جنرال د کټ په ښي خوا باندې حمله وکړه او د ترکي فوځ په منځ کې یې درز رامنځته کړ؛ خو ترکي فوځ حمله وکړه او هغوی یې وشړل.

د اپریل په ۲۲ جنرال ګورنج بیا حمله وکړه؛ خو بیا پخواني ځای ته وشړل شو.

د اپریل په ۲۹ انګلیسي فوځ خپله وسله وغورځوله، په دې محاصره کې انګلیسانو ته زیات زیان واوښت، جنرال پرسي لیک یې له دندې ګوښه او پر ځای یې جنرال فریډرک سټینلي موود هلته واستوه، د جنرال موود سره ۳۴۰۰۰۰ تنه فوځ وه، چې ۱۰۷۰۰۰ تنه یې هندي فوځ وه.

په مقابل کې یې ۴۲۰۰۰ تنه ترکي فوځ وه، چې نیمايي یې د بغداد د ساتنې لپاره ګمارل شوي وه، په دې ترکي فوځ ناروغان او ټپیان هم ډیر زیات ول، د مرستې په وخت کې دومره مرسته هم نه ورسره کیده، جنرال موود د دسمبر په ۱۳ د میزوپوتامیا په طرف مخکې تګ پیل کړ، چې ددې کال د پای ته رسیدو پورې کومه خاصه جګړه ونشوه.

ترکي فوځ په کاکیشیا کې

ترکي فوځ په ګالي پولي کې بریا ترلاسه کړې وه، په کاکیشیا کې د ترکي فوځ موجودیت د روسي فوځ لپاره د تشویش وړ وه، هغه فکر کاوه، چې دغه ترکي فوځ به شام او اروپایي جبهې ته ولیږل شي.

روسي جنرال یوډنیچ د حملې پلان جوړ کړ او حمله یې وکړه، د جنورۍ د ۱۷ پورې ترکي فوځ ته زیات زیان واوښت، ترکي جنرال عبدالکریم کوهر په چټکۍ سره شا تګ وکړ، په دې شا تګ کې ۲۵۰۰۰ ترکي فوځ ووژل شو.

جنرال یوډنیچ د فبرورۍ په ۱۲ په ارزورم باندې حمله وکړه او د همدې میاشتې په ۱۶ یې دغه سیمه ونیوله، دغه یې جنرال لایي خوف د تورې بحیرې غاړو ته ولیږه، تر څو په ټریبیزونډ باندې حمله وکړي او په خپله ولکه کې یې راولي.

بلخو د ترکیې د جنګ وزیر انور پاشا په ارزورم باندې د یوې قوي حملې پلان جوړ کړ، د مې د میاشتې په اخر کې د ترکیې دریم فوځ حمله وکړه؛ خو روسي فوځ یې ښه ځواب ورکړ او د ترکیې دا حمله یې ناکامه کړه، ترکي فوځ ته زیات زیان واوښت.

جنرال یوډنچ د یوې قوي حملې پلان جوړ کړی وه، هغه د جولایي په ۲ په بي برټ باندې حمله وکړه، دغې قوي حملې ترکي فوځ شا تګ ته اړ کړ، د جولایي په ۲۵ ارزن کین ونیوه، د ترکیي دریم فوځ ته ډېر زیات زیان واوښت او نقریباً له منځه تللې وه، په دې جګړه کې ۱۷۰۰۰ ترکي فوځ ووژل شو او تقریباً همدومره یې اسیر شول.

ددې فوځ په ښۍ خوا کې دویم ترکي فوځ موجود وه، چې مشري یې مصطفی کمال پاشا کوله، هغه د اګست په ۱۵ موس او بیټلس سیمې ونیولې، هغه یو ډېر قوي جګړه مار وه، ښه پلان جوړونکی او د مشرۍ وړ وه، چې د انور پاشا د پام وړ کرځیدلی وه؛ خو د اګست په ۲۴ جنرال یوډنچ بېرته موس او بیټلس ونیول.

د عربو انقلاب او د فلسطین جبهه

د ۱۹۱۶ ز کال د جون په ۵ د ترکیي د حجاز والي شریف حسین د ترکي حکومت پر ضد بغاوت وکړ، چې انګلستان یې تر شا ولاړ وه، درې ورځې یې د مکې معظمې په کوڅو وینې توی کړې او د جون په ۱۰ یې په ولکه کې راوسته، هغه اوس خپله توجه طائف ته واړوله، چیرته چې د حجاز فوځ موجود وه، مصري غلام پاچا د شریف حسین د مرستې لپاره فوځ ور واستوه، ددې ټول فوځ مشري د شریف حسین دویم زوی عبدالله کوله، چې وروسته د مصر پاچا وټاکل شو.
د شریف حسین دریم زوی د مدینې منورې په نیولو ناکام شو، مدینه منوره د جګړې تر پایه د ترکي فوځ په لاس کې وه، کله چې انګلیسانو خپل پام د شریف حسین نه واړوه؛ نو د خپل عادت له مخې شام یې فرانسې ته وسپاره.

د دسمبر د میاشتې پورې انګلیسي فوځ په سینا کې العرش ته رسیدلی وه، دغه سیمه د فلسطین د پولې نه یوازې ۲۷ میله لرې وه، جنرال مري ته د انګلستان د لومړي وزیر ډیویډ لائیډ جارج لخوا امر شوی وه، چې په فلسطین باندې ژر تر ژره حمله وکړي، د جنرال مري په نظر د هغه فوځ د حملې لپاره کافي نه وه.

خو، حمله ی وکړه او د دسمبر په ۲۳ یې ماغدهابه ونیوله، په دې جګړه کې ۱۳۰۰ ترکي فوځ اسیر شو او ډېر کم په تیښته بریالي شول، په مقابل کې ۱۴۶ تنه

انګلیسي فوځ ووژل شو، وروسته يې په رفاه باندې حمله وکړه او ویې نیوله، چې د ۵۰۰ څخه زيات کسان په کې ونه وژل شول.

بحري جبهه

د ۱۹۱۶ ز کال په فبرورۍ کې جرمني وان شیکر د جرمني د بحري فوځ مشر (امیرالبحر) وټاکل شو، وان شیکر په انګلیسي فوځ باندې د حملې کولو پریکړه کړې وه.

لومړۍ حمله د ۱۹۱۶ ز کال د اپریل په ۲۵ وشوه، د کروزونو په واسطه يې په لووسټوفټ او یارموت باندې قوي ګوله باري وکړه او بېرته ستانه شول، د پلان مطابق يې غوښتل په سنډرلینډ باندې حمله وکړي؛ خو د خراب موسم په وجه يې دا حمله ونکړه.

د جوټ لینډ جګړه

دا جګړه د مۍ د ۳۱ نیټې څخه د جون د لومړۍ نیټې پورې روانه وه، دا جګړه د بحري جګړو تر ټولو اوږده جګړه وه.

شیکر د خپل لاس لاندې امیرالبحر فرینز وان هپر ته امر وکړ، چې ۲۹ بیړۍ دې د ډنمارک د سمندر غاړو ته ورسوي.

انګلیسي فوځ هم د هغوی لټون پیل کړ، ۴۰ بیړۍ يې ور رواني کړې، چې ۲۶ په کې ډریډناټس وې، د مۍ په ۳۱ د ورځې دوه بجې انګلیسي امیرالبحر هیټي ته جرمني بیړۍ ښکاره شوې، اوس دواړه (وان هپر او هیټي) یو بل ته مخامخ ول.

هیټي د ۱۷۰۰۰ کزه واټن نه لرې، په جرمني بیړیو باندې ګوله باري پیل کړه، دا دوه اړخیزه ګوله باري دوه ساعته روانه وه، د جرمني لخوا دوه انګلیسي شاهي بیړۍ غرقې شوې او یوې یو برج له منځه ولاړ، د یوې جرمنی بیړۍ برج هم خراب شو.

په دې جګړه کې د ۲۵۰ څخه زیاتو بیړو برخه اخیستې وه، دا په تاریخ کې تر ټولو ستره بحري جګړه وه، په دې جګړه کې ۱۰۰۰۰ ځلې پیغامونه تبادله شو،

۳۰۰ ځلې راپورونه وړاندې شول، د ۶۵ سلنې څخه د زياتې ګوله بارۍ ريکارډ موجود دی.

په دې جګړه کې جرمنيان بريالي ول، ټول يې ۱۴ انګليسي بيړۍ غرقې کړې او ۶۱۰۰ تنه يې ووژل شول، ۹ جرمنی بيړۍ له منځه ولاړې او ۲۵۵۰ تنه يې ووژل شول.

د ۱۹۱۷ ز کال د جګړې حالات

دا د سختو او خونړيو جګړو کال وه؛ خو ددې سره د سولې لپاره هم کوښښونه پيل شوي وه، مګر يوه خوا هم د جګړې د بندولو لپاره چمتو نه وه، مرکزي قوتونو د سولې لپاره خپل شرائط نه وړاندې کول، بلخوا د متحدو هيوادو لخوا داسې شرطونه وړاندې کيدل، چې د منلو وړ نه ول، چې يو په کې د استريا-هنګري د مشترک سلطنت د ويشلو شرط وه.

په همدې کال په روسيه کې بلشويکي انقلاب رامنځته شو، چې روسي جګړه ورسره کمزورې شوه، د مرکزي قوتونو دوست هيواد بلغاريې ماته خوړلې وه، د ترکي جبهې حالات هم ابتر ول، ترکي فوځ د بغداد نه شاته ولاړ او يروشلم (بيت المقدس) د دښمن لاس ته ورغی.

په همدې کال د اپريل په ۶ د امريکا متحده ايالاتو د جرمني پر ضد د جګړې اعلان وکړ، په دې سره متحد قوتونه نور هم پياوړي شول، امريکا د مرکزي هيوادونو د بحري سوداګرۍ د پای ته رسولو لپاره اقدامات وکړل او هم يې د مرکزي قوتونو سوداګرۍ ته، چې د نورو هيوادونو سره يې کوله، د پای ټکی کيښود.

په مقابل کې يې جرمني د انګلستان د بحري سوداګرۍ د مخنيوي لپاره جګړه پيل کړه، په دې جګړه کې جرمني بريالی وه؛ خو اصلي موخې يې ترلاسه نکړې.

ځمکنی، بحري او هوايي حملې

د ۱۹۱۷ ز کال په دوران کې هم په ټولو جبهو کې جګړه په زور او شور کې روانه وه او د انسانیت قتل عام روان وه، د برلاسی جګړې د انسان شکل بدرنګ کړی وه، قومونو ته جګړه کوونکي ښه او ستر اشخاص ښکاريدل، د امریکې ولسمشر ویلسن چې تېر کال يې د سولې لپاره هلې ځلې کولې، اوس يې د جګړې په ډګر کې قدم کيښود.

دا کال د شدت او سختی کال وه، د ټولو جبهو سره سره هوايي جبهې هم ښې فعالې وې، د بحري برلاستیا لپاره هلې ځلې اوج ته رسيدلې وې او په مستعمرو کې قتل و غارت ښه په کش کې روان وه.

لويديزه جبهه

په لويديزه جبهه کې يو بدلون تر سترګو کيږي، هغه دا چې د جنرال جوفر پر ځای جنرال نيويل ټاکل شوی وه، هغه تقاعد شوی وه، جنرال نيويل غوښتل، چې خپلې موخې باید د سترو کوښښونو له لارې ترلاسه کړي؛ خو جنرال جوفر بیا برعکس نظر درلود، جنرال نيويل غوښتل، چې یوه ستره حمله پلان شي، تر څو خپل دښمن له سیمې څخه وباسي.

ددې موخې د ترلاسه کولو لپاره فرانسوي فوځ په ۱۹۱۷ ز کال کې د ائزن د سیند په غاړه د حملې لپاره يو ستر پلان جوړ کړ، انګليسي فوځ د فرانسوي فوځ سره مرسته وکړه او د کواريس له لارې يې په جرمني فوځ باندې حمله وکړه.

د ائزن دويمه جګړه

د جنرال نيويل د پلان جوړولو په وخت کې، د يوه پټ تړون له مخې انګليسي لومړي وزير د خپل فوځ مشر جنرال هیګ د جنرال نيويل د لاس لاندې مقرر کړ، ددې کار څخه جنرال هیګ ناخبره وه.

بلخوا د جنرال نيويل پلان د جنرال پيټين لخوا رد کړل شو، د ائزن د دويمې جګړې پېل د اپريل په ۱۶ وشو، د جنرال مينګن او اوليوير فوځ په ميرانې سره حمله وکړه؛ خو د جرمني فوځ يې د حملې ښه ځواب ورکړ.

د فرانسي لخوا ټانکونه هم استعمال شول، مخکې د وردن په جګړه کې هم ټانکونه استعمال شوي وه، دلته جرمني فوځ د فرانسي د ټانکونو ښه ځواب ورکړ، د جګړې په لومړۍ ورځ یې ۲۰۰ ټانکونه ور ویجاړ کړل؛ خو د فرانسوي فوځ لخوا حملې روانې وې.

په دا بله ورځ فرانسوي فوځ ۲,۵ میله مخکې لاړه او جرمني فوځ د خپلې مشهورې دفاعي کرښې (هيډن برګ) نه په خپله خوښه شا تګ وکړ، فرانسوي فوځ د مال میسن کلا ونیوله، په همدې ورځ جرمني توپ خانې ته ډېر زیان واوښت، د مۍ په ۲۹ جنرال پیټین د فرانسې د فوځ مشر وټاکل شو.

د ائزن په دې دویمه جګړه کې فرانسوي فوځ ته زیات زیان واوښت، د زیان په شمېره کې اختلاف موجود دی، د فرانسې د دولت د شمېر له مخې ۹۶۰۰۰ تنو څخه زیات فوځیان یې وژل شوي دي، ۱۵۰۰۰۰ تنه شاوخوا جرمنی فوځ وژل شوی دی.

د پاریس دریمه جګړه

جنرال هیګ ددې لپاره چې جرمنی فوځ بوخت وساتي، د پاریس جګړه یې پیل کړه، ۱۰ ورځې پرلپسې بمبار وه، د لسو ورځو وروسته جګړه پیل شوه، د جولایي په ۳۱ مخکې تګ پیل شو.

د همدې ورځې په ماښام سخت اورښت پیل شو، چې ۱۴ ورځې یې دوام وکړ؛ خو بیا هم فرانسوي فوځ جرمنی فوځ بوخت ساتلی وه، د اګست په ۱۶ بیا جګړه پیل شوه، د لینګ مارک د جګړې وروسته یو ځل بیا موسم خراب شو، د جګړې په ډګر کې په کاریدونکي وسله په ډېر مشکل سره راوړل کیده، څو کچرې او انسانان په اوبو کې ډوب شول.

جنرال پلمر د پاریس د نیولو پلان جوړ کړی وه، دا د هغه خوشبختي وه، چې د لږ باران په وریدو کې یې هم مخکې تګ کولای شو، د ۲۰ سپټمبر نه د ۲۵ پورې او د ۲۶ سپټمبر نه د اکتوبر د ۳ جګړې د وریځو په موجودیت کې وشوې.

بله جګړه د اکتوبر د ۲۶ څخه تر د نومبر د ۶ پورې په پرلپسې ډول روانه وه، چې په دې جګړه کې د هيچنډيل کلی فتحه شو، د همدې نوم له وجې د پاريس دريمې جګړې ته د هيچنډيل جګړه هم ويل کيږي.

په دې جګړه کې ۲۴۰۰۰۰ تنه انګليسي او تقريباً همدومره جرمنی فوځ ووژل شو او ۳۷۰۰۰ تنه اسير شول.

د کيمبرائي جګړه

جنرال هيګ د نومبر په ۲۰ د ۵۰۰ ټانکونو سره حمله وکړه، په لومړيو کې بريالی وه، ځور ورځې قوي جګړې روانه وه، د جرمني د فوځ د قوي ځوابي حملو په پايله کې انګليسي فوځ شا تګ ته اړ شو، جرمني فوځ وکولای شول، چې د دښمن فوځ بېرته پخواني ځای ته په شا کړي.

په دې جګړه کې ۴۳۰۰۰ تنه انګليسي فوځ ووژل شو، ۶۰۰۰ تنه يې اسير شول، ۳۰۰۰۰ تنه جرمنی فوځ ووژل شو او ۱۱۰۰۰ تنه يې اسير شول، انګليسي فوځ وکولای شول، چې د جرمني فوځ نه ۱۳۸ توپکې ونيسي؛ خو جرمني فوځ د انګليسي فوځ نه ۱۵۸ توپکې ونيولې، انګليسي جنرال هيګ د سختو نيوکو سره مخ وه.

فرانسوي سوبې (فتوحات)

جنرال پيټين يو ځل بيا خپل فوځ منظم کړ، غوښتل يې په دښمن باندې يوه قوي حمله وکړي، هغه په دښمن فوځ باندې مسلسل حملې پيل کړې.

د اګست په ۲۰ د ورډن په سيمه کې لومړی حمله وشوه، دښمن يې شا تګ ته اړ کړ، د اکتوبر په ۲۳ يې بله حمله وکړه، په دې جګړه کې د فرانسې لسم فوځ په جرمني فوځ باندې يوه قوي حمله وکړه، چې د ملاميسن کلا يې بېرته ونيوله.

دا دومره سترې جګړې نه وې او نه هم دښمن دې جګړو ته کوم ارزښت ورکړ؛ خو د فرانسوي فوځ مورال يې لوړ کړ.

ختيزه جبهه

د جنرال بروسيلوف د قوي او ښو حملو باوجود د روسي فوځ مورال ټيټ وه، اقتصاد په بشپړ ډول خراب شوی وه، د فوځ سره يې کالي(لباس) او بوټان نه ول، د خوراکي توکو په رسولو کې يې ستونزه درلوده، د فوځ د مړينې په شمېر کې زياتوالی راغلی وه، عامو خلکو فکر کاوه، چې د فوځ مشران د خپل فوځ په کيسه کې نه دي او د هغوی ژوند ته ارزښت نه ورکوي.

حالات خراب ول، د اصلاحاتو سره مخالفت کيده، روسي عوامو همدا غبر پورته کاوه، چې (سوله او ډوډۍ)، فساد او بغاوتونه پيل شوي وه، په پتروګراد کې د مارچ په ۱۲ يو ستر پاڅون وشو او درې ورځې وروسته يې تزار دويم نيکولای د واک څخه لرې کړ.

د سوسيالست اليګزنډر کرانسکي په مشرۍ يو مؤقت حکومت رامنځته شو.

جرمني فوځ نه غوښتل، چې په دې وخت په روسيې باندې حمله وکړي ؛ ځکه هسې نه چې يوه ويده شوې جبهه بيا راويښه نشي.

په همدې وخت کې په ناڅاپي ډول سويټزرلينډ ته تبعيد شوي بلشويکي مشران لينن او سربهمر د ريل ګاډي په واسطه روسيې ته راوستل شول.

جنرال بروسيلوف ته وويل شول، چې د ليمبرګ په جبهه کې يوه نوې حمله پيل کړي، د جولايي په لومړۍ نيټه يې استريا په پاتې فوځ باندې حمله وکړه، ددې جګړې په پايله کې روسي فوځ ۳۰ ميله مخکې تګ وکړ او د دښمن د سيمو فتحه کول يې پيل کړل.

په همدې وخت د جرمني لخوا يوه قوي حمله وشوه، چې روسي فوځ يې بېرته ګليشيا ته وشړه، په دې ډول ټوله حمله هسې بې ګټې ثابته شوه، دا هم بايد وويل شي، چې دا په لومړۍ نړيواله جګړه کې د روسيې وروستۍ حمله وه.

جنرال هيډن برګ او ليونډروف فکر کاوه، چې په يوه قوي حمله کې به د کرانسکي حکومت پای ته ورسوي او روسيه به د جګړې څخه وباسي، د همدې

موخې لپاره د سپټمبر په لومړۍ نېټه د جرمني اتم فوځ يوه قوي حمله وکړه او دوه ورځې وروسته يې د ريجا ښار ونيوه، د نومبر په ۶-۷ د کرانسکي حکومت له منځه ولاړ او لينن په پټروګراد کې واکمن شو.

په دا بله ورځ نوي حکومت د سولې تړون لاسليک کړ، په تړون کې د شرطونو د ذکر کولو لپاره روسيي ليون تروتسکي خپل نمائنده وټاکه.

د جرمنی لخوا جنرال ميکس هوفمين د ۱۹۱۸ ز کال د فبرورۍ په ۱۰ نيټه اعلان وکړ، چې روسيه د جرمني د سولې شرائط نه مني، جرمني د غصې په حالات کې د فبرورۍ په ۱۸ د روسيي په پوله باندې جګړه پېل کړه، په شمال کې يې ډوينسک او په جنوب کې يې ليوټسک ونيول.

جرمني فوځ په روسيي کې ډېر مخکې لاړه، کولای يې شول، چې پټروګراد هم ونيسي؛ خو اخر د مارچ په ۳ د بريسټ-ليوټسک د سولې تړون لاسليک شو، دواړو خواوو پرې د سولې لاسليک وکړ، ددې تړون له مخې جرمني د روسيي په زياتو سيمو باندې ولکه درلوده.

د ايټاليې جبهه

د ايټاليې په جبهه کې دا کال مرکزي قوتونو برياوې ترلاسه کړې، اسټريا ډېره کمزورې شوې وه، که چيرته اسټريا په ايټاليا باندې حمله کړې وای او هغه د جګړې څخه بهر کړې وای؛ نو اوس به د جګړې پايله بل ډول وه.

د ايسونز ۱۰ او ۱۱ جګړه

د ايټاليي د فوځ مشر جنرال کيډورنا د ۱۹۱۶ ز کال په پای کې په چمتوالي باندې بوخت وه، د ۱۹۱۷ ز کال په پېل کې د حملې لپاره پلان جوړوه، د متحدو فوځونو له خوا ډاډ ورکړ شوی وه، چې د همدې کال په پسرلي کې د جګړې د پېل په وخت کې به ورسره مرسته وکړي.

د همدې حملو په سلسله کې انګليسي فوځ د اپريل په ۹ په اريس باندې حمله وکړه، د اپريل په ۱۶ فرانسوي فوځ په ائزن باندې حمله وکړه، د مۍ په ۱۲ ايټاليي

د ایسونز په سیمه کې د لسمې حملې پیل وکړ، پلان داسې وه، چې ایټالیا به د دواړو خواوو څخه حمله پیلوي، یوه د بین سزا او بله په کارسو کې.

د مۍ د ۲۸ ایټالوي فوځ ته زیات زیان رسیدلی وه، د جون په ۴ د اسټریا لخوا یو قوي ځوابي حمله وشوه، چې ایټالوي فوځ ته یې زیات زیان واړوه، ایټالوي فوځ یې شا تګ ته اړ کړ او جګړه د جون په ۸ پای ته ورسیده.

اوس جنرال کیډورنا په ټریټینو باندې حمله پیل کړه، دا جګړه د جون د ۱۰ څخه د جون د ۲۹ پورې روانه وه، په لومړیو کې ایټالوي فوځ لږ څه بریا ترلاسه کړه؛ خو دا جبهه هم جنرال کیډورنا ته ښه تمامه نشوه، دلته هم ایټالیې ته زیات زیان واوښت او اخر یې جګړه پای ته ورسوله.

متحدو فوځونو د جنرال کیډورنا نه په پرلپسې ډول دا غوښتنه کوله، چې په لویدیزه جبهه کې دې د جرمني فوځ د مخکې تګ مخه ونیول شي او ایټالیا دې په اسټریا باندې حمله وکړي، تر څو د جرمني فوځ د اسټریا مرستې ورشي او لویدیزه جبهه پریږدي.

په دې وخت جنرال کیډورنا د ایسونز ۱۱ جګړه پیل کړه، خپل ټول فوځ یې راټول کړ، مخکې دلته دومره فوځ نه وه راټول شوی، ۵۱ برخې فوځ او ۵۲۰۰ توپ خانې وې، جګړه د اګست په ۱۹ پیل شوه، دویم فوځ د بین سیزا سیمه نیول غوښتل، دا سیمه د ټارنوو لپاره دروازه وه، دریم فوځ کاسو نیول غوښتل.

د دریم فوځ حمله په بشپړ ډول ناکامه شوه، د اسټریا قوي ځوابي حملې ایټالوي فوځ شا تګ ته اړ کړ، د دویم فوځ سرټمبه او ضدي مشر جنرال لویګي کیپیلو د اصلي موخې پر ځای بې ځایه حمله وکړه، د حملې د ناکامیدو په پایله کې یې بیا هم خپلسري کوله او حملې یې روانې ساتلې وې، چې په دې سره ایټالوي فوځ ته زیات زیان واوښت.

ایټالوي فوځ په ډېر خراب حالت کې وه، هغه په بشپړ ډول مات شوی فوځ ښکاریده، مورال یې ډېر ټیټ شوی وه، هغه د بې طرفۍ د غوره کولو خبرې پېل کړې وې.

په ۱۹۱۷ ز کال کې د کیپو ریټو جګړه
یو خوا ایټالوي فوځ ماته خوړلې وه، بلخوا د اسټریا فوځ ډېر ستړی شوی وه، ماتو او پرلپسې جګړو عام خلک او حکومت ټول بې حیثیته کړي ول، هغوی د یوې حملې مخه نشوه نیولای، ټوله جګړه د جرمني په اوږو بار وه، اسټریا غوښتل، چې د جګړې څخه لاس واخلي.

د اسټریا حکومت د جرمني مشرانو نه وغوښتل، چې د رومانیې په جبهه کې روسي فوځ کنترول کړي، تر څو اسټریا د ایټالوي فوځ دفاع وکړي، جرمني فکر کاوه، چې په یوې قوي حملې سره باید ایټالیا د جګړې د صحنې وویستل شي او ددې موخې لپاره باید د اسټریا فوځ قوي حملې پېل کړي.

ددې موخې لپاره جرمني او اسټریایي فوځ یو مشترک ۱۴ فوځ جوړ کړ، په دې فوځ ۷ برخې جرمنی فوځ وه، په دې جرمني فوځ وتلی الپین کور هم شامل وه، پاتې نور ۸ برخې فوځ د اسټریا فوه، ددې مشترک فوځ مشري د لویدیزې جبهې مشر جنرال اتووان بلو کوله.

د سپتمبر په ۱۸ جنرال کیډورنا ته معلومه شوې وه، چې دا مشترک فوځ به یوه قوي حمله کوي، په همدې ورځ یې د جنرال کیپېلو دویم او د جنرال ایمانویل دریم فوځ ته امر وکړ، چې د ایسونز څخه لږ وروسته یو قوي کلا ته لاړشي او خپله د نورو جبهو د معائنې لپاره ولاړ.
د اکتوبر په ۲۴ سهار مهال، د جرمني ۱۴ فوځ په ایټالوي فوځ باندې لومړی ګیس او بیا ګوله باري پېل کړه، د ګیس ماسکونو ایټالوي فوځ ته لږه ګټه ورسوله؛ خو بیا هم مخکې ولاړ نشول، ۸:۰۰ بجې د جنرال بلو فوځ د ټالمینو نه د پلیزو په طرف مخکې روان شو، مشترک فوځ ۱۵ برخې او د ایټالیا فوځ ۲۵ برخې وه.

مشترک فوځ د نوي جنګي تکتیک په خپلولو سره مخکې روان وه، په دې سره د ایټالیا لومړی فوځ وډار شو او شا تګ یې پیل کړ، د اکتوبر د ۲۵ پورې د ایټالوي فوځ لومړی صف په بشپړ ډول له منځه تللی وه.

جنرال کیډورنا د نومبر په ۴ خپل فوځ ته د نور شا تګ امر هم وکړ، د ایټالوي فوځ په شا تګ سره یې فوځ بې اړیکې شو، د نومبر په ۱۰ د پي ایو کی د سیند په غاړه یوه قوي دفاعي کربښه جوړه کړه، دلته یې جنرال کیډورنا له دندې ګوښه او پر ځای یې جنرال ارمینډ وډیاز د ایټالوي فوځ مشر وټاکه.

د استریا-جرمني مشترک نور هم زیات شوی وه او ۵۰ برخو ته رسیدلی وه، بلخوا ۱۱ برخې نور انګلیسي او فرانسوي فوځ د ایټالیي مرستې ته رسیدلی وه، د ایټالیي د فوځ مشر څلورم او دریم فوځ لومړي صف ته راوستل، تر څو دویم مشترک فوځ تعقیب کړي.

د جګړې په ډګر کې ۶۵ برخې ایټالوي فوځ موجود وه؛ خو یوازې ۳۳ برخو یې د جګړې وړتیا درلوده، د دسمبر د ۲۶ پورې مشترک فوځ د پي ایو کی د سیند نه واوښت، کوښښ یې وکړ، چې دښمن فوځ له منځه یوسي؛ خو بریالی نشو.

۳۲۰۰۰۰ ایټالوي فوځ ووژل شو، په زرګونو ټوپکې او ماشینې یې له لاسه ووتې، دغه جګړه چې د کیپو ریټو په سیمه کې وشوه، کله کله د ایسونز د ۱۲ جګړې په نوم هم یادیږي، ایټالوي فوځ چې اقتصاد او ټولنیز حالات یې ډېر خراب شوي و، اوس یې په میړانه جګړه کوله او دې ته چمتو نه وه، چې د ګراپا غرونه دې د دښمن لاسته ورشي، هغه په پرعزمه او باحوصله وه، په میړانه یې جګړه کوله، د کیپو ریټو د جګړې په پیل او پای کې اوس توپیر موجود وه.

لومړیو کې ایټالوي فوځ ماته خوړلې او کم همته ښکاریده؛ خو د قوي دښمن په مخکې یې اوس په ډېرې میړانې سره جګړه کوله، هغوی ته یې موقع ورنکړه، چې په غره باندې یو قدم هم مخکې راشي، اوس یې د دښمن پروا نه کوله او د سره یې د خپلو سیمو د نیولو لپاره کوښښونه پیل کړي وه، اوس ایټالوي فوځ په هر لحاظ ښه شوی وه.

د ترکيې جبهه

جنرال موود ته په بغداد باندې د حملې کولو امر شوی وه، هغه ددې موخې لپاره خپل د حمل و نقل سیستم محفوظ کړ، هغه ته ۶۴ بحري بیړۍ هم ورکړې وې.

هغه اوس د کټ د نیولو کوښښ پیل کړی وه، د فبرورۍ په ۱۷ یې کوښښ پیل کړ؛ خو د ترکي فوځ لخوا په شا وتمبول شو، ۵ ورځې وروسته د فبرورۍ په ۲۲ یې ګوله باري وکړه او دغه ښار یې وران ویجاړ کړ، د جنرال موود فوځ د مارچ په منځ ددې وړ وه، چې په بغداد باندې حمله وکړي.

د بغداد خواته روان وه، چې په العزیزیه کې د ترکي فوځ د سخت مخالفت سره مخ شو، دلته ۳۵۰۰۰ تنه ترکي فوځ موجود وه، د جنرال موود سره ۱۲۰۰۰ فوځ وه، چې درندې وسلې، قوي توپ خانې، جنګې الوتکې او کوچنۍ بحري بیړۍ یې هم په لاس کې وې، دا د ترکي فوځ څخه څو ځله زیات وه.

جنرال موود د حملې پلان جوړ کړ، د هوايي ځواک، توپخانې او بحري بیړیو په واسطه یې ګوله باري پیل کړه، په ګوله بارۍ کې یې خپل فوځ ته د مخکې تګ امر هم وکړ، ترکي فوځ یې مقابله ونشوه کړای او د مارچ په ۱۱ یې بغداد په خپله ولکه کې راووست او ۹۰۰۰ تنه ترکي فوځ یې اسیر کړ.

د غزې لومړۍ او دویمه جګړه

د ۱۹۱۷ ز کال په مارچ کې جنرال مري ددې وړتیا ترلاسه کړه، چې په سینا کې ترکي فوځ شا تګ ته اړ کړي او د فلسطین خواته مخکې ولاړ شي، اوس یې په غزې باندې د حملې پلان جوړ کړی وه، د مارچ په ۲۶ یې حمله پیل کړه، په دې وخت کې ۱۶۰۰۰ پیاده فوځ، ۶۰۰۰ سپور فوځ د جنرال مري د لاس لاندې وه، په مقابل کې یې ۴۰۰۰ ترکي فوځ وه.

ددې حملې یوه موخه په جغرافیایي لحاظ د ترکیې د فوځ ویشل وه؛ خو اصلي موخه یې د ترکیې منتشر کول او له منځه وړل وه، تر څو د مسلمانانو اسلامي جذبه ختمه کړي او د ترکیې د قوت د پای ته رسیدو په پایله کې لویدیز او اسلام دښمنه

هيوادو ته وروستی قوي مسلمان هيواد هم له منځه يوسي او په فلسطين کې يو قوي يهودي هيواد رامنځته کړي.

د غزې په لومړۍ جګړه کې د انګليسي فوځ مشري جنرال مري د خپل لاس لاندې جنرال ډوبل ته وسپارله، جنرال ډوبل سره ۳ برخې پياده او ۲ برخې سپور فوځ وه، چې مشري د جنرال چيټووډ په لاس کې وه، د سينا د جګړې په شان په دې جګړه کې هم د اوبو رسول ډېر اړين وه، چې دا د بريا لپاره ډېر اړين شرط ګڼل کيده.

د مارچ په ۲۶ سهار د لوګي باوجود انګليسي فوځ حمله وکړه او د غزې ښار په ښار يې حمله پيل کړه، سپور فوځ مخکې او پياده ورپسې وه، حمله ډېره قوي وه، سپور فوځ د خپلو اسونو لپاره اوبه نه درلودې، د اوبو يوازينی لاره د غزې دننه يو ډنډ وه.

۱۰۰۰۰ اسونه د تندې له لاسه په ډېر بد حالت کې ول، انګليسي سپور فوځ مخکې لاړه او يوه قوي حمله يې وکړه، څو ګروپه فوځ يې نږدې ډنډ ته ورسيده او خپل اسونه يې ښه کول؛ خو په همدې وخت جنرال چيټ ووډ د شا تګ امر ورکړ او د بلې ورځ لپاره يې حمله ودروله، په دې وخت کې دا ډېره غلطه پريکړه وه؛ ځکه سپرو کولای شول، چې حمله وکړي او غزه ونيسي.

دويمه ورځ يې بيا حمله وکړه؛ خو بريالي نشول، ترکي فوځ انګليسي فوځ شا تګ ته اړ کړ، جنرال مري خپلو مشرانو ته ټيلي ګراف وکړ، چې دښمن ته درې برابره زيان رسيدلی ده او محاصره کړی مو دی؛ خو ددې پيغام د وررسيدو لږ ځنډ وروسته انګليسي فوځ شا تګ کړی وه، ۴۰۰۰ تنه انګليسي او ۲۴۰۰ تنه ترکي فوځ وژل شوی وه.

جنرال ډوبل د ۱۹۱۷ ز کال د اپريل په ۱۷-۱۹ د يوې بلې حملې پلان جوړ کړ، ترکي فوځ اوس په خپل دفاعي حالت کې نه وه، زيات خندقونه يې ويستي ول او د غزې ښار يې د خندقونو په واسطه کلابند کړی وه.

د انګلیسي فوځ حمله بیخي ناکامه شوه، په دې جګړه انګلیسي فوځ ټانکونه هم استعمال کړي ول.

۶۵۰۰ تنه انګلیسي او ۲۰۰۰ تنه ترکي فوځ وژل شوی وه.

د غزې دریمه جګړه

د انګلیسي جنرال موود پر ځای جنرال ایډمونډ ایلن بي د انګلیسي فوځ مشر ټاکل شوی وه، دلته نور درې برخې انګلیسي فوځ هم زیات کړل شوی وه او څلور نور رالیږلی وه، اوس جنرال ایلن بي په غزه باندې د حملې پلان جوړه.

هغه خپل فوځ په دوه برخو باندې ویشلی وه، توپ خانې، سپور او پیاده فوځ ته یې په غزه باندې د حملې امر کړی وه او د اسټریلیا او نوي زیلاند فوځ ته یې د ختیځ له لارې په ببرشیبا باندې د حملې امر کړی وه.

په ببرشیبا باندې د اکتوبر په ۳۱ حمله پیل شوه، دا ډېره مهمه جبهه وه؛ ځکه د سپور فوځ اوبه ډېرې مهمې وې.

د جنرال ایلن بي فوځ ببرشیبا په اسانۍ ونیوله، هغه اوس دسمندر غاړې ته متوجه شوی وه، ددې موخه په غزه کې د جنګیدونکي ترکي فوځ پام اړول وه، هلته موجود انګلیسي او فرانسوي فوځ د توپونو په مرسته حمله وکړه او د ترکي فوځ اړیکه یې د غزې سره پرې کړه.

انور پاشا کوښښ کاوه، چې د ترکي او ۶۰۰۰ جرمني فوځ په مرسته په بغداد حمله وکړي او د دښمن نه یې ونیسي؛ خو دا کار ونشو؛ ځکه په چټک ډول د یوه ځای څخه وبل ځای د دومره زیات فوځ انتقال اسانه کار نه وه.

جنرال فالکن د فلسطین خواته مخکې لاړه؛ خو دومره فوځ قوت ورسره نه وه، اخر انګلیسانو د نومبر په ۷ غزه ونیوله.

ددې لپاره چې د ښار تقدس پایمال نشي، ترکي حکومت پریکړه وکړه، چې ښار انګلیسي حکومت ته وسپاري، هماغه وه، چې د دسمبر په ۱۱ جنرال ایلن بي د یروشلم (بیت المقدس) ښار ونیوه او ښار یې ښاري ښاروالۍ ته وسپاره.

جنرال فالکن یو ځل بیا خپل فوځ راټول کړ او د بیت المقدس د نیولو کوښښ یې وکړ، د دسمبر د ۲۶-۳۰ پورې ترکي فوځ په ډېره میړانه جګړه وکړه؛ خو د خپل ځان ځلور برابره فوځ یې شاته نکړ، مقابل کې یې انګلیسي جنرال چیټ ووډ یوه قوي حمله وکړه او ترکی فوځ یې ۸ میله شا تګ ته اړ کړ.

د فلسطین په دې جګړه کې ترکیې ته د ۲۵۰۰۰ فوځ زیان واوښت، چې ددې څخه یې ۱۲۰۰۰ تنه اسیر ول، بلخوا انګلیسي فوځ ته د ۱۸۰۰۰ تنو زیان اوښتی وه.

د عربو په جبهه کې انګلیسي فوځ شریف حسین ته دنده ورکړې وه، چې د ترکیې د حکومت سره غداري وکړي، د شریف حسین زامنو د حجاز په ریل پټلۍ باندې حمله وکړه او د حمل و نقل لاره یې ورانه کړه، لارنس ته دنده ورکړل شوې وه، چې د شریف حسین د زوی سره واوسیږي.

ترکي فوځ ارمنیا او جارجیا ته مخه کړه، ویل کیږي، چې زیات خلک یې ووژل، د ځینو امریکایي مؤرخینو په نظر چې پنځه لکه کسان یې وژلي دي.

بحري جبهه

په ۱۹۱۷ ز کال کې په جګړه کې د امریکا په داخلیدو سره متحدو فوځونو ته قوت ور په برخه شو، چې بحري جبهه یې ډېره قوي شوه، امریکا د جرمنی سوداګري د نورو هیوادونو سره منع کړه.

په دې کار سره مرکزي قوتونه د ماشینونو، لیږد رالیږد او د جګړې د نورو وسائلو څخه محرومه شو.

ددې کار په ځواب کې جرمني د ابدوزو جګړه پیل کړه، ددې څخه یې هدف د انګلستان د سوداګرۍ مخه نیول ول، انګلستان چې ټول انحصار یې په بحري سوداګرۍ باندې وه، جګړه ساتل یې پرته له بحري لارو څخه ناشونی ښکاریدل، که چیرته جرمني یو کال په دې بحري جګړه کامیاب شوی وای؛ نو د جګړې پایلې داسې نه وې لکه اوس چې دي.

د جرمني د حکومت او فوځ تر منځ يې ځيني ستونزې موجودې وې، اميرالبحر ترپز غوښتل، چې د قوي حملو له لارې دښمن ته ماتې ورکړي؛ خو د جرمني پاچا دويم ويليم او چانسلر يې په سفارتي اړيکو باندې ټينګار کاوه، اميرالبحر ترپز د ۱۹۱۶ ز کال د مارچ په ۱۶ استعفاء ورکړه، چې په ځای يې شيکر وټاکل شو، شيکر د ابدوزو او د نړيوال بحري سوداګريز قانون د ماتولو څخه انکار وکړ.

په جګړه کې د انګلستان او فرانسې سربيره د امريکا په داخليدو د جرمني خلکو د حکومت څخه غوښتل، چې اوس بايد انګلستان ته ماته ورکړل شي، د انګليسي تلويزونو د پروپاګند په ذريعه د امريکا د خلکو کرکه د جرمني پر ضد راپاريدلې وه، چې په دې سره د امريکا خلکو د جرمني پر ضد د جګړې اعلان وکړ.

د ابدوزو د جګړې په پيل کې د انګلستان حکومت د ستونزو سره مخ شو؛ ځکه چې د پسرلي موسم وه، په هرو څلور بيړو کې يې يوه خپل ځای ته نه رسيده.

جرمني د ابدوزو په جوړولو باندې ډېرې پيسې مصرف کړې، متحدو قوتونو د بحري بيړيو کاروانونه روان کړل.

په دې حالاتو کې امريکا شل لکه فوځ فرانسې ته ورسوه، چې همدا د متحدو فوځونو د بريا لامل شو.

هوايي جبهه

د لومړۍ نړيوالې جګړې په پيل کې هوايي جګړې په خپل لومړني دور کې وې، د جګړې لس کاله مخکې لومړنی هوايي پرواز شوی وه، د جګړې د پيل کيدو په وخت کې جنرالانو هوايي جګړه دومره بريالۍ نه ګڼله؛ خو هوايي حملو خپل ارزښت ثابت کړ.

جرمني د خپل قوي بحري فوځ په درلودلو سربيره په هوايي فوځ کې هم بريالی وه، د هوايي جګړې مهارت، ماشينونه جوړول او هوايي حملې يې د نورو نه ډېرې ښې وې.

د جګړې په لومړیو ځلورو کلونو کې هوایي حملو ته دومره توجه ونشوه، د ځمکني فوځ جنرالانو هم دومره ارزښت نه ورکاوه.

جرمني، فرانسې او انګلستان په ختیزه جبهه کې د خپلو فوځونو د مرستې لپاره د جنګي الوتکو استعمال پیل کړ، په لومړیو د الوتکو له لارې د فوځ د ځای په اړه معلومات اخیستل کیدل، وروسته یې مشینګنې پرې نصب کړې او یو یو ټوپک یې هم پرې ولګوه، اوس د الوتکو په جوړولو کې پرمختګ هم رامنځته شوی وه، د پیلوټ نه مخکې د مشینګن لپاره ځای هم جوړ شوی وه، تر څو د کومې ستونزې پرته ډزې وکړي.

د ۱۹۱۷ ز کال په منځ کې د الوتکو ارزښت زیات شود ایټالیې پر ضد د کیپو ریټو په جګړه کې جرمني د الوتکو څخه کار واخیست او د دښمن مورچو ته یې زیات زیان واړوه.

سفارتي اړیکې

د ۱۹۱۶ ز کال په پای کې د اسټریا حالات ډېر خراب شوي وه، د دوه ګوني سلطنت پاچا لومړي چارلس د بیلجیم شهزاده سیکسټس د فرانسې لومړي وزیر او ولسمشر ته ور ولیږه او د خپلې خوا نه یې د سولې شرائط ور وړاندې کړل، فرانسوي چارواکو دغه هڅه وستایله، په شرطونو باندې د نورو خبرو لپاره یې سیکسټس د ۱۹۱۷ ز کال په مارچ کې ور واستوه.

اوس د دواړو خواوو استازو ملاقات وکړ، د فرانسې لخوا څو نکتې وړاندې شوې، لومړی دا چې الزاس او لورن باید د فرانسې سیمې وګڼل شي، سربیا باید پخواني حالت ته پریښودل شي، بیلجیم باید ازاد او خودمختاره کړای شي، روس باید په قسطنطینیه باندي واکمن شي، سیکسټس د اسټریا پاچا لومړي چارلس ته ورغی او هم یې په برلین کې د چرمني د بهرنیو چارو د وزیر سره وکتل او شرطونه یې ور وړاندې کړل.

د اسټریا حکومت په دې شرائطو باندې غور پیل کړ؛ خو جرمني حکومت یې نه وه خبر کړی، چې د فرانسې د حکومت سره په خبرو اترو لګیا ده، په دې وخت

کې د فرانسې لومړی وزیر اند بدل او پر ځای یې الیګزنډر ری بوټ په چوکۍ کیناست، دا ظالم، جګړه مار او ضدي شخص وه او هم یې د بوربون کورنۍ نه خوښیده.

انګلستان هم ددې خبرو څخه خبر شو، انګلستان او فرانسې پریکړه وکړه، چې د سولې په خبرو کې دې ایټالیا هم شریکه کړای شي.

ایټالیې د لندن د تړون په پلې کولو باندې تأکید کاوه، په دې ډول د سیکسټس لخوا د سولې پېل شوې خبرې ناکامې شوې.

د ۱۹۱۷ ز کال په جون کې پاپ بینیډکټ واتیکان پنځم لسم دا وخت مناسب وګڼه، هغه د جګړه کوونکو هیوادونو د داخلي حالاتو او د سولې په اړ د هغوی د نظر د معلومولو لپاره خپل نمائنده مونسیګنو راو ګینیو پیسیلي ولیږه، هغه د جګړه کوونکو هیوادونو په اړه معلومات ورکړل، د جرمني په اړه راپور کې پیسیلي وویل، چې چانسلر د مثبت فکر لرونکی دی او قیصر او د هغه جنرال د سولې په اړه هیڅ مثبت نظر نه لري؛ خو کیدای شي، چې قیصر د سولې خوا ته مائله کړای شي.

واتیکان ددې راپورونو په رڼا کې د ۱۹۱۷ ز کال د اګست په لومړۍ نیټه د جنګ بندۍ او عامه امن لپاره یو عمومي غوښتنه وکړه او د ټولو خواوو نه یې وغوښتل، چې د جګړې د پېل څخه دمخه جغرافیایي حالات دې رامنځته کړي.

متحدو هیوادونو د پاپ غوښتنه د جرمني غوښتنه وبلله، د پاپ لخوا د سولې لپاره دا کوښښ هم ناکام شو؛ ځکه اصلي ستونزه د بیلجیم د هیواد ستونزه وه.

د ۱۹۱۸ ز کال د جګړې حالات

دا د قوي جګړو د کال په نوم یادیږي، په دې کال کې هر هیواد د خپل دښمن هیواد د ماتولو کوښښ کاوه، دا د بشریت په تاریخ ځکه مهم دی، چې لومړۍ نړیواله جګړه په کې پای ته ورسیده، د انسانیت نور قتل عام ودریده، انسان یو ځل بیا ساه واخیسته.

په عمومي ډول استریا، ترکیه، فرانسه او انګلستان د خپل خراب اقتصادي او ټولنیز حالات له امله ستړي شوي ول.

جرمني هم د بحري سوداګرۍ د بندیدو له وجې د خراب اقتصادي حالت سره مخ شوی وه؛ خو بیا هم د نورو هیوادونو په پرتله یې اقتصادي حالت ښه وه؛ خو نوي شریک شوي هیواد امریکا پرې ناوړه اغېز کړې وه.

اوس هغه پیښې چې په دې کال کې پیښې شوي دي، تر مطالعې لاندې نیسو.

ځمکنۍ، بحري او هوایي حملې

سږکال د پروسږکال په نسبت په ځمکنیو حملو کې زیاتوالی راغلی وه، په بحري جبهه کې جرمني د ولکې راوستلو لپاره ډېر کوښښ کاوه.

په دې کال کې هوایي فوځ خپل ارزښت ښکاره کړی وه، په دې کال دواړو خواوو خپل هوایي فوځ ښه وروزه، جنګي مهارت او چلونه ورزده کړل، ښې مشینګنې، عمله او نظم یې په کې رامنځته کړ.

د ختیزې جبهې پرته په ټولو جبهو کې جګړه په شدت روانه وه، لویدیزه جبهه د جګړې اصلي ډګر وه، دلته به د جګړې هره جبهه مطالعه کړو.

لوېدیزه جبهه

د ۱۹۱۸ ز کال په پیل کې د جګړه کوونکو هیوادونو حالات ډېر خراب شوي ول، امریکا یوازینی هیواد وه، چې د قوي اقتصاد په درلودلو یې په جګړه کې فیصله کن رول لوبوه.

امریکا تېر کال د اپریل په میاشت کې په جګړه کې د داخلیدو اعلان کړی وه؛خو فوځ یې سست حرکت کاوه او غیر فعال وه، متحدو فوځونو ترې ډېره هیله درلوده؛خو هغسې ونشول، د جرمني د فوځ مشر متحدو فوځونو ته د امریکا د مرستې د رسیدو څخه مخکې غوښتل، چې هغوی ته یوه قوي ماته ورکړي، هغه ددې لپاره د هوتیر پلان جوړ کړ.

د هوټير جنګي پلان

د جرمني د فوځ مشر جنرال اوسکر وان هوټير نوميده، د هوټير د جنګي پلان له مخې لومړی بايد د دښمن په فوځ باندې ګوله باري وکړل شي، تر څو د هغوی حالت خراب شي او بيا د پياده فوځ لخوا پرې حمله وشي، هغوی به جګړه کوي ؛خو شا تګ ته به اړ شي.

ددې قوي ګوله بارۍ لپاره ډېرې توپ خانې او بارودو ته اړتيا وه، د هوټير جنګي پلان ډېرې معاملې اسانه کړې، هغه غوښتل، چې د دښمن په سيمو باندې دې ګيس وغورځول شي، تر څو د دښمن فوځ بې حسه او د حرکته ولويږي، په دې حمله کې به د دښمن خندقونه او فوځي مرکزونه هم په نښه کيږي.

ددې وروسته به دويمه مرحله شروع کيږي، په دې پړاو کې به د دښمن په فوځ باندې ګوله باري کيږي، د دښمن فوځ به د يوه بل سره بې اړيکې کيږي او شا تګ به کوي، د شا تګ په دوران کې به توپ خانه مخکې وړل کيږي، په عمومي ډول په يوه ساعت کې به يو کيلومتر مخکې تګ کيږي.

په دريمه مرحله کې به پياده فوځ د توپ خانې وروسته روان وي او ساتنه به يې کوي، د دښمن فوځ به اسيروي او په نيول شويو سيمو به ولکه ټينګوي، په پای کې به کنترول د جرمني فوځ په لاس کې وي، نور مخکې تګ به هم وي او حمله به بريالی کيږي.

په څلورمه مرحله کې به حمله کوونکی فوځ يوه ځانګړي ځای ته مخکې تګ کوي، تر هغه ځايه چې مخکې تګ شونی وي، چې موخه يې معلومه شوې نه وه.

لومړۍ جرمنۍ حمله (د سوم حمله)

د ۱۹۱۸ ز کال په پسرلي کې په جګړه کې د امريکا د داخليدو دمخه جرمني په لويديزه جبهه کې د يوې پريکونې حملې پلان جوړ کړی وه، ددې پلان مطابق د جرمني ۷۱ برخې فوځ به په دريو فوځونو باندې ويشل کيږي او د سوم د سيند په غاړه به مخکې ځي، په شمال کې به انګليسي او جنوب کې به فرانسوي فوځ سره ويشي.

د جرمني د فوځ مشر ليونډروف پوهيده، چې متحد فوځونه به د يوې مشترکې جبهې په جوړولو ناکاميږي، د فرانسوي فوځ لپاره مهم کار د پاريس ساتل وه؛ خو انګليسي فوځ خپل بندرونه ساتل غوښتل، په دې ډول دواړه د يوې مشترکې جبهې په جوړولو کې پاتې راغلل او دواړه فوځونه سره وويشل شول.

د حملې پلان په لومړي سر کې ډېر ساده وه، د جرمني درېواړو فوځونو د اريس نه د لافير پورې يوه دفاعي کرښه جوړوله، تر څو انګليسي فوځ له منځه يوسي او د فرانسې نه يې وباسي او هم يې د فرانسوي فوځ سره اړيکه پرې کړي، د جنرال اټووان بلو په مشرۍ د جرمني ۱۷ فوځ چې د ۲۵ برخو څخه جوړ شوی وه، په شمال کې ځای پر ځای کړل شو، په منځ کې يې د جنرال ډرماروټز په مشرۍ ۲۱ برخې فوځ ځای پر ځای شوی وه، په جنوب کې يې د اوسکر وان هوټير په مشرۍ اتلسم فوځ چې د ۲۵ برخو څخه جوړ شوی وه، ځای پر ځای وه، دوی غوښتل، چې د دښمن فوځ په منځ کې درز رامنځته کړي.

د پلان مطابق د جرمني ۱۷ او دويم فوځ به دښمن شا تګ ته اړ کوي، د هوټير اتلسم فوځ به د جنوب خواته مخکې ځي په جنوب کې به د دښمن فوځ څارې او د ځوابي حملو بار به خپلو اوږو واخلي، تر څو د دويم او ۱۷ فوځ په مخکې تګ کې کومه ستونزه رامنځته شي.

انګليسي جنرال هيګ د خپل پنځم فوځ نه د حملې هيله وکړه، هغه د جنرل ګوه په مشرۍ پنځم فوځ، چې ۱۵ برخې وه، سربيره پر دې ۱۴ برخې نور فوځ او دريم فوځ د جنرال بينګ په مشرۍ شمال خواته ولېږه، تر څو هلته صف بندي وکړي، د جنرال ګوه پنځم فوځ په جنوب کې د فرانسې شپږم فوځ موجود وه، د فرانسې او انګلستان دفاعي تدبيرونه ډېر زيات مختلف ول، انګليسي فوځ په دې وخت کې په ډېر کمزوري ځای کې وه.

د مارچ په ۲۱ سهار ۴:۴۰ د جرمني توپ خانې ۶۰۰۰ توپونه او ۳۰۰۰ دانې مارټر ګولۍ وويشتلې، چې د پنځه نيمو ساعتونو لپاره جارې وې، ګيس، دود او بارود وريدل، په ۹:۴۰ باندې جرمني فوځ په همدې حال کې مخکې تګ پيل کړ،

په دوی پسې د هوتیر د پلان له مخې ۲۸ برخې نور فوځ وروسته روان وه، دود (لوګي) د انګلیسي فوځ ګوله باري او ډزې کول سخت زیانمن کړل.

د حملې په لومړۍ ورځ انګلیسي دفاعي کرښې ورانې شوې، په دا بله ورځ جنرال ګوه خپل فوځ ته امر وکړ، چې د سوم د سیند خواته شا تګ وکړي، جنرال بینګ هم په خراب حالت کې وه؛ خو په مقابل کې د جرمني دویم او ۱۷ فوځ ته هم دومره بریا ترلاسه نشوه.

د جنرال لیونډروف د پلان او هیلو مطابق ۱۷ او دویم فوځ اصلي موخه لاسته ترلاسه نکړه؛ خو د جنرال هوتیر ۱۸ فوځ بریا ترلاسه کړه، اوس نو د پلان د تغیر وخت وه، جنرال لیونډروف جنرال هوتیر ته امر وکړ، چې د سوم د سیند په غاړه مخکې تګ وکړي او په انګلیسي او فرانسوي فوځ باندې حملې جاري وساتي.

د مارچ په ۲۳ او ۲۴ د جرمني فوځ مخکې تګ روان وه، په ځآنګړي ډول جنرال هوتیر چټک مخکې روان وه.

د مارچ په ۲۶ جنرال هوتیر ښه مخکې تګ وکړ، چې د فرانسوي او انګلیسي فوځ تر منځ د اړیکو مرکز ته یې ګواښ پیښ کړ.

د جنرال هوتیر د مخکې تګ د مخې د نیولو لپاره فرانسې خپل ۶ برخې فوځ ور ولیږه، دوی ته یې امر وکړ، چې هر څنګه وي، د پاریس خواته یې د پرمختګ مخه باید ونیسي، کنه نو خپله دفاعي کرښه دې وساتي، د مارچ په ۲۷ جنرال هوتیر ماؤنټډ ونیوه، اوس د جرمني ۱۸ فوځ ډېر ستړی شوی وه.

د مارچ په ۳۰ جنرال لیونډروف په نویون باندې حمله وکړه؛ خو دومره بریالی نه وه، د اپریل په ۴ یې کوښښ وکړ، چې د انګلیسي فوځ په منځ کې درز رامنځته کړي؛ خو دا ځل هم ناکام شو او دا جګړه یې پای ته ورسوله.

په دې جګړه کې جرمني ۴۰ میله مخکې تګ وکړ، ۷۰۰۰۰ تنه یې ونیول او ۱۱۰۰ توپکې یې لاسته ورغلې، بلخوا ۲۰۰۰۰۰ انګلیسي فوځ قرباني ورکړه،

جرمني هم همدومره زيان وکړ، د جرمني د فوځ زيان له دې هم ډېر وه؛ ځکه چې روزل شوی فوځ يې زيات ووژل شو، چې دا کمي يې بيا پوره نشو کړای.

دويمه جرمنۍ حمله (د لېز حمله)

جرمني په لومړۍ حمله کې خپلې موخې ترلاسه نکړې، جنرال ليونډروف د انګليسي فوځ د له منځه وړلو لپاره بيا پلان جوړ کړ، هغه يقيني وه، چې که په ستړي انګليسي فوځ باندې حمله وکړي؛ نو زيات زيان به ورواړوي.

هغه د پاريس سره نږدې د ليز په سيمه کې موجود ۳۵ برخې فوځ ته چې څلورم او شپږم فوځ وه، د حملې امر وکړ، د څلورم فوځ مشري جنرال سکسټ او د شپږم فوځ مشري د جنرال فرديناند په لاس کې وه.

د اپريل په سهار ۹:۰۰ د ګيس او ګوله بارودو وروسته د جرمني د شپږم فوځ ۸ برخو د ارمينتير له جنوب نه حمله وکړه، مقابل کې يې ۳ برخې انګليسي فوځ موجود وه، د انګليسي فوځ په منځ کې پرتګالی فوځ پروت وه، چې دوه برخې فوځ ته يې د دفاع دنده ورکړل شوې وه.

د جرمني شپږم فوځ په درې ساعتونو کې وکولای شول، چې د انګليسي فوځ دفاعي نظام له منځه يوسي او اوس جرمني فوځ ټول خندقونه نيولي ول، د ورځې تر پايه انګليسي فوځ ۵ ميله شا تګ کړی وه.

په دا بله ورځ د جنرال ارنم څلورم فوځ د ۴ برخو په واسطه په يوه برخه فوځ باندې حمله وکړه، د تېرې ورځې د حملې په وجه انګليسي فوځ جنوب ته وغوښتل شو، د اپريل په ۱۱ د جرمني دواړو فوځونو د يوه بل سره وليدل او د جنوب خواته يې مخکې تګ پيل کړ.

د اپريل په ۱۲ د انګليسي فوځ حالت ډېر خراب وه، هغوی کليوالو سيمو ته منډې وهلې، د جرمني د فوځ حملې د اپريل د ۲۹ پورې روانې وې؛ خو نوره بريا يې ترلاسه نکړه.

په دې جګړه کې جرمنی فوځ بریالی وه؛ خو اصلي موخې یې ترلاسه نکړې، په دې دویمه حمله کې یې ۳۵۰۰۰۰ تنه فوځ په کار شو او د انګلستان ۳۰۵۰۰۰ تنه د جګړې خوراک شو، جرمني د فوځ د کموالي سره مخ وه او د پوره کولو لپاره یې هیڅ لاره نه درلوده؛ خو مقابل کې متحد فوځ ته امریکا قوت ورکړی وه، چې تکړه او روزل شوی فوځ وه.

دریمه جرمنۍ حمله (د ائزن جګړه)

جنرال لیونډروف ددې لپاره چې دښمن ته بیا ماته ورکړي، د فلینډرز په سیمه یې د دوه حملو پریکړه وکړه، د جګړې لپاره یې د ائزن د سیند غاړه ډیس ډامیس وټاکله، دلته د ائزن د سیند سره د سوئزون او رائمز سیندونه یو ځای کیدل، چې دې سیمې جرمني ته زیاته ګټه رسولای شوه.

د مۍ په ۲۷ سهار د جنرال وان بلو لومړي فوځ او د جنرال میکس د اووم فوځ ۱۷ برخې د متحد فوځ په جنرال ډوچین باندې حمله وکړه، د جرمني فوځ وروسته ۱۳ برخه هم راراونه وه، د حمله کوونکي جرمني فوځ سره ۴۶۰۰ ټوپکې هم وې، جنرال ډوچین د خپلو سیمو ساتنه کول غوښتل، ټول فوځ یې د دښمن مخې ته ودروه او دفاعي کربښه یې جوړه کړه او شاته ځای یې خالي پریښوده، تر څو په ښه ډول د دښمن مقابله وکړي.

جرمني فوځ د جنرال ډوچین لومړنی صف له منځه یوړ او د ماښام پورې یې ۱۳ میله مخکې تګ کړی وه او د ویسل د سیند غاړې ته د فیس میس سیمې ته نږدې شول، جنرال لیونډروف د فلینډرز په سیمې باندې د حملې امر وکړ.

جرمني فوځ د پاریس خواته ۳۷ میله مزل د کومې ستونزې د رامنځه کیدو پرته وکړ، په دې ستونزمن وخت کې متحدو فوځونو د امریکایي فوځ نه مرسته وغوښته، امریکایي فوځ ۱۱۰ میله مزل وواهه او ځان یې د جګړې ډګر ته ورسوه او د جرمني د مخکې تګ مخه یې ونیوله، جرمني فوځ درې ورځې کوښښ وکړ؛ خو ونه توانیدل چې مخکې لاړ شي.

په دې حمله کې جنرال لیونډروف بریالی شو؛ خو د لښکرکشۍ اصلي موخه یې ترلاسه نکړه.

څلورمه جرمنۍ حمله (د نویون-ماؤنټډ جګړه)

اوس جنرال لیونډروف په ډېر خطرناک حالت کې وه، د نیول شویو سیمو تنظیم ډېر ستونزمن وه؛ ځکه نو د نیول شویو سیمو پرېښودل او دفاعي حالت خپلول ورته غوره ول؛ خو دا کار د عامو خلکو د ناخوښۍ د فوځ د بې همتۍ او د دښمن د خوښۍ او د هغوی د بریا او لوړ همتۍ باعث کېده.

ځکه، نو هغه ته اړینه وه، چې نیول شوې سیمې وساتي او د خپلو موخو د ترلاسه کولو لپاره مخکې تګ وکړي، دښمن ډېر کمزوری کړي، ددې موخې د ترلاسه کولو لپاره یې د ماؤنټډ-نویون د دوه شاخې څخه حمله کولو غوښتل.

جګړې بله موخه هم درلوده، د دریمې جرمنۍ حملې په پایله کې انګلیسي فوځ ډېر خراب شوی او ټول فوځ یې جنوب خواته راغلی وه؛ ځکه نو د شمال له لوري د فلینډرز د سیمې څخه پرې حمله کیدای شو.

د جون په ۹ د جنرال هوټیر ۱۸ فوځ د ماؤنټډ-نویون له سیمې نه حمله پیل کړه او د جنرال میکسن فوځ په سوئزون باندې حمله وکړه، د فرانسوي فوځ مشر جنرال فایي یول یې د ماتې لپاره یو غوره تکنیک جوړ کړی وه، جنرال یول د دفاع لپاره یوه قوي دفاعي کرښه جوړه کړه او دغه کرښه به د ډزو په وجه بالاخره دښمن ته ماته ورکوي.

د جرمني حمله د جنرال یول د دفاعي تدبیر په وجه ناکامه شوه، جرمني ته زیات زیان واوښت او یوازې ۹ میله مخکې تګ یې وکړای شو، وروسته د فرانسوي فوځ حملې زیاتې شوې او د جرمني فوځ د مخکې تګ مخه یې ډپ کړه، د جون په ۱۳ جګړه پای ته ورسیده، په دې جګړه کې جرمني فوځ ته زیات زیان ورسیده او مقابل لوري کې فرانسوي فوځ ته کم.

پنځمه جرمنۍ حمله (د چمپين-مارين جګړه)

د څلورمې جرمنۍ حملې يوه مياشت وروسته د جګړې جبهه لږ څه ارامه وه، د جرمني زياتو مشرانو د سولې غږ پورته کاوه؛ خو جنرال ليونډروف په فلينډرز باندې د حملې خپل پلان عملي کول غوښتل.

د څلورمې جګړې په جريان کې جرمنۍ فوځ د خراب موسمي حالت په وجه په زکام او نورو وبايي ناروغيو باندې اخته شوی، ددې حالت په اړه متحدو فوځونو ډېر پروپاګند کاوه.

د امريکايي فوځ په راتلو د متحدو فوځونو ځواک د جرمني برابر شوی وه، په جګړه کې د امريکا داخليدو جګړه بيخي بدله کړه، اوس جګړه په نويو ساينسي وسائلو باندې کيده.

د خراب حالت په درلودلو سره بيا جنرال ليونډروف په دوه ځايونو باندې د قوي حملو پلان جوړ کړی وه، ۵۲ برخې جرمنۍ او ۳۶ برخې متحد فوځ د يوه بل مخامخ ول، په ۳۶ برخو کې ۲۳ فرانسوي، ۹ انګليسي، ۲ ايټالوي او ۲ امريکايي برخې وې.

د پلان مطابق د جرمني اووم فوځ به ريمز په خپله ولکه کې راولي، لس ورځې وروسته به د جرمني لومړی فوځ د مارن په ختيزو سيمو باندې حمله کوي.

د جرمني اووم فوځ به د معمول مطابق ګوله باري کوي؛ خو دا ځل جنرال فوش قوي ګوله باري پيل کړه، په دې ډول متحد فوځ نږدې پروت جرمني فوځ ته سخت زيان واړوه او مخکې پروت صف يې ګډوډ کړ.

د لومړۍ جرمنۍ حملې غوندې پنځمه حمله هم ناکامه شوه، بلخوا لومړي فوځ لږه بريا ترلاسه کړه؛ خو وروسته متحد فوځونه ډېر مقاومت وکړ او هغوی يې نورې بريا ته پرينښودل.

د جرمني فوځ مورال ډېر ټيټ شوی وه، دښمن يې اوس ډېر مقاومت پيل کړی وه، د هغوی د مخکې تګ مخه يې نيوله.

په مجموعي توګه په دې پنځو جرمنيو حملو کې د جرمني ۸ لکه بهترين، قوي او تجربه کار فوځ ووژل شو، فوځ کې يې وبايي ناروغی خپرې شوې وې، اوس جرمنی فوځ د حملې کولو په حالت کې نه وه.

د متحدو فوځونو لومړۍ ځوابي حمله (د ائزن-مارن جګړه)

جنرال فوش د جرمني فوځ پرضد د قوي حملو لپاره له مخکې څخه پلان جوړ کړی وه، تر څو خپلو سيمې بيرته ونيسي، هغه په دې انتظار وه، چې څه وخت به جرمنۍ حملې ناکاميږي او د هغوی په ستړي فوځ به حمله کوي، د جرمني د پنځمې حملې وروسته يې سمدستي د جولايي په ۱۸ حمله پيل کړه.

د فرانسې لسم او شپږم فوځ ته د لويديزې جبهې څخه د حملې امر شوی وه او نهم او پنځم فوځ د ختيځ خوا څخه حمله کوونکی وه، د پلان مطابق د جولايي په ۱۸ سهار وخت لسم فوځ او يو ساعت وروسته شپږم فوځ حمله پيل کړه، جګړه د مارن په سيمه کې ښه ګرمه روانه وه.

په دې جګړه کې د متحدو فوځونو سره ۳۵۰ ټانکه ول، په لومړۍ نړيواله جګړه کې مخکې له دې ټانکونه په دومره ښه ډول نه وه استعمال شوي، لکه څنګه چې په دې جګړه کې استعمال شول، د شپې پورې متحد فوځونو ۵ ميله مخکې کړی وه، په دا بله ورځ لسم فوځ د سوئزون-کيټو-تيهري د سړک خواته مخکې روان وه.

په دې سړک يې حمله وکړه، چې په دې سره د دښمن د حمل و نقل لاره بنديده؛ خو ددې ځای د نيولو څخه تېر شول، جرمني فوځ شا تګ وکړ، هغه ځای ته ولاړل، چې د کوم ځای څخه ورته سامان الات او خوراکي توکي راتلل.

د اګست په دريمه جرمنی فوځ د شا تګ په پايله کې د ويسل او ائزن د سيند شاته خپلې قوي مورچې ته ورسيده، د اګست په ۶ دوه برخې امريکايي فوځ د جرمني په فوځ حمله وکړ؛ خو بريالي نشول، د يوې بريا په ترلاسه کولو سره متحدو فوځونو جشن جوړ کړ او په پاريس کې يې اتش بازي وکړه، خلک ډېر خوشحاله شول، جنرال فوش ته د (مارشال) لقب ورکړل شو.

د متحدو فوځونو دويمه ځوابي حمله (د ايمنز جګړه)

متحدو فوځونو په جولايي کې د ايمنز د نيولو پلان جوړ کړی وه، د پلان مطابق څلورم انګليسي فوځ به د ختيځ له لوري حمله کوي، د ښي خوا څخه به يې د فرانسې لومړی فوځ مرسته کوي او د فرانسې دريم فوځ به د جنوبي غاړې لخوا په دښمن باندې فشار اچوي.

په دې حمله کې ۶۰۰ نوي جوړ شوي ټانکونه استعال شول، ۱۹۰۰ جنګي الوتکې په وکارول شوې، بلخوا جرمنۍ فوځ د تخنيک او شمېر له مخې ډېر کمزوری وه، په دې سيمه کې د جرمني دويم او ۱۸ فوځ موجود وه، چې يو څو ټانکونه او نږدې ۳۵۰ الوتکې يې درلودې.

په دې ډول دا يو طرفه جګړه وه، د اګست په ۸ سهار ۴:۲۰ بجې انګليسي فوځ حمله پېل کړه، انګليسي فوځ د ټانکونو شاته روان وه، يو ساعت وروسته لومړي فرانسوي فوځ حمله پېل کړه.

په دې جګړه جرمني ته زيات زيان واوښت، د ټانکونو په مقابل کې د جرمني ۶ برخې فوځ يا شا تګ وکړ او يا هم تسليم شول، په دوه ساعتونو کې ۱۶۰۰۰ تنه جرمنۍ فوځ اسير شو او د غرمې پورې متحد د جرمني د فوځ نه يوازې ۹ ميله لرې وه.

جنرال ليوډنډروف وويل، چې د اګست ۸ د جرمني په تاريخ کې توره ورځ ده، په دې بريا سره د متحد فوځ حوصلې لوړې شوې، د اګست د لسمې پورې متحد فوځ ۱۲ ميله نور هم مخکې تګ کړی وه.

جنرال فوش جنرال هيګ ته امر کړی وه، چې مخکې ته ادامه ورکړي، تر څو د دښمن د ماتې څخه ګټه پورته کړي، جنرال هيګ دا حمله پای ته ورسوله او د اګست په ۲۱ بيا نوې حمله پېل کړه، جرمني فوځ يې د حملې ښه ځواب ورکړ.

د اګست په ۲۳ جنرال هيګ د يوې عمومي حملې امر وکړ، په دې سره جرمني فوځ نور شا تګ هم وکړ، د اګست په ۳۰-۳۱ متحد فوځ د سينټ کوئنټن د غره لوړې څوکې ونيولې.

د پرلپسي ماتو وروسته، د اګست په مياشت کې يو کراون کونسل(جرګه) جوړه شوه، چې د جګړې حالت وڅيړې او د راتلونکي لپاره پلان جوړ کړي، جنرال ليوډنډروف خپله استعفا وړاندې کړه؛ خو ونه منل شوه او پريکړه وشوه، چې د اخري سلګۍ پورې به په فرانسه کې د خپلې دفاعي کرښې د ساتلو لپاره جګړه روانه وي.

د بې طرفه هيوادونو لخوا د سولې د راوستو لپاره کوښښونه روان ول، په لومړيو کې لږ څه پرمختګ شو؛ خو وروسته هر څه ناکام شول.

د متحدو فوځونو دريمه ځوابي حمله (د سينټ مى هيل جګړه)

جرمني د فوځ د کموالي په وجه هره لحظه شا تګ کاوه، تر څو سينټ مى هيل ته ورسيده، د امريکا نوي روزل شوي فوځ چې دا خبر واوريده، پريکړه يې وکړه، چې په دې ستړي شوي فوځ باندې بايد حمله وکړي، د خپل فوځ مورال يې لوړ کړ، په دې سره په متحدو هيوادونو کې خپلې نمبرې لوړې کړې.

ددې موخې لپاره امريکايي جنرال پيرشنګ د جنرال فوش نه اجازه واخيسته، اخو د جرمني شا تګ وروستۍ مرحلې ته رسيدلى وه، د سپتمبر په ۱۱ جرمني خپله اخري توپ خانه انتقالوله، په دا بله ورځ جنرال پيرشنګ يوه قوي حمله وکړه، جرمني فوځ لږ لږ مقاومت کاوه؛ خو په برياليتوب سره يې د شا تګ عمل روان وساته.

د متحدو فوځونو وروستۍ حملې

د جنرال فوش او نورو متحدينو له نظره يې د ۱۹۱۹ ز کال په مارچ کې بايد وروستۍ حملې پېل شي؛ خو وروستيو جګړو يې پلان بدل کړ؛ ځکه چې حوصلې يې لوړې شوې وې، اوس جنرال فوش د دښمن د شا تګ لپاره پلان جوړ کړ، هغه

پوه شوی وه، چې جرمنۍ فوځ قوي بحران سره مخ دی، یو د فوځ کموالی بلخوا د سوداګریزې لارې بندوالی او بل اقتصادي وران ویجاړ حالت.

په دې حالاتو کې هغه فکر وکړ، چې په دښمن باید وروستۍ حملې پیل شي، انګلیسي پارلمان هم ددې جګړې سره موافقه وکړه.

اوس متحد فوځونه ۲۲۰ برخې وه، چې ۱۰۲ فرانسوي، ۶۰ انګلیسي، ۴۲ امریکایي، ۱۲ بلیجیمي، ۲ ایټالوي او ۲ برخې پرتګالۍ فوځ وه، په دوی کې امریکایي فوځ د ډیر قوت خاوند وه او نور نسبتاً کمزوري ول، ۱۶۰ برخې یې جګړې ته چمتو کړی وه او ۶۰ یې د محفوظ فوځ په توګه ساتلی وه.

مقابل کې یې ۱۹۷ برخې جرمنۍ فوځ وه، چې ۱۸۴ یې جنګي وه.

متحد فوځ د سره منظم شوی وه، جنرال فوش نسل او هیواد ته د نظر کولو پرته فوځونه منظم کړي ول، فرانسوي جنرال د انګلیسي، امریکایي مشرانو د لاس لاندې ول او همداسې برعکس.

د سپټمبر د ۲۶ څخه د اکتوبر د ۳۱ پورې

۱- جنوبي پنسر (میوز-ارګان)

په میوز او پنسر کې جرمنۍ فوځ موجود وه، امریکایي فوځ ته امر وشو، چې حمله پرې وکړي، ددې جګړې لپاره د فرانسې ۲۲۰۰۰۰ تنه فوځ دلته راوستل شو او ۶۰۰۰۰۰ امریکایي فوځ د سینټ می هیل ته را راون کړل شو.

د فرانسې څلورم فوځ هم د ښي خوا څخه دلته متوجه شوی وه، د سپټمبر په ۲۶ د سهار په ۵:۲۵ بجو فرانسوي فوځ حمله پیل کړه، لومړۍ یې قوي ګوله باري وکړه او بیا یې مخکې تګ پیل کړ، د سپټمبر د ۲۷ ماښام پورې یې ۳ میله مخکې کړی وه، څو منټه وروسته امریکایي فوځ د جنرال پرشنګ په مشرۍ په فرانسوي فوځ باندې حمله وکړه.

نورې درې ورځې قوي جګړه روانه وه، د اکتوبر د لومړۍ نیټې پورې فرانسوي فوځ نور ۶ میله مخکې تګ کړی وه، د اکتوبر د ۹ پورې یې نور ۱,۵ میله مخکې

تګ وکړ، فرانسوي فوځ باحوصله وه او په میړانه یې جګړه کوله، مقابل کې یې جرمني فوځ د دفاع لپاره ډېرې هڅې کولې، د اکتوبر د ۳۱ پورې څلورم فوځ نږدې ۲۰ میله مخکې تګ کړی وه.

د سپمتبر په ۲۶ امریکایي فوځ ناڅاپي حمله وکړه او لږ څه بریا یې ترلاسه کړه، د ماښام پورې یې جرمنۍ فوځ ۵ میله شا تګ ته اړ کړ، وروسته بیا امریکایي فوځ قوي حملې پیل کړې، د امریکایي فوځ مخکې تګ د اکتوبر د لومړۍ نیټې پورې روان وه، جرمني فوځ ډګر پرېښود.

د اکتوبر په ۴ امریکایي فوځ بیا منظم شو او حملو ته یې ځان چمتو کړ، د امریکایي فوځ مرستې ته دویم فوځ هم راغی، ټوله میاشت قوي جګړه روانه وه، د اکتوبر د ۳۱ قوي امریکایي فوځ یوازې ۱۰ میله مخکې تګ کړی وه.

۲- لویدیځ پنسر (کیمبرائي-سینټ کوئنټن)

په دې سیمه کې د فرانسې د لومړي فوځ سربېره لومړی، دویم، دریم او څلورم انګلیسي فوځ موجود وه، د سپتمبر په ۲۷ حمله پیل شوه، د حملې د پېلو لپاره لومړی ګوله باري ونه کړل شوه، یوازې پیاده فوځ یې وروليږه، د فوځ شاته یې ټانکونه روان کړي وه؛ خو بریالي نشول.

د سپتمبر د ۲۸ په شپه متحد فوځ د دښمن دفاعي کرښه ماته کړه او ۶ میله مخکې ولاړ، جنرال لیوډنډروف جنرال هیډن برګ ته په راپور کې وویل، چې د ماتې نه د ځان ساتلو یوازینۍ لپاره جنګ بندي کول دي.

د سپتمبر په ۲۹ ماښام فرانسوي فوځ مشهورې هیډن برګ دفاعي کرښې ته ورسیده او په ولکه کې یې راوسته، په دا بله ورځ یې کیمبرائي محاصر کړه، چې دا محاصره د اکتوبر د ۹ پورې روانه وه، جرمني فوځ کیمبرائي خالي کړه او ولاړ، بلخوا فرانسوي فوځ په کوئنټن باندې حمله وکړه، مخکې ولاړ او د هیډن برګ د کرښې دریمه برخه یې هم ونیوله.

جرمنی فوځ د سیل دریا ته رسیدلی وه، د اکتوبر په ۱۷ متحدو فوځونو په دې ځای حمله وکړه، د لاکیټاو په جنوب کې متحد فوځ ډېره ښه جګړه وکړه، د اکتوبر په ۲۰ یې دښمن ددې سیمې څخه په بشپړ ډول وویسته.

د اکتوبر په ۳۱ جرمني فوځ د شیلډ په سیمه کې یوه بله دفاعي کرښه جوړه کړه، متحد فوځ یې په مقابل کې مورچې جوړې کړې او د حملې لپاره یې چمتوالی پیل کړ.

۳- د فلنډرز حمله

د فرانسې شپږم، د انګلستان دویم او بیلجیمي فوځ د بیلجیم د پاچاه البرټ په مشرئ د سپتمبر په ۲۸ باندې حمله پیل کړه، د اکتوبر په لومړئ نیټه یې فوځ ۸ میله مخکې تګ وکړ.

په دې جبهه کې جرمني د فوځ د کموالي سره مخ وه، دا سیمه پاریس ته نږدې وه او دا وخت د بارانو موسم وه.

د اکتوبر د ۱۴ پورې قوي بارانونه ول، چې په وجه یې جګړه ونشوه، وروسته د موسم په ښه کیدو متحد فوځ بیا جګړه پیل کړه، د اکتوبر د ۲۰ پورې یې جرمنئ فوځ د لیز سیند پورې شا تګ ته اړ کړی وه، د اکتوبر په ۲۸ جنرال لیوډنډروف خپل فوځ ته د شا تګ امر وکړ او د شیلډ په سیمه کې یې د دفاعي کرښې د جوړولو امر ورکړ.

د نومبر د لومړئ څخه تر یوولسم پورې

په لویدیزه جبهه کې انګلیسي فوځ د جګړې وروستئ مرحلې ته داخل شوی وه، جنرال هیګ غوښتل، چې جرمنیان د شیلډ د دفاعي کرښې نه وشړي، هغه د والنسینس د سیمې څخه د حملې پلان جوړ کړ.

متحدو فوځونو د نومبر په ۲ د شپې مهال ښار په خپله ولکه کې راووست، جنرال هیګ د یوې قوي حملې پلان جوړ کړ، د متحد فوځ په مخکې جرمنئ فوځ ډېر کمزوری وه او د خپلې دفاعي کرښې (شیلډ) نه شا تګ ته اړ شول، جرمنئ

فوځ د حمل و نقل د وسائلو د کموالي، د خراب ریل ګاډي نظام، خراب موسم او د متحدو فوځونو د هوایي حملو سره مخ وه.

متحدو فوځونو د نومبر د ۱۱پورې د بي وي، ایویسنس، ماؤبیوګ، برسن، ټورنايي او د رینامګس سیمې په ولکه کې راوستې وې، د جګړې څخه څو ساعته مخکې د کاناډا فوځ مانز ته داخل شوی وه، دا جبهه هم غلې شوه او لومړی نړیواله جګړه پای ته ورسیده، د جرمني د لویدیزې جبهې په غلې کیدو سره اوس د لومړی نړیوالې جګړې یوازې یوه جبهه پاتې وه، چې جګړه په کې روانه وه.

دا جبهه د جرمني افریقایي مستعمرې وې، چې په ختیزه افریقا کې موجودې وې، جرمني جنرال لیوټوربیک چې د جرمني د ماتې خبر واوریده؛ نو د نومبر په ۱۴ یې جنګ بندي ومنله او په دې ډول لومړی نړیواله جګړه په بشپړ ډول پای ته ورسیده، د متحدو فوځونو د سلو ورځو وروستیو جګړو د جرمني ملا ماته کړې وه، د جرمني اقتصاد ډېر خراب وه، د فوځ د کموالي سره مخ وه او نه یې شو کولای، چې خپلې پولې وساتي، جرمني مشرانو ومنله، چې نور باید دښمن ته تسلیم شي.

د ایټالیې جبهه

د ایټالیي په جبهه کې د جرمني او اسټریا مشترک فوځ تېر کال بریالی شوی وه، هغوی ایټالوي فوځ د پي ایو سیند پورې شا تګ ته اړ کړی وه.

د پي ایو او وټوریو وینټیو جګړې

جرمني د ۱۹۱۸ ز کال د پسرلي په موسم کې قوي حملې پیل کړې وې، دواړو خواوو د خپلو ملګرو هیوادو څخه وغوښتل، چې جګړه قوي کړي، جرمني د اسټریا نه وغوښتل، چې په ایټالیي باندې یوه قوي حمله وکړي، بلخوا د متحدو فوځونو مشر جنرال فوش د ایټالیي څخه وغوښتل، چې د ایسونزو په سیند باندې یوه قوي حمله وکړي.

د ایټالیي د فوځ مشر جنرال ارمیند وډیاز د جنرال فوش هغه غوښته رده کړه، چې ایټالیا دې د ټرینټینو د جبهې له لارې حمله وکړي، اسټریا د جرمني د غوښتنې

سره سم حمله وکړه، استریا ددې حملې لپاره ۵۸ برخې فوځ چمتو کړی وه، په مقابل کې یې ۵۷ برخې ایټالوي فوځ موجود وه، په دې کې ۵ برخې انګلیسي او فرانسوي فوځ هم شامل وه.

جنرال کونریډ د استریا د فوځ مشري کوله، د پي ایو په جبهه کې جنرال بوروایوک د فوځ مشر وه، استریایي فوځ د ستونزو سره مخ شو؛ ځکه نو د دوه مختلفو سیمو له لارې یې حمله پیل کړه.

د جون د میاشتې په ۱۳ د ټرینټینو د جنوب له لارې حمله پیل شوه؛ خو د ۱۵ تاریخ څخه ځانګړې حملې پیل شوې، جنرال بوروایوک په لومړیو ډېر بریالی وه، په درې ځایونو کې د سیند ته تېر شوی وه، په ځینو ځایونو کې یې درې میله مخکې تګ هم کړی وه او د دښمن په صفونو کې یې درز اچولی وه، راتلونکې اته ورځې د سیند په غاړه قوي جګړه روانه وه، د متحدو فوځونو الوتکو ګوله باري کوله.

د ایټالیي لخوا قوي ځوابي حملې کیدلې، د قوي هوایي حملو په پایله کې د استریا فوځ د منځه تلو د ګواښ سره مخ وه.

فرانسوي جنرال فوش چې د ۱۹۱۸ ز کال د جولایي په لومړۍ نیټه د متحد فوځ مشر ټاکل شوی وه، هغه جنرل ډیاز ته امر وکړ، چې د استریا په ماته خوړلي فوځ باندې یوه قوي حمله وکړي او بشپړ شکست ورکړي؛ خو جنرال ډیاز د جنرال پي ایټرو بیډګلیو په مشوره دا حمله ونکړه او د فوځ د بیا منظمولو پورې یې دا کار وځنډوه.

جنرال ډیاز په استریا باندې د حملې لپاره پوره چمتوالی پیل کړ، هغه سره ۵۷ برخې فوځ وه، چې ایټالوي، انګلیسي، فرانسوي، چکسلواکي فوځونه هم په کې ول، سربیره پر دوی د امریکا فوځ هم په کې وه، ۷۷۰۰ توپونه ورسره ول، په مقابل کې یې د استریا ۵۸ برخې فوځ او ۶۰۰۰ توپکې وې.

د اکتوبر ۲۹ پریکونې ورځ وه، د ایټالیي فوځ درې خونړۍ حملې وکړې، چې استریا ته ستره ضربه ورسوله، د جګړې په دوران کې د استریا فوځ کله دفاعي

جګړه کوله، کله بې زړه نا زړه او به د ایټالوي فوځ په ګرد او غبار کې ورک شول.

د اکتوبر په ۳۰-۳۱ اسټریا اصلي ماته وخوړه، په دې ورځ یې هر فوځي په یوازې ځان په جلا جلا ځایونو کې جګړه پیل کړې وه.

د نومبر په ۳ ماښام ایټالوي فوځ ټرنیټینو په خپله ولکه کې راوستی وه، په دې جګړه کې نږدې ۵۰۰۰۰۰ تنه اسټریایي فوځ اسیر شو.

ایټالیي ته شانداره بریا او د ښمن ته یې شرمناکه ماتې په برخه وروړسیده، په دې ډول د لومړۍ نړیوالې جګړې دا جبهه هم له منځه ولاړه او جګړه په کې پای ته ورسیده.

د بالکانو جبهه او د بلغاریې ماته

د جګړې په دې وروستي کال دا جبهه ډېره مهمه وه، جرمنی فوځ ددې ځای څخه لویدیزې جبهې ته غوښتل شوی وه.

اوس د بالکانو په جبهه کې بلغاریه یوازې پاتې وه او مقابله یې د متحدو هیوادونو د قوي او مسلح فوځ سره وه، اقتصاد یې په بشپړ ډول خراب شوی وه، متحدو هیوادونو پرې د سوداګرۍ ټولې لارې بندې کړې وې، د هیواد دننه یې د خوراک او څښاک په شیانو کې کموالی راغلی وه، د وسلو، بارودو او توپ خانې د کموالي سره هم وه.

د ۱۹۱۸ ز کال په جولایي جنرال فرینچټ د لویدیزې جبهې څخه دې جبهې راولیږل شو، هغه یو تکړه فوځ او ښه اداره کوونکی وه، د هغه د لاس لاندې ۳۵۰۰۰۰ تنه مسلح فوځ وه، چې په لوړ همت او حوصلې سره یې جګړه کوله، متحدو فوځونو د یوې قوي پریکونې حملې پریکړه کړې وه، د ۱۹۱۸ ز کال په سپتمبر قوي ګوله باري پیل شوه، په دې ګوله بارۍ کې د سربیا ۶ او د فرانسې دوه برخې فوځ مخکې لاړه، د سپتمبر په ۱۵ او ۱۶ یوه بله قوي حمله وشوه.

په دې حمله کې د یونان، انګلستان، فرانسې، ایټالیي او سربیا فوځ شامل وه، ددې حملې په پایله کې د بلغاریي فوځ شا تګ ته اړ شو او د سپتمبر د ۱۷ پورې متحد فوځ ۲۰ میله مخکې تګ کړی وه.

د ترکیي جبهه او د موسل خواته د متحد فوځ مخکې تګ

انګلیسي فوځ چې کله بیت المقدس (یروشلم) ونیوه؛ نو سمدستي قوي بارانونه پېل شول او جنرال ایلن بي اړ شو، چې نوره جګړه ودروي، هغه غوښتل، چې د عربو په جبهه کې مخکې لاړ شي، د حجاز د ریل پټلۍ له منځه یوسي، تر څو د مسلمانانو دوه ستر مرکزونه مکه معظیمه او مدینه منوره ونیسي او خپله پخوانۍ صلیبي دښمني یو ځل بیا ښکاره کړي، او یا کم از کم د ترکیي او عربو تر منځ اړیکې پرې کړي او د یوه بل نه یې لرې کړي.

ددې پلان د پلي کولو لپاره یې په عمان باندې حمله وکړه، دا ډېره قوي حمله وه، ترکي فوځ یې په میړانه دفاع وکړه او جنرال ایلن بي یې شا تګ ته اړ کړ.

هغوی د اپریل په ۱۱ یو ځل بیا حمله وکړه، دا ځل دا حمله د مصر د تنګي لخوا شوې وه، دا ځل بیا انګلیسي فرنګي فوځ ناکام شو، جنرال ایلن بي خپل فوځ ته د فلسطین پورې د شا تګ امر وکړ.

د ایلن بي سره ډېر فوځ وه، یوه ترکي د دوه انګلیسي فوځیانو سره جګړه کوله، ترکی فوځ د ۳۰۰۰۰ تنو څخه کم وه، جنرال فالکن چې تېر کال دلته موجود وه، اوس یې لویدیزې جبهې ته غوښتی وه، د هغه پر ځای یې جنرال لیمین وان سینډرز د ترکي او جرمني فوځ د مشرۍ لپاره رالیږلی وه، د مشرۍ په تبدیلۍ سره په جګړیزو تکتیکونو کې تغیر راغی.

د سپتمبر په ۱۹ جنرال ایلن بي د عربو په جبهه کې د جګړې لپاره خپل فوځ په اوو برخو وویشه او هر یو ته یې د جلا لارې څخه د حملې امر ورکړ، ددې حملې پېل د مجیدو د جګړې څخه وشو، د پیاده فوځ سره هوایي فوځ هم ملګرتیا کوله، هوایي فوځ دومره ګوله باري وکړه، چې د څو ساعتونو پورې په سړکونو کې تګ راتګ بند وه، څو لوړ تعمیرونه په خاورو بدل شول او د ژوند یې فلج کړ.

لوی لارنس په خپله حمله کې د فلسطین او حجاز د ریل ګاډي په پټلۍ باندې د ولکې کولو لپاره په دیرا باندې حمله وکړه او ویې نیوه، د نوي زیلاند او استرېلیا فوځ عمان ونیوه او د ترکیي څلورم فوځ یې محاصره کړ، په پای کې ۱۰۰۰۰ تنه ترکي فوځ اسیر شو.

انګلستان خپل پنځم صحرايي فوځ د دمشق د نیولو لپاره روان کړ، د ترکي فوځ د لږ مقاومت نه وروسته یې د اکتوبر په لومړۍ نیټه دمشق ونیوه، د شپږم فوځ ۱۶ برخې د اکتوبر په ۱۶ هومز[5] ونیوه، د انګلستان اووم فوځ نور مخکې تګ کاوه؛ مو د زکام وباء یې مخه ونیوله، پنځم فوځ نور هم مخکې لاړ او د اکتوبر په ۲۶ یې هرې ټین ونیوه.

بلخوا د ترکیي اقتصادي حالت ډېر خراب وه، مسلسل شکستونو یې مورال ډېر کړی وه، د جرمني په اړه خبرونو هم وار خطا کړي وه، په اکتوبر ۳۰-۱۹۱۸ د ترکیي جبهو ته خبر ورسیده، چې ترکي فوځ وسله غورځولې او د سولې تړون یې لاسلیک کړی دی.

پنځم سپور انګلیسي فوځ په ۳۸ ورځو کې ۵۵۰ میله مخکې تګ کړی وه، په مجموعي ټول ۷۵۰۰۰ ترکي فوځ اسیر شوی وه.

د ۱۹۱۸ ز کال په فبرورۍ کې د میزوپوتامیا په جبهه کې د جنرال رابرټ سن پر ځای جنرال هنري ولن مقرر شو، جنرال ولسن غوښتل، چې خپلې موخې باید د سیاست له لارې ترلاسه کړي، نه د فوځ په واسطه، هغه غوښتل، چې د ترکي او جرمني فوځ څخه د روماني‌ي، جورجیا او اذربایجان د خلاصون لپاره باید ځانګړي اقدامات وکړل شي.

د اکتوبر د ۲۰ وروسته جنرال ولسن جنرال الیګزنډر ته امر وکړ، چې د موسل[6] خواته مخکې تګ وکړي، په مقابل کې یې ترکي جنرال اسماعیل حقي د سولې په

---

[5]) کې پروت دی (ژباړن) کیدای شي، چې موخه ترې اوسنی حمص وي، دا ښار اوس په شام (سوریه
[6]کیدای شي، چې موخه ترې اوسنی موصل وي، موصل په عراق کې پروت دی.

لار کې د پرمختګ لپاره خپل شا تګ ته اړ کړ او د زیب د سیند بلې خواته یې ورسوه.

د جنرال ولسن فوځ دومره چټک وه، چې په ۳۹ ګینټو کې یې ۷۷ میله واټن وواهه، دې نوي حالت ته په کتو سره اسماعیل حقي خپل فوځ بیا منظم کړ او د سیند سره نږدې یې مورچې جوړې کړې.

انګلیسي فوځ د اکتوبر په ۲۶ د یوه پُل پواسطه له سینده تېر شو او ۳۰ میله وړاندې ورغلل، په دا بله ورځ ترکي جنرال خپل فوځ شرقت کلا ته ورسوه او د چمتوالي امر یې ورکړ.

د شرقت په سیمه د اکتوبر د ۲۹ پورې جګړه روانه وه، جنرال اسماعیل حقي کوښښ کاوه، چې جګړه ونکړي؛ ځکه چې نا امیده شوی وه، ماته خوړلي ترکي جنرال حقي د اکتوبر په ۳۰ خپله وسله وغورځوله، ۱۱۳۰۰ تنه یې اسیرشو او ۵۱ ټوپکې یې له لاسه ورکړې.

په دا بله ورځ د سولې تړون لاسلیک او پلی شو؛ خو یو ګروپ هندي فوځ یې د موسل د نیولو لپاره ولیږه، په موسل کې هم ترکي فوځ وسله وغورځوله.

هلته جنرال حلیل د شپږم فوځ مشر وه، د انګلیسانو د قوي ټینګار په وجه یې وسله وغورځوله او تسلیم شو، د میزوپوتامیا په جبهه ۱۸۶۲۰ تنه انګلیسي فوځ ووژل شو؛ خو د تېلو په ذخیرو باندې د ولکې راوستلو لپاره ددې قربانۍ ورکول بې ځایه نه دي، په دې ډول په دې جبهه کې هم جګړه پای ته ورسیده.

هوایي جبهه

په ۱۹۱۸ ز کال کې په هوایي جبهه کې ښه والی او چټکتیا راغلې وه، په جنګي الوتکو کې مشین ګڼې لګول شوې وې او د دښمن پر ضد یې جګړه کوله، په خندقونو کې د پټ دښمن لپاره دا یوه ښه وسیله وګرځیدله.

متحد فوځ د هوایي فوځ پواسطه ښه پروپاګند کاوه، هغوی په ختیزه جبهه کې د جرمني فوځ د مورال د ټیټولو لپاره د هوا څخه کاغذونه لاندې راغورځول، تر څو

د جګړې څخه د هغوی زړونه بد کړي، هغوی به یې د هیواد د خراب اقتصادي حالت نه ویرول او هم به یې د لوږې له لاسه د هغوی د خپلوانو د مرګ په اړه خبرونه ورکول.

سږکال الوتکو په الوتکو کې داسې مشینګڼې ولګول شوې، چې د ودریدو پرته یې په مسلسل ډول ډزې کولې، چې په دې کار سره پیلوټ ته اسانتیا ورپه برخه کوله، اوس مشینګڼ کولای شول، چې بې د ستونزې هرې خواته چې وغواړي ډزې وکړې.

د فلسطین په جبهه کې متحد فوځ د هوايي فوځ څخه ډېر کار واخسیته، په ختیزه او لویدیزه جبهه کې یې هم ډېره مرسته ترې غوښته او دښمن ته یې زیات زیان واړوه.

دریمه برخه

د جګړې پای

جنګ بندي

دا د قوي جګړو د کال په نوم یادیږي، په دې کال کې هر هیواد د خپل دښمن هیواد د ماتولو کوښښ کاوه، دا د بشریت په تاریخ ځکه مهم دی، چې لومړۍ نړیواله جګړه په کې پای ته ورسیده، د انسانیت نور قتل عام ودریده، انسان یو ځل بیا ساه واخیسته.

په دې کال د جګړې د بندولو لپاره ډېرې هڅې وشوې، ځینو فوځي جنرالان سولې ته لیواله نه وه او جګړه یې د وروستیو میاشتو پورې روانه وساتله، دلته په لنډ ډول د جنګ بندی په لاملونو او سفارتي کوښښونو باندې خبرې کوو.

د جنګ بندۍ لاملونه

د ۱۹۱۴ ز کال د جولایي د ۲۸ څخه پیل شوې لومړۍ نړیوالې جګړې د ښکیلو هیوادونو اقتصادي، ټولنیز، سیاسي، رواني او ذهني و جسماني حالت ډېر زیات

خراب کړی وه او ښکیل هیوادونه د جګړې په ډګر کې د وسلې او فوځ د کموالي سره مخ ول.

د متحدو فوځونو حالت د خپلو ښو سفارتي اړیکو او په ښه ځای کې د موقعیت په درلودلو سره نسبتاً ښه وه، هغوی نوي هیوادونه په جګړه کې ښکیلول او نوي فوځونه یې جګړې ته لیږل.

بلخوا د جرمني پرته د ټولو مرکزي قوتونو سیاسي، اقتصادي حالت خراب وه او د زرګونو ستونز سره مخ ول، دغه هیوادونه د جرمني پرته د جګړې په پیل کې کمزوري معلومیدل، یوازې جرمني وه، چې ښه او قوي جګړه یې کوله، اسټریا خپل خراب حالت ته په کتو سره لومړی هیواد وه، چې د پټو تړونو له لارې یې جنګ بندي وکړه.

په جګړه کې د امریکا په داخلیدو سره تر ټولو زیات زیان جرمني ته ورسیده، امریکا د جرمني د سوداګریزې لارې د بندولو لپاره ښه اقدامات وکړل، متحد فوځونه مخکې په دې کار کې په بشپړ ډول ناکام شوي وه، امریکا د متحدو هیوادونو خوب چې د جرمني بشپړ ګیرول وه، ممکن کړ.

همدا کار وه، چې د جګړې مسیر یې بدل کړ، د ۱۹۱۸ ز کال په لومړیو شپږو میاشتو کې د سوداګریزې لارې د بندیدو په وجه د جرمني حالت ډېر خراب شوی وه، مزدورانو به شپه ورځ کار کاوه، چې ددې حالت ډېر په تنګ شوي وه او د ۱۹۱۸ ز کال په جنوری کې یې عمومي کاربندیز وکړ.

د جرمنیانو زړونه تنګ شوي او مات شوي وه، هغوی په سفارتي اړیکو کې هم ماته خوړلې وه، بلخوا یې د فوځ د کموالي سره مخ ول، همدا وجه وه، چې د جرمني په مشرانو کې د سولې پلویان زیات شوي وه.

د سوله خوښوونکو هیوادونو هڅې او د جرمني ټیټ شوی مورال وه، چې مشرانو نور د جګړې د جاري ساتلو پر ځای د سولې په خبرو باندې ټینګار کاوه،

جنرال ليوډنډروف د امريکا د ولسمشر ويلسن د سولې لپاره وړاندې شوی تړون ومانه.

د ماتو، داخلي انتشار او د دښمن د پروپاګند په پايله کې د فوځ سربيره عام خلک هم د جګړې بيزاره شوي وه، متحدو هيوادونو د جرمني دننه خراب حالت ته پوکی ورکوه.

د اکتوبر په مياشت کې د جرمني بحري بيړۍ بغاوت وکړ، د بغاوت د ارامولو ټول کوښښونه ناکام شول او د نومبر په ۳ د کيل بندرګاه باغيانو ونيوله، ددې بغاوت د ارامولو لپاره ځمکنۍ فوځ وليږل شو، دوی بغاوت ارام کړ؛ خو د بالتيک د بحيرې په بندرونو کې يې بيړۍ ونيولې او سره بيرغونه يې پرې لوړ کړل.

د جرمني دننه په بيويرا کې هم بغاوت وشو، هلته يې په ديوالونو باندې ورقې لګولې وې، چې بيويرا د مزدورانو او دهقانانو ازاد جمهوريت دی، ددې ټولو لامل متحد هيوادونه ول.

په دې حالاتو کې د جرمني چانسلر قيصر ته د تخت څخه د کوزيدو مشوره ورکړه، تر څو هيواد د کورنۍ جګړې او بد امنۍ څخه وساتل شي او يوازې د بهرني دښمن سره جګړه وکړای شي، د ډېر کشمکش وروسته د نومبر په ۹ چانسلر اعلان وکړ، چې قيصر دويم ويليم د خپل تخت څخه کوز شوی دی.

اوس په هيواد کې د ليبرال ګوند سربيره سوسيالست او کميونسټ ګوندونه هم فعال ول، دوی د پاچاهي نظام سره سخت مخالفت درلود، وروسته چانسلر ميکس هم له خپلې دندې نه استعفاء ورکړه او د ايبرټ په مشرۍ يو مؤقت حکومت جوړ رامنځته شو، حکومت د مزدورانو او فوځ سره يو ځای د حکومت د جوړولو لپاره هڅې پيل کړې.

د قيصر ويليم په استعفاء سره په پروسيا (جرمني) د لسګونو کلونو پاچاهي نظام پای ته ورسيد، قيصر هيواد پريښود او هالينډ ته ولاړ.

اخوا د جګړې په پيل سره د اسټريا حالت ډېر ښه نه وه، عام خلک د جګړې څخه ستړي شوي وه، د پاچا لومړي چارلس د تخت کيناستو(۲۱ نومبر ۱۹۱۶) څخه مخکې حکومت جرمني حکومت سره په اړيکه کې وه، تر څو جنګ بندي رامنځته شي، داخلي حالت سخت خراب ول، که چيرته د يوکرائن او روسيي سره د سولې تړون نه وای لاسليک شوای؛ نو پاچاهيت به يې چپه کړای وای.

د پاچاهي نظام د ساتلو لپاره پاچا ډېر کوښښونه کول، د اکتوبر په ۱۶ يې د ټولو قومونو نمائنده ګان راوغوښتل، هغوی ته يې د خودمختارو حکومتونو د جوړولو وعده ورکړه او د پاچاهيت پر ځای يې د مرکزي حکومت د جوړولو ژمنه هم ورکړه؛ خو په حالاتو کې ښه والی رامنځته نشو، د چکسلواکيا د ازادۍ د تحريک مشر ماسارائک د چکسلواکيي د ازدۍ اعلان وکړ، دغه شخص په امريکا کې اوسيده او د امريکا څخه يې پناه اخيستې وه.

د هنګري کونسل د پاچاهيت نه د ازادۍ غوښتنه کوله، د اسټريا جرمني قوم د ازادې جرمن اسټريا د جوړولو لپاره د پاڅون پريکړه کړې وه، حالت ډېر خراب وه، پاچاهيت د ذلت سره مخ شوی وه او څو څو ځلې پاچا د متحدو فوځونو څخه د جنګ بندۍ غوښتنه کړې وه.

د ترکيي فوځي او سياسي حيثيت د لومړۍ نړيوالې جګړې د پيل څخه مخکې خراب شوی وه، هغه وخت چې کله يې د بالکانو په جګړه کې ماته وخوړه (۱۹۱۱-۱۲).

د ترکي فوځ د ماتې په وجه زيات زيان مسلمان امت ورسيده، فلسطين متحدو فوځونو ونيوه او خپل پخوانی خواهش يې پوره کړ، هلته يې د يهودو د ميشت کولو لپاره پلان جوړ کړ، د مسلمانانو د يو ځای والي او قوت نښه (خلافت) هم له منځه لاړ، خپل د خوښې اشخاص يې مشران وټاکل، تر څو په اسلامي هيوادونو باندې اصلي حکومت د لويديز وي.

په فلسطين، حجاز، مصر، شام او ميزوپوتاميا کې د ماتې وروسته د ترکيي اقتصادي، سياسي او جغرافيايي حالت ډېر کمزوری شو، عام خلک د لوږې سره مخ وه، همدا وجه وه، چې عام خلک د جګړې څخه بيزاره شوي وه.

سفارتي هڅې

۱۹۱۸ ز کال په سفارتي لحاظ ډېر مهم کال وه، د جنګ بندې لپاره په دې کال زياتې هڅې وشوې، د جنورۍ په ۵ انګليسي لومړي وزير لائيډ جارج چې د جرمني پر ضد يې نور هيوادونه جګړې ته هڅول، په يوه بيان کې وويل، چې د سولې د راوستو لپاره هر ډول کوښښ کوي، هغه د يوې نړيوالې ادارې په رامنځته کولو باندې ټينګار وکړ.

همدې دې ورته نظر د امريکا ولسمشر ويلسن هم د همدې کار د جنورۍ په ۸ څرګند کړ، هغه د سولې راوستو لپاره ۱۴ مادې وړاندې کړې او ځينې شرطونه يې هم وړاندې کړل، دا شرطونه نورو هيوادونو ډېر خوښ کړل او جرمني د همدې شرائطو په بنسټ سولې ته چمتوالی پېل کړ.

بلخوا، جنرال ليوډنډروف فکر کاوه، چې کولای شي متحد فوځونه مات کړي او پاچا قيصر ويليم همده ورته نظر درلوده او جګړه يې روانه ساتلې وه؛ خو کله چې جرمني مشرانو خپل ماته وليده؛ نو د امريکايي ولسمشر په وړانديز يې غور کولو پېل کړل.

په همدې کال په پېل کې د جرمني او روسيي تر منځ د بريسټ-ليټوويسک تړون لاسليک شو، په دې ډول، چې:

۱- روسيي په لويديز سرحد کې کورلينډ، لويديز پولينډ او کارس سيمې پرېښودې.

۲- ترکيي اردهان او باټوم پرېښودل.

۳- (روسيي) فن لينډ، الينډائس، استونيا او لوانيا يې هم پرېښودل.

دا تړون د ۱۹۱۸ ز کال د مارچ په ۳ لاسلیک شو، د مارچ په ۱۸ روسي پارلمان پاس کړ.

د سپټمبر په ۲۶ بلغاریي د متحدو قوتونو سره په دې ډول تړون لاسلیک کړ.

۱- د بلغاریي فوځ به هیڅ حرکت نه کوي.

۲- بلغاریه به ټولې نیول شوې سیمې پرېږدي.

۳- د بلغاریي د لاس لاندې ټول د حمل و نقل وسائل به د متحدو فوځونو په ولکه کې وي او بلغاریه به ترې تېرېږي.

۴- بلغاریه به متحد فوځ ته د استریا دننه د جګړې کولو اجازه ورکوي.

د بلغاریي په ماتې سره ترکیه یوازې پاتې شوه، د ترکیي اړیکه د مرکزي قوتونو سره بیخي پرې شوه، چې په دې ډول جګړه جاري ساتل ورته ناشونې شوه، انور پاشا د خراب حالت په وجه استعفاء ورکړه، نوي حکومت د اکتوبر په ۱۴ د سولې غوښتنه وکړه او د اکتوبر په ۳۰ د جنګ بندی تړون لاسلیک شو؛ خو انګلیسي فوځ بیا هم د موسل خواته مخکې روان وه.

تړون په دې ډول وه:

۱- ترکي حکومت به دردانیل متحدو فوځونو ته خلاص پرېږدي.

۲- ترکي فوځ به د دردانیل د بارودي سرنګونو په پاکولو کې مرسته کوي.

۳- په کلاګانو کې موجود ترکي فوځ به وسله غورځوي.

۴- مهم ځایونه به متحد فوځ ته ورکوي.

۵- ترکي بحري فوځ ته وسله غورځوي.

د استریا-هنګري د مشترک سلطنت دننه هم سیاسي استحکام له منځه تللی وه، پاچا د اکتوبر په ۲۷ متحد فوځ ته پیغام ورکړ، چې د هر ډول شرائطو لاندې سولې ته تیار دی، د نومبر په ۳ د ولیلاګیوزتې سره نږدې تړون لاسلیک شو، داسې چې:

۱- استریا-هنګري به د ټائرول، ډالمیشن د سمندرونو او د یوګوسلاویا د خلکو د غوښتل شویو سیمو نه تېرېږي.

۲- استریا-هنګري به خپلې ټولې ریل پټلۍ هم پرېږدي.

۳- متحد فوځ چې د استریا کومې سیمې وغواړي، د ولکې لاندې یې راوستی شي.

۴- استریا به متحد فوځ ته د استریا دننه د جګړې کولو اجازه ورکوي.

جرمني مشران د امریکا د ولسمشر ویلسن د ۱۴ مادو تړون په منلو چمتو شول؛ خو جرمني په متحدو قوتونو کې خپل ځای تر اوسه وه وپیژندلی، خپله ولسمشر ویلسن د جرمنیانو په نسبت د انګلستان نه ویره درلوده او فکر یې کاوه، چې انګلستان به په راتلونکي کې امریکا ته ګواښ جوړېږي.

د ولسمشر وېلسن ۱۴ نکتې

د امریکا ولسمشر د ۱۹۱۸ ز کال د جنورئ په ۸ یو بیان جاري کړ، چې په هغه کې د سولې لپاره ۱۴ مادې وړاندې کړې وې، دغه مادې (شرطونه) ډېر خوښ کړای شول او جرمني هم د همدې تړون په بنسټ سولې ته حاضر شو.

د تړون مادې په دې ډول وې:

۱- د هیوادونو تر منځ دې د پټو تړونونو سلسله پای ته ورسېږي.

۲- جګړه وي که سوله، په هر ډول حالاتو کې دې د سمندرونو ازادي وساتل شي.

۳- د اقتصادي ستونزو د لرې کولو لپاره دې ټول هیوادونه ازاده سوداګري رامنځته کړي.

۴- هر هیواد دې د خپل هیواد د ساتلو لپاره لږ تر لږه د جګړې (دفاع) وسائل ولري؛ خو باید چې تضمین ورکړي.

۵- د مستعمرو خلکو ته دې مساوي حقوق ورکړل شي، د حکومت جوړولو په اړه باید د هغوی سره معامله وشي.

۶- د روسيي ټولې نیول شوې سیمې باید بېرته وروسپارل شي او خپل داخلي مسائل دې په خپله حل کړي.

۷- بیلجیم باید د یوه ازاد او خودمختاره هیواد په توګه وپېژندل شي.

۸- د فرانسې نیول شوې سیمې دې بېرته ورکړل شي، په ۱۸۷۱ ز کال کې نیول شوي الزاس او لورن دې هم وروسپارل شي.

۹- ایټالیا دې د قومیت په اساس یو هیواد شي.

۱۰- د اسټریا-هنګري اوسیدونکي باید ازاد او خودمختاره وي.

۱۱- رومانیه، سربیا او مونټې نیګرو دې ازاد او خودمختاره شي او سربیا دې ازادو اوبو ته پرېښودل شي، بالکاني هیوادونه دې خپلو تاریخي سرحدونو پورې وتړل شي او سرحدونه دې د قومیت په اساس وویشل شي.

۱۲- د ترکيي اوسنی هیواد دې د ازاد او خودمختاره هیواد په توګه ومنل شي، نور حکومتونه چې د ترکي حکومت تابع دي، ازاد او خودمختاره کړل شي، دردانیل دې نړیوالو ته وسپارل شي، چې ټول په کې سمندري سوداګري وکړي او لاره دې ازاده پرېښودل شي.

۱۳- پولینډ دې د ازاد هیواد په توګه رامنځته شي، تر هغه ځایه چې د کوم ځای پورې پولنیډی قوم پروت وي.

۱۴- د لویو او کوچنیو هیوادونو سیاسي، سیمه ایزه او جغرافیایي ازادي او حیثیت دې یقیني شي او یو نړیوال مجلس دې جوړ کړای شي.

د جنګ بندۍ لومړني شرطونه

د جرمني د عامو خلکو د فکر برعکس د جنګ بندی لومړني شرائط ډېر سخت ول، د متحدو فوځونو مشر جنرال فوش او ملګرو يې داسې شرائط وړاندې کړي وه.

۱- الزاس او لورن او هم د رهائن د سيند لويديزې سيمې دې فرانسې ته ورکړل شي.

۲- جرمني دې خپل ټول توپونه، بحري بېړۍ او جنګي الوتکې متحدو فوځونو ته وسپاري.

۳- د متحدو فوځونو ټول اسير شوي فوځونه دې پرېښودل شي؛ خو جرمني د خپلو اسير شويو فوځونو غوښتنه نشي کولای.

۴- جرمني دې ټولې نيول شوې سيمې متحدو فوځونو ته وسپاري او د جګړې د پېل څخه مخکې پولو ته دې ننوځي.

جرمني چمتو نه وه، په دې شرائطو سولې ته حاضر شي؛ خو داخلي حالات ډېر خراب شوي وه، د جرمني ځيني داسې مشران هم ول، چې په هر ډول شرائطو سولې ته ليوال وه، همدا وجه وه، چې جنرال ليوډنډروف استعفاء ورکړه.

د نومبر په ۱۰ جنرال ايبرټ زړه نا زړه په جنګ بندی باندې راضي شو او د نمائنده ګانو يې د نومبر په ۱۱ سهار ۶ د سولې تړون لاسليک کړ، چې د ورځې د ۱۱ بجو څخه يې پلي کيدل پېل شو، په دې ډول په ټولو جبهو کې جګړه بنده شوه او د انسانيت قتل عام پای ته ورسيدل.

د ورسلز د سولې تړون

د جنګ بندی وروسته د ۱۹۱۹ ز کال د جنورۍ په ۱۸ په پاريس کې د ورسلز په نوم د سولې کنفرانس جوړ شو، د کنفرانس ځانګړتيا دا وه، چې ټول نمائنده ګان په کې د متحدو هيوادونو وه، مرکزي هيوادونو په کې کوم استازی نه درلود.

امريکايي ولسمشر ويلسن په دې ډول د چالاکۍ او هوښيارۍ نه کار واخيسته، هغه په دې کنفرانس کې د کوښښ کاوه، چې شرطونه په جرمني باندې ومني او هم د غنيمت د مال معاملات حل کړي.

د فتح په وخت کې متحد هيوادونه ډېر زيات شوي وه، د پاريس په دې کنفرانس کې پريکړه وشوه، چې د پنځو سترو متحدو هيوادونو (انګلستان، فرانسې، امريکا، ايټاليي او جاپان) د هيوادو دوه دوه نمائنده ګان دې يو کونسل (جرګه) جوړ کړي، چې ټول لس کسان شي، دوی دې غوښتنې وليکي او څلور مشرانو (ويلسن، لائيډ جارج، د فرانسې لومړی وزير کليمنشو او د ايټاليي لومړی وزير وټوريوارليند) ته وړاندې کړي.

د پاريس په کنفرانس کې ماهرينو د ټولو هيوادونو سياسي، اقتصادي، ټولنيز، جنګي، تعميري، زراعتي، معدني، نفوس، طبي او نور زيانونه و څيړل او بيا يې د جنګ بندی شرائط پورته ذکر شويو څلورو مشرانو ته وسپارل، جرمني د ټولې جګړې ذمه وار وپيژندل شو او د هر ډول زيان د تاوان په ورکولو يې اړ کړ.

د ورسلز د سولې د تړون ۴۴۰ برخې وې او په ۲۰۰ مخونو کې ليکل شوی وه، د ۱۹۱۹ ز کال د مې په ۶ دا تړون ومنل شو.

په دې تړون باندې کتاب ليکل کيدای شي؛ خو موږ دلته يو څو هغه شرائط چې په تړون کې ذکر شوي وه، د بيلګې په ډول را اخلو.

۱- جرمني بايد ټولې مستعمرې متحدو فوځونو ته وسپاري.

۲- جرمني بايد الزاس او لورن فرانسې ته وسپاري.

۳- جرمني بايد شلزويک (شلزويک) ډنمارک ته وسپاري.

۴- پوس، اپرسليشيا او د پروس هغه سيمې چې پوليندي قوم په کې اوسيږي، د پوليند هيواد ته دې وسپارل شي.

۵- د ميمل سيمه دې لتوانيا ته وسپارل شي.

۶- د بیلجیم په لویدیزسرحد کې بیلجیمي سیمې دې بیرته بیلجیم ته وسپارل شي.

۷- ډانزګ دې ازاد ښار پرېښودل شي او حکومت دې نړیوالې ټولنې ته وسپارل شي.

یوازې د پورته ذکر شویو اوو شرطونو په پایله کې جرمني د ۸۷ زره میله مربع سیمې او ۷ لکه نفوس نه محروم شو.

۸- د جګړې د زیان تاوان به سمدستي نه معلومیږي، پریکړه به د ۱۹۲۱ ز کال پورې وشي؛ خو د پریکړې د کیدو پورې به جرمني ۲۰ اربه طلایي فرانکه متحدو فوځونو ته سپاري، چې وروسته به مجرا کیږي.

۹- جرمني به ټول بحري هوایي وسائل او ایستل شوي د ډبرو سکرو کانونه متحدو قوتونو ته سپاري، دا به هم د تاوان سره جمع کیږي.

۱۰- په راتلونکي کې به جرمني د یو لک څخه زیات فوځ نه ساتي او بحري فوځ به یې د ۱۵ زرو څخه زیات نه وي.

۱۱- جرمني به د جبري فوځي خدمت قانون له منځه وړي او په راتلونکي کې به یې بیا نه رامنځته کوي.

۱۲- د جرمني وسله او مهمات به هم د فوځ د اندازې هومره وي او ددې څخه باید زیات جوړ نکړي، که یې داسې وکړل متحد فوځونه به بیا جګړه پیلوي.

۱۳- د رهاین لینډ په سیمه کې به د پنځوسو کیلومترو په اندازه خپلې کلاګانې ختموي او نور فوځي تعمیرونه به ورانوي.

۱۴- د جرمني بحري فوځ به یوازې شپږ جنګي بیړۍ، شپږ کوچني کروزنه، ۱۲ تباه کوونکي بیړۍ او ۱۲ تارپیډو لري، ددې څخه باید زیات جوړ نکړي.

۱۵- د جرمني څخه بهر نیول شوي ملکیتونه به جرمني ته بیا نه ورکول کیږي.

دا او دې ورته نور شرطونه د مۍ په ۷ جرمني ته ولیږل شول او هغوی ته یې د تبصرې کولو لپاره وخت ورکړ، د مۍ په ۲۹ د جرمني د حکومت لخوا متبادل وړاندیزونه وشول؛ خو د متحدو قوتونو لخوا یې هر څه رد شول او د جرمني څخه یې وغوښتل، چې ژر تر ژره دې د ورسلز په تړون باندې لاسلیک وکړي.

د جرمني حکومتي مشرانو سخت عکس العمل وښوده، چې دا د امریکایي ولسمشر ویلسن د ۱۴ مادي تړون پر ضد دي او دا ډېر نا انصافه کړنه ده او موږ به په دې تړون باندې هیڅکله هم لاسلیک ونکړو.

په متحدو قوتونو کې د انګلستان لومړي وزیر د جرمني د ځینو وړاندیزونو سره موافق وه؛ خو ویلسن او کلیمنشو نه غوښتل، چې په اصل متن(تړون) کې لاس وهنه وشي، د امریکایي ولسمشر ویلسن په چل او دوکه باندې جرمنیان پوه شول.

ویلسن پوه شوی وه، چې په اورپا کې د جرمني پرته هیڅ داسې هیواد نشته، چې د امریکا اغېز چلینج کړي.

جرمني په دې وخت کې په ستونزو او مصیبتونو کې وه، چانسلر شنائډن ددې ذلت لرونکي تړون د لاسلیکولو څخه مخکې استعفاء ورکړه، اوس جرمني ولسمشر ایبرټ باور د چانسلر په توګه وټاکه او امر یې وکړ، چې د متحدو قوتونو د غوښتنې سره سم کارونه پر مخ بوځي.

د جګړې زیانونه
د څلور نیمو کلونو وینو تویولو وروسته لومړۍ نړیواله جګړه پای ته ورسیده، په میلیونونو خلک غمجن شول، په لکونو لکونو ورک او بې کوره شول، ځمکې بارود لړلې شوې، د هیوادونو اقتصاد خراب شو او انسانان په رواني ناروغیو باندې اخته شول.

د بشریت په تاریخ کې دغې دردناکې او ریږدوونکې جګړې ته د اروپا جګړه هم وایي، د خونړیو حالاتو په وجه ورته نړیواله جګړه هم ویل کیږي، په دې جګړه کې انسانان د حیواناتو په شان ووژل شول.

د لومړۍ نړیوالې جګړې په جریان کې یوازې اروپا نه بلکې ټوله نړۍ د سختو ستونزو سره مخ وه، په سمندرونو، هوا او ځمکو کې جګړه روانه وه.

د جګړې ماهرینو د جګړې زیانونه په دوه ډولو ویشلي دي.

۱- بلاواسطه زیانونه

۲ بالواسطه زیانونه

۱- بلاواسطه زیانونه

په دې کې هغه زیانونه شامل دي، چې په جګړه کې ښکیلو هیوادونو په وسلو، فوځي سامان الاتو، د فوځ په معاشاتو او نورو باندې مصرف کړې وي، د ۱۹۱۴ ز کال څخه دمخه په یوه جګړه کې هم داسې زیان نه وه شوی.

لومړۍ نړیواله جګړه چې د ۱۹۱۴ ز کال د جولایي په ۲۸ پیل او د ۱۹۱۸ ز کال د نومبر د ۱۱ پورې روانه وه، په مجموعي ډول په کې د ۱۸۶۳۳۳۶۳۷۰۰۰ امریکایي ډالرو په برابر بلاواسطه زیان شوی وه.

متحدو هیوادونو ته په هر لحاظ زیات زیان رسیدلی وه، بلخوا د مرکزي هیوادونو بلاواسطه زیان نسبتاً کم وه؛ خو بیا هم اقتصاد حالت یې ډېر خراب شوی وه.

د متحدو هېوادونو او ملګرو یې بلاواسطه زیان

شماره	هیواد	بلاواسطه جنګي زیان (ډالر)
۱	د امریکا متحده ایالات	۲۲۶۲۵۲۵۳۰۰۰
۲	لوی انګلستان	۳۵۳۳۴۰۱۲۰۰۰
۳	انګلیسي مستعمره (کاناډا)	۱۶۶۵۵۷۶۰۰۰

۴	انگلیسي مستعمره (استرېليا	۱۴۲۳۲۰۸۰۰۰
۵	انگلیسي مستعمره (نوی زیلاند)	۳۷۸۷۵۰۰۰۰
۶	انگلیسي مستعمره (هند)	۶۰۱۲۷۹۰۰۰
۷	انگلیسي مستعمره (متحده جنوبي افریقا)	۳۰۰۰۰۰۰۰۰
۸	نورې مستعمرې	۱۲۵۰۰۰۰۰۰
۹	فرانسه	۲۴۲۶۵۵۸۳۰۰۰
۱۰	روسیه	۲۲۵۹۳۹۵۰۰۰۰
۱۱	ایټالیا	۱۲۴۱۳۹۹۸۹۹۹
۱۲	بیلجیم	۱۱۵۴۴۶۸۰۰۰
۱۳	رومانیه	۱۶۰۰۰۰۰۰۰۰
۱۴	جاپان	۴۰۰۰۰۰۰۰
۱۵	سربیا	۳۹۹۴۰۰۰۰۰
۱۶	یونان	۲۷۰۰۰۰۰۰۰
۱۷	نور متحد هیوادونه	۵۰۰۰۰۰۰۰۰

مجموعه: ۱۲۵۶۹۰۴۷۷۰۰

د مرکزي هېوادونو بلاواسطه جنګي زيان

شماره	هيواد	بلاواسطه جنګي زيان(امريکايي ډالر)
۱	جرمني	۳۷۷۷۵۰۰۰۰۰۰
۲	استریا-هنګري	۲۰۶۲۲۹۶۰۰۰۰
۳	ترکيه	۱۴۳۰۰۰۰۰۰۰
۴	بلغاريه	۸۱۵۲۰۰۰۰۰
	مجموعه	۶۰۶۴۳۱۶۰۰۰۰

۲- بالواسطه جنګي زيان

په دې کې وژل شوي انسانان، ودانۍ، توليدات، املاک، جائدادونه او نور شامل دي.

وژل شوي انسانان

شماره	هيواد	د وژل شويو شمېر
۱	د امريکا متحده ايالات	۱۰۹۷۴۰
۲	لوی انګلستان	۸۳۹۹۰۴
۳	جرمني	۱۹۹۷۳۶۵
۴	فرانسه	۱۶۵۴۵۵۰

۵	اسټریا-هنګري	۱۱۳۲۵۰۰
۶	روسیه	۴۰۱۲۰۶۴
۷	بیلجیم	۲۷۲۰۰۰
۸	ایټالیا	۱۱۸۰۶۶۰
۹	سربیا	۷۵۷۳۴۳
۱۰	رومانیه	۳۹۷۱۱۷
۱۱	یونان	۳۷۵۰۰
۱۲	پرتګال	۴۱۰۰
۱۳	جاپان	۳۰۱
۱۴	ترکیه	۴۸۸۷۸۹
۱۵	بلغاریه	۱۰۶۶۸۷
	وژل شوی فوځ	۱۲۹۹۰۵۷۰
	ښاري وژل شوي خلک	۱۲۹۹۰۵۷۰
	مجموعه	۲۵۹۸۱۱۴۰

د املاکو زیان

د جګړې په دوران کې د املاکو او جائدادونو درسته اندازه معلوموول ستونزمن کار دی، مختلفو لیکوالانو تخمیني لیکلي دي، د لومړۍ نړیوالې جګړې د املاکو او جائدادونو مجموعي زیان ۳۶۷۶۰ میلیون ډالره اټکل شوی ده، چې د دوی څخه د

ځمکي زيان ۲۹۶۹۰ ميليون ډالره او سمندري زيان يې ۶۸۰۰ ميليون ډالره حساب شوی دی.

د تباه شويو سوداګريزو بحري بېړيو وزن نږدې ۱۵۳۹۸۳۹۲ ټنه وه، چې تخميني قيمت يې ۳۰۰۰ ميليون ډالره حساب شوی دی.

د بې طرفه هېوادونو زيان

د جګړې په جريان کې بې طرفه هيوادونو د خپلې دفاع لپاره په خپلو پولو باندې فوځ اچولی وه، د خپلو بحري بېړيو د ساتنې لپاره يې ځانګړي اقدامات کړي وه، چې په دې باندې بې طرفه هيوادونو ډېر مصرف کړی وه.

د بې طرفه هيوادونو جنګي زيان نږدې ۱۷۵۰۰۰۰۰۰ ډالره حساب شوی دی.

د اروپا عمومي حالات

د لومړۍ نړيوالې جګړې په پای ته رسيدو د اروپا حالت داسې وه، لکه د يوه زلزله ځپلي هيواد، ګوله بارۍ ودان ځايونه ويجاړ کړي وه، هر خوا ټپيان خلک ليدل کيدل، يا هم داسې کسان ليدل کيدل، چې عمرونه زيات وه، ځوانه طبقه ډېره لږه تر سترګو کيده، د کونډو او يتيمانو يو زيات شمېر خلکو اسمان ته چيغې وهلې.

د حکومتونو سره د عامو خلکو د فلاح او بهبود لپاره هيڅ هم نه ول، خزانې بيخي خالي وې، نا امني، لوږې او تندې اباد ځايونه ګواښل.

په جګړه کې په مجموعي ډول د متحدو فوځونو ۵۱۵۲۱۱۵ تنه وژل شوي او ۱۲۸۳۱۰۰۴ تنه يې ټپيان ول، د اسير شويو يا ورکو شويو فوځيانو شمېر يې ۴۱۲۱۰۹۰ تنه وه، په مجموعي ډول ۵۲,۳ سلنه فوځ يې له منځه تللی وه.

بلخوا د مرکزي هيوادونو د وژل شويو شمېر ۳۳۸۶۲۰۰ تنه وه، ۸۳۸۸۴۴۸ تنه يې ټپيان وه، اسير يا ورک شوی فوځ ۳۶۲۹۸۲۹ تنه وه او په مجموعي ډول ۶۷,۴ سلنه فوځ يې له منځه تللی وه.

په مجموعي ډول په لومړۍ نړیواله جګړه کې ۸۵۳۸۳۱۵ تنه فوځ وژل شوی وه، ۲۱۲۱۹۴۵۲ تنه ټپیان ول، ۷۷۵۰۹۱۹ تنه اسیر یا ورک شوي وه او ټول فوځ زیان ۵۷,۶ سلنه وه.

روسیه د تزار نیکولاس او د هغه د اداري د نالایقو او ناپوهو مشرانو په وجه د بدتر حالت سره مخ شوې وه، په ښارونو کې د اړتیا وړ لومړني شیان نه ول، مزدور او کاریګر د لوږې مړه کیدل، د حالاتو د ښه کولو لپاره کارګرو د یهودي کارل مارکس نظریه منلې وه او د هغې په اساس یې خپل حقوق غوښتل.

کاربندیز کیده، عام خلک د حکومت نه بیزاره ول او په پای کې انقلاب د بغاوت رنګ خپل کړ، تزار نیکولاس یې د تخت څخه ګوزار کړ او د هغه پر ځای انقلابي حکومت د لینن په مشرۍ رامنځته شو، لینن د مجبورۍ له وجې د جنګ بندی په تړون باندې لاسلیک وکړ.

ددې تړون له مخې روسيې:

یوکرائن، پولینډ، فن لینډ، لیتوانیا، استونیا او لتویا سیمې له لاسه ورکړې او هغه یې د ازادو هیوادونو په توګه په رسمیت وپیژندلې.

د جرمني حالت هم ډېر ښه نه وه، خلکو حوصلې له لاسه ورکړې وې، اقتصادي حالت خراب وه، د خوراک او څښاک قیمتونو له اسمان سره خبرې کولې.

د جمهوریت غوښتونکو، پاچاهیت غوښتونکو او کمیونسټانو تر منځ کشمکش روان وه، چې دې کشمکشونو خونړۍ رنګ خپلوه، شاهي کورنۍ یې ذلیله کړې او له هیواده شړلې وه.

په هیواد کې د جمهوریت د رامنځته کولو لپاره هڅې روانې او اخر یې جمهوریت رامنځته کړ.

اسټریا هم خپلې ځینې سیمې له لاسه ورکړې، په شمالي صنعتي سیمو کې ازاده چکسلواکیه رامنځته شوه، په جنوبي سیمو کې یې یوګوسلاویا او هنګري هم د یوه ازاد حکومت په ډول رامنځته شوه.

په دې ډول د جګړې وروسته د اسټریا سره یوازې د ویانا سیمه پاتې شوه، د متحدو هیوادونو لخوا په اسټریا باندې قوي بندیزونه ولګول شول، اوس یې یوازې د ۳۰۰۰۰ فوځ او د دانیوب په سیند کې د درې بیړیو د ساتلو اجازه درلوده.

د ټولې اروپا نقشه بدله شوه، د ۱۹۱۴ ز کال دمخه اروپا اوس یوازې یوه کیسه ګرځیدلې وه، څو نوي سلطنتونه رامنځته شوي وه او څو پخواني حکومتونه د خاورو سره خاورې شوي وه.

د ژباړې پای

۲۰۱۳ اکتوبر ۲۴

مأخذونه:

A Conise History of World War 1

The rise and fall of the Great Powers by Paul Kennedy

History of Modern Europe

The Twenty Years Crises

A new History of Indo-Pakistan

The Struggle for Pakistan

د کتاب لیکوال د پورته مأخذونو سربیره د انټرنیټي ویبپاڼو نه هم ګټه اخیستې ده، چې شمېر ۲۶ ته رسیږي، دلته یې راوړل لږ ستونزمن وه، که چیرې ګوګل کې د لومړۍ نړیوالې جګړې په اړه پلټنه وکړی؛ نو ددې ویبپاڼو سربیره به د نورو زیاتو ویبپاڼو سره مخ شئ.

Download from: aghalibrary.com

Download from: aghalibrary.com